

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΘ'

Πέμπτη 17 Δεκεμβρίου 1998 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 17 Δεκεμβρίου 1998, ημέρα Πέμπτη και ώρα 19.03', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 17.12.1998 εξουσιοδότηση του Σώματος, επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα πρακτικά της ΜΗ' συνεδριάσεώς του, της Πέμπτης 17 Δεκεμβρίου 1998 (πρωί) σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: "Οικονομικοί πόροι της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και άλλες διατάξεις").

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Δημήτριο Κατσικόπουλο, Βουλευτής Αχαΐας, τα ακόλουθα:

"Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ και ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΑΞΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης Επαρχίας Τριχωνίδας Αιτωλ/νίας ζητούν να ρυθμισθεί νομοθετικά το θέμα της συνταξιοδότησής τους.

2) Οι Βουλευτές κύριοι ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινότητα Μελαμπών Ρεθύμνης ζητεί την άμεση τοποθέτηση ιατρού στο αγροτικό ιατρείο της περιοχής της.

3) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αθίγγανων Θεσ/νίκης "Μακεδονία" ζητεί τη μετεγκατάσταση των αθίγγανων Θεσ/νίκης από τις όχθες του Γαλλικού ποταμού σε χώρο του στρατοπέδου Γκόνου.

4) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ και ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Κάτοικοι Καλυβίων Καρύστου Εύβοιας ζητούν την επενεξέταση της χάραξης του δρόμου Καρύστου - Στύρων Εύβοιας.

5) Ο Βουλευτής Χίου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Χίου ζητεί να έχουν γνώσεις μουσικής όσοι παίρνουν άδεια προκειμένου να εργασθούν

στα κέντρα διασκέδασης.

6) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο Ρεθύμνου ζητεί την άμεση διευθέτηση του ζητήματος της συνταξιοδότησης των μελών του.

7) Ο Βουλευτής Ρεθύμνου κ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ρεθύμνου ζητεί να μην καταργηθεί το Νομαρχιακό Παράρτημα του ΕΟΜΜΕΧ.

8) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Δασκάλων και Νηπιαγωγών Βάδης - Βυρτεμβέργης Γερμανίας "Αριστοτέλης" ζητεί να μην επιβαρυνθούν τα μέλη του την αντικατάσταση των υπηρεσιακών διαβατηρίων τους.

9) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Αδιόριστων Εκπαιδευτικών Νομού Μαγνησίας (ΣΕΑΜ) ζητεί να λυθούν τα προβλήματα των εκπαιδευτικών του Νομού.

10) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Εργατικό Κέντρο Βόλου ζητεί να αξιοποιηθεί η πρόταση της Λαρισαϊκής Κλωστοϋφαντουργίας ALFATEXT για τη λειτουργία του τμήματος της Βαμβακουργίας.

11) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι Δήμαρχοι Βόλου και Ν.Ιωνίας προτείνουν λύση στο υδρευτικό πρόβλημα της περιοχής.

12) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία οι επιχειρηματίες χωματουργικών εργασιών Νομού Ηλείας ζητούν να πληρωθούν οι εργασίες τους στο έργο της πυρόσβεσης στο Νομό Ηλείας το καλοκαίρι του 1998.

13) Ο Βουλευτής Δράμας κ. ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η κυρία Γεωργία Τεμιραχίδου, κάτοικος Μυλοποτάμου Δράμας ζητεί τη διευθέτηση της συνταξιοδότησής τους από τον ΟΓΑ.

14) Η Βουλευτής Πέλλας κ. ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Υπαλλήλων ΟΔΔΥ ζητεί να μη μετατραπεί ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Υλικού σε ΑΕ.

15) Οι Βουλευτές κύριοι ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ και

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία οι τοπικοί φορείς Νομού Καρδίτσας επισημαίνουν τα προβλήματα της παιδείας.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 49/2/15-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 10/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 49/2/15-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Μητρώων και Τεχνικών Επαγγελματιών ότι καταθέτουμε πίνακα με τα στοιχεία που ζητήθηκαν από τον κ. Βουλευτή.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 289/20/16-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 4877/22-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων με αριθμό 289/20 που κατατέθηκε στις 16-7-98 από το Βουλευτή κ. Βασίλειο Κορκολόπουλο και για πληρέστερη ενημέρωσή σας επί του θέματος, σας στέλνουμε τα υπ' αριθμ. 1314/Φ60/12-8-96 και 584/20/27-7-98 έγγραφα της ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. και του ΟΚΧΕ αντίστοιχα και καταθέτουμε τους επισυναπτόμενους σε αυτά πίνακες με τα αιτηθέντα στοιχεία.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

3. Στην με αριθμό 345/25/20-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 48988/14-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και ΑΚΕ με αριθμό 345/25 που κατατέθηκε στις 20-7-98 από το Βουλευτή κ. Βασίλη Κεδίκογλου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με την υπ' αριθμ. 66285/2-6-97 απόφαση έγκρισης περιβαλλοντικών όρων όπως τροποποιήθηκε και ισχύει (με την υπ' αρ. οικ. 69258/20-11-97 απόφαση) εγκρίθηκαν οι περιβαλλοντικοί όροι για την λειτουργία του εργοστασίου παραγωγής τσιμέντων της ΑΕ - ΤΣΙΜΕΝΤΑ ΧΑΛΚΙΔΑΣ με συγκεκριμένες προθεσμίες για την υλοποίηση αυτών των όρων. Η τήρηση των προθεσμιών εφαρμογής, παρακολουθείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Εύβοιας.

Όπως μας ενημέρωσε η Δ/ση ΕΑΡΘ του Υπουργείου η προθεσμία λήγει στις 30-4-99 για την μονάδα Δ και 31-12-99 για την μονάδα Γ, και για τις πρώτες ύλες (ιπτάμενη τέφρα) κατασκευάσθηκε και λειτουργεί σιλό χωρητικότητας 4.500 m³ για την αποθήκευση της.

Επισυνάπτουμε για ενημέρωσή σας σχετικά με τις ενέργειες των αρμόδιων Δ/σεων της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Εύβοιας φωτοαντίγραφο του αρ. πρωτ. 1221/Φ 11. β/27-7-98 εγγράφου καθώς και των εγγράφων που το συνοδεύουν.

Επίσης επισυνάπτονται φωτοαντίγραφα των προαναφερθεισών αποφάσεων έγκρισης περιβαλλοντικών όρων και σας γνωρίζουμε ότι ένα αντίγραφο της Μελέτης Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων τηρείται στο αρχείο της Δ/νσης ΕΑΡΘ του Υπουργείου μας, επειδή όμως η αναπαραγωγή της είναι δυσχερής έχει δοθεί εντολή στην προαναφερθείσα υπηρεσία, εφ' όσον ο κ. Βουλευτής, το επιθυμεί να παρασχεθεί κάθε δυνατή επί πλέον διευκρίνηση.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

4. Στην με αριθμό 353/20-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 27/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 353/20-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σταύρος Παπαδόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή ότι τα θέματα που τίγονται στην

Ερώτηση είναι αρμοδιότητας του συνερωτώμενου Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης προς το οποίο κοινοποιείται η ερώτηση.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

5. Στην με αριθμό 518/33/23-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 49188/14-9-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων με αριθμό 518/33 που κατατέθηκε στις 23-7-98 από το Βουλευτή κ. Βασίλη Κεδίκογλου σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από το ΥΠΕΧΩΔΕ έχουν ανατεθεί και εκπονούνται οι Μελέτες για τα Χωροταξικά Σχέδια των 12 Περιφερειών (πλην Αττικής) της Χώρας (ΧΣΠ), τα οποία θα αποτελέσουν εργαλείο χωροταξικού σχεδιασμού - προγραμματισμού στρατηγικού χαρακτήρα στον ελληνικό χώρο στο προσεχές μέλλον.

Ένας από τους βασικούς στόχους των ΧΣΠ είναι η καταγραφή αλλά και η υποβολή προτάσεων για την αντιμετώπιση δια- και ενδοπεριφερειακών ανισοτήτων ανάπτυξης και συνθηκών διαβίωσης.

Όσον αφορά στην ίδρυση και λειτουργία καθώς και στην αποκέντρωση και στον προγραμματισμό κατανομής των δικαστηρίων σας ενημερώνουμε ότι εμπίπτουν στις αρμοδιότητες του συνερωτώμενου Υπουργείου Δικαιοσύνης το οποίο και θα σας ενημερώσει σχετικά.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

6. Στην με αριθμό 692/42/30-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 43/26-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 692/42/30-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κορκολόπουλος, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ και της Δ/νσης Μελετών Έργων Οδοποιίας (ΔΜΕΟ) τα εξής:

1. Η υλοποίηση του έργου κατασκευής του αυτοκινητοδρόμου Πάτρα - Αθήνα - Θεσσαλονίκη - Εύζωνοι (ΠΑΘΕ) γίνεται από την Ειδική Υπηρεσία Δημοσίων Έργων Πάτρα- Αθήνα - Θεσσαλονίκη-Εύζωνοι (ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ) που έχει ουσιαστικά από την 1-1-96 την ευθύνη υλοποίησης (μελέτη, κατασκευή και παραλαβή για προσωρινή χρήση) του έργου του Οδικού Άξονα ΠΑΘΕ. Έχει τον διπλό ρόλο της Προϊσταμένης Αρχής και της Διευθύνουσας Υπηρεσίας.

Ως Προϊσταμένη Αρχή έχει έδρα την Αθήνα και αποτελείται από 3 τμήματα (Μελετών, Κατασκευών και Διοικητικό- Οικονομικό).

Ως Διευθύνουσα Υπηρεσία διαθέτει έξι (6) Περιφερειακά τμήματα, τα τμήματα Κατασκευής Έργου της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ. Οι έδρες των τμημάτων αυτών βρίσκονται:

- στην Πάτρα (ΤΚΕ1)
- στην Αθήνα (ΤΚΕ 2)
- στην Θήβα (ΤΚΕ 3)
- στην Λαμία (ΤΚΕ4)
- στην Λάρισα (ΤΚΕ 5)
- στην Θεσσαλονίκη (ΤΚΕ 6)

Ο συνολικός αριθμός του προσωπικού που υπηρετεί στην ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ σήμερα ανέρχεται σε 127 άτομα όλων των ειδικοτήτων. Επίσης η ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ τόσο στην Κεντρική Υπηρεσία όσο και στα τμήματα Κατασκευής έργων πλαισιώ-

νεται από το προσωπικό των Συμβούλων Διαχείρισης (40 άτομα περίπου) που προσλήφθηκαν μετά από διεθνή διαγωνισμό και με τη διαδικασία της οδηγίας 92/50 ΕΟΚ δηλαδή των Κ/Ξ:

- της Γαλλικής SOGELENG Ingenierie, της Ελληνικής ΟΜΕΚ Σύμβουλοι Μηχανικοί ΑΕ και της Γερμανικής Lahmeyer International της Αγγλικής Moth MacDonald Ltd, της Αμερικάνικης Louis Berger international Inc και της Γαλλικής Louis Berger SA.

2. Οι εργασίες σε όλα τα εργοτάξια του ΠΑΘΕ γίνονται σύμφωνα με όλους τους κανόνες της τέχνης και τις ισχύουσες προδιαγραφές με την ταυτόχρονη παρακολούθηση κάθε σταδίου εργασίας από τους Συμβούλους Διαχείρισης που διαθέτουν επί τόπου των έργων ικανό αριθμό στελεχών για παρακολούθηση των εργασιών. Επίσης τηρούνται όλοι οι κανόνες ασφαλείας. Ειδικότερα σε ότι αφορά την εργοταξιακή σήμανση, εφαρμόζονται οι νέες προδιαγραφές που εκπονήθηκαν από την ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ σε συνεργασία με το Σύμβουλο Διαχείρισης και οι οποίες έχουν, κατά γενική ομολογία, βελτιώσει σημαντικά την οδική ασφάλεια.

3. Με την παραπάνω διάταξη και τον αριθμό του προσωπικού που διατίθεται τόσο από την Υπηρεσία όσο και τους Συμβούλους Διαχείρισης εξασφαλίζεται η παραγωγή άρτιου τεχνικού έργου. Εξ' άλλου στο συμπέρασμα αυτό καταλήγει και η έκθεση του ειδικού εμπειρογνώμονα του Ταμείου Συνοχής κ. C. MATHURIN που υποβλήθηκε πρόσφατα στην Διευθυντή του Ταμείου Συνοχής κ. J.F. VERSTRYNGE. Στην έκθεση αυτή διαπιστώνεται ότι με την δημιουργία της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ αφενός μεν το έργο προχωράει σωστά, αφετέρου δε η ύπαρξη μίας υπηρεσίας που διευθύνεται σωστά από μία σταθερή ομάδα έχει συνεισφέρει πρακτικά στη βελτίωση του ελληνικού συστήματος στο σύνολό του, στο επίπεδο των προκαταρκτικών μελετών, των διακηρύξεων και της διαμόρφωσης των προϋπολογισμών.

4. Η τυπική διατομή του ΠΑΘΕ, που καθορίστηκε με βάση σχετική μελέτη ανάλογα με τους κυκλοφοριακούς φόρτους των επί μέρους τμημάτων, προβλέπει τρεις λωρίδες ανά κατεύθυνση με λωρίδα έκτακτης ανάγκης και κεντρική νησίδα για τα τμήματα από Κόρινθο μέχρι Σχηματάρι και Θεσσαλονίκη - Σκοτία. Στα υπόλοιπα τμήματα προβλέπονται δύο λωρίδες ανά κατεύθυνση με λωρίδα έκτακτης ανάγκης και κεντρική νησίδα. Στο τμήμα της ΝΕΟ στον Καραβόμυλο δεν εκτελούνται έργα διαπλάτυνσης του αυτοκινητόδρομου αρμοδιότητας της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ ενώ το τμήμα του αυτοκινητόδρομου στο ύψος των Θηβών έχει κατασκευαστεί με παλαιότερες εργολαβίες την περίοδο 1985-1990 και με διαφορετικές προδιαγραφές από ό,τι σήμερα ισχύει.

Η τυπική διατομή στο υποτμήμα Α.Κ. Ριτσώνα - Α.Κ. Θηβών έχει εγκριθεί με Απόφαση το 1984 και προβλέπει μεταλλικό διπλό στηθαίο ασφαλείας που αφαιρείται σε έκτακτες καταστάσεις για εξυπηρέτηση του αεροδρομίου Τανάγρας.

5. Στόχος της Υπηρεσίας είναι η αποπεράτωση των έργων του ΠΑΘΕ μέχρι το έτος 2000. Θα θέλαμε πάντως να επισημάνουμε ότι η πολυπλοκότητα του τεχνικού αντικείμενου που εκτελείται στον οδικό άξονα ΠΑΘΕ που περιλαμβάνει πλήθος εξειδικευμένων έργων (σήραγγες, μεγάλες κοιλαδογέφυρες κλπ.) που σε συνδυασμό με την εμφάνιση απρόβλεπτων συνθηκών (αρχαιολογικές ανασκαφές κλπ.) επιβάλλει την συστηματική παρακολούθηση των χρονοδιαγραμμάτων εκτέλεσης των έργων. Τα χρονοδιαγράμματα αυτά έχουν γίνει αποδεκτά από τις αρμόδιες Υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρακολουθούν την πορεία του 2ου ΚΠΣ.

6. Για το τμήμα διέλευσης Τεμπών συντάσσονται μελέτες. Η εργολαβία κατασκευής του προβλέπεται να δημοπρατηθεί στο 3ο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

7. Καταθέτουμε πίνακα που φαίνονται τα μελετητικά γραφεία που μελέτησαν τα επιμέρους υποτμήματα του αυτοκ/μου ΠΑΘΕ από Κόρινθο μέχρι Κατερίνη με συμβατικό αντικείμενο την εκπόνηση πλήρους μελέτης οδοποιίας, κόμβων τεχνικών και περιβαλλοντικών μελετών.

8. Καταθέτουμε τέλος πίνακα του τμήματος Θεσσαλονίκης της ΕΥΔΕ/ΠΑΘΕ με τα ζητούμενα στοιχεία για το τμήμα Κλειδί έως Κατερίνη. Από τον πίνακα αυτό προκύπτει ότι το μέσο κόστος ανά/χιλιόμετρο, ανηγμένο σε τιμές 1998, είναι 1.300.000 δρχ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

7. Στην με αριθμό 700/30-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 45/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 700/30-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευτύχης Κοντομάρης, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) τα εξής:

Με δέκα (10) συνολικά Αποφάσεις Υπουργού, τα δύο τελευταία χρόνια, διατέθηκαν για αντιπλημμυρικά έργα στο Νομό Κέρκυρας, από το πρόγραμμα αντιπλημμυρικών έργων το συγχρηματοδοτούμενο από το ΤΚΑΣΕ, τετρακόσια τριάντα εκατομμύρια δρχ. (430.000.000) (ποσά συμφωνητικών).

Μέχρι σήμερα έχουν ικανοποιηθεί όλα τα αιτήματα της ΝΑ Κέρκυρας.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

8. Στην με αριθμό 909/49/7-8-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 53/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης κ. Νίκος Κατσαρός, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή ότι στα εν ενεργεία προγράμματα ΣΑΕ του τομέα Εγγειοβελτιωτικών Έργων δεν περιλαμβάνεται η κατασκευή των προτεινομένων με την Ερώτηση Έργων.

Το πρόβλημα διαχείρισης Υδατικών πόρων με την κατασκευή φραγμάτων έχει απασχολήσει από το παρελθόν τις Υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας και ΥΠΕΧΩΔΕ, όμως σήμερα η υλοποίηση των έργων αυτών δεν είναι εφικτή για λόγους κυρίως οικονομικούς, μιας και η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν χρηματοδοτεί γενικά επέκταση αρδευτικών δικτύων.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ*

9. Στην με αριθμό 910/50/7-8-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 54/23-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης και ΑΚΕ 910/50/7-8-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νίκος Κατσαρός, παρακαλούμε να πληροφορησέτε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/σης Εγγειοβελτιωτικών Έργων (Δ7) του ΥΠΕΧΩΔΕ τα εξής:

Το ΥΠΕΧΩΔΕ σύμφωνα με την συνημμένη αλληλογραφία και το απόσπασμα της ΚΥΑ/106453/7-5-98 "Περί εγκρίσεως των περιβαλλοντικών όρων για το έργο επαναπλημμυρισμού πρώην λίμνης Κάρλας κ.α. ανέλαβε την υποχρέωση (έγγραφο Δ7ε/1759/Φ211/13/30/5/9-5-96 να χρηματοδοτήσει τις ανασκαφικές έρευνες και τις δαπάνες για πρόσληψη εργατικού και επιστημονικού προσωπικού που θα χρησιμοποιηθεί για τις ανασκαφές).

Όσον αφορά το πότε χρονικά θα ξεκινήσουν οι ανασκαφές και το αν πρέπει να είχαν ξεκινήσει είναι σαφές από το απόσπασμα της ανωτέρω ΚΥΑ. Είναι προϋπόθεση από πλευράς ΥΠΠΟ οι εργασίες να εκτελούνται υπό συνεχή επίβλεψη εκπροσώπων του που θα προσληφθούν από τον ανάδοχο και συνεπώς θα ακολουθήσουν την εγκατάσταση του αναδόχου στο έργο.

Επειδή όμως ακόμη δεν υπάρχει ανάδοχος (δεν έχει εγκριθεί το αποτέλεσμα της δημοπρασίας) δεν έχουν ξεκινήσει οι ανασκαφές. Πάντως κατά την εκπόνηση της μελέτης με την

υπόδειξη της Αρχαιολογίας έγιναν οι απαραίτητες τροποποιήσεις στις χαράξεις των έργων.

Καταθέτουμε στον κ. Βουλευτή τα στοιχεία που ζητήθηκαν με την Ερώτηση/ΑΚΕ.

Ο Υπουργός
ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

10. Στην με αριθμό 925/51/7-8-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ' αριθμ. 29/16-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 925/51/7-8-1998 ερώτηση και αίτηση κατάθεσης εγγράφων των Βουλευτών κυρίως Ορέστη Κολοζώφ και Στρατή Κόρακα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Οι χρήσεις των χώρων του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών είναι καθορισμένες νομοθετικά (άρθρο 10 του ν. 1197/1981, ΦΕΚ Α' 238). Μεταξύ αυτών περιλαμβάνεται η διάθεση των αιθουσών και για την διεξαγωγή συνεδρίων.

2. Είναι σαφές ότι ο χρόνος έκδοσης των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας σε εκκρεμείς υποθέσεις είναι ζήτημα που αφορά την δικαιοδοτική λειτουργία και τους εσωτερικούς ρυθμούς του δικαστηρίου.

3. Προς το παρόν εκτελούνται μόνον εργασίες εκσκαφών και αντιστηρίξεων -η νομιμότητα της σχετικής άδειας έχει κριθεί με την 880/1995 Απόφαση του Σ.Τ.Ε. (Δ' τμήμα). Σημειώνεται ότι με την 312/1994 απόφαση της Επιτροπής Αναστολών του Σ.Τ.Ε. είχε απορριφθεί αίτηση αναστολής της συγκεκριμένης οικοδομικής άδειας. Τυχόν νέες εργασίες θα γίνουν με βάση την πρόσφατη 702/1996 άδεια οικοδομής, η οποία ισχύει.

4. Η ένταξη του έργου στο φάκελο της Ολυμπιάδας του 2004 είναι δεδομένη, όπως προκύπτει από το σχετικό φάκελο Αθήνα 2004.

5. Οι διαδικασίες που ακολουθούνται για ανάθεση των έργων ολοκλήρωσης και την επίτευξη του πλέον εύλογου και συμφέροντος τιμήματος, είναι σύμφωνες με τις προβλέψεις της Διακήρυξης του Διαγωνισμού και της Οδηγίας 93/37 της Ε.Ε.

6. Τα έργα που πραγματοποιούνται αυτήν τη στιγμή περιλαμβάνουν -όπως σημειώθηκε- μόνο εκσκαφές και αντιστηρίξεις και εκτελούνται σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΔΣ του ΟΜΜΑ μέσα στο πλαίσιο του άνω ν. 1198/1981, καθώς και των νόμων: 3700/1957, 205/1975, 960/1979, 1892/1992, 2052/1992 και ΠΔ 230/1993.

Σύμφωνα με την Διακήρυξη τα δημοπρατηθέντα έργα είναι ενδεικτικά τα εξής:

Μελέτη και κατασκευή του Υπόγειου Σταθμού Αυτοκινήτων 750 θέσεων του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών.

Μελέτη και κατασκευή της Μεγάλης Πολιτιστικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος με τους χώρους υποδοχής κοινού και λοιπούς βοηθητικούς χώρους για εξυπηρέτηση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων.

Μελέτη και κατασκευή του κτιρίου Πολιτιστικών Λειτουργιών το οποίο περιλαμβάνει Αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων 1400 περίπου θέσεων και Αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων 400 περίπου θέσεων με τους βοηθητικούς αυτών χώρους για εξυπηρέτηση Πολιτιστικών, Συνεδριακών και Εκπαιδευτικών Δραστηριοτήτων.

Μελέτη και κατασκευή Βοηθητικών Χώρων υποστήριξης των συνεδριακών, πολιτιστικών και εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών.

Μελέτη και κατασκευή του Περιβάλλοντος Χώρου που θα περιλαμβάνει την κάλυψη (επίχωση) των υπογείων κατασκευών, κτισμάτων κλπ με φυτικές γαίες κατάλληλες και ικανές να αποκαταστήσουν το επιβαλλόμενο από το ΠΔ 2311/4-12-1995, ΦΕΚ Δ' 1061 "πράσινο" (δενδροφυτεύσεις κλπ) και να το διατηρούν σε διαρκή και πλήρη ακμή και ανάπτυξη.

Μελέτη και κατασκευή της απαραίτητης προσαρμογής και συμπληρώσεων του υφισταμένου κτιρίου, προκειμένου να αποτελέσει ενιαίο κτιριολογικό και λειτουργικό σύνολο με το δημοπρατούμενο έργο.

Σημειώνεται ότι η χρηματοδότηση των έργων γίνεται από το Ελληνικό Δημόσιο σε εκπλήρωση των υποχρεώσεων που έχει αναλάβει με τον άνω Ν. 1198/1981.

7. Ο συνολικός προϋπολογισμός του έργου "Ολοκλήρωση του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών" θα οριστικοποιηθεί με την κατακύρωση του αποτελέσματος του Διαγωνισμού. Το έργο δημοπρατήθηκε με το σύστημα "Μελέτη-Κατασκευή", και ο προϋπολογισμός του εντάσσεται στα στοιχεία της τεχνικής προσφοράς των υποψηφίων αναδόχων. Το ποσό των 17 δις δραχμών που αναφέρει η Διακήρυξη αποτελούσε ενδεικτική προεκτίμηση, για τις ανάγκες της προεπιλογής των υποψηφίων μειοδότην, η οποία προεπιλογή κρίθηκε σκόπιμη λόγω της σπουδαιότητας και του μνημειακού χαρακτήρα του έργου. Ακριβώς δε λόγω του χαρακτήρα και προορισμού του "προϋπολογισμού" των 17 δις δραχμών η Διακήρυξη προέβλεπε την δυνατότητα υποβολής προσφορών μεγαλύτερων αυτού.

Ο Υπουργός
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

11. Στις με αριθμό 293/16-7-98, 1121/13-8-98, 2761/1-10-98 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21/62/176/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 293/16-7-98, 1121/13-8-98 και 2761/1-10-98 που κατέθεσε στη Βουλή, ο Βουλευτής κ. Ευάγγελος Μπασιάκος, παρακαλούμε να πληροφορηθείτε τον κ. Βουλευτή σε θέματα αρμοδιότητάς μας τα εξής:

1. Σε σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 17-9-98 με τη συμμετοχή των Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ, Γεωργίας και των Υφυπουργών Εσωτερικών, Εθνικής Οικονομίας, Δημοσίων Έργων και Γεωργίας ολοκληρώθηκε και ιεραρχήθηκε το Πρόγραμμα Επείγοντων Αντιπλημμυρικών Έργων που απαιτούνται για τις περιοχές που επλήγησαν από τις τελευταίες πυρκαγιές.

Κατά την σύσκεψη εξετάστηκαν τα προβλήματα που είχαν δημιουργηθεί από τις πυρκαγιές αυτές καθώς και ο ενιαίος σχεδιασμός για τα αντιδιαβρωτικά και αντιπλημμυρικά έργα για να αντιμετωπιστούν όσο το δυνατόν καλύτερα ενδεχόμενα πλημμυρικά φαινόμενα κατά την διάρκεια του φθινοπώρου και του χειμώνα. Τα έργα αυτά περιλαμβάνουν κορμοφράγματα και ξυλοφράγματα στις πλαγιές των βουνών, κατασκευές μικρών φραγμάτων, έργα ανάσχεσης της ροής των νερών, διευθετήσεις ρεμάτων, διανοίξεις από μπαζώματα, καθαρισμοί κλπ.

Αποφασίστηκε να διατεθούν πιστώσεις ύψους 12,3 δις δρχ ενώ παράλληλα προωθούνται με ταχύτερες διαδικασίες αναθέσεις για την κατασκευή των αντιπλημμυρικών έργων. Σε αυτό το ποσό δεν περιλαμβάνονται τα ποσά τόσο για την κοπή των καμένων δένδρων για τη δημιουργία κορμοφραγμάτων όσο και για την προώθηση και υλοποίηση των Προγραμμάτων Αναδάσωσης των καμένων εκτάσεων.

(Για τις εργασίες αυτές προβλέπονται πρόσθετοι πόροι σύμφωνα με τις προβλέψεις και ανακοινώσεις του Υπουργείου Γεωργίας).

Η κατανομή των πόρων για τα επείγοντα αυτά αντιπλημμυρικά έργα έγινε κατά Περιφέρεια:

Για την Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας θα διατεθούν 500 εκ. δρχ.

2. Συγκεκριμένα για τον Νομό Βοιωτίας έχουν εγκριθεί συμπληρωματικά 100 εκατ. δρχ. για επεμβάσεις μετά τις πυρκαγιές. Πέραν από αυτό και από τα έργα του ΤΚΑΣΕ και τα συμπληρωματικά αντιπλημμυρικά έργα μετά τις πλημμύρες του 1997 υπάρχουν διαθέσιμες πιστώσεις για την αντιμετώπιση εκτάκτων αντιπλημμυρικών έργων.

Ο Υπουργός
ΚΩΣΤΑΣ ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

12. Στην με αριθμό 337/17-7-98 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 25/22-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση στην ερώτηση 337/17-7-98 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Σπ. Δανέλλης, παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΥΔΕ Αεροδρομίου Νοτίου Ελλάδος τα εξής:

1. Πρόκειται για το έργο: "Νότια επέκταση του δαπέδου στάθμευσης Αεροσκαφών στον Κρατικό Αερολιμένα Κέρκυρας". Ο προγραμματισμός του έργου και όλες οι σχετικές μελέτες (συμπεριλαμβανομένων των περιβαλλοντικών) ανήκουν κατά Νόμο στην αρμοδιότητα της ΥΠΑ, η οποία μερίμνησε για την εκπόνηση και έγκρισή τους.

2. Με το έργο της νότιας επέκτασης του δαπέδου που βρίσκεται στο στάδιο της προετοιμασίας για δημοπράτηση, προβλέπεται κατάληψη ενός μόνο τμήματος της λιμνοθάλασσας, ενώ το μεγαλύτερο τμήμα της παραμένει ανέπαφο και διατηρείται ως έχει.

Η επέκταση του δαπέδου θα γίνει με βάση τις εγκεκριμένες Τεχνικές Μελέτες καθώς και με την τήρηση των περιβαλλοντικών όρων που εγκρίθηκαν με τις ΚΥΑ με αρ. 32651/94/9-5-95 και 81735/31-12-96 Υπουργίων ΠΕΧΩΔΕ και Μεταφορών - Επικοινωνιών.

Επί πλέον στις προδιαγραφές του προς δημοπράτηση έργου προβλέπεται ο σεβασμός των περιβαλλοντικών ιδιαιτεροτήτων της περιοχής στις φάσεις κατασκευής και λειτουργίας του έργου.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

13. Στην με αριθμό 338/17-7-98 ερώτηση και ΑΚΕ δόθηκε με το υπ'αριθμ. 4269/26-10-98 έγγραφο από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 338/22/17.7.98 ΕΡΩΤ/ΑΚΕ, που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κυρίως Ν. Λουλέ, Π. Κουνάλακη και Ν. Κωνσταντόπουλο, για τα θιγόμενα σ' αυτή θέματα, σας πληροφορούμε τα εξής :

1. Για την ανακατανομή των πόρων και μόνον όσον αφορά στην Κοινοτική συνδρομή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΚΤ), των δύο Επιχειρησιακών Προγραμμάτων που διαχειρίζεται άμεσα το Υπ. Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων α) "Συνεχιζόμενη Κατάρτιση και Προώθηση της Απασχόλησης" και β) "Καταπολέμηση του Αποκλεισμού από την Αγορά Εργασίας", με τελικό αποτέλεσμα τη μικρή αύξηση των πόρων στο πρώτο και μικρή μείωση στο δεύτερο, ελήφθησαν υπόψη οι εξής παράγοντες:

- Η πορεία υλοποίησης των δύο Προγραμμάτων η οποία για το πρώτο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (Ε.Π.) ήταν πολύ ικανοποιητική και με δυναμική αύξηση της απορρόφησης, καλύπτοντας όμως μερικά τις αυξανόμενες ανάγκες ενίσχυσης της Ελληνικής Αγοράς Εργασίας. Αντίθετα στην πορεία υλοποίησης του δεύτερου Ε.Π. προέκυψαν καθυστερήσεις, για λόγους που θα αναφερθούν πιο κάτω και οι οποίοι "επέβαλλαν" την Αναμόρφωση του συγκεκριμένου Ε.Π. Προκειμένου δε να δεσμεύονται Κοινοτικά και Εθνικά κονδύλια χωρίς προοπτική αξιοποίησης τους με κίνδυνο να χαθούν, κρίθηκε προτιμότερο να μεταφερθούν σε άλλα Ε.Π. τα οποία είχαν προοπτικές αποτελεσματικής και αποδοτικής αξιοποίησής τους με στόχο την ενίσχυση της Ελληνικής Αγοράς Εργασίας και την εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση.

- Είναι δε γεγονός ότι η αναγκαιότητα ορθολογικής ανακατανομής των πόρων και Αναμόρφωσης των δύο προαναφερόμενων Ε.Π. τεκμηριώνεται πολλαπλά, τόσο από τις εισηγήσεις των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι οποίες διαχειρίζονται τα συγκεκριμένα Προγράμματα με την υποστήριξη των αντίστοιχων Συμβούλων Διαχείρισης, όσο και από την ενδιάμεση Αξιολόγηση η εκπόνηση της οποίας προβλέπεται από τους Κανονισμούς των Διαρθρωτικών Ταμείων και του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης (ΚΠΣ) για την Ελλάδα και η οποία πραγματοποιήθηκε από εξειδικευμένους εξωτερικούς / ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες.

2. Οι Δαπάνες (πραγματοποιηθείσες πληρωμές) των πόρων του ΕΚΤ μέχρι 31/12/97 σε όρους Δημόσιας Δαπάνης για κάθε ένα

σκέλος του Β' ΚΠΣ (Εθνικό και Περιφερειακό), έχουν ως εξής:

- Εθνικό Σκέλος: 1.141 MECU, ποσοστό απορρόφησης επί των αντίστοιχων δεσμεύσεων της περιόδου 1994 - 1999: 37%.

- Περιφερειακό Σκέλος: 52,7 MECU, ποσοστό απορρόφησης επί των αντίστοιχων δεσμεύσεων της περιόδου 1994 - 1999: 17%.

3. Όσον αφορά στους φορείς προγραμματισμού, εφαρμογής, παρακολούθησης και ελέγχου των Προγραμμάτων του ΕΚΤ, αυτοί προσδιορίζονται σε κάθε εγκεκριμένο από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την Ελληνική Κυβέρνηση Επιχειρησιακό Πρόγραμμα και εντάσσονται στο προσδιορισμένο από τους Κανονισμούς των Διαρθρωτικών Ταμείων σύστημα Διοίκησης κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος. Ως γνωστό ανώτατο Όργανο Διοίκησης κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος είναι η Επιτροπή Παρακολούθησης, η οποία και αποφασίζει εκάστοτε για την εξειδίκευση των φορέων αυτών. Η αξιολόγηση της δράσης κάθε φορά πραγματοποιείται στα πλαίσια των on going & ex-post αξιολογήσεων κάθε Επιχειρησιακού Προγράμματος.

Το εν λόγω έργο έχουν πρόσφατα αναλάβει με αντίστοιχες συμβάσεις έργου από το ΥΠ.ΕΘ.Ο εξωτερικοί Σύμβουλοι (εταιρείες) ύστερα από ανοιχτούς διαγωνισμούς και με την συμμετοχή (στις διαδικασίες επιλογής τους) εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

4. Υπό την έννοια που προαναφέρθηκε ως προς τους αρμόδιους φορείς και τα Όργανα διαχείρισης των Προγραμμάτων του ΕΚΤ, οι οποίοι είναι πολυπληθείς και αντιπροσωπεύονται από αντίστοιχο πλήθος προσώπων σε πολιτικό και υπηρεσιακό επίπεδο, οι αλλαγές που έχουν πραγματοποιηθεί στην πενταετία που πέρασε (από το 1994), είναι επόμενο να αφορά σε αρκετά πρόσωπα (κυρίως υπηρεσιακά). Οι αλλαγές όμως αυτές των υπηρεσιακών είτε οφείλονται σε διαδικασίες ιεραρχικής εξέλιξής τους, είτε σε προσωπικά αιτήματα, είτε τέλος πραγματοποιήθηκαν με στόχο την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος διοίκησης κάθε οργανισμού ή υπηρεσίας. Για δε τα πολιτικά αρμόδια πρόσωπα οι οποίες αλλαγές πραγματοποιήθηκαν, είχαν σαν στόχο την αποτελεσματικότερη λειτουργία της εκάστοτε κυβέρνησης.

5. Η ανακατανομή των πόρων του ΕΚΤ μεταξύ των Επιχειρησιακών Προγραμμάτων του Β' ΚΠΣ αποφασίσθηκε από την 8η Επιτροπή Παρακολούθησης του Β' ΚΠΣ, υπό την Προεδρία του Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας και Χρήστου Πάχτα και αναφέρεται σε τρία Επιχειρησιακά Προγράμματα ήτοι:

- "Εκπαίδευση και Αρχική Κατάρτιση" (Υπ. Παιδείας και Θρησκευμάτων)

- "Συνεχιζόμενη Κατάρτιση και Προώθηση της Απασχόλησης" (Υπ. Εργασίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων)

- "Καταπολέμηση του Αποκλεισμού από την Αγορά Εργασίας" (Υπ. Εργασίας Κοινωνικών Ασφαλίσεων).

Όπως προαναφέρθηκε οι ανακατανομές των πόρων του ΕΚΤ μεταξύ των Προγραμμάτων αυτών είχαν σαν στόχο την ενίσχυση της υλοποίησης του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση. Όσον αφορά στα δύο Επιχειρησιακά Προγράμματα του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων στο μεν "Συνεχιζόμενη Κατάρτιση και Προώθηση της Απασχόλησης" επέρχεται μία αύξηση της Κοινοτικής Συνδρομής ΕΚΤ κατά 169.000 χιλ. ECU, με στόχο την ενίσχυση των δράσεων για πρόληψη της ανεργίας και την αύξηση της απασχόλησης, καθώς και για την ισότητα των ευκαιριών. Οι νέες δράσεις του Ε.Π. απευθύνονται κυρίως στους νέους άνεργους, σε απασχολούμενους στις Μικρομεσαίες Επιχειρήσεις (ΜΜΕ) και για ενίσχυση της απασχόλησης σε κοινωνικές δράσεις. Στο Ε.Π. "Καταπολέμηση του Αποκλεισμού από την Αγορά Εργασίας" επέρχεται μία μείωση της Κοινοτικής Συνδρομής ΕΚΤ κατά 66.000 χιλ. ECU, χωρίς να επηρεάζονται οι στόχοι του Προγράμματος λόγω της πολύ μικρής δραχμικής μείωσης. Η μείωση αυτή επήλθε λόγω, αφ' ενός μεν της σχετικής καθυστέρησης υλοποίησης του Ε.Π. εξαιτίας της

έλλειψης υποδομών που τώρα δημιουργούνται, αφ' ετέρου δε λόγω των άμεσων και πρόσθετων νέων αναγκών του προέκυψαν στο Ε.Π. "Συνεχιζόμενη Κατάρτιση και Προώθηση της Απασχόλησης" με την υιοθέτηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση. Εφ' όσον όμως στη συνέχεια διαπιστωθεί ανάγκη πρόσθετων πόρων και δυνατότητα απορρόφησης στο Ε.Π. η Επιτροπή Παρακολούθησης του ΚΠΣ θα εξετάσει την ενίσχυση του συγκεκριμένου Ε.Π.

6. Με βάση την προαναφερόμενη ανακατανομή των πόρων της Κοινοτικής Συνδρομής ΕΚΤ στα συγκεκριμένα Ε.Π. δεν προκύπτει καμία αρνητική συνέπεια για κανένα από τα τρία Ε.Π. αφού η συνολική δραχμική χρηματοδότηση συνολικά αυξάνεται, ενώ αντίθετα ενισχύονται νέες δράσεις υπέρ των Κοινωνικά και Οικονομικά ευαίσθητων ομάδων στόχων του Ελληνικού πληθυσμού.

7. Παρά το ότι δεν διευκρινίζεται σε ποιών ετών πληθωριστή

αναφέρεται το ερώτημα, θα πρέπει να αναφερθεί, ότι τα ποσά του πληθωριστή για τα έτη 1995 και 1996 τα οποία ανέρχονται σε 41 MECU (13 δις. Δρχ. περίπου), πρόκειται να κατανεμηθούν στον Ε.Π. "Συνεχιζόμενη Κατάρτιση και Προώθηση της Απασχόλησης", ενώ για το έτος 1997 (6 MECU ή 2 δις. Δρχ. περίπου), πρόκειται να κατανεμηθούν σε δράσεις για την εφαρμογή των Τοπικών συμφώνων Απασχόλησης. (Κατά πρόταση του αρμόδιου Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας στην Γεν. Δ/ση XVI της Ευρωπαϊκής Ένωσης).

Ο Υπουργός

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ")

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αντιλαμβάνομαι την καταπόνησή σας, η πρωινή συνεδρίαση τελείωσε στις 17.00' και είναι δικαιολογημένοι όσοι δεν προσήλθαν νωρίς απόψε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι Βουλευτές, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμων:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα, θα καταβληθεί προσπάθεια να μιλήσουν οι ορισθέντες από τα Κόμματα γενικοί και ειδικοί αγορητές. Υπενθυμίζω ότι ο χρόνος αγορεύσεως των γενικών εισηγητών είναι πενήντα λεπτά και των ειδικών εισηγητών τριάντα λεπτά της ώρας. Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε να δοθούν από τα Κόμματα, που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο.

Θα ήθελα να προτείνω στο Σώμα να δεχθεί, όπως προβλέπει ο Κανονισμός, -άρθρο 65 παράγραφος 5- την υποβολή καταλόγων ομιλητών από τα κόμματα που το επιθυμούν και την κατάρτιση ενιαίου καταλόγου ομιλητών με εναλλαγή.

Οι συνάδελφοι που επιθυμούν να μιλήσουν θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα έως το τέλος της ομιλίας των γενικών εισηγητών. Το ίδιο και όσοι από τους συναδέλφους, που τα ονόματά τους δεν θα έχουν περιληφθεί στις καταστάσεις των κομμάτων τους.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήθηκε επίσης πριν αρχίσουν οι ομιλίες εκ του καταλόγου να υπάρξει ένας κύκλος κατά προτεραιότητα με ομιλητές ένα Βουλευτή από κάθε κόμμα. Στη συνέχεια θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών, ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας αναλογικά με τη δύναμη των κομμάτων, όπως υπάρχουν στους καταλόγους που θα δοθούν από τα κόμματα και εκείνων που η σειρά τους θα προκύψει από το ηλεκτρονικό σύστημα εγγραφής. Αφού ολοκληρωθούν οι εγγραφές και καταρτισθεί ο ενιαίος κατάλογος θα μπορεί να γίνει αναδιάταξη του καταλόγου πριν αρχίσει η αγόρευση των ομιλητών εκ του καταλόγου.

Θα γίνει και φέτος προσπάθεια, όπως έγινε και πέρσι, να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Αυτό θα καταστεί δυνατόν εάν περιοριστούμε όλοι στο χρόνο που προβλέπει ο Κανονισμός και εάν οι συνεδριάσεις αρχίζουν κανονικά, με εξαίρεση τη σημερινή συνεδρίαση, που όπως είπα λόγω της διάρκειας της πρωινής συνεδρίασης, η οποία τελείωσε στις 17.00', αρχίζουμε στις 19.00'. Οι επόμενες συνεδριάσεις θα αρχίζουν ακριβώς στις 18.00' και την τελευταία ημέρα, τη Δευτέρα, θα προτείνω στο Σώμα να υπάρξει και πρωινή συνεδρίαση, η οποία θα αρχίσει στις 10.00'. Το βράδυ της Δευτέρας, όπως ορίζεται από τον Κανονισμό, θα κλείσει ακριβώς στις δώδεκα τα μεσάνυχτα η συζήτηση και θα αρχίσει η ψηφοφορία. Εάν θα υπάρξει δεύτερη πρωινή συνεδρίαση θα το συζητήσουμε αύριο και αφού δούμε οι εγγραφές των συναδέλφων ποιο συνολικό αριθμό ομιλητών θα μας δώσουν.

Θα παρακαλέσω τα μέλη της Κυβερνήσεως, τους κυρίους Υπουργούς, να ακολουθήσουν και φέτος ό,τι έγινε και πέρσι, να περιορίσουν κατά δέκα λεπτά το χρόνο τους, στα είκοσι λεπτά δηλαδή, εκτός από τους Υπουργούς Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. Ο μεν Υπουργός δικαιούται να μιλήσει μία ώρα και οι δύο Υφυπουργοί μισή ώρα ο καθένας.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι δικαιούνται να μιλήσουν για είκοσι λεπτά, εφόσον προηγηθούν των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων, αλλιώς θα περιοριστούν στο δεκάλεπτο που προβλέπει ο Κανονισμός για δευτερολογία και στο πεντάλεπτο που προβλέπεται για τριτολογία, κατά το άρθρο 167.

Απόψε, θα παρακαλέσω να συμφωνήσουμε η συνεδρίαση να λήξει

στη 01.00'. Είναι η ώρα που είχε λήξει και η περσινή συνεδρίαση.

Δεν βλέπω να υπάρχει καμία αντίρρηση και προχωρούμε.

Καλείται στο Βήμα ο γενικός Εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Μηνάς Σταυρακάκης.

Κύριοι συνάδελφοι, επειδή όπως είπαμε θα γίνει αναδιάταξη του καταλόγου και από τα κόμματα και μεταξύ σας, μη βιάστε όλοι αμέσως την κάρτα σας, για να μην έχουμε μπλοκάρισμα. Μόλις αρχίσει να μιλάει ο πρώτος γενικός εισηγητής και μέχρι να τελειώσουν όλοι οι γενικοί εισηγητές θα μπορείτε να εγγραφείτε.

Ορίστε, κύριε Σταυρακάκη, έχετε το λόγο.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Πρωθυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμεθα σήμερα να συζητήσουμε τον Προϋπολογισμό του 1999, τον σημαντικότερο ίσως Προϋπολογισμό της μεταπολιτευτικής περιόδου, τον Προϋπολογισμό που επικυρώνει το εισιτήριο εισόδου της Ελλάδας στο μεγαλύτερο, συμπαγέστερο, διεθνικό, διακρατικό σύστημα οικονομικής συνεργασίας του πλανήτη, στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Αυτό το γεγονός διαμορφώνει για την Ελλάδα τις συνθήκες να συνεχίσει, με μεγαλύτερη ασφάλεια και σιγουριά, την ιστορική της διαδρομή στον αιώνα που έρχεται. Για τον Προϋπολογισμό έχουν ήδη εκφραστεί απόψεις επιδοκιμασίας και αποδοκιμασίας, ακραίες όπως συνήθως και αντιφατικές που δημιουργούν στον πολίτη σύγχυση και αμηχανία, που οδηγεί σε αποστροφή και καταλήγει σε αδιαφορία.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να υποβάλω στο Σώμα την παράκληση και προτροπή να συζητήσουμε αυτήν τη φορά νηφάλια και υπεύθυνα, χωρίς δογματικούς αφορισμούς και δημαγωγική αμετροέπεια. Το οφείλουμε στον ελληνικό λαό πρώτα για τις μεγάλες θυσίες που κάνει, για τη συναίνεση που δείχνει και για την προσήλωσή του στο στόχο της ΟΝΕ.

Δεύτερον, γιατί η κατάκτηση του στόχου της ΟΝΕ θα ενισχύσει αποφασιστικά το γόητρο και την πολιτικοοικονομική θέση της χώρας στο γεμάτο αβεβαιότητα σύγχρονο κόσμο.

Τρίτον, γιατί οι πολιτικοί με τις πράξεις και τις αποφάσεις τους χαλκεύουν το μέλλον ώστε ο υπεύθυνος, ο οραματικός, αδογματίστος και ειλικρινής λόγος να ανυψώνει την πολιτική πράξη.

Πρέπει να εγκαταλείψουμε το σύνδρομο της επιλεκτικής μνήμης, να θυμόμαστε από που ξεκινήσαμε. Το 1994 έπρεπε να διαχειριστούμε κρίση οικονομική, που έπρεπε κάθε υπεύθυνη Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει, ανεξαρτήτως σύγκλισης, Μάαστριχτ, ΟΝΕ ή όχι. Η αποτυχία αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης εμπεριείχε κρίση πολιτική και γιατί όχι και εθνική, ώστε πρωταρχικός στόχος κατέστη η ικανοποίηση των όρων ένταξης από τους οποίους είχαμε τότε τόσο αποκλείνει.

Η συζήτησή μας για τον Προϋπολογισμό θα παλινδρομεί και θα καθορίζεται σε όλη τη διάρκειά της από τα κριτήρια σύγκλισης και ένταξης. Επιτρέψτε μου να θεωρώ χρήσιμο, κυρίως για το λαό που μας παρακολουθεί, να υπογραμμίσω τη σημασία που έχει γι' αυτόν η ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ. Η κοινωνία μας δεν είναι πια κοινωνία του τι και του πώς, είναι κοινωνία που ζητά το γιατί και πρέπει να απαντάμε σε αυτό. Ζούμε σε μία παγκοσμιοποιημένη οικονομία που όλο το εικοσιτετράωρο κυκλοφορούν και μετακινούνται ασύλληπτα ποσά. Τα μεν εθνικά κράτη είναι προβλέψιμα σε κάποιον βαθμό στις αντιδράσεις τους, υπάρχουν συστήματα δικαίου, διεθνείς οργανισμοί, διπλωματικοί δίαυλοι συνεννόησης, ποια όμως πρόβλεψη - εγγύηση παρέχει ο ιδιώτης, ο επώνυμος ή ανώνυμος κερδοσκοπός έναντι των λαών που με αποκλειστικό κριτήριο το κέρδος μετακινεί χωρίς φραγμούς τεράστια ποσά, με τρόπο που να απειλεί οικονομίες, να οδηγεί σε κατάρρευση οικονομίες, να οδηγεί σε αποδιάρθρωση κοινωνικές ισορροπίες, να οδηγεί σε αλυσιδωτές πολιτικές εξελίξεις, σε εθνικές κρίσεις, να επηρεάζει τη ζωή άμεσα του κάθε πολίτη, όπου και εάν αυτός βρίσκεται.

Πώς τελικά δομείται μία οικονομία προσώπων πάνω από τις εθνικές οικονομίες των λαών, ώστε και να τις απειλεί; Σχετίζονται αυτά με την ΟΝΕ; Ασφαλώς ναι. Η ΟΝΕ είναι μία επιθετική προς τα εμπρός ιστορική σύλληψη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μία αμυντική κίνηση απέναντι σε αυτά που μόλις περιγράψαμε. Τι θα σημαίνει για τον Έλληνα πολίτη η ΟΝΕ;

Πρώτον, οι Έλληνες πολίτες θα χρησιμοποιούν και θα μπορούν με ένα ενιαίο σταθερό νόμισμα παγκόσμιας εμβέλειας και αποδοχής να συναλλάσσονται σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Σήμερα η δραχμή είναι μικρής εμβέλειας και αποδοχής νόμισμα. Με την καθιέρωση του EURO οι Έλληνες θα έχουν το ίδιο νόμισμα με τον Ισπανό, το Γάλλο και το Γερμανό. Σημαίνει το τέλος στις προμήθειες για μετατροπή του νομίσματος σε ξένο συνάλλαγμα και μηδενισμό του χρόνου για τη μετατροπή αυτή. Αυτό το κατανοούν χιλιάδες συμπολίτες μας που σπουδάζουν παιδιά, που ταξιδεύουν για διάφορους λόγους, που εμπορεύονται εισάγοντας και εξάγοντας.

Τρίτον, η ΟΝΕ σημαίνει κλείσιμο του μεγαλύτερου Καζίνο που λειτουργεί σήμερα στη χώρα μας και ονομάζεται αγορά συναλλάγματος. Είναι ένα Καζίνο που η ιδιομορφία του συνίσταται στο ότι τα θύματά του δεν είναι αυτοί που οικειοθελώς το επισκέπτονται, όπως συμβαίνει στα συνηθισμένα Καζίνο, αλλά θύματά του είναι όλοι οι Έλληνες, αφού το κόστος των συναλλαγματικών κρίσεων που προκαλούν οι επιθέσεις των κερδοσκόπων στο εθνικό μας νόμισμα το πληρώνουν όλοι οι Έλληνες, αυτοί που είναι αμέτοχοι και αθώοι και ανυποψίαστοι, αυτοί που χωρίς να παίζουν πληρώνουν τα κέρδη των κερδοσκόπων. Με τη συμμετοχή μας στο Ευρώ, στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αυτό το Καζίνο κλείνει οριστικά, παύει η Ελλάδα να είναι ευάλωτη.

Το ειδικό της βάρος ενισχύεται και αποκτά την κρίσιμη οικονομική μάζα που δεν έχει σήμερα. Σημαίνει λοιπόν τέλος στις κερδοσκοπικές επιθέσεις στο νόμισμα μας.

Τέταρτον, η είσοδος στην ΟΝΕ σημαίνει μερίδιο για τη χώρα στα οφέλη που συνεπάγεται η άσκηση του εκδοτικού προνομίου από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Σήμερα, στις διεθνείς συναλλαγές κυριαρχεί το χαρτί-δολάριο, το οποίο εκδίδεται με μόνο κόστος το κόστος εκτύπωσης του και το οποίο όμως για να αποκτηθεί δόθηκαν ανταλλάγματα σε αγαθά, υπηρεσίες σε νομίσματα.

Με την κυκλοφορία του ευρώ η κυριαρχία του δολαρίου θα περιοριστεί δραστικά, το νέο νόμισμα θα εκτοπίσει σταδιακά από συναλλαγές το αμερικανικό νόμισμα, θα συγκυριαρχήσει το ευρώ με το δολάριο. Αυτήν τη δυναμική σιγουριά και ισχύ θα απολαμβάνει ο Έλληνας πολίτης.

Η είσοδος στην ΟΝΕ σημαίνει νομισματική σταθερότητα στο εσωτερικό της χώρας, σταθερότητα τιμών, στο δε εξωτερικό σταθερή συναλλαγματική ισοτιμία. Νομισματική σταθερότητα όμως σημαίνει μείωση του επιχειρηματικού κινδύνου και των επιτοκίων. Η δραστική μείωση του κόστους του χρήματος, των επιτοκίων, σε σταθερά χαμηλά επίπεδα σημαίνει αύξηση επενδύσεων, οικονομική ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας. Σημαίνει ασφαλέστερο και διατηρήσιμο επιχειρηματικό περιβάλλον, σημαίνει για τον πολίτη, που θέλει σήμερα στεγαστικό δάνειο ότι θα μπορεί να στεγάσει την οικογένειά του παίρνοντας φθινό δάνειο, σημαίνει για το μικρομεσαίο επιχειρηματία να μπορεί να δανειζεται με επιτόκιο 6%-7% ή και λιγότερο, σημαίνει για τον αγρότη που ιδιαίτερα δοκιμάζεται σήμερα, να μπορεί να διεκδικεί ανταγωνιστικές τιμές και υψηλότερο εισόδημα. Σημαίνει και άλλα πολλά.

Σημαίνει η είσοδος στην ΟΝΕ περιορισμό του κόστους εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, που θα προέλθει από τη μείωση και τη σταθερότητα των επιτοκίων. Για την Ελλάδα και τους Έλληνες που φέτος το δημόσιο χρέος άγγιξε τα τριάντα επτά τρισεκατομμύρια δραχμές, αυτό έχει τεράστια σημασία και συνδέεται κατευθείαν με το βάρος που αναλαμβάνει ο Έλληνας φορολογούμενος που πληρώνει το κόστος δανεισμού του

δημοσίου.

Για να γίνει κατανοητή η σημασία του, θα υπενθυμίσω ότι το 1994 το ελληνικό δημόσιο για να πληρώνει τους τόκους του δημοσίου χρέους δανειζόταν με επιτόκια της τάξης του 21% και πλέον. Και από κάθε εκατό δραχμές που πλήρωνε ο Έλληνας φορολογούμενος, οι εξήντα τέσσερις δραχμές πήγαιναν για πληρωμή των τόκων του δημοσίου χρέους. Φέτος, με καθαρά επιτόκια της τάξης του 10%, για κάθε κατοστάρικο που πληρώνει ο Έλληνας φορολογούμενος, για πληρωμή τόκων διατίθενται μόνο οι τριάντα οκτώ δραχμές.

Τα συμπεράσματα αυτού του παραδείγματος είναι αυταπόδεκτα. Η σημασία της ΟΝΕ αυταπόδεικτη. Ασφαλώς η ΟΝΕ δεν αποτελεί την πανάκεια και δεν θα δώσει με αυτόματο τρόπο απάντηση σε όλα μας τα προβλήματα. Ασφαλώς το όραμά μας δεν εξαντλείται στην ΟΝΕ. Μας εμπνέει όμως ως συλλογικός κοινός στόχος που μοιραζόμαστε και επιδιώκουμε μαζί με όλες τις ισχυρές ευρωπαϊκές χώρες.

Το κλίμα της οικονομικής πολιτικής που έχει επικρατήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν ηγεμονεύουν. Χρειάζεται περισσότερη συνεργασία και κοινωνική σύγκλιση των πολιτικών της και η Κυβέρνηση εργάζεται συστηματικά γι' αυτό.

Οι δημοκρατικές σοσιαλιστικές δυνάμεις πλειοψηφούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά δεν ηγεμονεύουν. Χρειάζεται περισσότερη συνεργασία και κοινωνική σύγκλιση των πολιτικών της και η Κυβέρνηση εργάζεται συστηματικά γι' αυτό.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ευθύς ως ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας τον Οκτώβριο του 1993, έθεσε ως βασικό του στόχο την έγκαιρη προετοιμασία της ελληνικής οικονομίας για ισότιμη συμμετοχή στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου στις προγραμματικές του δηλώσεις συμπύκνωσε την πολιτική της Κυβέρνησης του για επίτευξη αυτού του στόχου στο τρίπτυχο: Σταθεροποίηση - Ανάπτυξη - Κοινωνική Δικαιοσύνη.

Ο Κωνσταντίνος Σημίτης μετά τις εκλογές του 1996, στις προγραμματικές του δηλώσεις επανέλαβε το τρίπτυχο Σταθεροποίηση - Ανάπτυξη - Κοινωνική Δικαιοσύνη.

Σήμερα πέντε χρόνια αργότερα μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι ο βασικός μας στόχος προσεγγίζεται με απόλυτη επιτυχία. Η εκτίμηση αυτή δεν είναι μόνο δική μας. Είναι εκτίμηση των αρμόδιων οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έγκυρων διεθνών οργανισμών, οικονομικών οίκων διεθνούς κύρους οι οποίοι ο ένας μετά τον άλλο προχωρούν σε αναβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας. Είναι ακόμη η εκτίμηση των αγορών οι οποίες σπεύδουν να προεξοφλήσουν τις ευοίωνες προοπτικές της ελληνικής οικονομίας. Είναι επίσης εκτίμηση του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου το οποίο σε ιστορική σύνοδό του τον περασμένο Μαΐο αναγνώρισε ρητά την προοπτική ένταξης της Ελλάδας στην ΟΝΕ ως 12ο μέλος την 1.1.2001.

Στο σημείο αυτό, είναι επιβεβλημένη, έστω δι' ολίγον, η αναφορά στην πορεία που ακολούθησε η οικονομία μας, για να φθάσει, όπως συμβαίνει σήμερα, στα πρόθυρα της ΟΝΕ. Αυτή η αναφορά δεν αποτελεί πρόσφυγή σε ένα ένοχο παρελθόν για τη δικαιολόγηση του σήμερα, αλλά είναι αναδρομή για την κατανόηση, αποτίμηση και συνειδητοποίηση των επιτευγμάτων του σήμερα. Για διευκόλυνση της ανάλυσής μας συνέταξα -και καταθέτω στο Σώμα- πίνακα και τέσσερα διαγράμματα που αποτυπώνουν την εξέλιξη ορισμένων βασικών οικονομικών μεγεθών, τα οποία σκιαγραφούν την πορεία της οικονομίας την τρέχουσα δεκαετία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μηνάς Σταυραράκης καταθέτει για τα Πρακτικά τους σχετικούς πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

Πίνακας 1
Εξελίξεις βασικών μακροοικονομικών μεγεθών
την περίοδο 1990 - 1998

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ (σταθερές τιμές)	0,0	3,1	0,4	-1,6	2,0	2,1	2,7	3,5	3,5	3,7
Ρυθμός μεταβολής Ακαθ. Εξpenditures Πόρου Κεφαλαίου (σταθερές τιμές)	5,0	4,8	-1,4	-3,5	-2,8	7,3	9,4	10,9	10,7	12,2
Ανεργία	7,0	7,7	8,7	9,7	9,6	10,0	10,3	10,3	9,8	9,3
Πληθυσμός ³	19,9	19,7	15,0	14,2	11,0	8,6	8,5	5,5	4,5	2,5
Ελλειμμα(-) ή Πλεόνασμα (+) Γενικής Κυβέρνησης (%ΑΕΠ)	-16,1	-11,5	-12,8	-14,2	-12,1	-9,2	-7,4	-4,0	-2,2	1,9
Πρωτογενές έλλειμμα (- ή Πλεόνασμα (+) Γενικής Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	-6,0	-2,1	-1,1	-1,0	4,1	2,6	4,5	5,5	6,7	6,9
Χρέος Γενικής Κυβέρνησης (% ΑΕΠ)	80,7	83,3	89,0	111,6	109,6	111,3	112,2	109,5	105,5	103,5
Ονομαστικά Επτάκια ³	24,0	23,5	21,0	21,25	18,5	15,75	13,3	9,6	-	-

1 Εκτιμήσεις

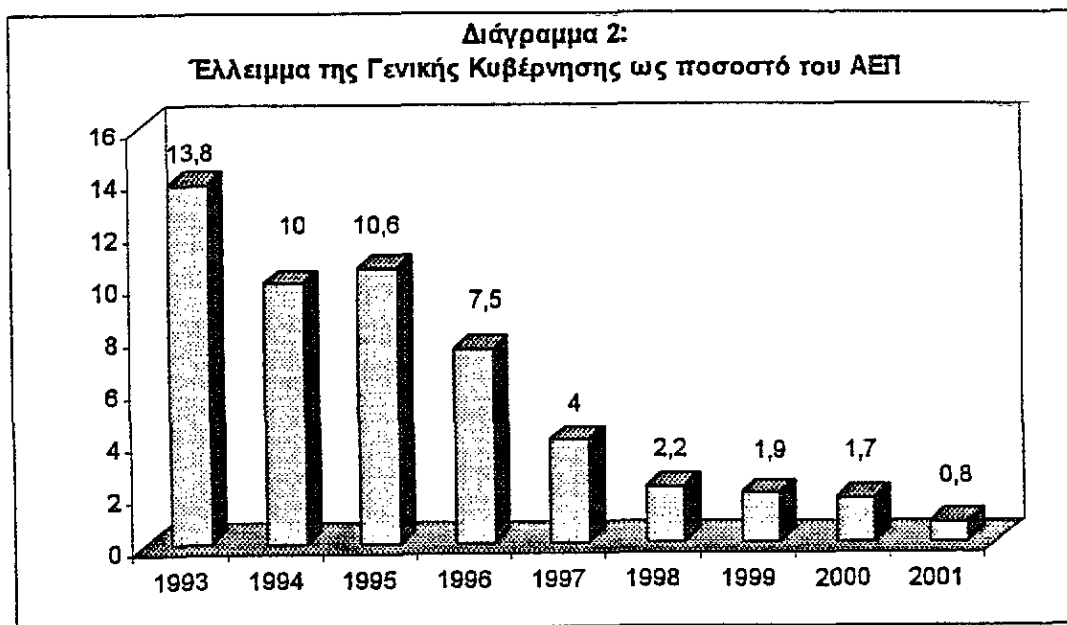
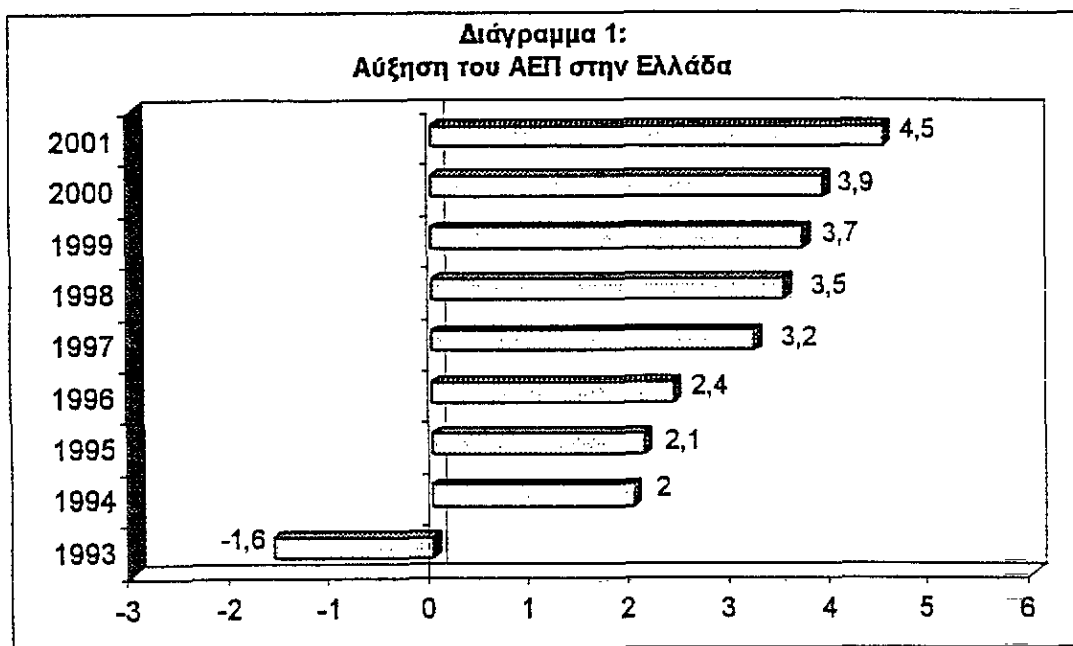
2 Προβλέψεις

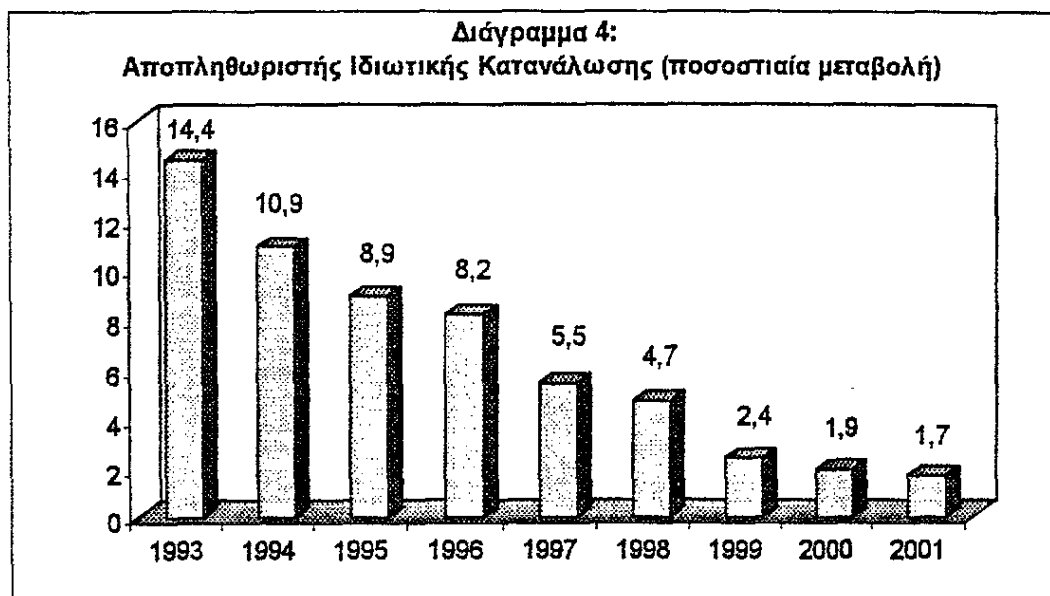
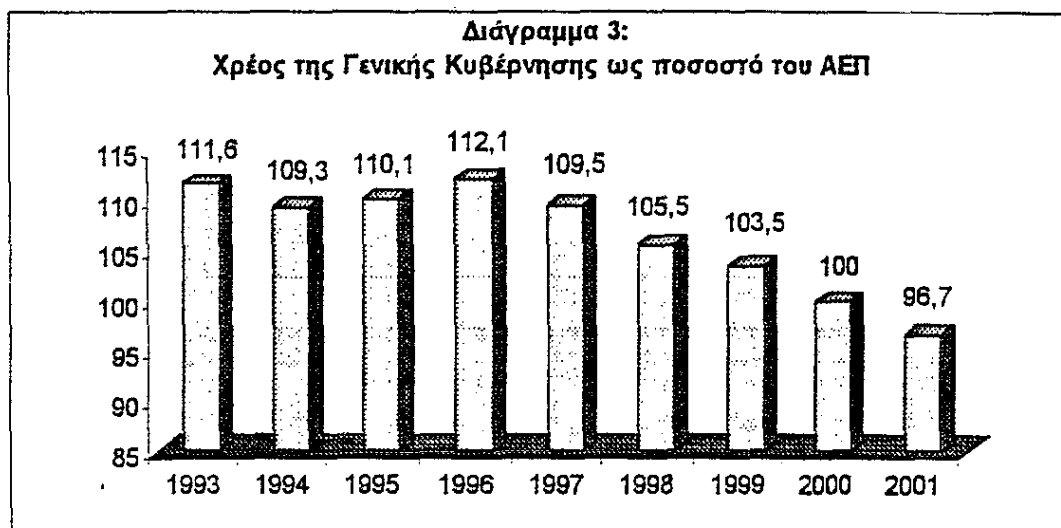
3 Αποαληθιοποιητής Ιδιωτικής Κατανάλωσης

4 Τίτλων Δημοσίου Ετήσιας Διάρκειας (30ης Ιουνίου)

Πηγή: α) Διεύθυνση Μακροοικονομικής Ανάλυσης ΥΠΕΘΟ

β) Διεύθυνση Δημόσιου Χρέους ΥΠ.ΟΙΚ

77/

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Ως προς την ανάπτυξη, το 1990 το ΑΕΠ, δηλαδή η συνολική μας ετήσια παραγωγή σημειώνει μηδενικό ρυθμό αύξησης. Το 1993 μειώνεται αρνητικά κατά 1,6%. Το 1997 αυξάνεται κατά 3,2% και φέτος εκτιμάται ότι θα αυξηθεί κατά 3,5%. Αυτό σημαίνει ότι η οικονομία ξεκίνησε πολύ άσχημα αυτήν τη δεκαετία αλλά στη συνέχεια βελτιώνει εντυπωσιακά την επίδοσή της και τα τρία τελευταία χρόνια ξεπερνάει την αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης σηματοδοτώντας πράγματι την πορεία σύγκλισης.

Ως προς τη νομισματική σταθερότητα, ο πληθωρισμός το 1990 έτρεχε με 20,4%. Το 1993 πέφτει στο 14,6 αλλά συνυπάρχει με ραγδαία άνοδο της ανεργίας. Το 1997 πέφτει στο 5,5% και φέτος στο 4,5%. Και στο μέτωπο του πληθωρισμού η δεκαετία ξεκίνησε άσχημα, αλλά στη συνέχεια σημειώνεται μεγάλη και επιταχυνόμενη πρόοδος. Όπως είναι γνωστό ο πληθωρισμός είναι δείκτης σύγκλισης. Επιτρέψτε μου να σημειώσω το ρυθμό προσέγγισης του τελικού στόχου που είναι το 2,5% περίπου.

Την τετραετία 1990-1993 καλύφθηκε το 33% του στόχου. Την τετραετία 1994-1997 καλύφθηκε το 50% του στόχου, φέτος το 6% και το 1999 θα καλυφθεί το υπόλοιπο 11%.

Ως προς το μέγεθος του κρατικού ελλείμματος το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης το 1990 ήταν 16,1% του ΑΕΠ, το 1993 πέφτει στο 13,8%, το 1997 στο 4% και φέτος στο 2,2%. Άρα, πιο κάτω από την τιμή αναφοράς του αντίστοιχου κριτηρίου σύγκλισης που είναι το 3%. Τι σημαίνει αυτή η επίδοση δεδομένου ότι το επίπεδο του ελλείμματος είναι δείκτης σύγκλισης; Σημαίνει ότι στην τετραετία 1990-1993 καλύπτουμε το 18% της απόστασης από τον τελικό στόχο. Στην επόμενη τετραετία 1994-1997 καλύπτουμε το 69% ενώ φέτος υπερκαλύπτουμε το στόχο κατά 27%.

Το δημόσιο χρέος της γενικής κυβέρνησης το 1990 ήταν 80% του ΑΕΠ και πλέον. Το 1993 εκτιμάται στο 111,6%. Το 1997 μειώνεται στο 109% και φέτος πέφτει στο 105,5%. Τι σημαίνει αυτό λαμβάνοντας υπόψη ότι ο δείκτης του χρέους είναι και δείκτης σύγκλισης; Σημαίνει ότι την τετραετία 1990-1993 σημειώνεται απόκλιση-απομάκρυνση από τον τελικό στόχο που είναι το 60% του ΑΕΠ κατά 49%. Την επόμενη τετραετία 1994-1997 η απόκλιση, απομάκρυνση από τον τελικό στόχο μετατρέπεται σε προσέγγισή του κατά 4%. Η προσέγγιση του στόχου συνεχίζεται και φέτος κατά 7% και προβλέπεται να συνεχισθεί και του χρόνου όπως ακριβώς απαιτείται για την ικανοποίηση και του δεύτερου δημοσιονομικού κριτηρίου σύγκλισης.

Τα επιτόκια βρίσκονται σε αιτιώδη σχέση με τα ελλείμματα και τον πληθωρισμό. Το επιτόκιο των ετησίων εντόκων γραμματίων του δημοσίου το 1990 ήταν 24%. Το 1993 ήταν 20%, το 1997 11,4% και φέτος προβλέπεται να μειωθεί στο 10%. Αυτές οι μεταβολές σημαίνουν ότι την τετραετία 1990-1993 τα επιτόκια μειώνονται μόλις κατά 15%, ενώ την επόμενη τετραετία 1994-1997 μειώνονται κατά 44%. Φέτος προβλέπεται να μειωθούν κατά 17% περίπου.

Είναι γνωστό ότι ο δείκτης των μακροπροθέσμων επιτοκίων είναι και δείκτης σύγκλισης. Επειδή όμως δεν υπάρχουν στοιχεία για την πορεία αυτού του δείκτη τα προηγούμενα χρόνια χρησιμοποιήσαμε το δείκτη των βραχυπρόθεσμων επιτοκίων. Δεδομένου όμως ότι υπάρχει υψηλός βαθμός συσχέτισης μεταξύ τους μπορούμε με ασφάλεια να πούμε ότι παρατηρείται γενική σύγκλιση, στην αρχή βραδεία και στη συνέχεια επιταχυνόμενη.

Συμπερασματικά, μονολόγι η οικονομία ξεκίνησε άσχημα στην αρχή της δεκαετίας στην πορεία βελτιώθηκε τόσο ώστε ξεπέρασε σε επιδόσεις την αντίστοιχη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σταθεροποιήθηκε η οικονομία με δραστηκή μείωση των ελλειμμάτων και με επιτυχή διαχείριση του δημοσίου χρέους, με πτώση των επιτοκίων που επιτρέπει τη χρηματοδότηση των επενδύσεων και την ανάπτυξη που με τη σειρά της επιτρέπει ξανά την περαιτέρω μείωση του δημοσίου χρέους. Η οικονομία μας βγήκε οριστικά από το φαύλο κύκλο και βαδίζει σταθερά σε ένα νέο ενάρετο κύκλο.

Η Κυβέρνηση κατάφερε τη σταθεροποίηση όχι σε βάρος των εργαζομένων, σε αντίθεση με την συντηρητική νεοφιλελεύθερη ψευδαίσθηση που σταδιοποιούσε την κοινωνική πολιτική, βάζοντας σε παρένθεση αναμονής την κοινωνία ώστε οδήγησε στην τετραετία 1990-1993 σε μείωση του μέσου πραγματικού ακαθάριστου μισθού κατά 12,4%. Αντίθετα στη δεύτερη τετραετία σημειώνεται σωρευτικά αύξηση 12,5% που κάλυψε τις απώλειες της προηγούμενης περιόδου.

Ως προς τις συντάξεις, η μέση σύνταξη του δημοσίου και των οργανισμών κοινωνικών ασφαλίσεων κατά την περίοδο 1994-97 αυξήθηκε σε πραγματικούς φόρους κατά 10,5% έναντι μείωσης 13,5% την προηγούμενη τετραετία.

Ως προς την εξέλιξη της ανεργίας την περίοδο 1990-93 επέρχεται η μεγαλύτερη αύξησή της από το 7% στο 9,7%, δυσανάλογη σχέση με τη μικρή μείωση του πληθωρισμού που είχε επιτευχθεί. Το 1997 ανεβαίνει στο 10,3% και φέτος εκτιμάται στο 10,1%.

Η ταχεία αύξηση της ανεργίας στις αρχές της τρέχουσας δεκαετίας επιβραδύνεται και τη φετινή χρονιά προβλέπεται να μειωθεί. Μολονότι η Κυβέρνηση συγκράτησε την ανεργία σε επίπεδα μικρότερα του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν είναι ικανοποιημένη. Οι νέες επενδύσεις είναι εντάσεως κεφαλαίου, είναι εντάσεως τεχνολογίας και εξ αυτού του λόγου απορροφούν αλλά με μικρότερο από ό,τι παλαιότερα ρυθμό την ανεργία.

Επιτρέψτε μου ως παρένθεση αυτό να το θεωρώ πρόβλημα που αποκτά φιλοσοφική διάσταση για την εποχή μας, γιατί οι νέες τεχνολογίες εντάσεως κεφαλαίου, η πληροφορική, που μαζικά εισάγονται, δεν δημιουργούν αλλά καταστρέφουν θέσεις εργασίας. Και αν θέλετε, μέσα από την ανεργία και μέσα από αυτό το φαινόμενο, το οποίο δεν υπάρχει δυνατότητα ιστορικά να αντιστραφεί, αναδεικνύεται η ανάγκη του κράτους-πρόνοιας. Χρειάζεται να έχουμε ένα ισχυρό κράτος πρόνοιας, γιατί είναι πολύ πιθανό να κατανοήσουμε ότι θα συνυπάρχουμε με ένα ποσοστό ανεργίας -δεν μπορώ να το ορίσω πόσο θα είναι ώστε θα χρειάζεται να υπάρχει ένα ισχυρό, μεγάλο και αποτελεσματικό δίκτυο προστασίας.

Οι νέες, λοιπόν, επενδύσεις είναι εντάσεως κεφαλαίου και εξ αυτού του λόγου απορροφούν, αλλά με μικρότερο από ό,τι παλαιότερα ρυθμό, την ανεργία, ώστε η καταπολέμησή της να συνδυάζεται με εκτεταμένα προγράμματα πολιτικών απασχόλησης.

Η εισροή εκατοντάδων χιλιάδων οικονομικών μεταναστών τα τελευταία χρόνια μπορεί να εξηγήσει σε μεγάλο μέρος το φαινόμενο, χωρίς ωστόσο να περιορίζει την οξύτητά του. Μπορούμε να είμαστε αισιόδοξοι και είμαστε αισιόδοξοι. Η οικονομική σταθεροποίηση και η ανάπτυξη που επιταχύνεται, συνδυασμένη με ενεργές πολιτικές απασχόλησης, ενισχύουν την αισιοδοξία σε αυτό το κρίσιμο μέτωπο.

Σχετικά με τον απολογισμό του 1998, μετά τη σύντομη επισκόπηση των οικονομικών εξελίξεων της περιόδου 1990-98:

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία απολογιστικά στοιχεία αλλά και οι διαφαινόμενες τάσεις των βασικών δημοσιονομικών μεγεθών οδηγούν σε μονοσήμαντο συμπέρασμα. Η δημοσιονομική σύγκλιση θα αποτελεί τις επόμενες ημέρες απτή πραγματικότητα για την ελληνική οικονομία.

Όπως προβλέπει και το Πρόγραμμα Σύγκλισης φέτος το καθαρό έλλειμμα της γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί στο 2,2% του ΑΕΠ, δηλαδή, αρκετά πιο κάτω από το κατώφλι του 3% που προβλέπει η Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Καταθέτω σχετικό πίνακα.

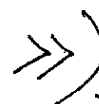
(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα Νο2, ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 2
Δημοσιονομικά μεγέθη Γενικής Κυβέρνησης
(ως % του ΑΕΠ)

	1997	1998
1. Έμμεσοι φόροι	14.2	14.3
2. Άμεσοι φόροι	7.5	8.0
3. Εισφορές στη κοινωνική ασφάλιση	12.6	12.7
4. Λοιπά έσοδα	4.5	4.3
5. Σύνολο εσόδων	38.8	39.3
6. Τρέχουσες μεταβιβάσεις	16.2	16.3
7. Τόκοι (πραγματικές πληρωμές)	9.6	9.1
8. Δημόσια κατανάλωση	14.8	14.4
Μισθοί	11.0	10.7
Αγαθά	3.7	3.7
9. Σύνολο τρεχουσών δαπανών	40.6	39.8
10. Ακαθάριστη αποταμίευση (5-9)	-1.8	-0.5
11. Καθαρές μεταβιβάσεις κεφαλαίου	-1.2	-2.0
12. Ακαθ. επενδύσεις παγίου κεφαλαίου	3.4	3.7
13. Πλεόνασμα (+) Έλλειμμα (-) Γενικής Κυβέρνησης (10-11-12)	-4.0	-2.2

Πηγή: Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας,
Υπουργείο Οικονομικών

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Αξιζει στο σημείο αυτό να επισημάνουμε, ότι η μείωση του ελλείμματος που επιτυγχάνεται στη χώρα μας από την περίοδο 1994-98 είναι σχεδόν τριπλάσια από την αντίστοιχη μείωση που επιτυγχάνουν την ίδια περίοδο όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως σύνολο.

Καταθέτω τον σχετικό πίνακα 3, προς έλεγχο των όσων ισχυρίζομαι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

<<

Πίνακας 3
Καθαρές δανειακές ανάγκες Γενικής Κυβέρνησης στην Ε.Ε.
(ως % του ΑΕΠ)

Χώρες – μέλη	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Βέλγιο	-7,1	-4,9	-3,9	-3,2	-2,1	-1,7	-1,4
Δανία	-2,8	-2,8	-2,4	-0,7	0,7	1,1	1,7
Γερμανία	-3,2	-2,4	-3,3	-3,4	-2,7	-2,5	-2,2
Ελλάδα	-13,8	-10,0	-10,3	-7,5	-4,0	-2,2	-1,9
Ισπανία	-6,9	-6,3	-7,3	-4,6	-2,6	-2,2	-1,9
Γαλλία	-5,8	-5,8	-4,9	-4,1	-3,0	-2,9	-2,6
Ιρλανδία	-2,7	-1,7	-2,2	-0,4	0,9	1,1	1,9
Ιταλία	-9,5	-9,2	-7,7	-6,7	-2,7	-2,5	-2,0
Λουξεμβούργο	1,7	2,8	1,9	2,5	1,7	1,0	0,6
Ολλανδία	-3,2	-3,8	-4,0	-2,3	-1,4	-1,6	-1,2
Αυστρία	-4,2	-5,0	-5,2	-4,0	-2,5	-2,3	-2,2
Πορτογαλία	-6,1	-6,0	-5,7	-3,2	-2,5	-2,2	-1,9
Φιλανδία	-8,0	-6,4	-4,7	-3,3	-0,9	0,3	0,6
Σουηδία	-12,3	-10,3	-7,0	-3,5	-0,8	0,5	0,9
Ηνωμένο Βασίλειο	-7,9	-6,8	-5,5	-4,8	-1,9	-0,6	-0,3
ΕΥ-15	-6,1	-5,4	-5,0	-4,2	-2,4	-1,9	-1,6
ΗΠΑ	-4,0	-2,6	-2,3	-1,4	-0,3	0,1	0,6
Ιαπωνία	-1,6	-2,3	-3,7	-4,4	-3,4	-3,6	-3,6

Πηγή: Eurostat & DG II

* Προβλέψεις

>>>

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Επιπλέον, η πρόοδος αυτή οφείλεται κατά τα 2/3 σε μείωση των δαπανών -και αυτό είναι σημαντικό, θέλω την προσοχή σας- και κατά το 1/3 σε αύξηση των εσόδων. Αυτό αποδεικνύει αβάσιμους τους ισχυρισμούς για αδυναμία της Κυβέρνησης να περιορίσει τις δημόσιες δαπάνες.

Η παραπάνω πρόοδος συνδυάστηκε και με αξιόλογες διαρθρωτικές μεταβολές. Οι μεταβολές αυτές αποτυπώνονται στη συνεχή υποχώρηση των τρεχουσών καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου και στη σημαντική αύξηση των επενδυτικών αναπτυξιακών δαπανών.

Πρέπει σε αυτό το σημείο να επισημάνω μία σημαντική ποιοτική αλλαγή που συντελείται στη δημοσιονομική διαχείριση

τα τελευταία χρόνια, η οποία θα πρέπει να πιστωθεί προσωπικά στον Πρωθυπουργό της χώρας. Για πρώτη φορά στη χώρα μας στη δημοσιονομική χρήση του 1996, έτος εκλογών, δεν παρατηρείται υστέρηση των φορολογικών εσόδων και υπέρβαση των κρατικών δαπανών. Δεν αναφέρομαι σε αριθμούς, για να μη σας κουράσω. Καταθέτω όμως σχετικό πίνακα, τον 4ο, που μπορείτε να τον ελέγξετε και αν μπορείτε να τον ανασκευάσετε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 4

Ετος	Μεταβολή Εσόδων	Μεταβολή Δαπανών
1981	-1,0 %	+5 %
1985	-0,3 %	+3 %
1989	-2,2 %	+1,1 %
1993	-0,3 %	+2,2 %
1996		-1,9 %

Στοιχεία: Ελληνική Οικονομία 1960-1997
Μακροχρόνιες Μακροοικονομικές Στατιστικές Σειρές
ΥΠΕΘΟ 1998

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Από τα στοιχεία προκύπτει, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι το 1996 εκλογικό έτος, όχι μόνο δεν ίσχυσε ο εκλογικός δημοσιονομικός κύκλος, αλλά συντελείται δημοσιονομική προσαρμογή, μείωση δηλαδή του ελλείμματος τριών σχεδόν εκατοσπαιών μονάδων του ΑΕΠ. Αυτό είναι πιστοποιητικό πολιτικής ευθύνης και συνέπειας που δεν πλαστογραφείται με τίποτα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Θυμάται κανείς εκ των σεβαστών κυρίων παλαιών καινοβουλευτικών σ' αυτήν την Αίθουσα, να έχει συμβεί αυτό σε άλλη εκλογική αναμέτρηση που να μην ίσχυσε ο εκλογικός δημοσιονομικός κύκλος; Και πώς εκτιμάται στο αποτέλεσμα το οποίο σωρεύει στη δυναμική του χρόνου το πολλαπλασιασ-

στικό οικονομικό αποτέλεσμα; Ποιο είναι το κόστος του; Αυτό δείχνει μια αλλαγή νοοτροπίας, δείχνει ένα άλλο πολιτικό ήθος.

Όσον αφορά τα επιμέρους μεγέθη παρατηρούμε ότι τα συνολικά έσοδα θα αυξηθούν φέτος κατά μισή εκατοσπαιά μονάδα του ΑΕΠ. Με την αύξησή τους αυτή τα συνολικά έσοδα της Γενικής Κυβέρνησης φθάνουν στο 85% του κοινοτικού μέσου όρου από το 75% που ήταν το 1993. Κατάθετω σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα (5) ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 5
Τρέχοντα έσοδα Γενικής Κυβέρνησης στην Ε.Ε.
(ως % του ΑΕΠ)

Χώρες - μέλη	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Βέλγιο	48,7	49,5	49,6	49,7	49,9	49,4	49,0
Δανία	60,1	60,9	58,8	59,3	58,6	57,6	56,3
Γερμανία	46,3	46,8	46,4	45,6	45,2	44,9	44,7
Ελλάδα	35,0	36,4	37,2	37,2	38,8 ⁽²⁾	39,3 ⁽²⁾	38,6
Ισπανία	42,3	41,0	39,4	40,2	40,8	40,8	40,7
Γαλλία	49,6	49,2	49,8	50,9	50,9	50,7	50,4
Ιρλανδία	37,6	38,2	35,7	35,7	36,3	35,1	34,4
Ιταλία	48,1	45,9	45,6	46,6	48,4	46,8	46,4
Λουξεμβούργο				49,0	47,6	46,1	45,3
Ολλανδία	53,3	50,6	49,0	48,7	49,2	47,4	46,9
Αυστρία	50,7	49,4	50,0	50,7	50,8	50,4	50,1
Πορτογαλία	37,9	37,2	38,0	40,0	41,2	40,9	40,6
Φιλανδία	53,8	54,4	53,5	54,6	53,5	52,6	51,4
Σουηδία	60,3	59,4	60,1	62,9	62,8	62,3	61,5
Ηνωμένο Βασίλειο	35,8	36,4	37,6	37,2	38,4	39,5	39,7
ΕΥ-15 ⁽¹⁾	46,4	46,0	46,0	46,3	46,4	46,0	45,7
ΗΠΑ	35,4	35,6	36,0	36,5	36,7	36,9	36,9
Ιαπωνία	32,6	32,6	32,6	32,3	32,6	32,5	32,6

Πηγή: Eurostat & DG II

* Προβλέψεις

(1) ΕΥ-15: Εξαιρείται το Λουξεμβούργο

(2) Εκτιμήσεις Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Το ποσοστό αυτό είναι το μικρότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά από εκείνο της Ιρλανδίας. Η διαπίστωση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική αφού οδηγεί σε κάποια συμπεράσματα.

Το πρώτο είναι ότι στην τελευταία πενταετία η ελληνική φορολογική διοίκηση σημειώνει σημαντική πρόοδο στην περιστολή της φοροδιαφυγής αφού καταφέρνει να ανεβάσει το ποσοστό των εσόδων της Γενικής Κυβέρνησης από 35% που ήταν το 1993, σε 39,3% το 1998 και να προσεγγίσει έτσι τον κοινοτικό μέσο όρο.

Το δεύτερο συμπέρασμα είναι ότι η συνολική επιβάρυνση της ελληνικής οικονομίας από φόρους, ασφαλιστικές εισφορές, λοιπά δημόσια έσοδα είναι σχετικά χαμηλή συγκρινόμενη με

το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που αποδεικνύει εντέλως αβάσιμους τους ισχυρισμούς για υπερφορολόγηση ή ενίοτε καταγγελλόμενη φορομνηστική πολιτική.

Η προσαρμογή στο σκέλος των δαπανών είναι ακόμη μεγαλύτερη. Συγκεκριμένα οι δαπάνες θα μειωθούν φέτος σημαντικά. Με τη μείωσή τους αυτή οι δαπάνες της Γενικής Κυβέρνησης θα αποτελούν το 86% του κοινοτικού μέσου όρου από 93% που ήταν το 1993. Καταθέτω σχετικό πίνακα υπ' αριθμ.6.

(Στο σημείο, αυτό ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 6
Δαπάνες Γενικής Κυβέρνησης στην Ε.Ε.
(ως % του ΑΕΠ)

Χώρες - μέλη	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999*
Βέλγιο	55,8	54,4	53,5	52,9	52,0	51,1	50,4
Δανία	63,0	63,7	61,1	59,9	57,9	56,5	54,6
Γερμανία	49,9	49,4	49,9	49,2	48,0	47,5	47,0
Ελλάδα	48,8	46,4	47,5	44,7	42,8 ⁽²⁾	41,5 ⁽²⁾	40,5
Ισπανία	49,2	47,4	46,7	44,9	43,4	43,0	42,6
Γαλλία	55,4	55,0	54,7	55,0	54,0	53,6	52,9
Ιρλανδία	40,3	39,9	37,9	36,1	35,4	33,9	32,5
Ιταλία	57,6	55,1	53,3	53,3	51,0	49,3	48,4
Λουξεμβούργο				46,5	45,9	45,1	44,7
Ολλανδία	56,5	54,4	53,0	51,0	50,5	49,1	48,1
Αυστρία	54,9	54,3	55,2	54,6	53,2	52,7	52,3
Πορτογαλία	44,0	43,3	43,8	43,3	43,7	43,1	42,6
Φιλανδία	61,8	60,8	58,3	57,9	54,5	52,3	50,9
Σουηδία	72,6	69,8	67,0	66,4	63,7	61,8	60,5
Ηνωμένο Βασίλειο	43,7	43,3	43,1	42,0	40,4	40,1	40,0
ΕΥ-15⁽¹⁾	52,6	51,5	51,1	50,5	48,8	48,0	47,4
ΗΠΑ	39,4	38,2	38,3	37,9	37,0	36,8	36,3
Ιαπωνία	34,2	34,9	36,3	36,6	36,0	36,1	36,2

Πηγή: Eurostat & DG II

* Προβλέψεις

(1) ΕΥ-15: Εξαιρείται το Λουξεμβούργο

(2) Εκτιμήσεις Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας

>>>

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Επισημαίνουμε ότι το ποσοστό των δαπανών της Γενικής Κυβέρνησης είναι το τρίτο μικρότερο στην Ευρωπαϊκή Ένωση μετά από εκείνο της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Η διαπίστωση αυτή είναι ιδιαίτερα σημαντική αφού αποδεικνύει ακραία υπερβολικούς τους ισχυρισμούς για την έκταση και το μέγεθος του δημόσιου τομέα.

Το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ υποχωρεί φέτος κατά τέσσερις ολόκληρες εκατοστιαίες μονάδες και φθάνει στο 105,5%. Η μείωση αυτή οφείλεται κατά βάση στην επίτευξη πάλι του σταθερού από το 1994 στόχου, δηλαδή, του στόχου του αυξημένου πρωτογενούς πλεονάσματος, και στα ιδιαίτερα παράλληλα υψηλά έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις, άνω του ενός τρισεκατομμυρίου δραχμών, αποκρατικοποιήσεις που γίνονται με συγκεκριμένο πρόγραμμα, στρατηγική και διαφάνεια.

Όταν κρατικοποιείς, κύριοι συνάδελφοι, επιτυχώς, εκτοξεύονται υπαινιγμοί. Όταν ο στόχος δεν ευοδώνεται καταλογίζεται αποτυχία. Είμαι έτοιμος να ακούσω περίεργα πράγματα για τα ΚΑΕ μετά από λίγο, αλλά το κράτος εισέπραξε τα δύο δισεκατομμύρια (2.000.000.000), την εγγύηση που είχε προβλέψει. Το κράτος, η Κυβέρνηση δεν βιάζεται να πουλήσει όσο-όσο και η διαδικασία των αποκρατικοποιήσεων είναι μια δύσκολη διαδικασία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Αυτό ισχύει για σας. Εσείς τα λέγατε.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Δεν είναι περίπτερο το κράτος.

Έχουμε ήδη αναφερθεί στην πορεία των μεγεθών της Γενικής Κυβέρνησης. Στη συνέχεια θα αναφερθούμε στα αντίστοιχα μεγέθη της Κεντρικής Κυβέρνησης χωρίς δηλαδή τους ΟΤΑ, τους οργανισμούς ασφάλισης και προστασίας και ορισμένα ακόμα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Με βάση τις τελευταίες εκτιμήσεις η εκτέλεση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 1998 εξελίσσεται ομαλά χωρίς να σημειώνονται αποκλίσεις από τους αρχικούς στόχους.

Πιο συγκεκριμένα, τα συνολικά έσοδα του εκτελούμενου προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα συνεχίσουν για πέμπτο χρόνο τον υψηλό ρυθμό αύξησής τους 12,8% ο οποίος υπερβαίνει πάνω από τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες το ρυθμό αύξησης του ονομαστικού ΑΕΠ. Καταθέτω δύο πίνακες 7Α' και 7Β'.

(Στο σημείο αυτό, ο Βουλευτής κ. Μ. Σταυρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες οι οποίοι έχουν ως εξής:

(Να φωτογραφηθούν οι πίνακες των σελ. 75 & 76)

<<
Πίνακας 7Α
Κρατικός Προϋπολογισμός 1999
(σε δισ. δρχ)

	Εκτέ- λεση 1997	Προϋπο- λογ. 1998	Εκτί- μηση 1998	Πρό- βλεψη 1999	Μεταβολές %		
					Εξέλιξη 1998	98/97	99/98
	(1)	(2)	(3)	(4)	(3:2)	(3:1)	(4:3)
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ							
ΕΣΟΔΑ (-)	8.487	9.378	9.450	10.030	0,8	11,6	6,1
Φορολογικά έσοδα	7.599	8.508	8.590	9.089	1,0	13,0	5,8
Μη φορολογικά & Ε.Ε.	868	868	860	942	-0,9	-0,9	9,5
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	6.848	7.204	7.300	7.700	1,3	6,6	5,5
Μισθοί-Συντάξεις	3.513	3.651	3.770	3.915	3,3	7,3	3,8
Μισθοί	2.955	3.071	3.170	3.290	3,2	7,3	3,8
Λοιπές Πρωτογενείς Δαπάνες	3.335	3.553	3.530	3.785	-0,6	5,8	7,2
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ (-)	1.619	2.172	2.150	2.330	-1,0	32,8	8,4
ΤΟΚΟΙ	3.216	3.220	3.270	3.350	1,6	1,7	2,4
ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ Τ.Π.	10.064	10.424	10.570	11.050	1,4	5,0	4,5
Εθνικολογιστική προσαρμογή δαπανών (-)	83		62			-25,3	
ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	1.597	1.048	1.120	1.020	6,9	-29,9	-8,9
Χρεωλύσια	3.589	2.972	3.472	3.731	16,8	-3,3	7,5
Ακαθάριστο Έλλειμμα Τ.Π.	5.187	4.020	4.592	4.751	14,2	-11,5	3,5
ΠΔΕ							
ΕΣΟΔΑ (-)	719	890	910	1.060	2,2	26,6	16,5
ΔΑΠΑΝΕΣ	1.626	2.005	1.875	2.195	-8,5	15,3	17,1
-Απόκτηση στοιχείων ενεργητικού (-)	420	603	525	620	-12,9	25,0	18,1
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΕΛΛΕΙΜΜΑ	488	512	440	515	-14,1	-9,8	17,0
ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	908	1.115	965	1.135	-13,5	6,3	17,6
ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ							
ΕΣΟΔΑ (-)	9.186	10.266	10.360	11.090	0,9	12,8	7,0
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	8.055	8.606	8.650	9.275	0,5	7,4	7,2
Εθνικολογιστική προσαρμογή δαπανών (-)	83		62			-25,3	
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ (-)	1.131	1.660	1.710	1.815	3,0	51,2	6,1
ΤΟΚΟΙ	3.216	3.220	3.270	3.350	1,6	1,7	2,4
ΕΛΛΕΙΜΜΑ Κ.Π. (εθνικολογιστική βάση)	2.002	1.560	1.498	1.535	-4,0	-25,2	2,5
Χρεωλύσια	3.589	2.972	3.472	3.731	16,8	-3,3	7,4
Κεφαλαιακές μεταβ. για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού	420	603	525	620	-12,9	25,0	18,1
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ (Δαν. ανάγκες + χρεωλύσια)	6.094	5.135	5.557	5.886	8,2	-8,8	5,9
Πλεόνασμα Δημόσιων Οργανισμών & λοιπές προσαρμογές σε εθνικολογιστική βάση	701		725	800		3,4	10,3
ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	1.301		773	735		-40,6	-4,9
Α.Ε.Π. (Αναθεωρημένο)	32.752	35.461	35.536	37.917	0,2	8,5	6,7

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

Πίνακας 7B
Κρατικός Προϋπολογισμός
(ως % του ΑΕΠ)

	Εκτέλεση 1997 (1)	Πρ/σμός 1998 (2)	Εκτίμηση 1998 (3)	Πρόβλεψη 1999 (4)
ΤΑΚΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ				
ΕΣΟΔΑ (-)	25,9	26,4	26,6	26,5
Φορολογικά έσοδα	23,2	24,0	24,2	24,0
Μη φορολογικά & Ε.Ε.	2,6	2,4	2,4	2,5
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	20,9	20,3	20,5	20,3
Μισθοί - Συντάξεις	10,7	10,3	10,6	10,3
Μισθοί	9,0	8,7	8,9	8,7
Λοιπές Πρωτογενείς Δαπάνες	10,2	10,0	9,9	10,0
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ (-)	4,9	6,1	6,1	6,1
ΤΟΚΟΙ	9,8	9,1	9,2	8,8
ΣΥΝΟΛΟ ΔΑΠΑΝΩΝ Τ.Π.	30,7	29,4	29,7	29,1
Εθνικολογιστική προσαρμογή δαπανών (-)	0,3		0,2	
ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	4,9	3,0	3,2	2,7
Χρεωλύσια	11,0	8,4	9,8	9,8
Ακαθάριστο Ελλειμμα Τ. Π.	15,8	11,3	12,9	12,5
ΠΑΕ				
ΕΣΟΔΑ (-)	2,2	2,5	2,6	2,8
ΔΑΠΑΝΕΣ	5,0	5,7	5,3	5,8
- Απόκτηση στοιχείων ενεργητικού (-)	1,3	1,7	1,5	1,6
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΕΛΛΕΙΜΜΑ	2,8	1,4	1,2	1,4
ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ	2,8	3,1	2,7	3,0
ΚΡΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ				
ΕΣΟΔΑ (-)	28,0	29,0	29,2	29,2
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΙΣ ΔΑΠΑΝΕΣ	24,6	24,3	24,3	24,5
Εθνικολογιστική προσαρμογή δαπανών (-)	0,3		0,2	
ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ (-)	-3,5	-4,7	-4,8	-4,8
ΤΟΚΟΙ	9,8	9,1	9,2	8,8
ΕΛΛΕΙΜΜΑ Κ.Π. (εθνικολογιστική βάση)	6,1	4,4	4,2	4,0
Χρεωλύσια	11,0	8,4	9,8	9,8
Κεφαλαιακές μεταβ. για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού	1,3	1,7	1,5	1,6
ΑΚΑΘΑΡΙΣΤΟ ΕΛΛΕΙΜΜΑ (Δαν. ανάγκες + χρεωλύσια)	18,6	14,5	15,6	15,5
Πλεόνασμα Δημόσιων Οργανισμών & λοιπές προσαρμογές σε εθνικολογιστική βάση	2,1		2,0	2,1
ΕΛΛΕΙΜΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	4,0		2,2	1,9

Πηγή: Υπουργείο Οικονομικών

»»»-

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Με αυτό τον ρυθμό αύξησης τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού το 1998 θα υπερβούν το 29,2% του ΑΕΠ, έναντι 28% του 1997 και 29% της αρχικής πρόβλεψης. Παρατηρούμε δηλαδή μία υπέρβαση στα έσοδα του Προϋπολογισμού, παρά τις πρόσφατες μειώσεις στην έμμεση φορολογία. Τέτοια υπέρβαση στα έσοδα σημειώνεται για πρώτη φορά, ύστερα από πάρα πολλά χρόνια.

Όσον αφορά τις εξελίξεις στα επιμέρους έσοδα, σημειώνεται ιδιαίτερα θετική η πορεία των εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού, πέραν της αρχικής πρόβλεψης, που, όπως προείπα, οφείλεται στην υπέρβαση που σημειώνουν τα φορολογικά έσοδα σε σχέση με τον αρχικό στόχο. Η εξέλιξη αυτή αντανάκλα τη σοβαρή δουλειά που γίνεται τα τελευταία χρόνια με την εφαρμογή προγραμμάτων εκσυγχρονισμού και τεχνολογικής αναβάθμισης της φορολογικής διοίκησης.

Με την ολοκλήρωση των παρεμβάσεων αυτών μέσα στο 1999 θα δημιουργηθούν -και πρέπει- οι προϋποθέσεις αναμόρφωσης του φορολογικού μας συστήματος, με στόχο τη δημιουργία ενός νέου ανταγωνιστικού και πρωτίστως κοινωνικά δικαίου, που βεβαίως θα προβλέπει και την άρση των αντικειμενικών κριτηρίων, που έχουν κάνει πια τον κύκλο τους και που θα ενισχύει βεβαίως την οικονομική δραστηριότητα και την απασχόληση.

Η ανταγωνιστικότητα του φορολογικού συστήματος είναι ιδιαίτερα σημαντική -και το γνωρίζετε- λόγω του διαρκώς εντεινόμενου φορολογικού ανταγωνισμού μεταξύ των χωρών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πόσο σημαντικό είναι το θέμα αυτό, το δείχνει η ένταση που έχει δημιουργηθεί αυτήν την περίοδο ανάμεσα στη Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο για τον αθέμιτο ανταγωνισμό που αναπτύσσεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μία άλλη ιδιαίτερα θετική εξέλιξη στο σκέλος των εσόδων είναι η εντυπωσιακή αύξηση που σημειώνουν τα έσοδα του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων 3% και πάνω από την αρχική πρόβλεψη, που ήταν 26,6%. Αύξηση που αντανάκλα επιτάχυνση των ρυθμών απορρόφησης κοινοτικών πόρων, λόγω ωρίμανσης των έργων που έχουν ενταχθεί στο δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι η αυξημένη απορρόφηση κοινοτικών πόρων συνδυάζεται και με σταθερά υψηλό λόγο απολήψεων εισφορών. Δηλαδή, για κάθε δραχμή που εισφέρουμε στον κοινοτικό προϋπολογισμό τα τελευταία χρόνια, παίρνουν πίσω σχεδόν πέντε (5) δραχμές.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι και η πρόοδος που σημειώνεται στο σκέλος των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού. Ειδικότερα οι πρωτογενείς δαπάνες αυξάνονται με ρυθμό σημαντικά μικρότερο του ρυθμού του ΑΕΠ, με αποτέλεσμα την περαιτέρω υποχώρησή τους ως ποσοστό του.

Αξίζει να σημειώσουμε στο σημείο αυτό ότι η συγκράτηση των πρωτογενών δαπανών συνδυάζεται και με αξιόλογη αναδιάρθρωσή τους υπέρ των επενδυτικών και εις βάρος των καταναλωτικών.

Συγκράτηση, τέλος, εμφανίζουν και οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης, οι οποίες ως ποσοστό του ΑΕΠ υποχωρούν στο 8,8%.

Η επίτευξη αυτών των στόχων γίνεται παρά την επιβάρυνση του Προϋπολογισμού με δαπάνες εξαιτίας της υποτίμησης της δραχμής. Το Μάρτιο του 1998 η Κυβέρνηση προέβει σε διπλή κίνηση. Υποτίμησε τη δραχμή κατά 14% περίπου και την ενέταξε στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών. Αυτή η απόφαση, την οποία χαιρέτισε ο ευρωπαϊκός Τύπος με κολακευτικά, διθυραμβικά, θα έλεγα, σχόλια, δεν έτυχε καλής υποδοχής στο εσωτερικό της χώρας. Είναι πολύ ενδιαφέρον. Σας προτρέπω να δείτε τον ευρωπαϊκό Τύπο εκείνων των ημερών, πώς δέχθηκε αυτήν την πρωτοβουλία και πως τη δέχθηκε ο ελληνικός Τύπος και τα ελληνικά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε να ξανακάνετε!

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε να ξανακάνετε και άλλη μία!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω να μη γίνονται διακοπές.

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, θα σας απαντήσω στη συνέχεια.

Μεγάλος αριθμός εμπορικών κυρίως επιχειρήσεων επιμήκυνε με τη συνήθη λογική του βραχυπρόθεσμου κέρδους το χρονικό διάστημα εκμετάλλευσης της υποτίμησης. Κερδοσκοπία δηλαδή σε βάρος του καταναλωτή. Αυτοί οι τροφοδότες του πληθωρισμού πρέπει να κατανοήσουν ότι το πρόσκαιρο κέρδος υπονομεύει το μακροπρόθεσμο, το νόμιμο και το σταθερό.

Η ένταξη στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών έγινε και για την προστασία της δραχμής από κερδοσκοπικές επιθέσεις. Ήταν πράξη προνοητική. Υπήρξε η επίθεση. Μπόρεσε η δραχμή να επιδείξει ανθεκτικότητα ανάλογη με αυτήν των νομισμάτων της Αγγλίας, της Ισπανίας, της Γερμανίας, της Πορτογαλίας. Δεν υπήρξε άνοδος επιτοκίων. Δεν υπήρξε εκροή κεφαλαίων. Δεν λειτούργησε το φαινόμενο του Καζίνο που αρχικά περιέγραφα. Επεβάλλετο αυτή η κίνηση, κυρίως όμως γιατί είχε σημειωθεί απώλεια ανταγωνιστικότητας και διότι ο στόχος της σταθεροποίησης καθόριζε τη σταθερότητα της ισοτιμίας που επηρέαζε τα επιτόκια. Οι θετικές επιπτώσεις στο ισοζύγιο πληρωμών δεν προκύπτουν αυτόματα, αλλά θα υπάρχουν στο μέλλον. Όλα αυτά τα οφέλη τα κατενόησαν οι πάντες πλην της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μετά τον αναμφίβολα θετικό Απολογισμό του 1998, που ήταν ιδιαίτερα σημαντικός όπως και η εκτέλεσή του -εκεί έγινε το μεγάλο συμμαζέμα στο σκέλος των δαπανών- ας έρθουμε τώρα και στον Προϋπολογισμό του 1999.

Με την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής σύγκλισης στο τέλος του έτους, η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος παύει πλέον να αποτελεί αυτοσκοπό και μετατρέπεται σε μέσο επιδίωξης άλλων στόχων πολιτικής, με πρώτο και κυρίαρχο το στόχο του πληθωρισμού.

Πρέπει να τονισθεί ότι στον Προϋπολογισμό του 1999 οι επιμέρους επιλογές κατατείνουν και ενοποιούνται σε αυτόν τον κεντρικό αντιπληθωριστικό στόχο. Η μείωση του πληθωρισμού στο επιθυμητό επίπεδο, αποτελεί στόχο ύψιστης προτεραιότητας, αφού είναι ουσιαστικά ο μοναδικός ανεκπλήρωτος στόχος για την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ.

Με βασικό γνώμονα την επίτευξη αυτού του οικονομικού και κοινωνικού στόχου συντάχθηκε και υποβλήθηκε για έγκριση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ο Προϋπολογισμός του 1999, χωρίς βέβαια να αποκλείει από τις επιλογές και χωρίς να αποστασιοποιείται από τις επιλογές που ήδη, από το 1994, η τότε κυβέρνηση είχε υποθετήσει και στις οποίες επιμένει η σημερινή Κυβέρνηση με συνέπεια. Μια συνέπεια που ο λαός εκτιμά και παρακολουθεί με προσοχή και να είσθε βέβαιοι ότι όταν θα έρθει η στιγμή θα επιβραβεύσει.

Αυτοί που θα χάσουν από τη μείωση του πληθωρισμού είναι μόνο μια μικρή ομάδα ραντιέρηδων που ζουν δανειζοντας κατά βάση το υπερχρεωμένο κράτος με υψηλά επιτόκια λόγω πληθωρισμού και ορισμένοι ακόμα κερδοσκόποι που εκμεταλλεύονται μονοπωλιακή ή ολιγοπωλιακή δύναμη.

Έχουμε περιγράψει ήδη επιτεύγματα του Προϋπολογισμού και της οικονομικής διαχείρισης της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., που όταν δεν αγνοείται ουστηματικά η σημασία τους, συσκοτίζεται αυτή η κοινωνική και οικονομική σημασία για τους πολίτες.

Ο πληθωρισμός εύστοχα έχει χαρακτηριστεί, από διάσημο, διαπρεπή Γάλλο πολιτικό, ως οικονομικό ναρκωτικό που προέχει η απεξάρτηση της οικονομίας από αυτόν, διότι προκαλεί ανακατανομή εισοδημάτων, αφού ο πληθωρισμός υπολογίζεται και ορίζεται -είναι ο καλύτερος ορισμός του πληθωρισμού- από την αύξηση των τιμών.

Η επίτευξη του στόχου του πληθωρισμού επέβαλε μεγιστοποίηση του αντιπληθωριστικού αποτελέσματος του νέου κρατικού Προϋπολογισμού. Αυτό με τη σειρά του επέβαλε περαιτέρω μείωση του ελλείμματος, αλλαγή του μείγματος άμεσης-έμμεσης φορολογίας υπέρ της πρώτης, κάτι που εξυπηρετεί και την επιδίωξη της δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών και περαιτέρω βελτίωση της σχέσης

επενδυτικών, καταναλωτικών δαπανών προς όφελος των πρώτων.

Βασικός στόχος του νέου Προϋπολογισμού είναι η μείωση του καθαρού ελλείμματος στο 4% του ΑΕΠ από 4,2% του 1998. Το έλλειμμα αυτό συνδυαζόμενο με το πλεόνασμα του λοιπού δημόσιου τομέα, 2,1% του ΑΕΠ, δίνει έλλειμμα γενικής κυβέρνησης 1,9% του ΑΕΠ.

Για την επίτευξη του παραπάνω στόχου τα επιμέρους μεγέθη του νέου Προϋπολογισμού προβλέπεται να διαμορφωθούν ως ακολούθως:

Οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού ως ποσοστό του ΑΕΠ προβλέπεται να μειωθούν κατά 0,2 εκατοστιαίες μονάδες, πλην τόκων και τοκοχρεολυσίων.

Διπλάσια μείωση προβλέπεται να σημειώσουν οι δαπάνες εξυπηρέτησης του χρέους της κεντρικής κυβέρνησης, οι οποίες από 9,2% του ΑΕΠ το 1998, θα μειωθούν στο 8,8% το 1999.

Η προβλεπόμενη περιστολή των συνολικών δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού συνοδεύεται με σημαντική ανακάνομή τους υπέρ των κοινωνικών και αμυντικών δαπανών.

Οι επενδυτικές δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπεται να αυξηθούν και να φθάσουν στο

5,8%. Αυξάνονται κατά 16,5%. Πρόκειται για ένα κολοσσικό πρόγραμμα μαμούθ 2,2 τρισεκατομμυρίων δραχμών για το 1999.

Θεωρώ ιδιαίτερα σημαντικό να επισημάνω ότι σε όλη τη διάρκεια της πενταετίας 1994-1999, παράλληλα με τον περιορισμό, καταβλήθηκε μεγάλη προσπάθεια αναδιάρθρωσης των δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού.

Όσον αφορά τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας θέλω να πω τα εξής:

Μεταξύ 1994 και 1998 το μερίδιο των δαπανών για τόκους στο σύνολο των κρατικών δαπανών μειώνεται κατά δέκα ολόκληρες εκατοστιαίες μονάδες, το 1994 36%, το 1998 26% και το 1999 προβλέπεται να μειωθεί κατά μία εκατοστιαία μονάδα ακόμα.

Την ίδια περίοδο από τη μείωση του μεριδίου των δαπανών για τόκους επωφελούνται οι δαπάνες για επενδύσεις κατά επτά εκατοστιαίες μονάδες, οι δαπάνες άμυνας κατά δύο εκατοστιαίες μονάδες και οι κοινωνικές δαπάνες κατά δύο ακόμα εκατοστιαίες μονάδες. Καταθέτω σχετικό πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής, κ. Σταυρακάκης, καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

Πίνακας 8
Ποσοστιαία Σύνθεση Δαπανών Γενικού Κρατικού
Προϋπολογισμού την περίοδο 1994 - 1999

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΑΠΑΝΩΝ	1994	1995	1996	1997	1998	1999
Κοινωνικές δαπάνες	23	24	25	26	25	24
Αναπτυξιακές δαπάνες	09	10	10	14	15	17
Αμυντικές δαπάνες	05	05	06	06	07	07
Λοιπές δαπάνες	27	27	27	26	27	27
Δαπάνες για τόκους	36	34	32	28	26	25
Σύνολο	100	100	100	100	100	100

ΜΗΝΑΣ ΣΤΑΥΡΑΚΑΚΗΣ: Η επιχειρούμενη αναδιάρθρωση προβλέπεται να συνεχιστεί και το 1999. Τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού ως ποσοστό του ΑΕΠ, προβλέπεται να παραμείνουν ουσιαστικά στα επίπεδα του 1998, στο 26,5% περίπου. Αυτό σημαίνει ότι το σύνολο της δημοσιονομικής προσαρμογής τον επόμενο χρόνο, θα προέλθει από τη μείωση των μη επενδυτικών δαπανών.

Όμως και στα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού παρατηρείται τα τελευταία χρόνια μια ιδιαίτερα σημαντική αναδιάρθρωση. Συγκεκριμένα τα έσοδα από την άμεση φορολογία ήταν το 1993 το 29,8% των συνολικών φορολογικών εσόδων, ενώ το 1998 αντιπροσωπεύουν το 37,9%, δηλαδή αύξηση του μεριδίου τους κατά 8 περίπου εκατοστιαίες μονάδες.

Αυτή η αναδιάρθρωση των φορολογικών εσόδων υπέρ των εσόδων από την άμεση φορολογία και εις βάρος των εσόδων από την έμμεση, έχει ιδιαίτερα θετικές αναδιανεμητικές επιδράσεις στο εισόδημα, δεδομένης της προοδευτικότητας της άμεσης φορολογίας και της αντίστροφης προοδευτικότητας της έμμεσης. Αυτή η τάση αναδιάρθρωσης των φορολογικών εσόδων και δικαιότερης κατανομής των φορολογικών βαρών προβλέπεται να συνεχιστεί και στον νέο προϋπολογισμό.

Όσον αφορά τα έσοδα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αυτά προβλέπεται να αυξηθούν το 1999 κατά 16,5%, αντανakλώντας αυξημένη απορροφητικότητα κοινωνικών πόρων. Σ' αυτό το σημείο, κρίνω απαραίτητο να αναφέρω ότι και στα έσοδα από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων της Κυβέρνησης παρατηρείται θεαματική αύξηση, παρ' ότι αυτά από εθνικολογιστική άποψη δεν αποτελούν έσοδα του κρατικού Προϋπολογισμού, αλλά πηγαινούν απευθείας σε μείωση του δημοσίου χρέους, πράγμα που σημαίνει δημιουργία μεγαλύτερων περιθωρίων για άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Ωστόσο, επισημαίνω στο σημείο αυτό ότι το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων δεν στοχεύει μόνο στη μείωση του δημοσίου χρέους. Στοχεύει πρωτίστως στην καλύτερη κατανομή και αποδοτικότερη αξιοποίηση των διαθέσιμων παραγωγικών πόρων της οικονομίας, χωρίς να υπονομεύεται παράλληλα και χωρίς να αλλοιώνει αυτό το γεγονός την πολιτική μας ταυτότητα. Ο στόχος είναι να αυξηθούν τα αποτελέσματα προς όφελος της οικονομίας με την ορθότερη και παραγωγικότερη αξιοποίηση του κεφαλαίου και της εργασίας.

Απέφυγα τις πολλές λεπτομέρειες, κύριοι συνάδελφοι. Για πρώτη φορά φέτος ο Προϋπολογισμός έχει την καινοτομία να υπάρχουν τέσσερις ειδικοί εισηγητές. Θα υπάρξουν τέσσερις συνάδελφοι από το Κόμμα το δικό μου, που με πληρότητα, επάρκεια και πειστικότητα θα αναλύσουν ακόμη σε μεγαλύτερο βάθος τις πτυχές του Προϋπολογισμού.

Τι θα μπορούσε όμως, κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι, να απειλήσει την αναμφισβήτητη αυτή πρόοδο της ελληνικής οικονομίας; Απειλή θα μπορούσε προφανώς να προκύψει από ενδογενείς και εξωγενείς παράγοντες. Δυνητικές εστίες παγκόσμιας κρίσης, υπάρχουν. Αν αυτές εκδηλωθούν, οι συνέπειές τους για κάθε χώρα θα εξαρτηθούν βεβαίως από το μέγεθος διασύνδεσης της χώρας με τη χώρα κρίσης, από τη συμμετοχή ή όχι σε μηχανισμούς προστασίας του νομίσματος της, από την ευρωστία της οικονομίας της, από το επίπεδο εκσυγχρονισμού της, από το αν είναι η χώρα αναδυόμενη ή ανεπτυγμένη.

Εμείς δεν είμαστε αναδυόμενη χώρα. Η ελληνική οικονομία, όμως, επηρεάστηκε σημαντικά κατά τη διεθνή κρίση του Οκτωβρίου του 1997 και ελάχιστα το Μάρτη του 1998. Η βελτίωση της οικονομίας και η συμμετοχή στο μηχανισμό συναλλαγματικών ισοτιμιών, εξηγεί το γιατί συνέβη αυτό. Υπάρχει το ιστορικό προηγούμενο. Είναι δυνατόν ακόμη να το αμφισβητούμε όταν η ορθότητα της επιλογής έχει πιστοποιηθεί ιστορικά;

Άλλωστε για την πιθανότητα μιας τέτοιας κρίσης, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι δομημένος με σύνεση, έχει περιθώρια ασφάλειας στο έλλειμμα. Οι τόκοι είναι υπερεκτιμημένοι,

γιατί η ταχύτητα μείωσης των επιτοκίων είναι ταχύτερη της προβλεπόμενης στον Προϋπολογισμό, όπως γίνεται ξεκάθαρο αυτές τις μέρες, σήμερα και χθες, αλλά και τις προηγούμενες ημέρες. Ήταν σωστή η εκτίμηση, η εξέλιξη το επιβεβαιώνει.

Συντηρητική είναι επίσης και η εκτίμηση για τα έσοδα σε σχέση με τους ρυθμούς της προηγούμενης πενταετίας, αλλά η οικονομία μας έχει αυξημένες αντοχές στην πιθανότητα κρίσης, αφού οι εξαγωγές προς πιθανές εστίες κρίσης δεν ξεπερνούν το 1% του ΑΕΠ, οι δε εγχώριες επενδύσεις δεν επηρεάζονται και αποτελούν τη locomotiva, τη μηχανή της ανάπτυξής μας.

Πλήρης θωράκιση της οικονομίας θα υπάρξει με την ένταξή μας στη ζώνη του EURO, με την περαιτέρω βελτίωση βελτίωση των επιδόσεων και την ταχύτερη προώθηση της αναδιάρθρωσής της, όπου υπάρχει και βρίσκεται σε εξέλιξη συγκεκριμένη και αρθρωμένη μεν πολιτική, η οποία όμως -επιτρέψτε μου να επαναλάβω απευθυνόμενος προς την Κυβέρνηση- πρέπει να επιταχυνθεί. Πρέπει να αλλάξουμε τους δομικούς αρμούς της οικονομίας μας.

Φοβούμαι ότι και σε αυτήν τη συζήτηση θα υποτροπιάσει πάλι μερίδα της Αντιπολίτευσης στο επιχείρημα της πλαστότητας και της λογιστικής αληθείας. Είναι ένα επιχείρημα αμυντικό που στοχεύει στην απομείωση της αξίας των επιτευγμάτων μας. Είναι ένα επιχείρημα που, όταν το έλλειμμα του Α.Ε.Π. από το 14% πέφτει στο 2%, όταν ο πληθωρισμός πέφτει από το 14% στο 4%, στα χαμηλότερα επίπεδα δηλαδή της εικοσιπενταετίας, αυτός που το χρησιμοποιεί εκτός του να απαξιώνει την προσπάθεια του ελληνικού λαού, κατά τη γνώμη μου προσβάλλοντάς τον πλήττει το κύρος της χώρας. Κυρίως όμως, υπονομεύει την αξιοπιστία του δικού του λόγου δημαγωγώντας.

Ανεπίτρεπτο να αφήνονται σκιές, ότι το EUROSTAT αφήνει να γίνονται τέτοιοι χειρισμοί και ότι υιοθετεί αβασάνιστα τα εθνικολογιστικά μας στοιχεία. Στρατιές επιθεωρητών, αποστολών είναι κάθε εβδομάδα και κάθε μήνα εδώ. Είμαστε μόλις δύο χρόνια στο σύστημα και σε δύο χρόνια αποδείχθηκε ευφυέστεροι όλων των Ευρωπαίων; Αναβιώνει ξανά η θεωρία του "κουτόφραγκου". Δεν είναι κουτόφραγκοι ούτε θέλουμε να τους κοροϊδέψουμε ούτε έχουν διάθεση να κοροϊδευτούν. Υπάρχει το ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών λογαριασμών στο οποίο έχουμε προσαρμοστεί, ώστε να υπάρχει ελεγχσιμότητα και συγκρισιμότητα των στοιχείων.

Ο Προϋπολογισμός του 1998 εξασφαλίζει τη σύγκλιση και υπό την έγκριση της Βουλής, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι Προϋπολογισμός ένταξης. Και αυτή η ένταξη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μία ούτως ή άλλως ένταξη. Ούτε είναι μία περίπτωση παράδοση άνευ όρων, όπως θα άρεσε σε κάποιους να την προσδιορίσουν. Αυτοί που προβάλλουν αυτήν τη φημολογία έχουν ως σκοπό να μειώσουν το μέγεθος της Κυβερνητικής επιτυχίας. Την ένταξη κανείς δεν μας τη χαρίζει. Οι Ευρωπαίοι δεν κατελήφθησαν αιφνίδια από φιλελληνικό παροξυσμό. Την ένταξη στην ΟΝΕ την κερδίσαμε με την πολύμοχθη προσπάθεια του λαού και τις θυσίες του, με επίμονους, ψύχραιμους, επίπονους, περίτεχνους και επιτυχημένους πολιτικούς χειρισμούς της Κυβέρνησης που αποδίδουν τώρα καρπούς, με το συστηματικό χτύπημα της καλοστημένης προσπάθειας να εμπεδωθεί στο λαό η πεποίθηση, ότι δεν μπορεί να πετύχει υψηλούς και σοβαρούς στόχους, όπως άλλοι ισχυροί και προκομμένοι λαοί. Προσπάθεια που άγγιξε τα όρια του μύθου και υπονόμωσε για δεκαετίες τη συλλογική μας αυτοπεποίθηση ως Έθνους.

Στην αρχή της ομιλίας μου προέβαλα τρεις λόγους να αποφύγουμε τη δημαγωγία στη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό. Τελειώνοντας, θα προβάλλω και έναν τέταρτο, για τον οποίον καλό είναι να αποφύγουμε ακρότητες και να συζητήσουμε υπεύθυνα συμβάλλοντας στην αυτογνωσία μας.

Η οικονομία, όπως και η πολιτική επηρεάζονται και συχνά υποτάσσονται στη γενική λογική και στη γενική μορφολογία των κοινωνικών σχέσεων. Οι κοινωνίες στην κίνησή τους δεν ακολουθούν τη νομοτέλεια ενός μηχανικά εννοούμενου φυσικού νόμου.

Στην Ελλάδα υπάρχουν κατεστημένα συμφέροντα, κατεστημένες νοοτροπίες, που όταν απειλούνται αμύνονται με πάθος. Ποια όμως είναι αυτά; Ας προσπαθήσουμε να ορίσουμε με εριστική σαφήνεια μερικά μόνο από αυτά.

Είναι ασφαλώς οικονομικά κατεστημένα με μεγάλες αποδόσεις εισοδημάτων που ανατράφηκαν, ευδοκίμησαν για δεκαετίες στο θερμοκήπιο του κρατικού προστατευτισμού στην προνομιακή επιδότηση, στη διακριτική τραπεζική μεταχείριση. Υπάρχουν ασφαλώς κατεστημένα, παρασιτικά εισοδήματα που μία στρεβλή άτακτη οικονομία βολεύει τη διατήρησή τους, ώστε να επιθυμούν την απραξία και την αταξία. Υπάρχουν νοοτροπίες που κατανοούν τη δημοκρατία ως δικαιώματα μόνον και όχι ως υποχρεώσεις, αλλά η δημοκρατία είναι σχέση υποχρεώσεων και δικαιωμάτων. Υπάρχουν μέσα στους κλάδους της εργασίας, που συγκροτούν την οντότητα και ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, θύλακες ιδιοτελούς εξουσίας που πλήττουν τη φυσιογνωμία του μαζικού κινήματος, αλλά και βλάπτουν συχνά τα συμφέροντα του εργαζόμενου, ενίοτε δε, τα αντιστρατεύονται ή και τα ανταγωνίζονται. Υπάρχουν κατεστημένα. Πέραν όμως από τη σφαίρα της δημόσιας και της ιδιωτικής οικονομίας, υπάρχει και η παραοικονομία που φαρισαϊκά και με συνωμοσία σιωπής, συστηματικά και εκ του πονηρού αγνοούμε.

Αλλά αυτή η παραοικονομία, πόσο επηρεάζει τον πληθωρισμό; Περίπου 40% την εκτιμούν οι πιο πρόσφατες μελέτες. Πόσο επηρεάζει και επιτείνει την κοινωνική αδικία και ποια κοινωνικά στρώματα, τομείς, ειδικότητες και εκφάνσεις της κρατικής γραφειοκρατίας ενοχοποιούνται και επωφελοούνται; Πόσο αυτή η παραοικονομία, πόσο αυτά τα κρυφά εισοδήματα διευρύνουν τις κοινωνικές αντοχές και πώς ποσοτικοποιούνται; Πόσο επηρεάζει και στρεβλώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, πόσο αυτή η παραοικονομία δηλητηριάζει την εμπιστοσύνη του Έλληνα στο κράτος, στους θεσμούς, στην πολιτική και στους πολιτικούς; Εν τέλει αυτή η παραοικονομία, πόσο αποδυναμώνει τη χώρα και πώς τέλος κοστολογείται η άλλη άυλη πλευρά της, που διαβρώνει την ατομική και συλλογική συνείδηση και τη μετατρέπει σε δόγμα ότι οι πάντες είναι διαβλητοί;

Δεν είναι οι πάντες διαβλητοί. Έχει ανοίξει αυτή η Κυβέρνηση το μέτωπο της παροικονομίας και, όπως πολύ σωστά έχει πει ο Πρωθυπουργός, πρέπει να αλλάξουμε την εικόνα, να αναδείξουμε την Ελλάδα του τίμιου μόχθου και της δημιουργίας, την Ελλάδα της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Υπάρχει πιθανότητα να κυριαρχήσει σε αυτήν τη συζήτηση η γνωστή ενστικτώδης και κληρονομική κατεδαφιστική λογική άρνησης των πάντων, από την άλλη δε πλευρά με διαφορετική αφετηρία, αλλά κοινό στόχο να κυριαρχήσει η μαζιμαλιστική, λαϊκιστική λογική ικανοποίησης των πάντων.

Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί ότι η Κυβέρνηση με πρόγραμμα, στρατηγική και συνέπεια κατάφερε, ώστε με τη λήξη του τρέχοντος έτους η χώρα μας να πετυχαίνει τη δημοσιονομική σύγκλιση και με τον Προϋπολογισμό του 1999 την ένταξη. Αυτό, όπως είπαμε, είναι εκτίμηση όλων των αρμόδιων θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αυτή είναι και δική σας εκτίμηση, εκτίμηση της Αντιπολίτευσης.

Η Αξιωματική Ιδιαίτερα Αντιπολίτευση, θεωρώντας την ένταξη της ΟΝΕ βεβαία, σπεύδει να αλλάξει αντιπολιτευτική τακτική, και δεν μιλάει πια για την αδυναμία, όπως έκανε μέχρι πρότινος, ένταξης της χώρας στην ΟΝΕ, αλλά μιλάει για αδυναμία της Κυβέρνησης να την προετοιμάσει για ομαλή και διατηρήσιμη πορεία μέσα στην ΟΝΕ. Την προσπάθειά της να καταλογίσει αδυναμία χθές, τη μετατρέπει σήμερα σε αβεβαιότητα για το αύριο. Προσπαθεί να αλλάξει, να μεταθέσει το πεδίο της συζήτησης, της αντιπαράθεσης, γιατί τα μέχρι χθές αντιπολιτευτικά της επιχειρήματα ηττήθηκαν και ακυρώθηκαν, από τα αποτελέσματα, τα οποία έμμεσα και αυτή αναγνωρίζει με την αναδιπλωση που επιχειρεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώσιμο κοινωνικό κράτος δεν είναι το κράτος των παροχών. Όπως εύστοχα έχει πει ο Πρωθυπουργός "το δημοφιλές δεν είναι και το πραγματικά φιλολαϊκό". Ας απαλλαγούμε από δημαγωγίες που αποτελούν σταθερό σύνδρομο

της ελληνικής πολιτικής ζωής. Είναι ένα φαινόμενο που προκαλεί κόστος και παραπλανεί τον ελληνικό λαό, αντί να τον εμπιστεύεται.

Ο ελληνικός λαός κατανοεί και διαισθάνεται την ορθότητα των επιλογών μας. Η οικονομική πολιτική αυτής της Κυβέρνησης με τα επιτεύγματά της, προνοεί για τις επόμενες γενεές που εμείς όλοι επιβαρύνουμε με απέραντο εγωισμό, με χρέη και δανεισμούς, χωρίς να τις ρωτήσουμε.

Πρέπει να σκεφθούμε γι' αυτές τις γενιές που δεν είναι παρούσες, ή που δεν μπορούν να υπερασπιστούν τις υποθέσεις τους, δεν μπορούν να διαπραγματευτούν για τα συμφέροντά τους. Οφείλουμε να σκεφτούμε εμείς γι' αυτούς.

Ο συζητούμενος Προϋπολογισμός είναι ένας ιστορικός Προϋπολογισμός, συνέχεια μιας ολοκληρωμένης οικονομικής στρατηγικής, που καταφέρει να συγκεράσει αρμονικά τους επιδιωκόμενους στόχους πολιτικής και να τους ζευξεί αρμονικά με τα διαθέσιμα μέσα πολιτικής.

Το μέλλον ανήκει σε αυτούς που το προετοιμάζουν. Έχοντας την πεποίθηση ότι η πιστή εκτέλεση του Προϋπολογισμού θα κατοχυρώσει αυτά που πετύχαμε μέχρι σήμερα και θα δικαιώσει το όραμα του λαού μας για ένα καλύτερο μέλλον, σας καλώ, κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό και σας ευχαριστώ για την υπομονή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο εισηγητής της Μειοψηφίας κ. Γεώργιος Βουλγαράκης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το καλοκαίρι του 1994 το Μεξικό ήταν μία χώρα που φαινόταν ότι όλα τα είχε κάνει σωστά. Ο Προϋπολογισμός του ήταν ισοσκελισμένος, είχε πραγματοποιήσει κάποιες ιδιωτικοποιήσεις, είχε καταφέρει να φέρει τον πληθωρισμό στα επιθυμητά επίπεδα, είχε με κάποιο τρόπο ρυθμίσει το χρέος του, είχε προσχωρήσει στη βορειοαμερικανική συμφωνία ελεύθερου εμπορίου.

Ο Πρόεδρος Κάρλος Σαλίνας ήταν στα εξώφυλλα των περιοδικών και των εφημερίδων όλου του κόσμου. Έξι μήνες αργότερα το Μεξικό κατέρρευσε. Πεντακόσιες χιλιάδες Μεξικανοί έχασαν τις δουλειές τους και διακόσιες πενήντα χιλιάδες άλλοι είχαν πάρει το δρόμο της ανεργίας.

Η μέση αγοραστική δύναμη υπέστη μία μείωση της τάξεως του 30%. Ο Πρόεδρος Κάρλος Σαλίνας ήταν βέβαια πάλι στα εξώφυλλα των εφημερίδων και των περιοδικών όλου του κόσμου, μόνο που αυτήν τη φορά ήταν σαν αποτυχημένος, εκατηγορείτο για εξαπάτηση του λαού, εκατηγορείτο για διαφθορά. Γιατί συνέβη αυτό; Αναλύσεις τέτοιου είδους παραπέμπουν στην ινδική παραβολή, όπου δώδεκα τυφλοί Ινδοί ψηλαφούν κάποιο διαφορετικό κομμάτι από το μέρος του σώματος ενός ελέφαντα. Όταν ερωτώνται τι ήταν αυτό που ψηλάφισαν, ο καθένας περιγράφει ένα τελείως διαφορετικό ζώο. Ο πραγματικός ελέφαντας δεν εμφανίζεται πουθενά στην ανάλυσή τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό που συνέβη πριν από κάποια χρόνια στο Μεξικό, θυμίζει σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό αυτό που συμβαίνει σήμερα στην Ελλάδα. Και η οικονομία πάει καλά και τα ελλείμματα περιορίζονται και το χρέος με κάποιο τρόπο ελέγχεται και τα επιτόκια επίσης πάνε καλά, όμως η πραγματική οικονομία δεν φαίνεται, ούτε σε αυτόν τον Προϋπολογισμό, όπως δεν φαινόταν ούτε στον περσινό, όπως δεν φαινόταν ούτε στον προπερσινό. Αντίθετα αυτό που φαίνεται, είναι μια ωραιопоιημένη κατάσταση της πραγματικότητας, μια στρογγυλεμένη κατάσταση της οικονομίας που αναγκάζει όλους αυτούς που ασχολούνται με την οικονομική πολιτική και την οικονομία σε ένα διάβασμα κάτω από τις γραμμές και πέρα από τα μεγέθη. Διαμορφώνει όμως και την αίσθηση στους πολίτες, ότι αυτό που σήμερα συζητάμε στην Αίθουσα, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά μια διαδικασία που τους αφορά μόνο στο κομμάτι της φορολογίας, δηλαδή αυτά που τους παίρνετε από τις τσέπες τους.

Βασικός ισχυρισμός της Κυβέρνησης είναι ότι ο φετινός Προϋπολογισμός είναι αποκλειστικά προσανατολισμένος προς την ΟΝΕ. Διατυπώνεται μάλιστα ο ισχυρισμός, ότι βρισκόμαστε

σήμερα στο πιο κρίσιμο σημείο, διότι από την επίτευξη αυτού ακριβώς του Προϋπολογισμού, θα κριθεί και το αν η χώρα μετά από λίγο, θα μπει ή όχι στην ΟΝΕ. Πράγματι ο ισχυρισμός είναι αληθής. Αν στους δώδεκα μήνες που απομένουν δεν καταφέρουμε να αγγίξουμε τα κριτήρια του Μάαστριχτ, τότε θα έχει χαθεί το στοίχημα και η ιστορία θα γραφτεί χωρίς εμάς, για να μην πω εναντίον μας.

Το ερώτημα, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι ποιοι μετέτρεψαν σε στοίχημα μια βέβαιη πορεία της χώρας προς την Ευρώπη; Με ευθύνη ποιων πολιτικών δυνάμεων οι Έλληνες πολίτες οδηγούνται από λιτότητα σε λιτότητα και από στενωπό σε στενωπό; Ποιοι μετέτρεψαν μια χώρα με ανύπαρκτο δημόσιο χρέος το 1981 σε υπερχρεωμένη και παραπαίουσα το 1998 με σαράντα τρία τρισεκατομμύρια (43.000.000.000.000) δημόσιο χρέος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον έναν ή με τον άλλο τρόπο, με τη μια μορφή ή με την άλλη, οι κυβερνήσεις που στηρίζετε διαχειρίστηκαν την καλύτερη περίοδο για τη χώρα. Διαχειρίστηκαν μια περίοδο, χωρίς πολιτικά και πολιτειακά προβλήματα, χωρίς προβλήματα δημοκρατίας και με έναν πακτωλό χρημάτων από την Ευρωπαϊκή Ένωση να ρέει. Μεσογειακά ολοκληρωμένα προγράμματα, πρώτο και δεύτερο Πακέτο Ντελόρ, διαρθρωτικά ταμεία, κοινωνικά ταμεία, όλα αυτά πρακτικά χάθηκαν. Διότι αν δεν είχαν χαθεί τότε, σήμερα δεν θα είσασταν αναγκασμένοι στην πολιτική που κάνετε, δεν θα είχατε οδηγηθεί κακήν κακώς στην υποτίμηση του Μαρτίου και δεν θα είχατε πολύ περισσότερο αποκλειστεί από την πρώτη ταχύτητα της ΟΝΕ το Μάιο.

Έχετε όλα αυτά τα χρόνια διαχειριστεί δισεκατομμύρια για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής γεωργίας. Γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν δώσατε τη μάχη του εκσυγχρονισμού και της εκβιομηχάνισής της; Γιατί δεν είπατε δηλαδή στους αγρότες της Άρτας ότι, αντί να κάνουν ευχέλαια, για να πάρουν επιδοτήσεις αν καούν τα πορτοκάλια, να φτιάξουν σύγχρονες βιομηχανίες χυμού και σκόνης, ούτως ώστε οι μεγάλες ελληνικές βιομηχανίες να παίρνουν απ' αυτούς την πρώτη ύλη και όχι από την Καλιφόρνια, όπου σήμερα την αγοράζουν.

Δεκαπέντε χρόνια τώρα χρηματοδοτείτε για τις διάφορες μεταρρυθμίσεις στην εκπαίδευση. Κοιτάξετε στους δρόμους τα αποτελέσματά σας. Είναι χαρακτηριστικό, ότι στον τελευταίο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ προκειμένου να πάρει δασκάλους και καθηγητές, ανθρώπους δηλαδή που εκπαιδεύθηκαν για να εκπαιδεύσουν τα παιδιά μας, η αποτυχία έφθασε στο 99%. Φυσικοί 86%, κλάδος πληροφορικής 95%, φιλόλογοι 86% κ.λπ.

Δεκαπέντε χρόνια τώρα εισπράττετε πόρους, προκειμένου να αναβαθμίσετε τις υπηρεσίες υγείας. Τι καταφέρατε; Δικοί σας σύμβουλοι σε πρόσφατο συνέδριο του ECONOMIST είπαν, ότι οι πόροι οι οποίοι δίνονται στην υγεία χάνονται, ότι τα χρήματα αυτά πρακτικά ποτέ δεν πηγαίνουν στους πολίτες. Είπαν ακόμη ότι το σύστημα έχει καταρρεύσει και ότι σε κάθε περίπτωση, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, οι υπηρεσίες είναι υπερβολικά χαμηλές. Γιατί δεν τα είπαν στον καθρέπτη αυτά τα πράγματα;

Τέλος, όλα αυτά τα χρόνια έχετε πάρει λεφτά, για να φτιάξετε την υποδομή της χώρας.

Ήλθε προχθές η έκθεση του συμβουλίου ποιότητας και ελέγχου και λέει: Από τα δέκα έργα τα οποία γίνονται, τα έξι είναι εκτός προδιαγραφών και τα δύο είναι τελείως άχρηστα. Είπε ακόμη ότι τα υλικά τα οποία χρησιμοποιούνται στο 50% και πλέον είναι εκτός προδιαγραφών και κάποια από αυτά είναι και επικίνδυνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε πραγματικά να σας καλέσουμε να αναλογισθείτε και ας απαντήσει καθένας μέσα του, ποια άλλη χώρα στην Ευρώπη εξακολουθεί να δίνει μάχες οπισθοφυλακής και χαρακωμάτων και να ηττάται σε πεδία πρακτικής πολιτικής παλιά και ξεπερασμένα. Ποια άλλη χώρα είναι αυτή που κατάφερε η κυβέρνηση της να επιβάλει το λαό της στο μέγιστο των θυσιών και να του δώσει τα ελάχιστα των αποτελεσμάτων.

Οφείλετε, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, πριν ζητήσετε να ψηφισθεί

αυτός ο προϋπολογισμός, να εξηγήσετε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και μέσω αυτής στον ελληνικό λαό γιατί δεν εκμεταλλευθήκατε τα κονδύλια που χρόνια τώρα εισπράττετε, προκειμένου η Ελλάδα με άνεση να συγκλίνει στην Ευρώπη; Και το 1981 όταν βάλαμε εμείς τη χώρα στην Ευρώπη, πληρώσαμε όλες τις προϋποθέσεις και έχει από πολλά δικά σας στελέχη ομολογηθεί ότι αν η πολιτική του 1993 δεν άλλαζε, η Ελλάδα σήμερα με ασφάλεια θα είχε οδηγηθεί στην πρώτη ταχύτητα της ΟΝΕ.

Τα στοιχεία των τελευταίων απορροφήσεων είναι εξίσου δραματικά με τα προηγούμενα χρόνια. Υπάρχουν κονδύλια που θα μπορούσαν να απορροφηθούν και τα οποία δεν απορροφώνται, υπάρχουν χρήματα τα οποία θα μπορούσαν να παρθούν από τις κυβερνήσεις και τα οποία δεν έχουν παρθεί. Υπάρχουν άλλα προγράμματα, για τα οποία η Ελλάδα θα μπορούσε να ήταν επιλέξιμη και τελικά δεν είναι. Όλα αυτά τα χρόνια έχουμε γίνει σχεδόν μονότονοι να σας λέμε, απορροφήστε κονδύλια, διότι η απορροφητικότητα είναι χαμηλή. Έχετε γίνει όμως και εσείς γραφικοί να λέτε ότι τα απορροφάτε και κάθε τέλος του χρόνου να έρχονται τα επίσημα στοιχεία να λένε, πως δεν τα απορροφάτε.

Είναι εξάλλου γνωστό ότι οι καθαρές μεταβιβάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποτελούν ένα σταθερό ποσοστό του 4,5% με 4,8%, συντηρούν λόγω των πολλαπλασιαστικών, φυσικά, αποτελεσμάτων, ένα υψηλό επίπεδο ευημερίας για την ελληνική κοινωνία. Είναι όμως αμφίβολο εάν η σχέση εισροών από εκροές 4,8 προς 1 διατηρηθεί τα επόμενα χρόνια. Και είναι αμφίβολο, διότι προκειμένου η διεύρυνση της Ευρώπης σε Κεντρική και Ανατολική Ευρώπη να είναι πιστική, πρέπει να συνοδεύεται από αντίστοιχες πολιτικές και ειδικότερα χρηματοοικονομικά εργαλεία.

Γνωρίζετε επίσης ότι έχει ομολογηθεί από πάρα πολλούς από τους εταίρους μας, οι οποίοι χρόνια χρηματοδοτούν, ότι δεν προτίθενται, επειδή αυτές οι πολιτικές κοστίζουν ακριβά, να συνεισφέρουν με νέα χρηματοοικονομικά εργαλεία. Τι σημαίνει αυτό; Αυτό σημαίνει αναδιάρθρωση της πίτας.

Ενώ όμως αυτό το γνωρίζετε ότι εγκυμονεί κινδύνους για την Ελλάδα και το ομολογείτε στην εισηγητική σας έκθεση, πρακτικά δεν κάνετε απολύτως τίποτα. Και όχι μόνο δεν κάνετε απολύτως τίποτα, το αντίθετο. Με τις χαμηλές απορροφητικότητες ουσιαστικά διακυβεύετε το μέλλον οποιασδήποτε μελλοντικής κυβέρνησης θα ζητήσει και θα πάρει επιπλέον κονδύλια.

Δημοσιοποιήθηκαν τις προηγούμενες ημέρες επίσης τα επίσημα στοιχεία, λίγους μήνες πριν τη λήξη του δεύτερου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, η Ελλάδα εξακολουθεί να έχει κοντά στο μισό περίπου των απορροφήσεων, ενώ υπάρχουν τομείς όπως η υγεία, η παιδεία για παράδειγμα που τα κονδύλια κινούνται σταθερά κάτω του 30%. Δεν αναφερόμαστε τώρα στα διάφορα περιφερειακά προγράμματα, όπου εκεί η κατάσταση είναι τραγική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη διαφορά της Νέας Δημοκρατίας από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι ότι, ενώ για τη Νέα Δημοκρατία η Ευρώπη υπήρξε πάντα μία σταθερή πολιτική επιλογή, το κόμμα σας ουσιαστικά ποτέ δεν πίστεψε στην ευρωπαϊκή ιδέα. Και αυτό είναι το πρόβλημα και των στελεχών σας. Η απλή αυτή αλήθεια μπορεί να εξηγήσει και την αμφιθυμία σας να πάρετε τα αναγκαία μέτρα, παρά το γεγονός ότι έχετε μία Αντιπολίτευση η οποία συνεχώς σας υποδεικνύει το σωστό δρόμο.

Είπε πριν από κάποιες ημέρες ο Πρωθυπουργός στην Αίθουσα αυτή, ότι εμείς, προκειμένου να μπει η χώρα στην ΟΝΕ, είμαστε αποφασισμένοι να δώσουμε μάχες με τα κάθε λογής κατεστημένα συμφέροντα. Και ποιος κατέστησε, κύριε Πρωθυπουργέ, τα συμφέροντα κατεστημένα σ' αυτή τη χώρα; Ποιοι έβγαζαν αφίσες με τον τίτλο "πωλείται η Ελλάς"; Ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι καλλιέργησαν νοοτροπίες τύπου Κολλά και Μαρκάκη στην Ελλάδα; Ποιοι ήταν αυτοί που έκαιγαν νομαρχίες και κτίρια παραδοσιακά στην Ελλάδα;

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ποιοί ήταν τέλος αυτοί, οι οποίοι καλλιέργησαν αυτές τις

νοοτροπίες, λέγοντας, ψηφίστε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για να μην αποκρατικοποιηθεί τίποτα; Στο σπίτι λοιπόν του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί, γιατί αυτές οι συμπεριφορές και τα πρότυπα που με σύστημα λανσάρετε τη δεκαετία του '70 και του '80, είναι σήμερα βαρίδια στα πόδια της Ελλάδος και είναι οι ίδιες νοοτροπίες που ούτε σήμερα σας αφήνουν να πάρετε εκείνα τα μέτρα που πρέπει, παρά το γεγονός ότι η μάχη με το χρόνο είναι ασφυκτική και η πίεση πάρα πολύ μεγάλη.

'Όσον αφορά τον άλλο μεγάλο μύθο -που επίσης με σύστημα λανσάρετε- ότι δηλαδή τάχα είναι η ONE αυτή η οποία σας επιβάλλει σκληρά μέτρα και αυτό το λέτε κάθε φορά που οι διαδηλωτές σας κρούουν την πόρτα του πρωθυπουργικού γραφείου, θέλω να σας πω πως η ONE -και έχουμε βαρεθεί, αλλά δεν θα κουραστούμε να λέμε στον ελληνικό λαό- είναι μόνο επικεφαλίδες. Λέει ότι το έλλειμμα θα πρέπει να είναι 3%, το χρέος στο 60% κλπ. Αυτά τα λέει η Συνθήκη του Μάαστριχτ και απλά εμείς εδώ υποστηρίξαμε ότι ναι, πρέπει να γίνουν. Αλλά και χωρίς να μας το έλεγε η ONE, θα έπρεπε μόνοι μας να το είχαμε συναποφασίσει.

Ποιός, λοιπόν, σας αναγκάζει να χαρίζετε χρέη στους αγροτικούς συνεταιρισμούς και στη συνέχεια να φέρνετε φορολογικά νομοσχέδια για να καλύψετε τις τρύπες; Ποιοι φταίνε για τα τρία τρισεκατομμύρια χρέη που έχετε δημιουργήσει στις ΔΕΚΟ; Ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι σας αναγκάζουν συνεχώς σε ένα σπάταλο κράτος, το οποίο δεν μπορείτε να μαζέψετε;

Κυρίες και κύριοι, η ONE δεν λέει πώς θα πραγματοποιηθούν οι στόχοι του Μάαστριχτ. Αυτό είναι αντικείμενο της οικονομικής πολιτικής. Είναι αντικείμενο του Προϋπολογισμού που συζητάμε σήμερα εδώ ή θα έπρεπε να είναι αντικείμενο του Προϋπολογισμού που συζητάμε.

Τις τελευταίες ημέρες έχει δημιουργηθεί μία αίσθηση ότι ο στόχος για τη συμμετοχή της χώρας στην ONE, είναι πάρα πολύ εύκολος. Αν παρακολουθούσε κανείς τη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών, θα έμενε πραγματικά με την απορία, γιατί χρειάστηκαν όλες αυτές οι αλλαγές και διορθώσεις στην οικονομική πολιτική, προκειμένου να επιτευχθεί κάτι τόσο πολύ απλό. Αυτή δε η εικόνα η μαγική, της ευημερίας και των ευοίωνων προοπτικών, δημιουργήθηκε μέσα σε τριάντα ημέρες. Δηλαδή ήταν τόσο απλό; Χρειάστηκαν απλώς ορισμένες αποκρατικοποιήσεις μικρών τραπεζών και δύο, τριών επιχειρήσεων, για να μπει η Ελλάδα στην ONE;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ηλίου φαεινότερον, ότι η Κυβέρνηση έχει επιλέξει την πάση θυσία είσοδο της χώρας μας στην ONE -μέχρι εδώ σωστά- αδιαφορώντας όμως, για το τι θα συμβεί την επομένη της εισόδου της χώρας στην ONE.

Και το ερώτημα είναι, γιατί αδιαφορεί; Δεν προβληματίζεται ότι αμέσως μόλις μπούμε, θα υποστούμε έναν πολύ μεγάλο ανταγωνισμό από τις υπόλοιπες χώρες, οι οποίες προετοιμάζουν τις οικονομίες τους τέσσερα χρόνια τώρα για την περίοδο του EURO; Δεν προβληματίζεται από την τάση για παγκοσμιοποίηση των αγορών, όπως αυτή διεφάνη πάρα πολύ περιγραφικά στην πρόσφατη συμφωνία της GATT; Δεν την ενδιαφέρει ο οξύτατος φορολογικός ανταγωνισμός που θα αναπτυχθεί και που αναδιατάσει επενδύσεις, αλλά και σχέδια διαφόρων κυβερνήσεων, προκειμένου να αντιμετωπίσουν τις πιέσεις τις οποίες δεχόμαστε;

Δεν αντιλαμβάνεται επίσης ότι αν συμπεριληφθούμε, έτσι όπως είμαστε σήμερα, με τα πραγματικά δεδομένα της οικονομίας μας, μια σειρά από κρίσιμοι τομείς της οικονομίας -παραδείγματος χάρι οι τράπεζες, η γεωργία ή ακόμα και η βιομηχανία- θα βρεθούν σε τρομερά αδιέξοδα, ότι η ανεργία θα εκτιναχθεί στα ύψη -και θυμηθείτε εδώ την περίπτωση του Μεξικού- ή ότι μία σειρά νεοπτύχων θα αρχίσει να υπάρχει στην Ελλάδα;

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. αδιαφορεί. Γιατί αδιαφορεί; Γιατί γνωρίζει, ότι δεν θα είναι αυτή που θα διαχειριστεί την περίοδο του EURO στην Ελλάδα, αλλά θα είναι η Νέα Δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό όμως οφείλει να το γνωρίσει ο ελληνικός λαός, ότι θα είναι η Νέα Δημοκρατία, η οποία θα διαχειριστεί την περίοδο του EURO

στην Ελλάδα.

Η Νέα Δημοκρατία επιθυμεί, με την ευκαιρία της σημερινής συζήτησης, να ξεκαθαρίσει ότι η Ελλάς θα μπει, μπορεί να μπει και πρέπει φυσικά να μπει έστω και με τη δημιουργική λογιστική και εφόσον φυσικά δεν συμβεί καμία παγκόσμια κρίση.

Αυτό όμως που πρέπει να είναι καθαρό, είναι ότι η συμμετοχή της χώρας στην ONE με τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση Σημίτη έχει αποφασίσει, δεν αποτελεί κατόρθωμα. Και δεν αποτελεί κατόρθωμα, διότι όλα τα προβλήματα της οικονομίας είναι ανοιχτά. Τα μεγάλα θέματα της οικονομίας είναι όλα στο τραπέζι. Δεν έχει λυθεί τίποτα από τον σκληρό πυρήνα του οικονομικού προβλήματος της χώρας.

Δεν είναι δηλαδή, κύριε Πρωθυπουργέ, κατόρθωμα -εκτός αν εσείς το θεωρείτε κατόρθωμα- το τρυκ των μεταβιβαστικών πληρωμών ή οι δαπάνες για απόκτηση στοιχείων ενεργητικού, βάσει των οποίων μειώνετε τεχνικά το έλλειμμα σε ποσοστά, τα οποία ενδεχομένως η Συνθήκη του Μάαστριχτ απαιτεί.

Δεν είναι επίσης κατόρθωμα, το να μεταφέρετε κονδύλια στα επόμενα χρόνια, όπως τόκοι για παράδειγμα, όπου επιμηκύνετε τη διάρκεια αποπληρωμής τους και κατ' αυτόν τον τρόπο το χρέος να περιορίζεται στα επίπεδα που λέει το Μάαστριχτ.

Δεν είναι επίσης κατόρθωμα, να εμφανίζετε έναν πληθωρισμό μειωμένο, παρεμβαίνοντας διακριτικά στους παράγοντες που έμμεσα τον επιτείνουν, ενώ είναι γνωστό, ότι ο δομικός πληθωρισμός κινείται σταθερά πάνω από 5%.

Δεν είναι επίσης κατόρθωμα, αυτό το γαϊτανάκι που γίνεται με το κρυφό δημόσιο χρέος. Άλλοι λένε για οκτώ δισεκατομμύρια, άλλοι παραπάνω. Εγώ προσωπικά νομίζω, ότι ούτε ο κύριος Υπουργός γνωρίζει ακριβώς πόσο είναι αυτό το αφανές δημόσιο χρέος στην Ελλάδα. Όμως, κατ' αυτόν τον τρόπο εμφανίζετε άλλα μεγέθη.

Και το ότι όλο αυτό δεν είναι κατόρθωμα, κύριοι συνάδελφοι, πέραν του τι λέμε εμείς στην Αίθουσα αυτή, μας το είπε πολύ περιγραφικά ο διοικητής της Τραπεζής της Ελλάδος πριν από μία εβδομάδα στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών. Τι μας είπε δηλαδή; Μας είπε -στην ερώτησή μας γιατί δεν ρίχνετε τα επιτόκια- μετά από πολλές κουβέντες, ωραία λόγια και πάρα πολλά συνθήματα, ότι η οικονομία είναι στον αέρα, ότι σας έχουν ξεφύγει τα μεγέθη, ότι αναγκαστήκατε στην υποτίμηση, ξανασκληρύνετε τη δραχμή και εν πάση περιπτώσει δεν έχετε μπούσουλα. Άρα, λοιπόν, δεν είναι κανένα κατόρθωμα. Με άλλες λέξεις δεν μπορούμε να μιλάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πραγματική σύγκλιση. Και το ότι δεν μπορούμε να μιλάμε για πραγματική σύγκλιση φαίνεται από μία σειρά δεικτών τους οποίους δεν ορίζει μεν η Συνθήκη του Μάαστριχτ, τους προαπαιτεί όμως οποιαδήποτε σοβαρή προσπάθεια επίτευξης των δεικτών της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Το κατά κεφαλήν ΑΕΠ για παράδειγμα υπολείπεται σημαντικά του ευρωπαϊκού μέσου όρου, κατατάσσοντας την Ελλάδα τελευταία απ' όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το εύρος και η διασπορά του ΑΕΠ στον πληθυσμό επίσης κατατάσσει τη χώρα τελευταία ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουμε δεκατρείς χιλιάδες μονάδες αγοραστική δύναμη όταν η Ιρλανδία π.χ. έχει είκοσι χιλιάδες μονάδες και η Ισπανία έχει δέκα πέντε χιλιάδες μονάδες.

Η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας υστερεί δραματικά. Σε πρόσφατη έκθεση του WORLD ECONOMIC FORUM η Ελλάς κατατάσσεται τεσσαρακοστή τέταρτη από μία λίστα πενήντα τριών χωρών.

Η παραγωγικότητα της ελληνικής οικονομίας κινείται σταθερά κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, 1,5% με 1,9% στην Ελλάδα, 4% στην Ιρλανδία και στην Πορτογαλία 2%. Υπάρχει βέβαια και ένας δείκτης στον οποίο η Ελλάδα πρωτεύει. Είναι ο δείκτης που τελευταία χρησιμοποιείται πάρα πολύ στη διεθνή βιβλιογραφία, είναι ο δείκτης της μιζέριας. Ένας δείκτης, δηλαδή, που είναι ένας συνδυασμός πληθωρισμού, εισοδημάτων και ανεργίας μαζί. Σε αυτόν η Ελλάδα πράγματι πρωτεύει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι δείκτες στους οποίους μόλις αναφέρθηκα αφορούν την πραγματική οικονομία. Οι δείκτες τους οποίους επικαλείται η Κυβέρνηση -είμαι βέβαιος ότι θα επικαλεστούν και τις επόμενες ημέρες εδώ οι κύριοι Υπουργοί- αφορούν την εικονική πραγματικότητα.

Υπάρχουν όμως τρία ουσιώδη ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν στην Αίθουσα αυτή. Και πρέπει οπωσδήποτε να απαντηθούν τώρα. Ποιο είναι το πραγματικό πρόβλημα της χώρας; Τι κάνει η Κυβέρνηση για να το λύσει, τι διαφορετικό θα μπορούσε να κάνει, ποιο είναι το πρόβλημα της χώρας; Όσες ωραίες λέξεις και αν χρησιμοποιηθούν, η αλήθεια είναι ότι το πρόβλημα της χώρας είναι φαύλος κύκλος. Η αυταρξία ανάπτυξης εμποδίζει τη μείωση των ελλειμμάτων, του πληθωρισμού και η ύπαρξη πληθωρισμού και ελλειμμάτων εμποδίζει την ανάπτυξη. Εάν αυτός ο φαύλος κύκλος δεν διαρραγεί, δεν υπάρχει ποτέ περίπτωση στην Ελλάδα να ξεφύγουμε από τα δύσκολα οικονομικά προβλήματα που έχουμε.

Τι κάνει η Κυβέρνηση; Η αλήθεια είναι ότι μας έχει εντυπωσιάσει και με αυτά που κάνει και με αυτά που παραλείπει να κάνει. Έχουμε πρόβλημα με το έλλειμμα; Μάλιστα. Από τη μία χρεώνεται, από την άλλη αυξάνει τους φόρους και τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ. Έχουμε πρόβλημα με τον πληθωρισμό; Μάλιστα. Μειώνει εκείνους τους έμμεσους φόρους που επιλεκτικά τον επηρεάζουν, κρατάει τα εισοδήματα χαμηλά, σκληραίνει τη δραχμή, κάνει και μία έκκληση στον πατριωτισμό των Ελλήνων, την οποία υποστηρίζει φυσικά και με την επίκληση του ΣΔΟΕ. Αυτό εσείς το λέτε σοβαρή οικονομική πολιτική;

Είναι ενδεικτικό ότι οι πολύ περιορισμένες περικοπές δαπανών που έχετε αποφασίσει -διότι φυσικά οι δαπάνες στο σύνολό τους αυξάνονται- δεν εντάσσονται σε κανένα συνολικό πρόγραμμα εξυγίανσης των δημοσίων δαπανών. Οι περικοπές αποφασίζονται είτε σ' εκείνες τις κατηγορίες δαπανών στις οποίες η κοινωνική αντίσταση είναι μειωμένη είτε σ' εκείνες τις κατηγορίες δαπανών, των οποίων τη συνολική θέωρηση είναι αδύνατο να διαπιστώσει και να δει η κοινωνία. Υπάρχουν όμως τομείς οι οποίοι έχουν οδηγηθεί, κυρίως και κύριοι συνάδελφοι, σε σοβαρή ποιοτική υποβάθμιση, όπως π.χ. ο τομέας της παιδείας. Όταν η Ευρώπη σταθερά δαπανάει πάνω από 5% του ΑΕΠ της, η κάθε μία χώρα ξεχωριστά, στην Ελλάδα ζήτημα να δαπανάμε κοντά στο 3%, αν τα νούμερα είναι αληθινά. Δημοσιεύθηκε προχθές η πρόσφατη λίστα των χωρών του ΟΟΣΑ. Η Ελλάς φιγουράρει στην τρίτη θέση από το τέλος. Αισθάνθηκα προσωπικά ντροπή όταν διαπίστωνα ότι είμαστε λίγο πιο πάνω από την Ινδία και την Τουρκία, ενώ είναι από πάνω μας και η Μαλαισία, η Χιλή και οι διάφορες άλλες χώρες.

Κατ' αναλογία φυσικά των δαπανών υπάρχουν και τα έσοδα. Τα έσοδα δεν εντάσσονται σε κανένα συνολικό πρόγραμμα, όπου έχει προηγουμένως εξεταστεί τι επιπτώσεις θα έχει μία αύξηση της φορολογίας ενδεχομένως στις επιχειρήσεις, στις επενδύσεις και στη γενικότερη ζωή της χώρας. Αντίθετα, υπάρχουν ταμειακά ελλείμματα; Τραβάμε και μία φορολογία, σηκώνουμε εξακολουθητικά τις φορολογίες, θεωρώντας ότι έτσι το πρόβλημα θα λυθεί.

Κορυφαίο παράδειγμα: ΡΕΠΟΣ. Εξαγγέλθηκαν για να διαψευστούν και εφαρμόστηκαν για να ακυρωθούν. Γιατί; Γιατί; Γιατί; Γιατί; Απαντήστε τα τέσσερα γιατί και μπορεί να προχωρήσουμε και σε άλλους όρους.

Έχουμε όμως, λέει η Κυβέρνηση, πρωτογενή πλεονάσματα. Και πρώτη φορά έχουμε τόσο μεγάλα πρωτογενή πλεονάσματα και αυτό είναι μια τεράστια επιτυχία την οποία καταφέραμε όλα αυτά τα χρόνια.

Είναι γνωστό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ ότι η μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος της χώρας στηρίχθηκε αποκλειστικά στην αυξημένη φορολογία και όχι στη μείωση των δαπανών ή στον περιορισμό της φοροδιαφυγής η οποία εξακολουθεί να είναι μεγάλη, τόσο όσον αφορά τους άμεσους φόρους, όσον και τους έμμεσους φόρους.

Και μια και ο λόγος για την φοροδιαφυγή, αλήθεια τι έχει γίνει με

αυτό το περίφημο πρόγραμμα "TAXIS", κύριε Πρωθυπουργέ; Παρήλασε πέρυσι από εδώ όλη η Κυβέρνηση. Μα είχατε πει ότι φέτος θα λειτουργήσει σε τριακόσιες εφορίες, ότι φέτος δεν θα αναγκασθείτε να αυξήσετε τους φόρους διότι θα υπάρξει η αποτελεσματικότητα του προγράμματος "TAXIS", διότι θα έχουμε τη δυνατότητα όλες οι ΔΟΥ να έχουν μηχανογραφηθεί κλπ. Θυμάσθε το "TAXIS" μόνον όταν έχουμε συζήτηση για τον προϋπολογισμό - σήμερα εγκαινιάσατε μία ΔΟΥ για να δουλέψει το "TAXIS"- όταν έχουμε φορολογικό νομοσχέδιο. Είχατε εγκαινιάσει πάλι τότε σε άλλη μία ΔΟΥ που να δουλεύει το πρόγραμμα TAXIS. Είναι ζήτημα όμως αν έχει εγκατασταθεί σε δέκα- δεκαπέντε εφορίες ουσιαστικά και στις οποίες μάλιστα δουλεύει πληρμελώς, όπως ανακοίνωσε πρόσφατα ο αρμόδιος Υπουργός στη Διαρκή Επιτροπή Οικονομικών. Γιατί; Έχετε κανένα συμφέρον από τη διαδικασία αυτή;

Αναγκάζεστε συνεπώς πρακτικά σε μια αύξηση της φορολογίας, η οποία έχει περάσει κάθε προηγούμενο.

Έχετε ψηφίσει 16 νομοσχέδια, έχετε αυξήσει και έχετε επιβάλει ογδόντα πέντε διαφορετικές μορφές, καινούριες μορφές φόρων, οι οποίες έχουν πρακτικά καταφέρει να διπλασιάσουν τη μέση φορολογική επιβάρυνση του νοικοκυριού από ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες (1.200.000) δραχμές σε δύομισι εκατομμύρια (2.500.000) δραχμές οι οποίες έχουν αυξήσει τα φορολογικά έσοδα κατά 44% όταν μιλάμε για μια αύξηση του ΑΕΠ μόλις κατά 32%. Ποιο είναι το αποτέλεσμα;

Το αποτέλεσμα είναι ότι μαζί με τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας και την αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων έχετε ρίξει ουσιαστικά το βιωτικό επίπεδο των Ελλήνων σε πάρα πολύ μεγάλο βαθμό, ενώ έχετε σπρώξει τους χαμηλόμισθους και τους συνταξιούχους σε δραματικά αδιέξοδα. Παράλληλα όμως έχετε περιορίσει σημαντικά τη φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων με κίνδυνο να μη μπορέσουν πλέον άλλο τα γνωστά υποζύγια στο μέλλον να σηκώσουν οποιαδήποτε άλλο βάρος. Το γραφικό της υπόθεσης είναι ότι την ώρα που επιβάλλονται αυτές οι φορολογίες, η ίδια η Κυβέρνηση ομολογεί και μάλιστα πομπωδώς, ότι διάφοροι οφειλότες χρωστούν στο κράτος 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές. Γιατί δεν εισπράττετε τα λεφτά αυτά; Το 30% των χρημάτων αυτών να εισπράτατε, δεν θα έπρεπε σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό να επιβάλατε κανέναν παραπάνω φόρο αντί να ζητάτε μισό τρισεκατομμύριο φόρους από τον ελληνικό λαό.

Εδώ φυσικά υπάρχουν και ένα άλλο ζήτημα που αφορά την Κυβέρνησή σας άμεσα.

Κύριε Πρωθυπουργέ, δεν έχετε καμία βάση ηθική να στηριχθείτε και να ζητάτε θυσίες από τον ελληνικό λαό, όταν η συμπεριφορά της Κυβέρνησής σας έχει περάσει προ πολλού τα όρια της κοινωνικής αφασίας.

Δεν είναι, δηλαδή, δυνατόν να αυξάνετε τις δημόσιες δαπάνες σε ποσοστό υπερδιπλάσιο του πληθωρισμού, 6,4% -6,9%, να αυξάνετε τους φόρους κατά μισό τρισεκατομμύριο δραχμές και η κοινωνική σας πολιτική να περιορίζεται στα δύο κατοστάρικα την ημέρα στο επίδομα του ΕΚΑΣ ή στα ελάχιστα των κοινωνικών δαπανών που δίνετε με αυτόν τον προϋπολογισμό. Και είδατε πρόσφατα τις αναλύσεις του EUROSTAT, όπου η Ελλάδα είναι τελευταία από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στο κάτω κάτω της γραφής, τι είδους οικονομική πολιτική είναι αυτή όταν σύμφωνα με μελέτη του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ, τα εισοδήματα του 1998 είναι ίσα ή ανάλογα με τα εισοδήματα του 1983. Αυτή είναι η οικονομική πολιτική την οποία έχετε κάνει;

Είπε πρόσφατα ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής και είναι σωστό, ότι η οικονομική επιστήμη είναι και κοινωνική επιστήμη. Ότι τα οικονομικά μεγέθη στο βαθμό που δεν έχουν κοινωνικές αναφορές δεν είναι οικονομικά μεγέθη αλλά είναι αριθμητική. Είναι, δηλαδή, αυτό που κάνετε σήμερα εσείς με τον Προϋπολογισμό σας.

Ελέγχουμε τον πληθωρισμό είτε η Κυβέρνηση, και κατ' αυτόν τον τρόπο εμμέσως υποστηρίζουμε τα εισοδήματα και ιδιαίτερα τα χαμηλά και τα μεσαία. Σας ρωτήσαμε και στην

επιτροπή σας ρωτάμε και σήμερα στην Αίθουσα αυτή. Μήπως μπορείτε να μας υποδείξετε έναν Έλληνα πολίτη του οποίου τα εισοδήματα, ο πληθωρισμός να είναι 4%; Διότι εμείς συμβαίνει, όσους ξέρουμε, οι άνθρωποι στα ράφια να διαπιστώνουν πληθωρισμό πάνω από 6%, 7%, 8% και 9%. Επιτρέψτε μου όμως να το θέσω διαφορετικά. Αφού αρκεί η παρέμβαση σε κάποιους έμμεσους φόρους ή το χαμήλωμα των τιμολογίων των ΔΕΚΟ για να ελεγχθεί αποφασιστικά ο πληθωρισμός, γιατί, κύριε Πρωθυπουργέ, αυξάνετε αυτά τα δύο στοιχεία τόσα χρόνια, απομακρύνοντας συνειδητά ενδεχομένως, την ένταξη της χώρας στην ΟΝΕ με βάση το κριτήριο του πληθωρισμού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο τρόπος που η Κυβέρνησή σας έχει αποφασίσει να ελέγξει τον πληθωρισμό, εκτός από εξόχως επισφαλής είναι και σημαντικά επικίνδυνος για δύο λόγους.

Πρώτα-πρώτα γιατί η συναλλαγματική πολιτική στην οποία στηρίζεται έχει προ πολλού εξαντλήσει όλα της τα περιθώρια.

Δεύτερον, διότι παραλείπει συστηματικά να πάρει όλες εκείνες τις διαρθρωτικές αλλαγές και τα θεσμικά μέτρα, τα οποία ουσιαστικά θα έπλητταν το στενό, το σκληρό πυρήνα του Προϋπολογισμού και το πρόβλημα της χώρας θα ελύετο διαρκώς.

Κατ'αυτόν τον τρόπο, όμως, υποσκάπτετε κατ'αρχήν τις μελλοντικές προοπτικές των ΔΕΚΟ, όπως επίσης βάζετε μπουρλότο στο πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων γενικώς.

Δεύτερον, επιβαρύνετε τη δημοσιονομική προσαρμογή της χώρας διότι οι ζημιές αυτές δεν θα εξαυλώθούν. Θα καταγραφούν κάποια στιγμή στην πραγματική οικονομία και θα συμπεριληφθούν ασφαλώς στο χρέος.

Τρίτον, η μείωση του πληθωρισμού με τον τρόπο που έχετε επιλέξει, δεν εξαφανίζει φυσικά καθόλου τις πληθωριστικές προσδοκίες και είναι βέβαιο, ότι εάν χρειαστεί έστω και μία μικρή διόρθωση στη νομισματική πολιτική όλα αυτά θα φανούν.

Εκτός φυσικά όλων αυτών, η μείωση του πληθωρισμού με τη χρήση της συναλλαγματικής και της νομισματικής πολιτικής, αντανάκλαται εξ'ολοκλήρου στα ελλείμματα του ισοζυγίου πληρωμών, πράγμα το οποίο φυσικά θα έχει τις συνεπιπτώσεις του και στην εγχώρια παραγωγή και στις πάγιες επενδύσεις και στην απασχόληση και φυσικά θα επιβαρύνει το πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής της χώρας.

Τέλος, μία διατήρηση των βραχυπροθέσμων επιτοκίων σε τόσο μεγάλη απόσταση από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης της τάξης του 8% με 10% ενδεχομένως, φυσικά θα έχει τις επιπτώσεις της. Και αυτές οι επιπτώσεις θα περάσουν οπωσδήποτε και στην ελληνική οικονομία.

Το δυστύχημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι όλες αυτές οι πονηριές γίνονται τη στιγμή που παγκοσμίως συντελείται μία έκρηξη επενδύσεων. Σύμφωνα με στοιχεία της Διάσκεψης των Ηνωμένων Εθνών για το εμπόριο και την ανάπτυξη οι άμεσες ξένες επενδύσεις που θα πραγματοποιηθούν ανά τον κόσμο μέχρι το τέλος του 1998, θα είναι τετρακόσια σαράντα δισεκατομμύρια (440.000.000.000) δολάρια, στις οποίες δεν συμπεριλαμβάνονται οι διασυνοριακές τοποθετήσεις σε ομόλογα και μετοχές. Στη λίστα δε αυτή των χωρών που είναι επιλέξιμες γι'αυτές τις άμεσες επενδύσεις, η Ελλάδα φιγουράρει τελευταία, ενώ υπάρχουν άλλες χώρες της επίσης λεγομένης συνοχής, όπως παραδείγματος χάρι η Ιρλανδία, η οποία φιγουράρει στις πρώτες θέσεις.

Στην Ελλάδα αντί επενδύσεων τι έχουμε; Έχουμε παλιές και νέες προβληματικές του ιδιωτικού τομέα, παραδείγματος χάρι "ΜΙΜΙΚΟΣ", "ΤΕΟΚΑΡ", "ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΕΙΑ ΒΟΛΟΥ", "ΔΙΕΘΝΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ" κλπ., έχουμε τις ΔΕΚΟ οι περισσότερες εκ των οποίων επιβιώνουν με αιματηρή στήριξη των Ελλήνων φορολογουμένων και του ελληνικού λαού. Είπαμε ότι αυτές οι επιχειρήσεις χρέωσαν με τρισεξήμισι τρισεκατομμύρια (3.500.000.000.000) δραχμές έλλειμμα τον ελληνικό λαό. Εξάλλου για τρεις μόνο επιχειρήσεις, ΟΣΕ, ΟΑΣΑ και ΟΑΕ, έως το 1998 για κεφάλαιο επτακοσίων δισεκατομμυρίων (700.000.000.000) δραχμών είχαν χρεώσει τους Έλληνες φορολογουμένους με εννιακόσια δισεκατομμύρια (900.000.000.000) δραχμές.

Επίσης για φέτος μόνο ο δημοσιονομικός δανεισμός των δημοσίων επιχειρήσεων θα φθάσει το ποσό του μισού, περίπου, τρισεκατομμυρίου (500.000.000.000) δραχμών.

Εκτός, όμως, του τι κοστίζουν αυτές οι προβληματικές επιχειρήσεις υπάρχει και μία άλλη διάσταση. Η ΔΕΗ για παράδειγμα, η οποία είναι μία κερδοφόρος επιχείρηση, με κέρδη σαράντα τρία δισεκατομμύρια (43.000.000.000) δραχμές, έχει λίγο λιγότερα κέρδη από μία ανάλογη επιχείρηση του ιδιωτικού τομέα, που δεν είναι μονοπωλιακή και που έχει εκατό φορές λιγότερο επενδεδυμένο κεφάλαιο.

Υπάρχουν, λοιπόν, οι ΔΕΚΟ και υπάρχουν επίσης και οι πολυεθνικές επιχειρήσεις οι οποίες είτε ήδη έχουν φύγει από την Ελλάδα είτε είναι στις προθέσεις τους να φύγουν από την Ελλάδα. Τα παραδείγματα της "GOOD YEAR" και της "PIRELLI" είναι εξόχως διδακτικά. Πρόσφατα δημοσιεύτηκε συνέντευξη στον έγκριτο "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" γενικού διευθυντού μεγάλης εταιρείας η οποία επανεξετάζει τη στάση της στην Ελλάδα και είπε ότι μπορεί η επιχείρησή του με 30% λιγότερο κόστος στην Τουρκία, 35% λιγότερο κόστος στη Βουλγαρία και 30% λιγότερο κόστος σε άλλες χώρες της συνοχής, να παράξει τα ίδια ακριβώς προϊόντα.

Έχει λεχθεί -και είναι ασφαλώς αλήθεια- ότι με εξαίρεση την κινητή τηλεφωνία δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία άλλη μεγάλη επένδυση στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Προκύπτει άλλωστε αυτό και από την παρακολούθηση του δείκτη της ανεργίας. Αυτή είναι η καλύτερη απάντηση για το αν υπάρχει ανάπτυξη στην Ελλάδα ή αν δεν υπάρχει. Παρακολουθήστε λίγο το δείκτη της ανεργίας. Σύμφωνα με τα επίσημα δικά σας στοιχεία η ανεργία είναι 10%. Με βάση τα στοιχεία του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου η ανεργία είναι 14%.

Δεν ξέρω, φυσικά, πόση σημασία έχουν τα επί τοις εκατό για τους Έλληνες πολίτες, σημασία έχει, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι η ανεργία έχει χτυπήσει την πόρτα όλων των ελληνικών σπιτιών, σημασία έχει ότι με αυτήν την πολιτική δημιουργείται ένα σώμα απογοητευμένων ανθρώπων, που είναι βόμβα στην κοινωνική συνοχή, σημασία έχει, ότι με αυτήν την πολιτική που ακολουθείτε δημιουργείται μια Ελλάδα ανέργων, αμόρφωτων και γηρασμένων ανθρώπων. Γι'αυτό, δεν θα είσαστε υπόλογοι μόνο στις επόμενες εκλογές, αλλά θα είσαστε υπόλογοι σε όλες τις επόμενες γενιές.

Ποια είναι η λύση. Έχουμε βαρεθεί, αλλά δεν θα κουραστούμε να το λέμε. Συμμάζεψτε τις δαπάνες, σταματήστε τις σπατάλες, ανοίξτε την αγορά, τολμήστε αποκρατικοποιήσεις, θεσμικές παρεμβάσεις, διαρθρωτικές αλλαγές και επιτέλους σταματήστε να αντιμετωπίζετε τους Έλληνες πολίτες σαν κινούμενα χιλιάρικα που πρέπει να φορολογηθούν.

"Πώς να περικόψουμε τις δαπάνες" είναι ο ισχυρισμός, "από την ώρα που στο σύνολό τους είναι ανελαστικές"; Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχουν ελαστικές και ανελαστικές δαπάνες, υπάρχουν μεγέθη, τα οποία είναι απαραίτητα σε μία οικονομία και μεγέθη που δεν είναι απαραίτητα σε μία οικονομία. Από τις δαπάνες άλλωστε φαίνεται πραγματικά ποιες είναι οι προτεραιότητες που κάθε κόμμα και συνεπώς κάθε κυβέρνηση δίνει στην οικονομία.

Από τη σύνθεση των δαπανών του προϋπολογισμού σας άλλωστε, γίνεται εύκολα αντιληπτό, χωρίς να χρειάζεται καμία επιπλέον μελέτη ότι ούτε τα προγράμματα συγχωνεύσεων έχουν προχωρήσει ούτε τα προγράμματα των διαρθρωτικών αλλαγών ούτε τα προγράμματα των αποκρατικοποιήσεων. Διότι όταν το 80% των δαπανών σας στη σύνθεσή του παραμένει το ίδιο, 35% για μισθούς, 30% για τόκους και 15% για τα ασφαλιστικά ταμεία, τότε για ποια αναδιάρθρωση μιλάμε, για ποιες συγχωνεύσεις μιλάμε, για ποιες εξυγιάνσεις μιλάμε;

Υποτίθεται για παράδειγμα, ότι στόχος της Κυβέρνησης ήταν η μείωση του αριθμού των δημοσίων υπαλλήλων, συνεπώς και των κονδυλίων που αφορούν τους μισθούς και αργότερα τις συντάξεις. Θυμάστε, φαντάζομαι, τους λόγους τόσο των κυρίων Υπουργών εδώ, όσο και του κυρίου Πρωθυπουργού, θυμάστε τις δεσμεύσεις που έκαναν στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ότι πέντε φεύγουν, ένας μπαίνει κλπ.

Έρχεται, λοιπόν, ο φετινός Προϋπολογισμός λέει ότι, πέραν πάσης αναλογίας υπάρχουν τέσσερις χιλιάδες παραπάνω δημόσιοι υπάλληλοι. Αυτή η δαπάνη δεν μπορούσε να περικοπεί; Σε πρόσφατο συνέδριο που διοργανώθηκε στην Αθήνα με θέμα "Υγεία, σήμερα και αύριο" ο δικός σας Γραμματέας Κοινωνικών Ασφαλίσεων είπε ότι οι ασφαλιστικοί οργανισμοί επιδοτούνται με 1,5 τρισεκατομμύρια δραχμές από το κράτος, προκειμένου να εξασφαλίσουν τα απαραίτητα στους Έλληνες ασφαλισμένους και τα περισσότερα κονδύλια από αυτά και πάντως ένα ποσοστό σίγουρα της τάξεως του 30% θα μπορούσε να περικοπεί. Γιατί δεν το περικόψατε;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Αναφέρομαι σε δύο χαρακτηριστικές υποθέσεις, από ένα σύνολο πάρα πολλών άλλων, που είναι ενδεικτικές για την αντίληψη των δαπανών. Την μεν πρώτη, τους τέσσερις χιλιάδες δημοσίους υπαλλήλους, την κρίνате μεν ενδεχομένως πολιτικά ωφέλιμη φέτος, αλλά του χρόνου αυτή η δαπάνη θα κριθεί επίσης ως ανελαστική και κατ'αυτόν τον τρόπο δεν πρόκειται ποτέ να περικοπεί καμία δαπάνη στην Ελλάδα.

Όσον αφορά τη δαπάνη των ασφαλιστικών ταμείων, αποδεικνύεται ότι μία δαπάνη την οποία εσείς θεωρείτε ανελαστική, οι ίδιοι οι χειριστές των δαπανών, ομολογούν με τις δηλώσεις τους, ότι τελικά δεν είναι. Γιατί δεν βάζετε ένα μέτρο σε όλο αυτό το σύστημα;

Το συμπέρασμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι, εκτός ελαχίστων, οι δημόσιες δαπάνες δεν αποτελούν προϊόν παραγωγικού σχεδιασμού. Ελάχιστες από αυτές γίνονται επειδή αντιστοιχούν πραγματικά σε κάποιο αναμενόμενο όφελος για την ελληνική οικονομία. Οι περισσότερες γίνονται είτε επειδή έτσι είθισται, είτε επειδή έτσι βολεύει την Κυβέρνηση είτε γιατί εντάσσονται σε ένα συνολικότερο σχέδιο πολιτικού οφέλους από το οποίο αναμένει η Κυβέρνηση κάποια στιγμή τα αποτελέσματά του.

Πέραν, όμως, των παραδειγμάτων που ανέφερα, υπάρχει εδώ ένα συνολικότερο θέμα που αφορά τις κρατικές προμήθειες και τις σπατάλες εξ αιτίας αυτών. Είναι γνωστό ότι γύρω από τις κρατικές προμήθειες του δημοσίου, οι οποίες μαζί με τις προμήθειες της άμυνας υπερβαίνουν ένα κονδύλιο της τάξεως των τριών τρισεκατομμυρίων, έχει αναπτυχθεί ένα τεράστιο σύστημα διαπλοκής.

Όλοι έχουμε ακούσει στην Αίθουσα αυτή καταγγελίες για δαπάνες, οι οποίες γίνονται χωρίς προδιαγραφές, για προμήθειες οι οποίες γίνονται χωρίς να πληρούν τις προϋποθέσεις του νόμου και για διάφορα άλλα. Έχετε ποτέ αναλογιστεί, όχι για πόσες ανελαστικές δαπάνες, αλλά- για τι σπατάλες μιλάμε στις προμήθειες αυτές; Έχετε αναλογιστεί τι θα μπορούσε να ωφεληθεί το ελληνικό δημόσιο εάν είχε περικόψει το 20% ή 30% από αυτές τις προμήθειες, τι κοινωνική πολιτική θα μπορούσατε να είχατε ασκήσει, τι φορολογική πολιτική θα μπορούσατε να είχατε ασκήσει και πόσα άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία θα μπορούσατε να είχατε βρει, εάν αυτές οι δαπάνες είχαν με κάποιο τρόπο μπει σε κάποια σειρά;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η μείωση των δαπανών και η περιστολή της δημόσιας σπατάλης είναι απαραίτητα, είναι εξίσου απαραίτητο να μειωθεί το πραγματικό μέγεθος του κράτους, να ληφθούν όλα τα αναγκαία διαρθρωτικά μέτρα που θα επιτρέψουν το άνοιγμα της οικονομίας και των αγορών και που θα επιτρέψουν στην Ελλάδα να έχει μια διαφορετική προοπτική.

Όταν η κρίση χτύπησε την πόρτα της Ρωσίας το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο απευθυνόμενο στη ρωσική κυβέρνηση της είπε "αποκρατικοποιήστε τα πάντα, όλους τους τομείς της οικονομίας". Όταν όμως η κρίση χτύπησε την πόρτα της Ιαπωνίας το ίδιο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο είπε στην ιαπωνική κυβέρνηση "κρατικοποιήστε την πρώτη τράπεζα που θα πέσει έξω". Γιατί; Είναι τρελλοί εκεί στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο; Όχι. Πρέπει πάντα να υπάρχει μία υγιής αναλογία ανάμεσα στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, μία τέτοια αναλογία η οποία ούτε την κοινωνική συνοχή να μπορεί να έχει στο περιθώριο ούτε όμως και την παραγωγική μηχανή της κάθε χώρας να εμποδίζει.

Ο λόγος, λοιπόν, για τον οποίο οι αποκρατικοποιήσεις πρέπει να γίνονται είναι ένας: Αποτελεσματικότητα. Αποτελεσματικότητα στις σχέσεις κράτους-πολίτη, αποτελεσματικότητα στη διαχείριση των πόρων της οικονομίας, αποτελεσματικότητα στο ευρύτερο κύκλωμα της οικονομίας. Και αυτή η αποτελεσματική διαχείριση των πόρων είναι αυτή που μπορεί να δώσει λύσεις.

Αν εμείς επιμένουμε ότι μία οικονομική πολιτική για να είναι αξιόπιστη πρέπει κατ' αρχήν να ξεκινάει από τη μείωση του μεγάλου μεγέθους του κράτους και από τον περιορισμό αυτού του μεγέθους, είναι ακριβώς γι' αυτό. Είναι γιατί η σχέση δημόσιου και ιδιωτικού τομέα βαραίνει απελπιστικά υπέρ του δημόσιου τομέα. Και αυτός γνωρίζετε πολύ καλά ότι είναι η πηγή όλων των ελλειμμάτων και των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας. Είναι διότι "μεγάλο κράτος" σημαίνει μεγάλα ελλείμματα, σημαίνει μεγάλο χρέος, σημαίνει μεγάλο πληθωρισμό, σημαίνει μεγάλη φορολογία, σημαίνει μικρή εισοδηματική πολιτική.

Είναι γιατί "μεγάλο κράτος" δεν σημαίνει μεταφορά πόρων από τους οικονομικά ευπορότερους στους οικονομικά ασθενέστερους, αλλά γιατί σημαίνει μεταφορά δύναμης από τους πολιτικά ασθενέστερους στους πολιτικά ισχυρότερους και τις συντεχνίες τους. Αυτό δηλαδή που ζούμε σήμερα στις μέρες μας.

Τι μπορεί να επιτευχθεί με τη μείωση του μεγάλου μεγέθους του κράτους; Γιατί η Νέα Δημοκρατία σταθερά τάσσεται υπέρ αυτού του σκοπού;

Τράπεζα Πειραιώς: Αποκρατικοποιήθηκε από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας το 1993. Μέσα σε πέντε χρόνια αύξησε το σύνολο των εργαζομένων από διακόσιους σε επτακόσιους πενήντα περίπου, δηλαδή το υπερτριπλασίασε, το σύνολο του ενεργητικού της κατά τριάντα φορές, από είκοσι δισεκατομμύρια σε εξακόσια, τα κέρδη της από αρνητικά σε είκοσι δισεκατομμύρια ενώ αυτή η μικρή τράπεζα εξελίχθηκε σε όμιλο επιχειρήσεων, η οποία στη συνέχεια εξαγόρασε και άλλη μικρή τράπεζα, τη Μακεδονίας - Θράκης, μία ξένη και πρόσφατα συγχωνεύθηκε με άλλη μία ελληνική τράπεζα, την τράπεζα Χίου και κατάφερε να εξελιχθεί σε έναν πολύ μεγάλο όμιλο επιχειρήσεων.

Αναλογιστείτε κατ' αρχήν τι ζημιές απέφυγε το κράτος απ' αυτήν τη διαδικασία. Αναλογιστείτε επίσης πόσες νέες θέσεις εργασίας δημιουργήθηκαν, πόσα εισοδήματαδόθηκαν, τι κέρδιζε το κράτος απ' αυτήν την αυξημένη φορολόγηση. Αναλογιστείτε τι συνεισέφερε αυτή η διαδικασία στον τραπεζικό ανταγωνισμό και στο ελληνικό τραπεζικό σύστημα.

Το παράδειγμα της Πειραιώς, αν η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας δεν είχε βίαια πέσει το 1993, θα είχε επεκταθεί και θα ίσχυε το ίδιο και για τις αστικές συγκοινωνίες και για το Ολύμπικ Κέτερινγκ και σήμερα θα μιλούσαμε για μία πολύ διαφορετική Ελλάδα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Και ο ΟΤΕ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΑΚΗΣ: Γιατί το κόμμα μας υποστηρίζει το άνοιγμα των αγορών και των επαγγελματιών; Στις προστατευόμενες ακτοπλοϊκές γραμμές του Αιγαίου για παράδειγμα το μίλι κοστίζει στους επιβάτες δέκα φορές παραπάνω απ' ότι κοστίζει στην ελεύθερη αγορά Πάτρας-Αγκώνα. Το εισιτήριο για ένα αυτοκίνητο που ταξιδεύει Ραφήνα-Μύκονο με επιστροφή στοιχίζει τριάντα χιλιάδες πεντακόσιες περίπου δραχμές και τα μίλια είναι εξήντα πέντε. Για το ίδιο αυτοκίνητο τα τετρακόσια σαράντα παραπάνω μίλια που είναι η απόσταση Πάτρας-Αγκώνα με επιστροφή κοστίζουν πεντέμισι χιλιάδες (5.500) δραχμές φθηνότερα. Επίσης το δρομολόγιο Πειραιάς-Ηράκλειο είναι εκατόν εβδομήντα πέντε μίλια. Το κόστος είναι επτακόσιες ενενήντα (790) δραχμές ανά μίλι ενώ το ανάλογο κόστος Πάτρας-Αγκώνα, που είναι τριακόσια τριάντα μίλια πιο μακρινή διαδρομή είναι πεντακόσιες σαράντα πέντε (545) δραχμές φθηνότερο.

Αναλογιστείτε τι σημαίνουν αυτά τα μεγέθη στο κόστος των προϊόντων που διακινούνται, ρωτήστε δε να σας πουν όσοι γνωρίζουν για την ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών.

Αρκεί να αναλογιστεί κανείς ότι για να ταξιδέψει κανείς Αύγουστο στο Αιγαίο πρέπει οπωσδήποτε να έχει κάποιου είδους μέσο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λόγοι για τους οποίους πρέπει να προχωρήσουν οι αποκρατικοποιήσεις και το άνοιγμα των αγορών φαίνεται ότι δεν είναι για όλους στην Αίθουσα αυτή απολύτως σαφείς. Είναι αντιθέτως απολύτως προφανές γιατί δεν προχωράμε. Γιατί φυσικά η Κυβέρνηση δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι προχωρούν όταν ανακοίνωσε μετά την υποτίμηση έναν αριθμό, μία αποκρατικοποίηση το μήνα και δεν ξέρω πόσες συγχωνεύσεις το μήνα και δεν έχει προχωρήσει σε τίποτα.

Περίπτωση Τράπεζας Κρήτης. Η πώληση έγινε με χίλια ζόρια, με τα γνωστά προβλήματα και μετά από δύο απόπειρες.

Περίπτωση Μακεδονίας-Θράκης. Το κράτος αποδεικνύεται αφερέγγυος συνομιλητής αφού έχει εγγράψει στον ισολογισμό της τέσσερα δισεκατομμύρια κέρδη -και μάλιστα είχε μοιράσει και μέρος της προηγούμενης χρονιάς- και όταν πέρασε στον ιδιωτικό τομέα ανακαλύφθηκαν τέσσερα δισεκατομμύρια ζημιές.

Περίπτωση των Ελληνικών Πετρελαίων. Και πάλι το κράτος αποδεικνύεται αφερέγγυος συνομιλητής όταν έχει ξεκινήσει τη διαδικασία της χρηματοπιστωτικής διαπραγμάτευσης χωρίς να έχουν παραδοθεί οι μετοχές του σε Έλληνες επενδυτές, ενώ είχαν παραδοθεί στους ξένους επενδυτές, με αποτέλεσμα διακριτική μεταχείριση και ζημιά.

Περίπτωση της Ιονικής. Το φιάσκο των φιάσκων, που παρέσυρε και την πορεία του ελληνικού Χρηματιστηρίου και ασφαλώς καθάφερε και την εικόνα της ελληνικής οικονομίας στο εξωτερικό να αλλοιώσει.

Περίπτωση των ΕΛΠΕ. Και πάλι εμφανίζεται η μισή Κυβέρνηση κατά τη διάρκεια της κατάθεσης του Προϋπολογισμού οι μισοί να λένε ότι πρέπει να αποκρατικοποιηθούν και να δοθεί και άλλο πακέτο μετοχών στο Χρηματιστήριο και η υπόλοιπη Κυβέρνηση να μη δοθούν και έτσι να εξελίσσεται η περίπτωση των ΕΛΠΕ σε μία εσωκομματική διαμάχη με απρόβλεπτες εξελίξεις.

Και τέλος η περίπτωση των ΚΑΕ, στην οποία, αφού αρνήθηκε την προσφορά των εννήντα τριών δισεκατομμυρίων (93.000.000.000) δραχμών από ένα όμιλο επιχειρήσεων, δέχθηκε μετά από λίγους μήνες προσφορά του ίδιου ομίλου επιχειρήσεων της τάξεως των ογδόντα ένα δισεκατομμυρίων (81.000.000.000) δραχμών, ενέγραψε τα κονδύλια αυτά στον Προϋπολογισμό. Πριν από κάποιες μέρες διαπιστώσαμε ότι αυτή η διαδικασία κηρύχθηκε άγονος και αντιλαμβάνεστε ότι αν κάτι έχει αυτή η Κυβέρνηση να επιδείξει στις αποκρατικοποιήσεις, δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα φιάσκο, μία αποτυχία και μία συστηματική ανικανότητα να μπορέσει να προχωρήσει συνολικά το πρόγραμμα των διαρθρωτικών αλλαγών.

Γιατί όμως συμβαίνουν όλα αυτά; Αυτά συμβαίνουν διότι αυτή η πολιτική είναι προφανώς στον αντίποδα της πολιτικής την οποία τόσα χρόνια έχετε υιοθετήσει. Είναι πολιτική στην οποία ποτέ δεν πιστέψατε, δεν ταιριάζει στην ιδεολογία σας και την οποία σε τελική ανάλυση δεν αντέχετε. Πρέπει επιτέλους να συνειδητοποιήσετε ότι σε όλες τις ανεπτυγμένες οικονομίες σήμερα συζητούνται σε εβδομαδιαία βάση διακόσιες με διακόσιες πενήντα διαφορετικές περιπτώσεις αποκρατικοποιήσεων, συγχωνεύσεων και διαφόρων συνενώσεων. Και από αυτές τις διακόσιες μόνο 10% με 15% βρίσκει τελικά το δρόμο του. Όταν λοιπόν συμβαίνουν αυτά δεν είναι δυνατόν να συνεχίζετε να μην καταλαβαίνετε ότι πρέπει κάποια στιγμή να υιοθετήσετε μια διαδικασία ώστε αυτές οι μέθοδοι να μην καταλήγουν σε φιάσκο ή σε σκάνδαλο.

Κατατέθηκε από τη Νέα Δημοκρατία μία πρόταση για τις αποκρατικοποιήσεις. Δεν την θέλετε; Εντάξει. Διαβάστε την τουλάχιστον, θα ωφεληθείτε απ' αυτήν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιστορική μετάβαση στην Ευρώπη που θέλουμε και στην Ελλάδα που αξίζουμε δεν μπορεί να γίνει ούτε με λογιστικά τερτίπια ούτε επίσης με ασκήσεις επί χάρτου. Είναι άλλωστε αφελές σε μία εποχή που κύριο χαρακτηριστικό είναι η παγκοσμιοποίηση δηλαδή η υπερεθνική κινητικότητα κεφαλαίων, προϊόντων και ανθρώπινου δυναμικού η όλη διαδικασία που συνθέτει αυτή μία πρωτόγνωρη γεωγραφία πλούτου και ανάπτυξης,

να θεωρούμε ότι ο συναισθηματισμός, οι κομματικές αγκυλώσεις ή τα τρικ αποτελούν μέρος του συστήματος. Είναι συνεπώς επείγον να προχωρήσουν βαθιές μεταρρυθμίσεις οι οποίες να αλλάξουν το πρόσωπο της ελληνικής κοινωνίας, να αλλάξουν συνολικά το πρόσωπο του ελληνικού κράτους. Χρειάζεται σταδιακά και πάντα σταθερά να δημιουργηθεί από την αρχή ένα νέο ελληνικό κράτος με λίγους νόμους, απλούς, ευέλικτους που να εφαρμόζονται. Σημειώστε, ότι σύμφωνα με μελέτη του Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης τα τελευταία δεκαεννέα χρόνια έχουν ψηφιστεί σαράντα ένα χιλιάδες νόμοι, προεδρικά διατάγματα και διάφορες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Λίγες διαδικασίες και απλές γραφειοκρατικές ρυθμίσεις. Σημειώστε ότι για την απλή άδεια ενός περιπτέρου χρειάζονται δεκαεπτά διαφορετικά έγγραφα, λίγοι δημόσιοι υπάλληλοι αλλά υψηλόμισθοι αδιάφοροι, και ακομμάτιστοι. Σε αυτό νομίζω ότι δεν χρειάζεται να προσθέσω τίποτα, τα ξέρουμε όλοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφερθώ αναλυτικά στα αποτελέσματα της αθόρυβης και εργώδους προσπάθειας της Νέας Δημοκρατίας, η οποία φυσικά λόγω των τελευταίων εξελίξεων έχει επιταχυνθεί, που αφορούν τις απαραίτητες για τη χώρα μας θεσμικές μεταβολές στη Δημόσια Διοίκηση, τη φορολογία, την παραγωγικότητα των κρατικών δαπανών, την αγορά εργασίας, την αναμόρφωση του εκπαιδευτικού συστήματος. Για όλα αυτά θα μιλήσουν με αρκετή σαφήνεια άλλοι συνάδελφοί μου που θα με διαδεχτούν στο Βήμα αυτό.

Θέλω μόνο να σταθώ σε μία πρόταση την οποία εμείς στη Νέα Δημοκρατία τη θεωρούμε σημαντική όχι μόνο διότι μπορεί να έχει θετικά αποτελέσματα στην οικονομία, αλλά κυρίως γιατί η εφαρμογή της είναι σε θέση να αποκαταστήσει την κλονισμένη εμπιστοσύνη της σχέσης πολιτείας-πολίτη.

Η νέα πρόταση που η Νέα Δημοκρατία καταθέτει σήμερα -αυτή, υπό τον τίτλο "δεν έχετε πρόγραμμα", όπως συνήθως λέτε- με σκοπό να εφαρμοστεί αύριο, είναι η σταδιακή στοχοποίηση των επιμέρους δράσεων και συνεπώς του συνόλου της οικονομίας κατά τα πρότυπα Bench Marking.

Η στοχοποίηση είναι ένα πρακτικό εργαλείο μέτρησης και βελτίωσης των μεγεθών και διαδικασιών της οικονομίας που εφαρμόζεται σήμερα με μεγάλη επιτυχία από φορείς όπως ο ΟΟΣΑ, το WORLD ECONOMIC FORUM, το INTERNATIONAL INSTITUT OF MANAGEMENT αλλά και από χώρες όπως η Δανία και η Ολλανδία. Σύμφωνα με αυτήν τη μέθοδο τίθενται ενώπιον των πολιτών σαφείς και συγκεκριμένοι στόχοι υπό τη μορφή δεικτών αλλά και ποσοστών αποτελεσματικότητας για κάθε τομέα δράσης του κράτους ξεχωριστά. Οι δείκτες αυτοί παρακολουθούνται και δημοσιοποιούνται κάθε χρόνο σε ειδική έκθεση που κατατίθεται παράλληλα με τον προϋπολογισμό.

Θα γνωρίζουν συνεπώς οι πολίτες όχι μόνο τα μακροοικονομικά μεγέθη που ούτως ή άλλως είναι σχετικά και ασαφή αλλά θα γνωρίζουν για παράδειγμα τον αριθμό των περαιωθεισών φορολογικών υποθέσεων ανά αρμόδιο υπάλληλο ΔΟΥ, αλλά και το στόχο που έχει τεθεί και τι είναι αυτό που θα περιμένουν τα επόμενα χρόνια. Θα γνωρίζουν παραδείγματος χάρη τον αριθμό των διακομιδών του ΕΚΑΒ σε σχέση με τον αριθμό των ασθενοφόρων και τα γενικά έξοδα της υπηρεσίας αλλά τους στόχους που έχουν τεθεί.

Θα γίνει, δηλαδή, μία οριοθέτηση μιας μεγάλης σειράς στόχων και η δημιουργία ενός πλούσιου πλέγματος δεικτών που θα δημιουργούν μία σχέση αξιοπιστίας πολιτείας-πολίτη δηλαδή μία σχέση που θα πρέπει ξανά να ανοικοδομηθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι με απόλυτη συναίσθηση των ιστορικών στιγμών που ζούμε στην αρχή του αιώνα αισθανόμαστε την ανάγκη να απευθυνθούμε από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας στον ελληνικό λαό και να τον διαβεβαιώσουμε ότι η παράταξη η οποία βοήθησε στο να αποκατασταθεί η δημοκρατία στις αρχές της δεκαετίας του 1970, η παράταξη που έβαλε τη χώρα στην Ευρώπη στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η παράταξη που άνοιξε το δρόμο στην ελεύθερη οικονομία των επιλογών στις αρχές της δεκαετίας του 1990,

είναι και σήμερα έτοιμη στις αρχές της νέας δεκαετίας να χαράξει το νέο δρόμο για να περάσει η Ελλάδα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Ο ελληνικός λαός άλλωστε έχει ήδη αποφασίσει ότι ο κύκλος των παλιών κυβερνήσεων κλείνει και ότι μια νέα περίοδος για τη χώρα αρχίζει. Ο ελληνικός λαός έχει ήδη αποφασίσει ότι το τέλος του αιώνα σηματοδοτείται και το τέλος των προσώπων και των κυβερνήσεων που διαχειρίστηκαν τη μεταπολίτευση και τις κρίσεις. Ο ελληνικός λαός γνωρίζει ότι η Νέα Δημοκρατία σήμερα αποτελεί τον άριστο συνδυασμό της ώριμης εμπειρίας αλλά και της ορμής που εξασφαλίζει το νέο, το καινούριο, το καθαρό, το έντιμο.

Υπάρχει τέλος κάτι που πρέπει να το γνωρίζετε και εσείς, κύριε Πρωθυπουργέ. Η μόνη περίπτωση να μην κερδίσει τις εκλογές η Νέα Δημοκρατία όποτε και αν αυτές γίνουν, είναι να μη γίνουν εκλογές. Ευχαριστώ.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Γκατζής έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριοι Βουλευτές όλοι γνωρίζουμε ότι ο κρατικός Προϋπολογισμός είναι το σοβαρότερο από τα θέματα με το οποίο ασχολείται η Εθνική Αντιπροσωπεία. Όμως, είμαστε υποχρεωμένοι να σταθούμε σε ένα παγκόσμιας σημασίας θέμα. Από χτες τα μεσάνυχτα γινόμαστε μάρτυρες μιας νέας εγκληματικής επιδρομής των ΗΠΑ και της Αγγλίας κατά του ΙΡΑΚ που στοιχίζει τη ζωή σε απεριόριστο αριθμό πολιτών. Το καινούριο σ' αυτές τις νέες δολοφονικές ενέργειες είναι ότι γίνονται χωρίς καν τα τυπικά προσχήματα. Παραμερίζεται προκλητικά ακόμα και αυτό το αποδυναμωμένο Συμβούλιο Ασφαλείας για να επιβληθεί εστιακώς η νέα τάξη των Αμερικάνων και των συμμάχων τους.

Η ελληνική Κυβέρνηση αντί να καταδικάσει τη γκαγκστερική επίθεση κατά του Ιράκ, με την ανακοίνωσή της προσπαθεί να βγάλει λάδι τις ΗΠΑ και την Αγγλία. Η στάση αυτή την καθιστά συνένοχη στο εξελισσόμενο έγκλημα, την ίδια στιγμή που άλλες χώρες προσχωρούν σε κατηγορηματική καταδίκη, όπως η Ρωσία, η Κίνα και εκφράζουν την αντίθεσή τους και παίρνουν σαφείς αποστάσεις, όπως η Γαλλία και η Ιταλία.

Εμείς, το Κ.Κ.Ε, ζητάμε έστω και τώρα να υπάρξει στροφή από την Ελληνική Κυβέρνηση, να καταδικάσει απερίφραστα την αυθαίρετη, παρأنομη και εγκληματική επιδρομή, να ζητήσει να σταματήσει άμεσα κάθε παραπέρα επιθετική ενέργεια, να δηλώσει ότι δεν θα υπάρξει καμία άμεση ή έμμεση ελληνική συμμετοχή και να εξασφαλίσει ότι δεν θα χρησιμοποιηθεί με κανέναν τρόπο το ελληνικό έδαφος για τη στήριξη των στρατιωτικών δυνάμεων και επιδρομών. Μόνο μία τέτοια στάση θα είναι σύμφωνη με τα αισθήματα του ελληνικού λαού και θα ανταποκρίνεται στους κανόνες τους Διεθνούς Δικαίου.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Επί του Προϋπολογισμού είναι αυτό;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τέλος, κύριε Πρόεδρε, ζητάμε να ενεργοποιηθούν οι διατάξεις του άρθρου 142 -και για σας, κύριε Γεωργακόπουλε, το λέω- παράλληλα του Κανονισμού της Βουλής, για να υπάρξει από τον Πρωθυπουργό υπεύθυνη ενημέρωση στο Κοινοβούλιο αύριο πριν την έναρξη της συζήτησης του Προϋπολογισμού.

Κύριε Πρόεδρε, μας κατέθεσαν οι επιτροπές ειρήνης ένα ψήφισμα, το οποίο καταθέτω.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γκατζής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ψήφισμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Και είναι οι μόνες οργανώσεις οι οποίες με την πρωτοβουλία τους, την αντίδρασή τους, έσωσαν ευτυχώς τα δημοκρατικά αισθήματα και την τιμή του ελληνικού λαού.

Τώρα όσον αφορά τον Προϋπολογισμό: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές με το νέο Προϋπολογισμό για μία ακόμα φορά η

Κυβέρνηση επέδειξε παρά το ηχηρό μήνυμα των δημοτικών και νομαρχιακών εκλογών την αδέξωδη για τον τόπο εμμονή της να μην αποστεί ούτε κεραίες από τις αντιλαϊκές επιλογές της και να βαδίσει αταλάντευτα προς το στόχο της Ο.Ν.Ε. Και αυτός ο κρατικός Προϋπολογισμός είναι βαθιά ταξικός, είναι Προϋπολογισμός σκληρότατης μονόπλευρης λιτότητας, έντασης της φτώχειας για τους πολλούς, ενίσχυσης και διεύρυνσης του πλούτου για τους λίγους. Είναι Προϋπολογισμός που επιβάλλει φόρους για το λαό, κέρδη για την πλουτοκρατία, κοινωνικά άδικος για τα φτωχά και μεσαία στρώματα, καταστροφικός για την οικονομία και τη χώρα. Και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά, αφού η Κυβέρνηση θεωρεί ότι ο Προϋπολογισμός τους 1999 είναι ενταγμένος στα αυστηρά πλαίσια που έχουν διαμορφώσει από κοινού η Κυβέρνηση με τους ιθύνοντες των Βρυξελλών, με το πρόγραμμα σύγκλισης και τα κριτήρια ένταξης στην Ο.Ν.Ε.

Παραδίδοντας τον κρατικό Προϋπολογισμό στη Βουλή ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας τόνισε μεταξύ άλλων τα εξής: "Επιδιώκουμε να καταρτίσουμε έναν Προϋπολογισμό ένταξης στην Ο.Ν.Ε, ο οποίος επισφραγίζει τη σειρά των προηγούμενων προϋπολογισμών σύγκλισης". Και μόνο, κύριοι Βουλευτές, αυτό το γεγονός και ότι χαρακτηρίζεται από την Κυβέρνηση κρίσιμος Προϋπολογισμός για την ένταξη στην Ο.Ν.Ε είναι αρκετό να καταγγεληθεί απερίφραστα και αποφασιστικά.

Με κάθε ευκαιρία τονίζεται τόσο από το Π.Α.Σ.Ο.Κ όσο και από τη Νέα Δημοκρατία -και όχι μόνο- πως η Ο.Ν.Ε αποτελεί εθνικό στόχο. Όμως η Ο.Ν.Ε αποτελεί στόχο του μεγάλου κεφαλαίου της χώρας και των πολυεθνικών της Ευρώπης, όχι στόχο των εργαζομένων, των φτωχών, των μεσαίων λαϊκών στρωμάτων της πόλης και του χωριού, της μεγάλης πλειοψηφίας του λαού μας που βιώνει στο πετσί του τις αντιλαϊκές συνέπειες του δήθεν εθνικού στόχου και που αγωνιστικά σε όλη την επικράτεια ζητά μία άλλη φιλολαϊκή πολιτική.

Οι επιδιωκόμενοι στόχοι της Κυβέρνησης στην επίτευξη των ονομαστικών δεικτών της Ο.Ν.Ε για τη μείωση του πληθωρισμού, τη μείωση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης και της αποκεντρώσεως του δημόσιου χρέους θα στηριχθούν και πάλι στη λιτότητα και στην επιδρομή στα εισοδήματα των εργαζομένων.

Τα χρόνια και εκρηκτικά προβλήματα των μισθωτών, των ανέργων, των αγροτών, των μικροεπιχειρηματιών και της νεολαίας όχι μόνο μπαίνουν στο περιθώριο, αλλά αποτελούν τομή, στόχους, για την εκδίωξη της νέας κυβερνητικής επίθεσης. Και δεν είναι μόνο όσα στερείται και πληρώνει ο ελληνικός λαός μέσα από το λεγόμενο πρόγραμμα σύγκλισης που υποβαθμίζει το επίπεδο διαβίωσής του. Η Ο.Ν.Ε θωρακισμένη με το γερμανικών προδιαγραφών σύμφωνο σταθερότητας θα επιτείνει τη σκληρή πολιτική λιτότητας χωρίς ημερομηνία λήξης, με παραπέρα ένταση της ανεργίας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης για το λαό.

Η Ο.Ν.Ε και μαζί η "Ατζέντα 2000", η ΚΑΠ και η ΓΚΑΤ και η διεύρυνσή τους προς τις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης αποτελούν τα βασικά εργαλεία για να διασφαλιστούν τα καπιταλιστικά κέρδη και να προχωρήσουν οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις και προσαρμογές.

Για να γίνουν πιο ανταγωνιστικές οι ευρωπαϊκές πολυεθνικές περικόπτουν από τους λαούς δικαιώματα και κατακτήσεις. Οι στόχοι της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας έχουν σκοπό να κάνουν πιο στυγνή την εκμετάλλευση, να διατηρήσουν τα υπερκέρδη σε υψηλά επίπεδα. Οι κυβερνητικές τοποθετήσεις για βελτίωση του εισοδήματος είναι παραπλανητικές και άσχετες με την πραγματικότητα αφού και ο νέος Προϋπολογισμός δρα αναδιανεμητικά εις βάρος των φτωχών.

Με εισοδηματική πολιτική από τις σκληρότερες της μεταπολίτευσης και με αυξήσεις κάτω από τον πληθωρισμό έχουμε παραπέρα μείωση των πραγματικών εισοδημάτων. Η πολιτική καθήλωσης και δραστικών περικοπών των κοινωνικών δαπανών, οδηγεί σε παραπέρα υποβάθμιση τους ιδιαίτερα ευαίσθητους τομείς της παιδείας, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας και ασφάλισης, του πολιτισμού και της αυτοδιοίκησης.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Με τη σκληρή, άδικη και αντιλαϊκή φορολογική πολιτική αυξάνετε παραπέρα τα φορολογικά βάρη των μικρομεσαίων εισοδημάτων, κύρια με τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, με την αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων και με την καλύτερη απόδοση των μέχρι τώρα φορολογικών ρυθμίσεων. Την ίδια ώρα γίνονται οι πλούσιοι πλουσιότεροι, αφού όπως και τα προηγούμενα χρόνια και ο νέος προϋπολογισμός όπως είπαμε δρα αναδιανεμητικά υπέρ του μεγάλου κεφαλαίου.

Όλη η πολιτική σας, κύριε Υπουργέ, και όλο το θεσμικό πλαίσιο προσαρμόζεται στο στόχο της ενίσχυσης του μεγάλου κεφαλαίου: Με τις καταπτώσεις εγγυήσεων του δημοσίου που ξεπερνούν το μισό τρισεκατομμύριο δραχμές το χρόνο. Με τη χορήγηση εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δραχμών με τη μορφή κινήτρων και επιδοτήσεων. Με την καταβολή πάνω από τριάντισι τρισεκατομμύρια δραχμές τόκων κύρια στο χρηματοπιστωτικό και τραπεζικό κεφάλαιο για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους. Με τα πολλά τρισεκατομμύρια έως τώρα δανεικά και αγύριστα των χρεοκοπημένων ιδιωτικών επιχειρήσεων που τόσο κόπτονται όλα τα κόμματα της ευρωλατρείας να δώσουν το δημόσιο να το ξαναλένουν οι κατά τα άλλα συνεπείς ιδιώτες.

Με τις νόμιμες φοροαπαλλαγές προς τους έχοντες και κατέχοντες, ρυθμίσεις χρεών κλπ. Με την εκτεταμένη φοροδιαφυγή και την αποφυγή είσπραξης των βεβαιωμένων φόρων από τους μεγαλοκατέχοντες. Με το μεγάλο φαγοπότι των μεγαλοεπιχειρηματιών, των μεγαλοεργολάβων και των μεγαλοπρομηθευτών που λυμαίνονται τις δημόσιες επενδύσεις και προμήθειες. Με την προσφορά των φιλέτων των πιο παραγωγικών μονάδων του δημόσιου τομέα και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων στους ιδιώτες δείχνουν καθαρά ποιος κερδίζει και ποιος χάνει από τον προϋπολογισμό και τη συνολικότερη πολιτική της Κυβέρνησης.

Η όποια ανάπτυξη επαγγέλλεται η Κυβέρνηση δεν λύνει το μεγάλο και κρίσιμο πρόβλημα της παραγωγικής συρρίκνωσης της χώρας και οδηγεί σε αύξηση της ανεργίας μιας και οι δημόσιες επενδύσεις είναι βασικά προσανατολισμένες σε έργα υποδομής.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να δημιουργήσει εικόνα ανάπτυξης, επικαλούμενη τη μείωση του πληθωρισμού και του ελλείμματος. Προσπαθεί να δημιουργήσει ελπίδες με την είσοδο της χώρας το 2000 στην ΟΝΕ. Κριτήριο όμως της ανάπτυξης δεν μπορεί να είναι η πορεία του πληθωρισμού και του ελλείμματος καθώς και του δημόσιου χρέους το οποίο παραμένει σε δυσθεώρητα ύψη. Ούτε οι αριθμητικοί στόχοι ακόμη και αν δεχθούμε τα νούμερά τους ως αληθινά, δείχνουν ανάπτυξη από την οποία θα ωφεληθεί ο λαός και η χώρα μας και όχι μια χούφτα εργολάβοι, βιομήχανοι, προμηθευτές, επιχειρηματίες και αεριτζήδες.

Κριτήριο ανάπτυξης πρέπει να είναι η πορεία και τα μεγέθη της απασχόλησης και της ανεργίας, η βελτίωση του εισοδήματος και του βιοτικού επιπέδου του λαού, η παιδεία, η υγεία, η πρόνοια, η δημιουργία καλύτερων συνθηκών δουλειάς και κατοικίας του λαού μας, η προστασία του περιβάλλοντος και άλλα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο Γενικός Προϋπολογισμός του 1999 κινείται στην ίδια αντιλαϊκή κατεύθυνση των προηγούμενων χρόνων. Ενισχύει ακόμα πιο πολύ τις οικονομικές και κοινωνικές ανισότητες. Το Κ.Κ.Ε. τον καταψηφίζει επειδή διαφωνεί κατηγορηματικά όχι μόνο μ'αυτόν αλλά και με τη γενικότερη οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης.

Στην εισοδηματική πολιτική, κύριοι Βουλευτές, φαίνεται ακριβώς η αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης. Η σκληρή αντεργατική, αντιλαϊκή πολιτική που εφαρμόζεται χρόνια τώρα από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και συνεχίζεται με τον Προϋπολογισμό χωρίς ημερομηνία λήξης, θα πλήξει ακόμα παραπέρα τους μισθωτούς και συνταξιούχους και τα άλλα πλατιά λαϊκά στρώματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για μια ακόμη φορά η εισοδηματική πολιτική στα χέρια των κυβερνήσεων της ΟΝΕ και του μεγάλου κεφαλαίου αποδεικνύεται ιδιαίτερα αποτελεσματικό εργαλείο για τον περιορισμό της συμμετοχής των εργαζομένων στην παραγόμενη

πίττα.

Η τακτική του "αποφασίζομεν και διατάσσομεν" στον καθορισμό των ποσοστών αύξησης στους μισθούς, η εξασφάλιση συμβιβασμένων συνδικαλιστικών ηγεσιών, που συστηματικά ακολουθούν τη λογική και πρακτική του yes man, η πολιτική τρομοκρατίας και η συμπίεση των περισσότερων πολιτικών κομμάτων στο δήθεν εθνικό στόχο της ΟΝΕ δίνουν τη δυνατότητα μέχρι στιγμής στους κυβερνώντες να προωθούν και να εφαρμόζουν πολιτική αναδιανομής των εισοδημάτων με όλο πιο βάρβαρες μεθόδους σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων και όλο πιο προκλητικά για την άρχουσα τάξη και τους παρατρεχάμενούς της. Βρίσκουν ολόένα και νέους τρόπους για να ενισχύσουν τις παροχές προς την πλουτοκρατία, για την οποία έχουν δημιουργήσει έναν επιχειρηματικό και φορολογικό παράδεισο με νέο ρεκόρ υπερκερδών. Τα κέρδη των τραπεζών φέτος 60%, των μεγάλων επιχειρήσεων 75%. Την ίδια ώρα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ εφαρμόζει μία σκληρή πολιτική λιτότητας, δίνει αύξηση μόνο 2% στο βασικό μισθό και όχι στα επιδόματα και ταυτόχρονα κόβει το διορθωτικό ποσό του 1998, με αποτέλεσμα, κύριοι Βουλευτές, ουσιαστικά να έχουμε μηδενική αύξηση.

Η Κυβέρνηση αποκρύπτει αυτήν την πραγματικότητα και προσπαθεί να παραπλανήσει το λαό μιλώντας για κονδύλια στον κρατικό Προϋπολογισμό αυξημένα κατά 3,7%, αποσιωπώντας για μία ακόμη φορά ότι στα ποσά αυτά συμπεριλαμβάνει την ωρίμανση των μισθών και τις νέες προσλήψεις. Πρόκειται για επανάληψη των αριθμητικών αληθειών και της απάτης του γνωστού 0% συν 0% ίσον 14% επί Νέας Δημοκρατίας. Είναι φανερό πόσο αρνητικές συνέπειες θα υπάρξουν στα εισοδήματα των εργαζομένων και συνταξιούχων, πολύ περισσότερο που η Κυβέρνηση συνεχίζει εντονότερα μια άγρια φορομπηχτική επιδρομή στα ήδη πενιχρά εισοδήματά τους, ενώ παράλληλα συμπίεζει αφόρητα τις κοινωνικές δαπάνες.

Με τους πιο συντηρητικούς υπολογισμούς, οι απώλειες των εισοδημάτων, από την κατάργηση της ΑΤΑ, μισθών και συντάξεων από το 1990 έως τώρα είναι τεράστιες, ενώ οι σχετικοί αριθμοί αποτυπώνουν μια περίπου εφιαλτική κατάσταση.

Στον ιδιωτικό τομέα οι απώλειες των εργαζομένων στην περίοδο 1990-1998 ξεπέρασαν το 20%. Το ίδιο διάστημα οι απώλειες των εργαζομένων στο δημόσιο τομέα ξεπέρασαν το 25%, ενώ οι συνταξιούχοι έχασαν το διάστημα αυτό πάνω από εννιάκοσες χιλιάδες (900.000) δραχμές. Οι μισθοί των εργαζομένων αντιστοιχούν σήμερα στους μισθούς του 1982. Η εργασία στη χώρα μας ποτέ άλλοτε δεν ήταν τόσο φθηνή όσο τα τελευταία χρόνια. Το κόστος εργασίας στη βιομηχανία ανά μονάδα προϊόντος αντιπροσωπεύει το 17%, ενώ στις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες είναι περίπου 33%.

Αποδείχτηκε μύθος ότι η μείωση των μισθών θα κάνει ανταγωνιστική την οικονομία. Το μόνο που επιτεύχθηκε είναι η παραπέρα εκμετάλλευση των εργαζομένων από τη μια και η υπερσυγκέντρωση πλούτου στα χέρια της οικονομικής ολιγαρχίας από την άλλη. Μόνο οι καταθέσεις σε τράπεζες του εξωτερικού είναι πάνω από 3,5 τρισεκατομμύρια και αμύθητα είναι τα ποσά που καταναλώνονται για κερδοσκοπία μέσω ομολόγων και του τζόγου του χρηματιστηρίου.

Κύριε Πρόεδρε, αυτή η βάρβαρη πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ οδήγησε πάνω από το 20% του λαού μας να ζει κάτω από το όριο της φτώχειας. Τα περήφανα γηρατειά βιώνουν την τραγωδία της διαχρονικής λιτότητας και της φτώχειας με έντονο τρόπο. Οι συνταξιούχοι του ΟΓΑ, του ΙΚΑ, του ΤΣΑ και άλλων ταμείων οδεύουν ομαδικά προς την εκσυγχρονιστική εξαθλίωση, που προκαλεί η εφαρμογή των αντιασφαλιστικών νόμων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, με τους οποίους και αποσυνδέθηκε η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ από τα είκοσι μεροκάματα του ανειδίκευτου εργάτη.

Το κοινωνικό πρόσωπο της Κυβέρνησης εξαντλείται στο ΕΚΑΣ, το γνωστό επίδομα ελεημοσύνης. Οι άνεργοι αυξάνονται με ρυθμούς κοινωνικής συμφοράς, ιδιαίτερα στους νέους

και τις γυναίκες. Τα διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) που αναφέρονται στον Προϋπολογισμό για την αντιμετώπιση της ανεργίας, αν δοθούν, το μεγαλύτερο ποσοστό θα καρπωθούν επιχειρηματίες με τη μέθοδο της απόλυσης και επαναπρόσληψης του ίδιου προσωπικού, ενώ με τα προγράμματα της συνεχούς επανακατάρτισης θα ξεκοκαλίσουν τα υπόλοιπα οι γνωστοί επιτήδριοι.

Το πρόβλημα της ανεργίας θα παραμείνει εξίσου, αν όχι περισσότερο, έντονο, χωρίς καμία ουσιαστική αντιμετώπιση, ενώ οι προϋποθέσεις και η διάρκεια της επιδότησης, καθώς και το ύψος των επιδομάτων δεν έχουν καμία σχέση με την οφειλόμενη κοινωνική αλληλεγγύη, αφού είναι επιδόματα πείνας και βρίσκονται πολύ πιο κάτω από τις αντίστοιχες ρυθμίσεις που ισχύουν στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης.

Για την κοινωνική πολιτική, είπε ο κύριος Υπουργός ότι επιδιώξαμε την ενίσχυση των δαπανών της κοινωνικής πολιτικής. Τα νούμερα, κύριε Υπουργέ, δεν διαβάζονται ανάποδα.

Κύριοι Βουλευτές, τα νούμερα του Προϋπολογισμού λένε ότι για μία ακόμη χρονιά οι δαπάνες κοινωνικού χαρακτήρα τίθενται σε καθεστώς ασφυξίας. Κραυγαλέες περιπτώσεις οι δαπάνες βασικών Υπουργείων, όπου στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου σίγουροι ότι θα υπάρξουν αυξήσεις δαπανών.

Ακούστε νούμερα, κύριοι συνάδελφοι. Η ονομαστική αύξηση μόλις 5,7% που προβλέπεται για το Υπουργείο Παιδείας, 4,6% για το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και 4,3% για το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Οι αυξήσεις αυτές είναι πλυστατικές πρώτον, γιατί άλλο πράγμα είναι τι προϋπολογίζεται και άλλο τι εκτελείται από κάθε Υπουργείο στον τομέα των δαπανών και δεύτερον γιατί θα είναι πάνω στις δαπάνες που εκτελέστηκαν το 1998 και όχι πάνω στις δαπάνες που προϋπολογίστηκαν για το 1998.

Το κύριο όμως, δεν είναι αν θα δοθούν λίγα ψίχουλα παραπάνω ή παρακάτω σε βασικούς κοινωνικούς τομείς. Το κύριο είναι ότι για το 1999 οι δαπάνες για την παιδεία, τη γεωργία, τον πολιτισμό και τον αθλητισμό είναι πολύ κάτω από τις στοιχειώδεις ανάγκες. Στα ασφαλιστικά ταμεία και σε άλλους φορείς κοινωνικού χαρακτήρα οι χορηγήσεις σφαγιάζονται. Χιλιάδες εργαζόμενοι ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης. Ζουν κυριολεκτικά την εξαθλίωση.

Κύριε Πρόεδρε, για το Κ.Κ.Ε. είναι εξηγήσιμη η αντιλαϊκή και αντικοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης και για το 1999. Η εμμονή και μόνο στο στόχο της ΟΝΕ με τα προγράμματα σύγκλισης, σημαίνει εμμονή στη λιτότητα, τη φτώχεια, την ανεργία για τους εργαζόμενους από τη μία και υπερασυγκέντρωση πλούτου για τους μεγαλοκαρχαρίες από την άλλη.

Είναι αδύνατον, όπως υποστηρίζουν παραπλανητικά, οι θιασώτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να υπάρξουν ταυτόχρονα και μέτρα κοινωνικού χαρακτήρα και ενδιαφέροντος.

Κύριοι Βουλευτές, ΟΝΕ και κοινωνική πολιτική δεν συμβιβάζονται. Το λόγο για μία άλλη κοινωνική πολιτική πιστεύουμε ότι θα τον έχουν οι εργαζόμενοι, οι εργάτες, οι υπάλληλοι, οι αγρότες, οι μαθητές, οι καθηγητές και οι φοιτητές, όπου απ' άκρη σε άκρη της χώρας αγωνίζονται ενάντια σε αυτήν την αντιλαϊκή και αντικοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης.

Μην ψάχνετε, κύριοι της Κυβέρνησης για δάκτυλο του Κ.Κ.Ε. Το Κ.Κ.Ε. συμμετέχει με όλες του τις δυνάμεις όχι μόνο για να ανέβει η αγωνιστικότητα του λαού, αλλά και για να συντονισθούν σε ένα ενιαίο μέτωπο πάλης όλες οι κοινωνικές ομάδες που θίγονται βάνουσα από την πολιτική του μονόδρομου της ΟΝΕ.

Η όλη αντιλαϊκή πολιτική της Κυβέρνησης συμπυκνώνεται στο φορολογικό σύστημα. Είναι γνωστόν πως η χώρα μας έχει το πιο άδικο, σκληρό και ταξικό φορολογικό σύστημα από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό δείχνει τόσο η σχέση άμεσων-έμμεσων φόρων, όσο και η συμμετοχή των μισθωτών στο φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.

Το 65% των φορολογικών εσόδων προέρχονται από την έμμεση φορολογία, από το πλατύ καταναλωτικό κοινό, τα λαϊκά στρώματα. Από τα φορολογικά έσοδα των φυσικών προσώπων πάλι το 62% πληρώνουν οι μισθωτοί. Ταυτόχρονα, από το 1993 έως το

1999 τα φορολογικά έσοδα έχουν διπλασιασθεί. Η αφαίμαξη του λαού συνεχίζεται από την Κυβέρνηση, παρά τις επανειλημμένες δηλώσεις, συνεντεύξεις ότι ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι φιλολαϊκός και ότι δεν θα υπάρξουν νέοι φόροι. Τα φτωχά όμως και μεσαία λαϊκά στρώματα καλούνται να πληρώσουν το μεγαλύτερο μέρος από τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000) που προβλέπονται σαν επιπλέον φορολογικά έσοδα για φέτος.

Κύριε Πρόεδρε, μόνο από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας από το 1993 έως σήμερα η Κυβέρνηση έκλεψε, και με το νόμο, από τα εισοδήματα των εργαζομένων πάνω από εξακόσια πενήντα έως επτακόσια δισεκατομμύρια (650.000.000.000-700.000.000.000) δραχμές. Το ίδιο προγραμματίζει και για την επόμενη χρονιά. Μόνο από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, την αύξηση στα αντικειμενικά κριτήρια, θα εισπράξει από μισθωτών και μικρομεσαίους επιπλέον δεκάδες δισεκατομμύρια δραχμές.

Είναι φανερό ότι οι δήθεν ελαφρύνσεις στο φόρο των αυτοκινήτων και των καυσίμων εξυπηρετούν αποκλειστικά την προπαγάνδα της Κυβέρνησης και την αριθμητική μείωση του πληθωρισμού και όχι τα μόνιμα υποζύγια της φοροπληχτικής πολιτικής σας, κύριε Υπουργέ.

Μπορεί να μη θεσμοθετήθηκαν καινούριοι φόροι αλλά θα γίνουν πιο αποτελεσματικοί οι υπάρχοντες. Τρανό παράδειγμα είναι το πόσο αυξήθηκε η φορολογική επιβάρυνση του 1998 σε σχέση με το 1997. Οι μισθωτοί 27,3% επιπλέον, 14% οι συνταξιούχοι, 22,3% οι γεωργοί, 14,7% οι επαγγελματίες. Αν λάβουμε υπόψη μας ότι οι εμποροβιομήχανοι δηλώνουν εισόδημα μικρότερο ή ίσο με εκείνο των μισθωτών, καταλαβαίνει κανείς τι εννοεί η Κυβέρνηση όταν λέει πως τα βάρη του Προϋπολογισμού κατανέμονται δίκαια.

Όσον αφορά τα αντικειμενικά κριτήρια φορολόγησης, που τσουβαλιάζουν όλους τους μικρομεσαίους στο ίδιο σακί, ισχυρίζεται η Κυβέρνηση πως θα τα καταργήσει μετά από δύο χρόνια, σε όσους βέβαια επιζησουν επαγγελματικά. Το ίδιο, όμως, επανέλαβε η Κυβέρνηση και πριν δύο χρόνια.

Γιατί λοιπόν να σας πιστέψουμε, κύριε Υπουργέ, και μείς και οι επαγγελματίες και οι βιοτέχνες και οι μικρέμποροι, όταν μεγαλώνει η φορολόγησή τους για το 1999 από 12% έως 35%, αυξάνοντας σημαντικά τον συντελεστή της μισθωτικής αξίας και της εμπορικής επαγγελματικής αμοιβής;

Κύριοι Βουλευτές, το ΚΚΕ κατ' επανάληψη έχει τονίσει πως χρειάζεται ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος. Δεν θα επαναλάβουμε και σήμερα τις προτάσεις μας, όχι ότι δεν θέλουμε, αλλά γιατί η νεοφιλελεύθερη πολιτική σας, κύριε Υπουργέ, με τους στόχους της ΟΝΕ έχει προδιαγράψει και τη φορολογική σας πολιτική. Ούτε την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας δεν είστε διατεθειμένοι να εφαρμόσετε.

Οι ΕΒΕ, μαζί με τους άλλους εργαζόμενους, αποτελούν για την Κυβέρνηση ένα από τα χρόνια υποζύγια των εσόδων του Προϋπολογισμού. Και οι ΕΒΕ, όπως και τα άλλα λαϊκά στρώματα, δέχονται τις συνέπειες της αντιλαϊκής πολιτικής της Κυβέρνησης και το μονόδρομο της ΟΝΕ.

Η κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων αναβάλλεται ξανά για μετά από δύο χρόνια, όπως και το 1997, αλλά και αυτή η διαβεβαίωση αναίρεθηκε ουσιαστικά με νεότερη δήλωση του Υφυπουργού Οικονομικών, δική σας κύριε Δρυ, που είπατε πρόσφατα ότι θα καταργηθούν τα αντικειμενικά κριτήρια, όπου αυτό είναι δυνατόν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εσείς το ακούσατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Σε συνέντευξή σας.

Το ΚΚΕ επιμένει στην κατάργηση από φέτος του 35% των προσωπικών εταιριών και των αντικειμενικών κριτηρίων. Επιμένει ότι τα φορολογικά έσοδα θα πρέπει να προσδιορίζονται από τα βιβλία, με βάση τα έσοδα-έξοδα και βεβαίως με όλους τους απαραίτητους ελέγχους και κυρώσεις. Επιμένει να καταργηθεί η πρόσθετη φορολογία, που επιτρέπει ο νόμος να επιβάλουν οι δήμοι σε μία σειρά επαγγελματιών.

Η αντικοινωνική και αντιστασιακή πολιτική της Κυβέρνησης θα έχει σοβαρές επιπτώσεις στους συνταξιούχους ΕΒΕ,

αφού προβλέπεται περικοπή των επιχορηγήσεων στο ΤΕΒΕ και στασιμότητα για το ΤΑΕ. Η πολιτική αυτή, χάρη της ΟΝΕ, οδηγεί τα ταμεία στη λογική της ανταποδοτικότητας και έτσι θα γίνουν προβληματικά.

Ουσιαστικά στόχος της Κυβέρνησης είναι να μη συνεισφέρει το κράτος ή να μειώσει δραστικά την υποχρέωσή του να στηρίξει τα αδύνατα ταμεία. Είναι χαρακτηριστική η απόφασή της για μετατροπή του ΕΟΜΜΕΧ σε ανώνυμη εταιρεία και για κατάργηση των παραρτημάτων του στην περιφέρεια. Στόχος και εδώ είναι να λειτουργήσει ο ΕΟΜΜΕΧ στη βάση της ανταποδοτικότητας και να υπάρξει απαλλαγή του από τα θυγατρικά κλαδικά ινστιτούτα, που σημαίνει συρρίκνωση και αχρηστία τους.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι βοηθάει τους ΕΒΕ μέσα από επιδοτήσεις του αναπτυξιακού νόμου, μέσα από τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσα από πρόσθετα εκατό δισεκατομμύρια (100.000.000.000) δραχμές από την αναθεώρηση του δεύτερου πακέτου Ντελόρ, μέσα από βοήθεια για να εκσυγχρονιστούν, να συγχωνευθούν και να συνεργαστούν, με την ενίσχυση των νέων χρηματοδοτικών μέσων στήριξης για την αποκατάσταση ενός υγιούς ανταγωνισμού. Είναι όμως έτσι;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζει σαν μικρομεσαίες επιχειρήσεις και αυτές που απασχολούν μέχρι διακόσιους πενήντα εργαζόμενους και κάνουν τζίρο 12,3 δισεκατομμύρια δραχμές. Τα κίνητρα αφορούν συγχωνεύσεις για δημιουργία ανωνύμων εταιρειών και όχι συνεταιρισμούς για τους οποίους διατηρείται το 35% φορολόγησης των κερδών τους.

Το πρόγραμμα για δίκτυα επιχειρήσεων, γνωστά ως clusters, αφορά όλες και όλες διακόσιες πενήντα επιχειρήσεις στη χώρα. Από το πρόγραμμα των εκατό δισεκατομμυρίων, αποκλείστηκαν όλοι οι αυτοαπασχολούμενοι και σχεδόν όλοι οι μικροί επαγγελματίες. Όλες οι υποσχέσεις για υγιή ανταγωνισμό είναι χωρίς αντίκρυσμα, επειδή η Κυβέρνηση αρνείται να πάρει μέτρα για στοιχειώδη προβλήματα, όπως αυτά κωδικοποιήθηκαν από τις προτάσεις της ΓΕΣΕΒΕ.

Το ΚΚΕ, κύριοι Βουλευτές, θα στηρίξει όποια μορφή αγώνα των ΕΒΕ για την ικανοποίηση των δίκαιων αιτημάτων τους.

Κύριε Πρόεδρε, η αντιαγροτική πολιτική της Κυβέρνησης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκφράστηκε με ιδιαίτερη ένταση το 1998. Υπήρξαν πρωτοφανείς μειώσεις στις ονομαστικές τιμές που σε ορισμένα προϊόντα, όπως λάδι, εσπεριδοειδή και άλλα, πλησίασαν το 40%.

Το πάγωμα των τιμών σε άλλα προϊόντα, σε συνδυασμό με την αύξηση του κόστους παραγωγής μείωσε ακόμα περισσότερο το αγροτικό εισόδημα. Η μείωση που το 1997 ήταν 4,4%, το 1998 θα είναι πάρα πολύ μεγαλύτερη.

Η τρομακτική μείωση του αγροτικού εισοδήματος δεν μπορεί να συγκαλυφθεί με την παροχή-κοροϊδία της Κυβέρνησης, με τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης από 30% σε 40%, που θα ωφελήσει τους αγρότες κατά τρία δισεκατομμύρια (3.000.000.000) δραχμές περισσότερο σε σχέση με ό,τι ίσχυε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Σε 10%.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ, ήταν 9 δισ. δρχ. και θα πάει 12 δισ.. Λέμε τι γλυτώνουν οι αγρότες. Σήμερα γλυτώνουν 9 δισ., δίνετε άλλο ένα 10%, που είναι το 1/3 δηλαδή, θα πάει 12 δισ.. Απλή αριθμητική είναι.

Αυτό το μέτρο αντιστοιχεί σε ένα μικρό αγροτικό νοικοκυριό, κύριε Υπουργέ, τέσσερις με πέντε χιλιάδες (4.000-5.000) δραχμές. Αυτή είναι όλη τελικά η φιλολαϊκή πολιτική σας που διατυμπανίζετε με τόσο στόμφο. Ενώ μόνο οι ελαιοπαραγωγοί, κύριοι Βουλευτές, θα υποστούν για το 1998 μείωση του εισοδήματος τους πάνω από εξήντα δισεκατομμύρια (60.000.000.000) δραχμές.

Η αντιαγροτική πολιτική της Κυβέρνησης δεν μπορεί να συγκαλυφθεί, επίσης, με τα μέτρα για τους νέους αγρότες. Η αποσπασματικοποίηση των μέτρων και τα ασήμαντα κονδύλια που προβλέπει ο Προϋπολογισμός σε συνάρτηση με το μικρό αριθμό των νέων αγροτών, που μπορούν να κάνουν χρήση, δείχνει την υποκρισία του όψιμου ενδιαφέροντος της Κυβέρνησης για τους

νέους αγρότες, που έτσι κι αλλιώς με τη γενικότερη υποταγή στην πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης βάζει φραγμούς στην καλλιέργεια των εθνικών μας προϊόντων.

Υπονομεύεται το δικαίωμα να παράγουν από τις χαμηλές ποσοτώσεις και δεν διασφαλίζεται η βιωσιμότητά τους στο νέο νοικοκυριό. Τα κονδύλια του Προϋπολογισμού για επιδότηση επιτοκίων της ΑΤΕ είναι μηδαμινά. Είναι τεράστιες οι ευθύνες της Κυβέρνησης για το ξεκλήρισμα των μικρομεσαίων αγροτών που γονατίζουν από τα χρέη στην ΑΤΕ.

Τον τελευταίο καιρό, κύριοι Βουλευτές, η ΑΤΕ με εντολή της Κυβέρνησης επιδίδεται σε κατασχέσεις των περιουσιακών τους στοιχείων πετώντας τους στο δρόμο για χρέη, που η αντιαγροτική πολιτική της ίδιας της Κυβέρνησης δημιούργησε. Η αγορά των τριακοσίων εκατομμυρίων κατοίκων της Ευρώπης για την πώληση των ελληνικών αγροτικών προϊόντων που έταξαν, μετέτρεψε τη χώρα σε μεγάλο εισαγωγέα αγροτικών προϊόντων.

Αλλημείες γίνονται και στα κονδύλια του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τη γεωργία. Οι αυξήσεις που παρουσιάζει είναι περισσότερο λογιστικές, αφού περιλαμβάνουν και εξισωτικές αποζημιώσεις και προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης που δεν έχουν καμία σχέση με τις γεωργικές επενδύσεις πάγιου κεφαλαίου. Στην πραγματικότητα είναι μεταφορά διαρθρωτικών κονδυλίων από τον τακτικό Προϋπολογισμό ή συνδέεται με τη λήξη του δεύτερου Πακέτου Ντελόρ.

Η αντικοινωνική πολιτική της Κυβέρνησης στον αγροτικό τομέα φαίνεται καθαρά και μέσα από την εφαρμογή των μέτρων του νόμου 2458/1997 για την ασφάλιση των αγροτών στον ΟΓΑ και ΕΛΓΑ, το βάρος των οποίων σηκώνουν οι αγρότες. Πληρώνουν υπερδιπλάσιες εισφορές για συντάξεις αυξημένες μόνο κατά 3%, ενώ θα είναι μειωμένες, όταν θα υπολογίζονται με το νέο νόμο.

Αρνείται να επιχορηγήσει τον ΕΛΓΑ με σαράντα πέντε δισεκατομμύρια (45.000.000.000) δραχμές για να ανταποκριθεί στις σημερινές του υποχρεώσεις. Με το νόμο που προωθεί για την ιδιωτικοποίηση του διπλάσιάζονται τα ασφάλιστρα, ενώ οι παροχές μειώνονται κατά 50%.

Ο εκσυγχρονισμός που επαγγέλλεται η Κυβέρνηση για τη Δημόσια Διοίκηση δεν μπορεί να ξεγελάσει κανέναν. Η διάλυση των βασικών οργανισμών στήριξης της γεωργικής παραγωγής (βαμβάκι, σταφίδα, καπνά κ.α.), η υποβάθμιση της γεωργικής εκπαίδευσης και αγροτικής έρευνας, η συρρίκνωση του συνεταιριστικού τομέα οδηγούν στην υπονόμευση της στήριξης της γεωργίας και των αγροτών ενισχύοντας τη κερδοσκοπία των ευρωμεσαζόντων και την εξοικονόμηση κονδυλίων για τους στόχους της ΟΝΕ.

Δεν είναι τυχαίο ότι τη διάλυση αυτών των οργανισμών ακολούθησε η κατάργηση της παρέμβασης στα αντίστοιχα προϊόντα (λάδι, καπνός, σταφίδα). Υποβάθμισε, συρρίκνωσε και διάλυσε σχεδόν όλους τους αγροτικούς συνεταιρισμούς και η εκμετάλλευση των συνεταιριστικών εκκοκκιστήριων πέρασε στους ιδιώτες.

Ανάλογα θέματα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε και για άλλους τομείς, για την πολιτική στα δάση, για την προστασία του περιβάλλοντος, για το μέγα θέμα του Εθνικού Κτηματολογίου και τη μη κατοχύρωση της δημόσιας περιουσίας κ.α.

Τα παραπάνω προβλήματα που αναφέραμε και η συνολική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κυβέρνησης για τη δήθεν αντιμετώπισή τους οδηγούν στο στόχο του ξεκλήρισματος στο άμεσο μέλλον του μισοαγροτικού πληθυσμού. Οι αγρότες όμως, έχουν άλλη άποψη και την εκφράζουν με τους πολύμορφους αγώνες τους.

Κύριοι Βουλευτές, το πόσο καλά πάει η ελληνική οικονομία φαίνεται και από την πορεία του δημόσιου χρέους. Κανείς δεν μπορεί να αμφισβητήσει ότι η εδώ και πολλά χρόνια εφαρμοζόμενη πολιτική της αποκαλούμενης σταθεροποίησης της οικονομίας, δηλαδή η πολιτική της μονόπλευρης λιτότητας, ενώ οδηγεί την παραγωγική και κοινωνική δραστηριότητα της χώρας σε συρρίκνωση και αναποτελεσματικότητα, ελάχιστα αποτελέσματα έχει να επιδείξει και στον τομέα του δημόσιου χρέους, το οποίο έχει αποκτήσει εφιαλτικές διαστάσεις για

τα ελληνικά οικονομικά δεδομένα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία του πίνακα 7 της εισηγητικής έκθεσης του Προϋπολογισμού του 1999, στη σελίδα 14, κατά το χρονικό διάστημα 1988-1998 το δημόσιο χρέος αυξήθηκε κατά 666%. Από πέντε τρισεκατομμύρια τριακόσια ογδόντα τρία δισεκατομμύρια (5.383.000.000.000) που ήταν το 1988 έφτασε τα σαράντα ένα τρισεκατομμύρια διακόσια σαράντα ένα δισεκατομμύρια (41.241.000.000.000) το 1998.

Το εσωτερικό χρέος στον ίδιο πίνακα στην περίοδο αυτή, δηλαδή τη δεκαετία 1988-1998 αυξήθηκε περίπου 8,6 φορές, φθάνοντας το 1998 στα τριάντα δυο τρισεκατομμύρια ένα δισεκατομμύριο (32.001.000.000.000) δραχμές, έναντι τριών τρισεκατομμυρίων επιτακσίων δισεκατομμυρίων (3.700.000.000.000) το 1988.

Για το 1999, κύριοι Βουλευτές, για κάθε Έλληνα πολίτη, θα αντιστοιχούν τέσσερα εκατομμύρια εκατόν πενήντα χιλιάδες (4.150.000) δραχμές που θα είναι υποχρεωμένος να πληρώσει. Το υπέρογκο χρέος των 43,7 τρισεκατομμυρίων φέρνει στην επικαιρότητα το "δυστυχώς επτωχεύσαμεν" που είχε πει από το Βήμα της Βουλής, πριν από εκατόν πενήντα χρόνια ο επίσης εκσυγχρονιστής Υπουργός Χαρίλαος Τρικούπης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πριν από εκατό χρόνια, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Εν πάση περιπτώσει, το νούμερο διορθώνεται. Η ουσία είναι αυτό που είπα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από το 1966 -για να δείτε πώς πάει το δημόσιο χρέος, το οποίο θα αποτελέσει το μόνιμο βραχνά της εθνικής οικονομίας- έως το 1999 ο κρατικός Προϋπολογισμός δαπάνησε 21,9 τρισεκατομμύρια δραχμές για τοκοχρεολύσια παλαιών και νέων δανείων του δημοσίου. Το ανεξόφλητο χρέος, όχι μόνο δεν μειώθηκε κατά την περίοδο αυτή, αλλά αυξήθηκε κατά 11,5 τρισεκατομμύρια δραχμές, παρά τα είκοσι επτά τα οποία δώσαμε. Από τριάντα δυο τρισεκατομμύρια (32.000.000.000.000) δηλαδή που ήταν το 1996, έφτασε τα 43,7 τρισεκατομμύρια.

Λύση υπάρχει βέβαια, κύριοι Βουλευτές, δεν βρίσκεται όμως στην πολιτική την οποία ακολουθεί η Κυβέρνηση. Βρίσκεται στην κατεύθυνση μιας άλλης φιλολαϊκής πολιτικής την οποία η Κυβέρνηση, ούτε μπορεί ούτε θέλει να ακολουθήσει.

Κύριοι Βουλευτές, η αισιοδοξία της Κυβέρνησης για την ανάπτυξη της χώρας εξαντλείται στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, του οποίου οι επενδύσεις, όπως ισχυρίζεται, αποτελούν το βασικό μέσο προώθησης της αναπτυξιακής πολιτικής της χώρας, στα πλαίσια του νέου προγράμματος σύγκλισης με τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Θα τονίσουμε πως έχει αποδειχθεί ότι η αναπτυξιακή πολιτική και το πρόγραμμα σύγκλισης είναι δυο έννοιες, των οποίων το περιεχόμενο βρίσκεται σε πλήρη αναντιστοιχία. Είναι γνωστό άλλωστε ότι τα διατιθέμενα από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων κονδύλια, είναι δεσμευμένα για τη χρηματοδότηση των έργων που είναι ενταγμένα στα ευρωπαϊκά προγράμματα, θα δοθούν, δηλαδή, για έργα υποδομής που θα εξυπηρετούν γενικότερα τα κεφάλαια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Είναι δυνατόν να νοηθεί ότι μπορεί να επιτευχθεί ανάπτυξη της χώρας μόνο ή κυρίως με έργα υποδομής; Χρειάζονται παράλληλα επενδύσεις σε τομείς παραγωγής, όπως στη μεταποίηση και στην αγροτική οικονομία, στην ενέργεια, στην παιδεία, στην υγεία, στην πρόνοια και αλλού.

Η Κυβερνητική πολιτική προσηλωμένη στους στόχους της ΟΝΕ, κινείται σε αντίθετη κατεύθυνση και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι υπόλογη, όπως και όλες οι μέχρι σήμερα κυβερνήσεις για τη σημερινή οικονομική και κοινωνική κατάσταση της χώρας.

Το ποσοστό συμμετοχής των παραγωγικών και κοινωνικών τομέων στο σύνολο του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων, πέρα από το ότι εμφανίζεται κατηλωμένο ακόμα και στα πριν του 1998 επίπεδα, βρίσκεται αρκετά κάτω από τις πραγματικές οικονομικές και κοινωνικές ανάγκες του τόπου.

Τα προβλεπόμενα ποσά του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τη βιομηχανία αφορούν καθαρά την επιχορήγηση των ιδιωτών

και όχι των δημοσίων επενδύσεων, δηλαδή των δημοσίων επιχειρήσεων, όσων βέβαια θα απομείνουν από τη λαίλαπα των ιδιωτικοποιήσεων.

Οι μεγάλες δόθεν αυξήσεις του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για τη γεωργία σε σύγκριση με το 1998, είναι περισσότερο λογιστικές και σε τίποτα δεν θα βελτιώσουν την πραγματική άσχημη κατάσταση, που υπάρχει στις γεωργικές επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, οι οποίες είναι καθοριστικές για το κόστος παραγωγής των αγροτικών προϊόντων και το μέλλον της χώρας.

Το ΚΚΕ επισημαίνει, ότι το ύψος του ποσού του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και η κατεύθυνση των επενδύσεων επιβεβαιώνουν με τον καλύτερο τρόπο τον αναπτυξιακό χαρακτήρα της κυβερνητικής πολιτικής, την εξάρτηση της Κυβέρνησης από το μεγάλο ντόπιο και ευρωπαϊκό κεφάλαιο, αλλά κυρίως την αναγκαιότητα για την ανατροπή αυτής της πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μόνιμη επωδός της Νέας Δημοκρατίας -και σήμερα απ' αυτό το Βήμα ακούστηκε- ως βασικό εργαλείο για την αντιμετώπιση των οικονομικών αδιεξόδων της χώρας ήταν και είναι ο περιορισμός του δόθεν σπάταλου κράτους και η άμεση ιδιωτικοποίηση των δημοσίων οργανισμών και των ΔΕΚΟ.

Το νέο εκσυγχρονιστικό Π.Α.Σ.Ο.Κ., υιοθετώντας πλήρως τη νεοφιλελεύθερη πολιτική σε ντουέτο με τη Νέα Δημοκρατία, πέρασε στην καταστροφική των ΔΕΚΟ και των εργαζομένων σ' αυτές προκειμένου να υλοποιήσει την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων, ενώ τονίζει και επαναλαμβάνει στην εισηγητική έκθεση ότι τα χρήματα αυτά από τις ιδιωτικοποιήσεις-μετοχοποιήσεις θα πάνε για την προστασία και την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, τώρα δηλώνει με έπαρση περίσια, πως τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) που θα εισπράξει το 1999 από το ξεπούλημα του δημόσιου πλούτου θα πάνε για τη μείωση της μαύρης τρύπας του δημόσιου χρέους.

Στη συμπεριλαμβανόμενη με τις επιταγές των Βρυξελλών και τους στόχους της ΟΝΕ, πολιτική της Κυβέρνησης η ιδιωτικοποίηση της δημόσιας περιουσίας αποτελεί μέρος ενός ευρύτερου προγράμματος φιλελευθεροποίησης και ενίσχυσης του μεγάλου ιδιωτικού κεφαλαίου με τεράστιες επιπτώσεις οικονομικές και κοινωνικές για το λαό και σε ορισμένες περιπτώσεις και για την ασφάλεια της χώρας.

Κύριε Πρόεδρε, είναι προφανές ότι ανεξάρτητα από τις ρυθμίσεις και τις μεθόδους με πώληση ή μετοχοποίηση που προωθείται η ιδιωτικοποίηση, η πλουτοκρατία ντόπια και ξένη αγοράζει το φιλέτο των δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών.

Η Κυβέρνηση ιδιωτικοποιεί ακόμη και τις επιχειρήσεις που έχουν στρατηγική σημασία ή παίζουν κατ' εξοχήν κοινωνικό ρόλο με στόχο καθαρά εισπρακτικό από τη μια και την αύξηση των κερδών των μεγαλοκαρχηριών από την άλλη.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, πόσα δισεκατομμύρια εκτιμάτε ότι μπορεί να εισπράξετε από την αμφίδουλη εξασφάλιση της ασφάλειας της χώρας που δημιουργείται με την πώληση στρατηγικής σημασίας για την ασφάλεια της χώρας επιχειρήσεων; Πόσα δισεκατομμύρια εκτιμάτε ότι μπορεί να εισπράξετε και σεις και οι μελλοντικοί αγοραστές από το κτύπημα της μονιμότητας και των άλλων εργασιών και κοινωνικών ασφαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων; Πόσο θα χάσει ο ελληνικός λαός από την παροχή πολύ πιο ακριβών και χαμηλότερου επιπέδου υπηρεσιών που δρομολογήσατε και υλοποιείτε μαζί με τις ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταρρίπτεται η σπέκουλα περί ζημιολόγων και αντιπαραγωγικού δημόσιου τομέα από στοιχεία του ΟΟΣΑ που δημοσιεύθηκαν το 1996. Ο όγκος του δημόσιου τομέα στη χώρα μας είναι πολύ μικρότερος με σημαντική διαφορά απ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Σαν ποσοστό επί του συνόλου των εργαζομένων, ακούστε νούμερα: Γαλλία 24,7%, Βέλγιο 19%, Ιταλία 17,8%, Ελλάδα 10%. Πού είναι, λοιπόν, αυτή η μεγάλη τελικά κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος από τους εργαζομένους όπως ισχυρίζεται η Νέα

Δημοκρατία και το Π.Α.Σ.Ο.Κ.; Και παρ' όλο που ο δημόσιος τομέας όλα αυτά τα χρόνια, κύριοι Βουλευτές, χρησιμοποιήθηκε απ' όλα τα κόμματα που κυβέρνησαν τη χώρα σαν ρουσφετολογικό και μικροκομματικό καταφύγιο για την πολιτική τους.

Επίσης ο Προϋπολογισμός του 1996, κύριοι Βουλευτές, στη σελίδα 204 κεφάλαιο 7 αποδεικνύει ότι ο δημόσιος τομέας είναι κερδοφόρος κατά τετρακόσια δεκαοκτώ δισεκατομμύρια (418.000.000.000). Αυτό είναι, λοιπόν, το "σπάταλο κράτος" και ο δημόσιος τομέας.

Το Κ.Κ.Ε. πιστεύει πως ο δημοσιος τομέας που δημιουργήθηκε και αναπτύχθηκε με το μόχθο και τον ιδρώτα του ελληνικού λαού, όχι μόνο πρέπει να παραμείνει στο δημόσιο, αλλά εκσυγχρονισμένος χωρίς εισαγωγικά, εκδημοκρατισμένος και υγιής, κάτω απο μία άλλη φιλολαϊκή πολιτική, μπορεί να σύρει το χορό της ανάπτυξης και να συμβάλει στην ασφάλεια της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλες οι πτέρυγες της Βουλής μιλούν για ανάπτυξη της χώρας. Ανάπτυξη ναι, πώς και εις όφελος τίνος; Από την απάντηση στην παραπάνω ερώτηση, κρίνεται η ταξική θέση του κάθε κόμματος και το περιεχόμενο της ανάπτυξης. Κρίνεται, δηλαδή, ποιος είναι με ποιον. Ανάπτυξη επαγγέλλεται η Κυβέρνηση και υποστηρίζει ότι ο προϋπολογισμός συμβάλλει στην ανάπτυξη της χώρας και για του λόγου το αληθές, αναφέρεται στην αύξηση του ΑΕΠ, στη σταθερότητα της οικονομίας και τη μείωση του πληθωρισμού.

Το κόμμα μας πιστεύει και έχει αποδειχθεί από τα προηγούμενα χρόνια πως ανάπτυξη για το λαό και τη χώρα δεν μπορεί να υπάρχει όταν υποτάσσονται οι στόχοι της ΟΝΕ με το πρόγραμμα σύγκλισης και το σύμφωνο σταθερότητας. Η μικρή αύξηση του ΑΕΠ βασίζεται κύρια στους μεγάλους συντελεστές του ΑΕΠ, δηλαδή, των τραπεζών και ασφαλιστικών εταιρειών, των υπηρεσιών, στα έργα και τις κατασκευές, ενώ ο πρωτογενής και δευτερογενής τομέας βρίσκονται πολύ κάτω των αναγκών της παραγωγής και της απασχόλησης.

Ανάπτυξη και αύξηση της ανεργίας με μείωση των εισοδημάτων των εργαζομένων, με επιβαλλόμενες μορφές μεσαίωνας στις εργασιακές σχέσεις και στα κοινωνικοασφαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα των εργαζομένων, είναι ανάπτυξη για την ολιγαρχία του πλούτου.

Η Κυβέρνηση επικαλείται τη σταθερότητα της οικονομίας ως παράγοντα ανάπτυξης. Είναι γεγονός πως υπάρχει μία διαχρονική σταθερότητα στην ανάπτυξη των κερδών των τραπεζών και των μεγαλοεπιχειρηματιών, των μεγαλεμπόρων και των μεγαλοεργολάβων, των αεριτζήδων και μάλιστα μεγάλη. Όπως έχουμε και μία σταθερή ανάπτυξη της ανεργίας, της φτώχειας και της εξαθλίωσης των φτωχών και μεσαίων λαϊκών στρωμάτων.

Η πτώση του πληθωρισμού στοιχείο ένδειξης της ανάπτυξης κατά την Κυβέρνηση από μόνος του όταν δεν υπάρχουν οι κύριοι συντελεστές που είναι η ανάπτυξη του παραγωγικού ιστού της χώρας με βιομηχανία, βιοτεχνία και αγροτική οικονομία και όταν αποβάλλεται ο κοινωνικός χαρακτήρας της ανάπτυξης, δεν μπορεί να φέρει ανάπτυξη για τους εργαζόμενους και τη χώρα.

Κύριοι Βουλευτές, θα πρέπει στην ανάπτυξη να υπάρχει εναρμόνιση της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης της οποίας το κέντρο θα πρέπει να είναι η βελτίωση του επιπέδου διαβίωσης του λαού. Κατά συνέπεια το περιεχόμενο του όρου ανάπτυξη βρίσκεται έξω από την πολιτική του στόχου της ΟΝΕ και των αριθμητικών δεικτών του Μάαστριχτ της ΚΑΠ και της GATT που επιδιώκουν όλα τα κόμματα της ευρωλατρίας.

Χωρίς να παραγνωρίζουμε τη βαρύτητα και των άλλων τομέων της οικονομίας θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση στην ενίσχυση ανάπτυξης τόσο του πρωτογενούς, όσο και του δευτερογενούς τομέα της οικονομίας, στα πλαίσια βέβαια χάραξης ενός εθνικού σχεδιασμού, οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, με κύριο στόχο τη διασφάλιση μιας άνετης και αξιοπρεπούς ζωής για το λαό. Το βασικό ζήτημα που δίνει τη δυνατότητα χάραξης μιάς εθνικής πολιτικής σε όλα τα επίπεδα είναι όχι μόνο ο απεγκλωβισμός από τις κοινοτικές δεσμεύσεις στα γνωστά πλαίσια της Ευρωπαϊκής

Ένωσης και της ΟΝΕ, αλλά και η ανατροπή της ασκούμενης πολιτικής, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για μίαν άλλη πολιτική.

Το Κ.Κ.Ε. υποστηρίζει πως ο δημόσιος τομέας μέσα σε συνθήκες μιας άλλης πολιτικής εξουσίας πρέπει να αναλάβει το ρόλο του κεντρικού προγραμματιστή του αναπτυξιακού μοχλού, ρόλου που εξ αντικειμένου δεν μπορεί να αναλάβει ο ιδιωτικός τομέας, αφού οι δραστηριότητές του έχουν σαφώς διαφορετικό προσανατολισμό από τον παραπάνω επιδιωκόμενο.

Η πολιτική και οι προτάσεις του Κ.Κ.Ε. για την κοινωνικοοικονομική κατάσταση της χώρας, βρίσκονται στον αντίθετο πόλο της πολιτικής της κυβέρνησης και των κομμάτων που ακολουθούν το μονόδρομο της ΟΝΕ, του EURO και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το Κ.Κ.Ε. δείχνει τον άλλο δρόμο στον ελληνικό λαό για την ανάπτυξη και την κοινωνική πρόοδο, το δρόμο της αντιιμπεριαλιστικής αντιμονοπωλιακής πάλης, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα της εργατικής τάξης και των μεσαίων λαϊκών στρωμάτων της πόλης και της υπαίθρου. Είναι ο μόνος δρόμος ανάπτυξης για το συμφέρον του λαού και της χώρας. Και ο δρόμος αυτός σίγουρα γρήγορα θα έρθει.

Κύριοι Βουλευτές, καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο γενικός εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, κ. Ιωάννης Δραγασάκης, έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτησή μας απόψε γίνεται υπό την σκιά της βάρβαρης επιδρομής των Αμερικάνων και των Άγγλων στο Ιράκ, γεγονός που έχει συγκλονίσει την ανθρωπότητα. Δεν πρόκειται για μία επιδρομή ενάντια σε μία χώρα. Πρόκειται για μία επιδρομή ενάντια στην ανθρωπότητα, ενάντια στην κοινή λογική, ενάντια στην κάθε έννοια διεθνούς έννομης τάξης και ακριβώς γι' αυτό, μας αφορά περισσότερο από κάθε άλλη φορά όλους μας.

Δεν θέλω να ξεφύγω από το κυρίως θέμα που έχουμε απόψε, θέλω όμως να πω με έμφαση, ότι η ελληνική Κυβέρνηση έχει χρέος να αποδοκιμάσει ευθέως την αμερικάνικη επίθεση, να αρνηθεί οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση εμπλοκή της χώρας μας και να στηρίξει, στα πλαίσια του Ο.Η.Ε. και της Ευρωπαϊκής Ένωσης κάθε πρωτοβουλία, η οποία αποβλέπει στην άμεση κατάπαυση των βομβαρδισμών και στην αναζήτηση ειρηνικής διεξόδου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μελετήσαμε τον Προϋπολογισμό με προσοχή, καταθέσαμε μία αναλυτική έκθεση με τις απόψεις μας, διατυπώσαμε και συγκεκριμένες προτάσεις, παρ' όλο που η Κυβέρνηση δεν έχει δώσει δείγματα γραφής ότι μπαίνει στον κόπο να συζητήσει προτάσεις ή ιδέες που ξεφεύγουν από το δικό της στενό ορίζοντα και για το λόγο αυτό θα μου επιτρέψετε να ασχοληθώ με ορισμένες μόνο πτυχές σε μια προσπάθεια να εξηγήσουμε καλύτερα και στον κόσμο που παρακολουθεί τις εργασίες της Βουλής, τα βασικά χαρακτηριστικά και τις βασικές συνέπειες του Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός για το 1999 και σ' ό,τι αφορά το περιεχόμενό του και σ' ό,τι αφορά τη διαδικασία με την οποία το συζητάμε, βρίσκεται για μία ακόμη φορά πολύ μακριά από τις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Λένε πολλοί συνάδελφοι και γράφτηκε και στον Τύπο ότι ο Προϋπολογισμός αντανάκλα μια αγωνία των αριθμών και όχι μια αγωνία για τις ανάγκες των ανθρώπων.

Θα έλεγα ότι είναι σωστό, με μία διαφορά ότι ούτε την αγωνία όλων των αριθμών έχει. Δεν έχει για παράδειγμα ο Προϋπολογισμός αυτός μια αγωνία για το ύψος της ανεργίας. Δεν εκφράζεται μια αναγκαία ανησυχία για τη διεύρυνση του εμπορικού ελλείμματος της χώρας, για τη συρρίκνωση του παραγωγικού μας δυναμικού, για το γεγονός ότι μεγάλο μέρος της εσωτερικής αγοράς, εννοώ μεγαλύτερο απ' ό,τι πριν, καλύπτεται από εισαγωγές, γεγονός που δείχνει την αδυναμία της εγχώριας παραγωγής να ικανοποιήσει ανάγκες με αντα-

γωνιστικούς όρους της ελληνικής κοινωνίας.

Ο Προϋπολογισμός αυτός έχει ως στόχο του ξανά τη μονόπλευρη σύγκλιση, την ονομαστική σύγκλιση και στηρίζεται, για να το πετύχει αυτό, σε τρεις πολιτικές: Στην εισοδηματική λιτότητα, στη φορολογική αφαίμαξη των ιδίων και των ιδίων και στις ιδιωτικοποιήσεις. Αυτές οι πολιτικές είναι πολιτικές που ανακατανέμουν πλούτο, δεν δημιουργούν πλούτο, δεν δημιουργούν νέο πλούτο.

Στην πραγματικότητα πρόκειται για μια πολιτική αναδιανομής εισοδημάτων, σε βάρος κυρίως των νοικοκυριών που ζουν από την εργασία. Η εισοδηματική πολιτική βεβαίως πλήττει κυρίως τους μισθωτούς και τους συνταξιούχους. Η φορολογική πολιτική αυξάνει τα βάρη των ιδίων, αλλά δημιουργεί αδιέξοδα και για μεγάλες κατηγορίες ελεύθερων επαγγελματιών και μικρών επιχειρήσεων. Η έλλειψη αναπτυξιακής στρατηγικής δημιουργεί αδιέξοδα στους αγρότες, στους βιοτέχνες και στις περιφέρειες της χώρας μας.

Τέλος η μείωση των δημοσίων ελλειμμάτων με μία ταμειακή στενή εισπρακτική λογική, στην ουσία δεν εξαφανίζει τα ελλείμματα αλλά τα μετατρέπει σε κοινωνικά ελλείμματα, ελλείμματα στην παιδεία, στην υγεία στην κοινωνική προστασία.

Δεν είναι, λοιπόν, τυχαίο, παρά τα όσα ακούσαμε εδώ από τον εισηγητή της Πλειοψηφίας ότι αυτός ο Προϋπολογισμός δεν συναντάται με τις ανάγκες της κοινωνίας. Δεν είναι συμπτωματικό που η κυβερνητική πολιτική γενικότερα συναντά όχι μόνο μια γενικευμένη δυσπιστία και δυσaréσκεια, αλλά και την αυξανόμενη αντίθεση μεγάλων τμημάτων της κοινωνίας. Οι μαζικές κινητοποιήσεις των μαθητών, των καθηγητών σήμερα, άλλων στρωμάτων αύριο, δεν υποκινούνται από κομματικές τακτικές. Υποκινούνται από τα ίδια τα προβλήματα. Δεν είναι αποτέλεσμα άγνοιας ότι δεν υπάρχει πληροφόρηση, αντίθετα είναι αποτέλεσμα γνώσης, επίγνωσης, συνειδητοποίησης των αδιεξόδων του εκπαιδευτικού συστήματος, ενός συστήματος που παράγει ανθρώπους και ετεροαποσχολούμενους, αντί πολίτες έτοιμους να βρουν τρόπους αξιοποίησης των γνώσεών τους. Δεν είναι θέμα επικοινωνιακής πολιτικής, αλλά είναι θέμα περιεχομένου της ασκούμενης πολιτικής, η οποία δεν δίνει λύση στα προβλήματα αλλά ούτε και πείθει ότι μετά από χρόνια δημιουργούνται προοπτικές διεξόδου απ'αυτά τα προβλήματα.

Το δικό μας συμπέρασμα, είναι ένα συμπέρασμα που βγαίνει μέσα από μελέτη του Προϋπολογισμού. Η γενική μας διαπίστωση είναι ότι ο Προϋπολογισμός του 1999 δεν οδηγεί την κοινωνία έξω από το τούνελ των επαναλαμβανόμενων κύκλων λιτότητας ούτε θέτει τις βάσεις για να ανταποκριθεί η χώρα μας στις σκληρές απαιτήσεις που θέτει το πλαίσιο της Νομισματικής Ένωσης της Ευρώπης.

Έτσι, χωρίς γενικότερη στροφή του κεντρικού άξονα της πολιτικής σε μια κατεύθυνση ανάπτυξης και απασχόλησης, αντιμετώπισης των ογκούμενων κοινωνικών προβλημάτων, ο κίνδυνος για νέους ασφυκτικούς μονόδρομους μετά την ένταξη στην ΟΝΕ, εφόσον αυτός ο στόχος τελικά επιτευχθεί, για μας είναι ορατός.

Θα ήθελα, όμως, πέρα από τη δική μας διαπίστωση να αναφερθώ σύντομα σε ορισμένα επιχειρήματα της Κυβέρνησης. Το πρώτο επιχείρημα της Κυβέρνησης το οποίο ακούστηκε και το οποίο θα ακούσουμε ξανά στην Αίθουσα αυτή, είναι ότι η Κυβέρνηση πέτυχε σε όλα. Πέτυχε στην ονομαστική σύγκλιση, πέτυχε στην πραγματική σύγκλιση, πέτυχε στις διαρθρωτικές αλλαγές, πέτυχε στην κοινωνική πολιτική. Και όσοι ισχυρίζονται το αντίθετο είναι παράλογοι.

Η Κυβέρνηση κοιτάζει τον εαυτό της στον καθρέφτη και της βάζει άριστα. Εάν η Κυβέρνηση κοιτάζει την κοινωνία θα πάρει άλλο βαθμό. Και επειδή δεν θέλω να μιλήσω με βάση προσωπικές εμπειρίες ή διαπιστώσεις, παρ' όλο που ο καθένας που μας ακούει απόψε είτε αγρότης είτε εργάτης είναι είτε επιχειρηματίας, έχει τις δικές του παραστάσεις για το τι γίνεται στην κοινωνία, θα αναφερθώ σε ένα συγκεκριμένο στοιχείο.

Σήμερα δημοσιεύθηκαν τα αποτελέσματα μίας έρευνας που διεξήχθη από την ICAP και δημοσιεύθηκε στον Τύπο. Από τα νοικοκυριά της χώρας μας το 11,2% δηλώνει ότι έχει μία βελτίωση

της κατάστασής του από το 1997 μέχρι σήμερα, το 46% δηλώνει ότι έχει επιδείνωση της θέσης του και το 42% δηλώνει ότι είναι στάσιμο. Αυτά, λοιπόν, που λέει η Κυβέρνηση αφορούν το 11% των νοικοκυριών. Αυτά νιώθουν ότι τους ακουμπάει η πολιτική σας.

Το υπόλοιπο 88% νιώθει -και το δηλώνει- ότι είναι ή σε στασιμότητα ή σε επιδείνωση της θέσης του.

Αυτά είναι στοιχεία αντικειμενικά, όσο αντικειμενικά μπορούν να είναι τα στοιχεία μιας έρευνας σαν αυτή στην οποία αναφερόμαι.

Τον κόσμο δεν τον ενδιαφέρουν οι αριθμοί, δεν τον ενδιαφέρουν τα τρις, δεν τον ενδιαφέρουν οι οφθαλμαπάτες των αριθμών. Τον ενδιαφέρει η πραγματικότητα που ζει. Θα αναφερθώ σε δύο στοιχεία που δημιουργούν τέτοιες οφθαλμαπάτες.

Χάλασε τον κόσμο η Κυβέρνηση προ ημερών να πληροφορεί την ελληνική κοινωνία ότι μειώνει τα τιμολόγια της ΔΕΗ και ότι εξ αυτού του λόγου ο κόσμος θα έχει μία ελάφρυνση. Ωραία ως εδώ. Ήδη οι περισσότεροι δήμοι, αν όχι όλοι, με το Δήμο Αθηναίων του κ. Αβραμόπουλου πρώτο, αύξησαν τα δημοτικά τέλη με διάφορα ποσοστά. Στην Αθήνα αυξήθηκαν 9%. Και μόνο η αύξηση των δημοτικών τελών εξανέμισε το όποιο θετικό αποτέλεσμα από την μείωση των τιμολογίων της ΔΕΗ.

Πληροφορεί η Κυβέρνηση τον ελληνικό λαό ότι μειώνοντας την τιμή της βενζίνης, του πετρελαίου, θα έχει ο κόσμος μία ελάφρυνση. Εμείς το δεχόμαστε αυτό. Σήμερα δημοσιεύεται η πληροφορία ότι ο ΟΤΕ σκέφτεται το 1999 να αλλάξει τη χρονοχρέωση. Τώρα πληρώνουμε δεκατρείς δραχμές, δεκατριήμισι δραχμές σε κάθε τρία λεπτά. Συζητούν από του χρόνου να πληρώνουμε έξι έως εννέα δραχμές ανά ένα λεπτό. Και γίνεται ο υπολογισμός ότι εάν συμβεί αυτό θα στοιχίσει εξήντα πέντε δισεκατομμύρια (65.000.000.000) δραχμές, που θα πληρώσει ο καταναλωτής. Ενδεχομένως αυτό μπορεί να γίνει με τρόπο που να μη φανεί στην άνοδο του πληθωρισμού. Να γιατί έχουμε οφθαλμαπάτες. Μειώνεται ο πληθωρισμός, αλλά η ακρίβεια που ζει ο κόσμος είναι δυσβάστακτη.

Θα έλθω σε επίσης μερικά συγκεκριμένα στοιχεία για να έχουμε μία εικόνα του που βρισκόμαστε.

Ονομαστική σύγκλιση. Μειώνει η Κυβέρνηση τον πληθωρισμό, αλλά έρχεται ακόμα και ο Διοικητής της Τράπεζας Ελλάδας και μας πληροφορεί ότι ο πληθωρισμός που έχουμε στη χώρα μας σήμερα είναι πληθωρισμός κερδών. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, μειώνει τον πληθωρισμό κερδών με μείωση των μισθών. Αυτή η πολιτική είναι αδιέξοδη. Θα έχουμε μία βαρύβηλη μείωση του πληθωρισμού χωρίς, όμως, να αποκλείεται μετά να έχουμε ξανά πληθωριστικές αναζωπυρώσεις πέρα από το κοινωνικό πρόβλημα το οποίο διαμορφώνεται σε μία εποχή λιτότητας τα κέρδη να αυξάνουν όχι επειδή ενέβηκε η παραγωγικότητα, έγινε εκσυγχρονισμός, αλλά επειδή εκμεταλλεύτηκαν κερδοσκοπικά κάποιιοι την υποτίμηση και επειδή κερδοσκοπούν με τη μείωση των μισθών.

Φορολογία: Είμαστε η χώρα με τη μεγαλύτερη φοροδιαφυγή. Ουδείς το αρνείται. Είμαστε η χώρα με τη μεγαλύτερη παρασικονομία στην Ευρώπη. Πρώτοι στην Ευρώπη. Οι μελέτες λένε 30%-35%. Είμαστε η χώρα με τη μεγαλύτερη φοροαποφυγή. Δηλαδή νόμιμα τεράστια εισοδήματα, νέες μορφές εισοδημάτων, νέες πηγές πλούτου γύρω από τα χρηματιστήρια, γύρω από τις χρηματαγορές, γύρω από τα παιχνίδια του συναλλάγματος, μένουν αφορολόγητα.

Τι κάνει η Κυβέρνηση για να βρει έσοδα για το κράτος; Φτάνει να φορολογεί τη φτώχεια. Φορολογούμε τον κατώτατο μισθό, φορολογούμε τη σύνταξη των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) δραχμών, φορολογούμε τους τόκους μιας μικροκατάθεσης στην τράπεζα. Αν πάει κάποιος σε μία τράπεζα με ένα δισεκατομμύριο (1.000.000.000) δραχμές η ίδια η τράπεζα θα του υποδείξει λογαριασμούς *geros*, *swaps*, διάφορους λογαριασμούς όπου τα χρήματα κατατίθενται αφορολόγητα.

Έτσι, λοιπόν, έχουμε το φαινόμενο σε σπίτια που θα έπρεπε να κτυπήσει την πόρτα ο εκπρόσωπος της κρατικής πρόνοιας,

της κοινωνικής πρόνοιας, να την κτυπάει ο έφορος.

Να πάω τώρα στα έντοκα γραμμάτια. Υπάρχουν συνταξιούχοι οι οποίοι βάζουν το εφάπαξ και παίρνουν π.χ. δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές, τρία εκατομμύρια (3.000.000), πέντε εκατομμύρια (5.000.000) δραχμές σε έντοκα γραμμάτια του δημοσίου.

Φορολογούμε τον τόκο και την ίδια στιγμή απαλλάσσουμε από φόρο τα ομόλογα και άλλα επενδυτικά προϊόντα, που απευθύνονται σε μεγαλοεπενδυτές. Ένα εκατομμύριο τετρακόσιες χιλιάδες άτομα υπέβαλαν πέρυσι φορολογικές δηλώσεις, πλήρωσαν φόρο εισοδήματος, παρ'όλο που το εισοδήμα τους ήταν κατά μέσο όρο ενάμισι εκατομμύριο (1.500.000) το χρόνο ή εκατόν είκοσι πέντε χιλιάδες (125.000) δραχμές το μήνα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν πληρώνουν φόρο για 1,5 εκατομμύριο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Πληρώνουν φόρο, κύριε συνάδελφε και μπορείτε να το δείτε από τα στοιχεία που μας έδωσε ο κ. Δρυς. Είπα, μάλιστα, στον κ. Δρυ ότι αν έβγαζε όλους αυτούς από τη φορολογική υποχρέωση, το κόστος για τον προϋπολογισμό δεν θα ήταν πάνω από δέκα δισεκατομμύρια (10.000.000.000) δραχμές.

Το φορολογικό σύστημα, λοιπόν, που έχουμε δεν είναι απλά άδικο, είναι πολιτικά ανήθικο. Το ερώτημα είναι: Γιατί δεν γίνεται η φορολογική μεταρρύθμιση; Μας εμποδίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση; Μας εμποδίζει η ένταξη στην Ο.Ν.Ε.;

Πίσω από τις επιτυχίες που επικαλείται η Κυβέρνηση και που εμείς, έχουμε πράγματι μπει σε φάση σταθερότητας και ανάπτυξης. Δεν αναφέρομαι στα λογιστικά τρικ τα οποία κάνουν σε όλη την Ευρώπη και θα έλεγε κανείς "γιατί όχι και εμείς;" Αναφέρομαι όμως στο γεγονός -που πρέπει να υπάρχει συνείδηση- ότι το δημόσιο χρέος της χώρας μας παραμένει στο 105% του εθνικού εισοδήματος, ότι η δυναμική του δημοσίου χρέους δεν έχει τεθεί υπό έλεγχο. Όσο το επιτόκιο με το οποίο εξυπηρετούμε το δημόσιο χρέος είναι πάνω από το ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος και όσο το δημόσιο χρέος είναι πάνω από το 100% του εθνικού εισοδήματος, πρέπει να θεωρούμε ότι το δημόσιο χρέος και η δυναμική του δεν έχουν τεθεί υπό έλεγχο.

Αυτό δε σημαίνει ότι, έστω και με αυτό το βαρύ κοινωνικό κόστος, έχουμε πράγματι μπει σε φάση σταθερότητας και ανάπτυξης. Δεν αναφέρομαι στα λογιστικά τρικ τα οποία κάνουν σε όλη την Ευρώπη και θα έλεγε κανείς "γιατί όχι και εμείς;" Αναφέρομαι όμως στο γεγονός -που πρέπει να υπάρχει συνείδηση- ότι το δημόσιο χρέος της χώρας μας παραμένει στο 105% του εθνικού εισοδήματος, ότι η δυναμική του δημοσίου χρέους δεν έχει τεθεί υπό έλεγχο. Όσο το επιτόκιο με το οποίο εξυπηρετούμε το δημόσιο χρέος είναι πάνω από το ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος και όσο το δημόσιο χρέος είναι πάνω από το 100% του εθνικού εισοδήματος, πρέπει να θεωρούμε ότι το δημόσιο χρέος και η δυναμική του δεν έχουν τεθεί υπό έλεγχο.

Όσον αφορά το παραγωγικό σύστημα της χώρας, εδώ έχουμε ξεχάσει την έννοια εμπορικό έλλειμμα, έλλειμμα του ισοζυγίου πληρωμών και εδώ υπάρχει μία οφθαλμαπάτη ότι το έλλειμμα εξισορροπείται με τις εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίες έχουν φτάσει να καλύπτουν το 4,8% του εθνικού εισοδήματος. Βέβαια είναι και το σύστημα κοινωνικής προστασίας στο οποίο η χώρα μας έτσι κι αλλιώς είχε ένα διαχρονικά συσσωρευμένο έλλειμμα. Και με το έλλειμμα αυτό μπορούμε να μπούμε στην ΟΝΕ τυπικά αλλά δεν θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που μας περιμένουν εκεί μέσα.

Το πρώτο επιχείρημα, λοιπόν, είναι ένα επιχείρημα εντυπώσεων. "Τα κάναμε όλα καλά, παραλάβαμε τόσο, παραδίνουμε τόσο". Μερικά από αυτά είναι σωστά, αλλά πίσω από αυτά, όπως είπα, κρύβεται αφ'ενός μεν μία διεύρυνση του κοινωνικού χάσματος λόγω των πολιτικών που εφαρμόστηκαν σε ό,τι αφορά την κατανομή του κόστους, αλλά και των κερδών και δεύτερον, ορισμένα από τα αποτελέσματα που έχουν προκύψει είναι αμφίβολης βιωσιμότητας, να το πω έτσι.

Το δεύτερο επιχείρημα που ακούμε τελευταία είναι "πράγματι, έχετε δικίο εσείς που τα λέτε αυτά, δεν συνέβαλαν όλοι, οι εργαζόμενοι έκαναν το χρέος τους, υπέστησαν λιτότητα, τώρα πρέπει να αποδείξουν και οι επιχειρηματίες ότι είναι πατριώτες". Και το σημαντικότερο είναι ότι "αφού μπορούμε στην ΟΝΕ μας περιμένει μία μεγαλύτερη άνεση, να καλύψουμε όλες τις πληγές που δημιουργήθηκαν αυτά τα χρόνια". Όπως είπε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, περνάμε τώρα σε μία φάση συγκομιδής και αρχίζουμε

να μαζεύουμε οφέλη.

Αφήνω τις ευχές, γιατί δεν αξίζει να ασχολούμαστε στο Σώμα αυτό με ευχές, όταν μιλάμε για κατανομή εισοδημάτων. Δεν μπορούμε να ασχολούμαστε με τέτοια θέματα, όταν με νόμο καθλώνουμε τους μισθούς και μετά περιμένουμε με ευχές να μειώσουν κάποιοι τα κέρδη τους.

Εκείνο που έχει σημασία να πούμε και εκείνο που εμείς θέλουμε να υπογραμμίσουμε με τον πιο νηφάλιο τρόπο, είναι ότι η Κυβέρνηση εξωραίζει το παρελθόν και συσκοτίζει το μέλλον.

Και αυτό θα μας δημιουργήσει προβλήματα. Η Κυβέρνηση υπόσχεται καλύτερες μέρες μετά την Ο.Ν.Ε. Υποστηρίζει ότι με την εισοδό μας θα προκύψουν μόνο οφέλη. Μόνο οφέλη θα έχουμε από την Ο.Ν.Ε. και θα είναι και για όλους οφέλη. Αυτό είναι το σύνθημα, αυτό είναι το μήνυμα το οποίο περνάει στην κοινωνία. Και προχωρεί παραπέρα, το εξειδικεύει ότι, εφόσον μπούμε στην Ο.Ν.Ε., θα μας περισσεύουν χρήματα. Δηλαδή, θα πληρώνουμε λιγότερους τόκους για να εξυπηρετούμε το δημόσιο χρέος. Και επομένως με αυτό το οποίο, με αμετροέπεια θα έλεγα εγώ, ονομάστηκε και πακέτο Σημίτη, θα κάνουμε κοινωνική πολιτική. Άλλοι λένε επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000), άλλοι οκτακόσια δισεκατομμύρια (800.000.000.000), άλλοι ένα τρισεκατομμύριο (1.000.000.000.000). Θα μας περισσέψουν, λοιπόν, χρήματα.

Θέλω να θυμίσω κάτι που το ξέρεο ο λαός μας ότι ποτέ σε αυτόν τον τόπο δεν περίσσεψαν χρήματα γι' αυτούς που τα είχαν ανάγκη. Πάντα κάποιοι προλαβαίνουν. Άλλωστε το δημόσιο χρέος, όπως είπα, παραμένει αρκετά υψηλό. Και επομένως ακόμα και αν μειωθεί η εξυπηρέτησή του, αν θέλουμε να το μειώσουμε αυτό το χρέος, θα πρέπει να πληρώσουμε και χρεολύσια, όχι μόνο τόκους.

Για μας είναι φανερό ότι η Κυβέρνηση προετοιμάζει από τώρα το εκλογικό σκηνικό, το σκηνικό των εκλογών, όποτε και αν γίνουν. Και όποτε και αν γίνουν οι επόμενες εκλογές θα θυμίζουν εκλογές του 1985. Και τότε κεντρική υπόσχεση ήταν καλύτερες μέρες, για ακόμα καλύτερες μέρες.

Έχει αποκαλυφθεί, κύριε Υπουργέ, ότι όταν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το έλεγε αυτό, ο κ. Χαλικιάς ο τότε διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, είχε ήδη ενημερώσει τον τότε Πρωθυπουργό, τον μακαρίτη Παπανδρέου και την ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τους είχε πει ότι έχουμε μία συναλλαγματική κρίση, μία κρίση ισοζυγίου πληρωμών, η οποία απαιτεί σταθεροποιητικό πρόγραμμα. Και εν γνώσει αυτής της πραγματικότητας η τότε ηγεσία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προχώρησε στις εκλογές με αυτό το σύνθημα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Συνειδητά...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Και μετά τις εκλογές βεβαίως είχαμε ένα σκληρό πρόγραμμα μονόπλευρης λιτότητας που πολυς κόσμος το θυμάται ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Του κ. Σημίτη...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Του κ. Σημίτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ:... τον οποίο απέτρεψε μετά για να μην το ολοκληρώσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Μητσοτάκη, θυμάστε όλη την ιστορία, και εγώ τη θυμάμαι. Εδώ δεν θέλω να παρελθοντολογίσω, αλλά θέλω οπωσδήποτε να κάνω αυτήν την επισήμανση, όχι για να αποτρέψουμε μία δημαγωγία με την οποία η Κυβέρνηση θα παραπλανήσει τον κόσμο -ο κόσμος θυμάται, ξέρει- αλλά για να πω ότι με αυτόν τον τρόπο δεν προετοιμάζεται η κοινωνία, δεν εξοπλίζεται ο λαός και η χώρα μας να αντιμετωπίσει το νέο περιβάλλον στο οποίο θα βρεθεί.

Και κάνει εντύπωση ότι, ενώ τόσα λέγονται για την Ο.Ν.Ε., την Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης, ο ελληνικός λαός ελάχιστα γνωρίζει γι' αυτήν και εύλογα ρωτάει ποιος είναι ο χαρακτήρας αυτής της Ο.Ν.Ε. στην οποία θα μπούμε. Θα υπάρξουν πράγματι οφέλη και θα καλύπτουν όλους; Θα υπάρξουν δυσκολίες και προβλήματα; Και κατά πόσον είμαστε προετοιμασμένοι να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα; Έχουμε ως κοινωνία, όχι μόνο ως Κυβέρνηση, οι φορείς της, τα ιδρύματά της, οι θεσμοί της, οι επιχειρήσεις,

δημόσιες και ιδιωτικές, η αυτοδιοίκηση, τα συνδικάτα, έχουμε όλοι επίγνωση και έχουμε κάποιο ολοκληρωμένο σχέδιο, ούτως ώστε και να μπορούμε, αλλά και να μεινουμε όρθιοι; Εμάς αυτά τα ερωτήματα μας κάνει ο κόσμος. Δεν ξέρω τι σας ρωτάει εσάς, αυτά μας ρωτάει ο κόσμος. Και αν δεν τα έχουμε αυτά τι πρέπει να κάνουμε;

Η Κυβέρνηση ή μάλλον όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων, αντί να δουν τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση ως μία πρόκληση για την ενεργοποίηση και την κινητοποίηση της ελληνικής κοινωνίας, για την πραγματοποίηση των ώριμων μεταρρυθμίσεων και την αντιμετώπιση των χρόνιων διαρθρωτικών προβλημάτων που έχουμε, όπως προτεínαμε εμείς, ο Συνασπισμός από το 1992 με ένα ανορθωτικό όπως το ονομάσαμε πρόγραμμα, σε αντιπαράθεση με τα στενά μονόπλευρα προγράμματα σύγκλισης, αντί να γίνει, λοιπόν, αυτό οι κυβερνήσεις συρρίκνωσαν την πρόκληση αυτή στα ονομαστικά κριτήρια και έκαναν την επίτευξή τους αυτοσκοπό.

Αυτή η μονόπλευρη σύγκλιση, αυτός ο τρόπος με τον οποίο αξιοποιήσαμε αυτήν τη δεκαετία, θα μας κυνηγάει και μέσα στην ΟΝΕ, εφόσον τελικά ενταχθούμε. Διότι τα μεγάλα διαρθρωτικά μας προβλήματα μεταφέρονται άλυτα στο μέλλον.

Η ΟΝΕ, που οικοδομείται στην Ευρώπη, είναι μία ΟΝΕ προβληματική. Είναι μία ΟΝΕ που έγινε σε αντιπαράθεση και όχι υιοθετώντας τα αιτήματα της Αριστεράς για την κοινωνική Ευρώπη. Είναι μία νομισματική ένωση κοινωνικά ανέπηρη και θεσμικά άνηση. Είναι κοινωνικά ανέπηρη, διότι στηρίζεται αποκλειστικά σε νομισματικά και δημοσιονομικά κριτήρια. Είναι ένα οικοδόμημα άλλης εποχής, νεοφιλελεύθερης έμπνευσης, που όμως είχε την υποστήριξη και την ψήφιση και την έγκριση των Ευρωπαίων σοσιαλδημοκρατών που σήμερα ανησυχούν για την ανεργία. Άφησε απέξω κάθε κοινωνικό και αναπτυξιακό κριτήριο. Και όταν ο Συνασπισμός προσπαθούσε να προτείνει ακριβώς την ανάγκη διεύρυνσης των κριτηρίων, αντιμετωπίζαμε τείχος, φράγμα.

Η ΟΝΕ όμως οικοδομείται, όπως είπα ήδη, και σε θεσμικά άνισες βάσεις. Καθιερώνει κοινό νόμισμα για όλη την Ευρώπη, καθιερώνει κοινή νομισματική πολιτική για όλη την Ευρώπη. Δεν προβλέπει όμως κοινή πολιτική απασχόλησης, ούτε κοινά επενδυτικά προγράμματα όπως είχε προτείνει ο Ντελόρ και αγνοήθηκαν. Δεν προβλέπει ούτε κοινά κοινωνικά στάνταρτς, όρια ότι μία χώρα στην προσπάθειά της ν'ανταγωνιστεί τις άλλες, δεν μπορεί να διαλύσει την κοινωνία της, δεν μπορεί να διαλύσει το κοινωνικό σύστημα προστασίας κλπ. Ούτε προβλέπει αυτή η ΟΝΕ κάποιο σύστημα θεσμοθετημένης αναδιανομής πόρων και μάλιστα σημαντικότερων από αυτούς που αναδιανέμονται σήμερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Μπαίνουμε σε μία νομισματική ένωση όπου ό,τι δίνουμε εμείς ως χώρα, και οι άλλες χώρες, το δίνουμε τελεσίδικα, ανεπιτρέπτι, εκχωρούμε εξουσίες, αρμοδιότητες, αγορές κλπ. Ό,τι παίρνουμε, όμως, είναι υπό διαρκή αμφισβήτηση και αίρεση. Απόδειξη, παράδειγμα οι συζητήσεις που γίνονται αυτόν τον καιρό στην Ευρώπη για τους πόρους, για τη μείωση των πόρων του Ταμείου Συννοχής, για τη μείωση των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων.

Και εκείνο που μας ανησυχεί και μας προβληματίζει είναι η απουσία από τη μεριά της Κυβέρνησης κάποιας διαπραγματευτικής βάσης, πλατφόρμας επιχειρημάτων. Αυτά που παίρνουμε δηλαδή, τσάμπα τα παίρνουμε; Δώρο μας τα κάνουν; Ο ίδιος ο Ντελόρ είχε το θάρρος να αναγνωρίσει ότι από αυτά που παίρνουν η Ελλάδα και οι άλλες χώρες, το 35%-40% επιστρέφει πίσω με τη μορφή μηχανημάτων, με τη μορφή εξοπλισμών, με τη μορφή προμηθειών. Πραγματικά, από το αεροδρόμιο των Σπάτων, από το ΜΕΤΡΟ, από τα διάφορα έργα που κάνουμε με κοινοτική χρηματοδότηση, πόσα επιστρέφουν στην Ευρώπη;

Αυτή η ΟΝΕ που δημιουργείται, όπως δημιουργείται, έχει τον κίνδυνο να παγιώσει και να διευρύνει τις υπάρχουσες περιφερειακές ανισότητες και τις διαφορετικές ταχύτητες που διαμορφώνονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ακριβώς γι'αυτό είχε εξ αρχής σημασία όχι μόνο η ένταξη στην ΟΝΕ, αλλά η διαμόρφωση προϋποθέσεων

βιώσιμης συμμετοχής μας σε αυτήν.

Βεβαίως, σε χώρες που ξεκινούν από πολύ υψηλά επιτόκια, η είσοδος στην ΟΝΕ θα συνοδεύεται από μία δραστική μείωση των επιτοκίων. Αυτή είναι η περίπτωση και της χώρας μας.

Η Κυβέρνηση κάνει το εξής: Όπως το αίτημα της σύγκλισης το συρρίκνωσε στο σκέλος της ονομαστικής σύγκλισης, έτσι και το τεράστιο πρόβλημα των επιπτώσεων από τη λειτουργία της ΟΝΕ, το συρρικνώνουν στο θέμα των επιτοκίων. Ακούγοντας κανείς την Κυβέρνηση θεωρεί ότι ΟΝΕ ίσον χαμηλότερα επιτόκια και τίποτε άλλο.

Ωστόσο τα όποια οφέλη από τη μείωση των επιτοκίων -διότι θα υπάρξουν οφέλη- θα είναι πρόσκαιρο, μέχρι η οικονομία να ισορροπήσει στα νέα χαμηλότερα επιτόκια. Σας θυμίζω ότι η Ιαπωνία έχει φθάσει να έχει αρνητικά επιτόκια και όμως αυτό δεν την απαλλάσσει από υφέσεις και από κρίσεις σοβαρότατες.

Επομένως η μείωση των επιτοκίων έχει πρόσκαιρες επιπτώσεις και δεν είναι πανάκεια. Όμως το πιο σημαντικό που θέλουμε να υπογραμμίσουμε είναι το εξής. Με τη δομή που έχει η οικονομία και με την πολιτική που ασκείται υπάρχει ο κίνδυνος η μείωση των επιτοκίων να εκφυλιστεί σε μία καταναλωτική έκρηξη και σε μία χρηματιστηριακή φούσκα χωρίς σταθερό και βιώσιμο αντίκρισμα στην πραγματική οικονομία και στην απασχόληση.

Επομένως για να περιμένουμε θετικά οφέλη από τη μείωση των επιτοκίων, θα πρέπει να υπάρξει και ένα αναπτυξιακό περιβάλλον και μια συγκροτημένη πολιτική διεύρυνσης της απασχόλησης. Βέβαια οι τράπεζες πρέπει να δίνουν και δάνεια γιατί όσο και να πέσουν τα επιτόκια αν οι τράπεζες δεν δίνουν δάνεια, διότι έχουν μεγαλύτερα κέρδη από άλλες δραστηριότητες, καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά που συζητάμε θα είναι έξω από την πραγματικότητα.

Αυτή, λοιπόν, η ΟΝΕ στην οποία μπαίνουμε και ο τρόπος με τον οποίο μπαίνουμε θέτει ήδη μερικά κρίσιμα ερωτήματα. Ποια κοινωνία, με ποια συνοχή, με ποια προετοιμασία μπαίνει στην ΟΝΕ; Μπαίνει στην ΟΝΕ μια ελληνική κοινωνία με μαζική και χρόνια ανεργία, με μια διοίκηση αναχρονιστική, με ένα κράτος τεράστιο αλλά συνάμα ανύπαρκτο, με διάχυτη διαφθορά, με επεκτεινόμενη εγκληματικότητα νέου τύπου, με ένα σύστημα δημόσιας υγείας και παιδείας που είναι σε αποτελμάτωση, με ένα φορολογικό σύστημα άδικο, δαπανηρό και αναποτελεσματικό.

Ποια τμήματα της κοινωνίας, ποια τμήματα της οικονομίας, ποιοι κλάδοι και ποιοι οικονομικές δραστηριότητες, ποιος πόλις και ποιος περιφέρειες της χώρας έχουν τις αναγκαίες υποδομές, τα αναγκαία επίπεδα επιχειρηματικής, κλαδικής και περιφερειακής ανταγωνιστικότητας για να ανταπεξέλθουν στο νέο περιβάλλον;

Εμείς δεν υιοθετούμε μία ισοπεδωτική και καταστροφολογική προσέγγιση των συνεπειών. Ίσα-ίσα υποστηρίζουμε ότι θα υπάρξουν κερδισμένοι και ωφελημένοι. Ο κίνδυνος που επισημαίνουμε είναι οι κερδισμένοι της σύγκλισης να είναι και οι κερδισμένοι της ένταξης και τα θύματα της σύγκλισης να είναι και τα θύματα της συμμετοχής μας στην ΟΝΕ. Συνεπώς υποστηρίζουμε ότι μεγάλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας, της οικονομίας, της ελληνικής περιφέρειας θα αντιμετωπίσουν όχι οφέλη αλλά εξουθενωτικές πιέσεις. Η εγγενής προβληματικότητα της ΟΝΕ, ο μονόπλευρος χαρακτήρας της ελληνικής σύγκλισης, οι νέοι θεσμικοί περιορισμοί που θέτει το σύμφωνο σταθερότητας, δημιουργούν τον κίνδυνο η ένταξή μας, εφόσον τελικά γίνει, να μη θέσει τέρμα στη λογική των μονοδρόμων, αλλά να γίνει αφετηρία νέων κύκλων λιτότητας, κοινωνικών αποσυνθέσεων και παραγωγικών αποδιαρθρώσεων.

Το πρόβλημά μας ως κοινωνία με το οποίο εξ αρχής ήμασταν αντιμέτωποι αλλά τώρα τα χρονικά περιθώρια αντιμετώπισής του έχουν εξαντληθεί, δεν είναι απλώς να μπούμε στην ΟΝΕ, αλλά το πώς θα αποφύγουμε, προετοιμαζόμενοι από τώρα, τον κίνδυνο αυτών των νέων μονοδρόμων.

Εμείς προτείνουμε μία ενιαία πολιτική με δύο σκέλη. Το

πρώτο αφορά την Ευρώπη και το δεύτερο την εσωτερική πολιτική της χώρας μας. Στην Ευρώπη μας είχαν πει ότι είναι μονόδρομος. Ωστόσο πληθαίνουν τα ερωτήματα και οι αμφισβητήσεις, ακόμα και από κυβερνητικούς παράγοντες. Αμφισβητήθηκαν τα υψηλά επιτόκια, το ανεξέλεγκτο της Κεντρικής Τράπεζας, το σύμφωνο σταθερότητας, όπως τουλάχιστον έχει θεσμοθετηθεί. Αυτό τουλάχιστον δείχνει ότι το εκκρεμές των ιδεών έχει αρχίσει εκ νέου να κινείται.

Θέματα που εμείς χρόνια τώρα ως Αριστερά προσπαθούσαμε να θέσουμε σε αυτήν την Αίθουσα σε πείσμα ενός ιδιόμορφου κυβερνητικού δογματισμού, σήμερα αποτελούν σε όλη την Ευρώπη ζητήματα δημόσιου διαλόγου, με την ελληνική Κυβέρνηση στη θέση της οπισθοφυλακής.

Εμείς δεν θεωρούμε ότι η Ο.Ν.Ε βάζει ταφόπετρα στις διεκδικήσεις και στους αγώνες για την κοινωνική Ευρώπη. Αντίθετα, εμείς τονίζοντας την προβληματικότητά της ταυτόχρονα θεωρούμε ότι και μετά την Ο.Ν.Ε οι αγώνες για μεταρρύθμιση των συνθηκών, οι αγώνες για μια κοινωνική Ευρώπη μπορούν -όχι απλώς πρέπει- να αποκτήσουν μεγαλύτερη δυναμική και πανευρωπαϊκό συντονισμό για ένα λόγο, την αλληλοεξάρτηση των προβλημάτων που δημιουργεί η Ο.Ν.Ε στους εργαζόμενους όλων των ευρωπαϊκών χωρών.

Εμείς θεωρούμε ότι όλα τα ζητήματα που συζητούνται στην Ευρώπη για ελαστικοποίηση των κριτηρίων του συμφώνου σταθερότητας, για μια νέα σχέση ανάμεσα στα πολιτικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την Κεντρική Τράπεζα, για διεύρυνση των στόχων της Κεντρικής Τράπεζας της Ευρώπης -όχι μόνο σταθερότητα των τιμών, αλλά και ανάπτυξη και απασχόληση- για κοινά πανευρωπαϊκά προγράμματα απασχόλησης με ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, για κοινά ελάχιστα κοινωνικά όρια, για γενικευμένη μείωση του χρόνου εργασίας χωρίς μείωση των αποδοχών, μπορεί ακόμα να είναι στο στάδιο των συζητήσεων και να υπάρχουν και πωσιμότητες, να υπάρξουν και συγκρούσεις, αλλά το γεγονός ότι όλα αυτά τα θέματα έχουν ανοίξει και υπάρχουν κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που αγωνίζονται γι' αυτά, θεωρούμε ότι είναι κάτι που είναι θετικό.

Θα θέλαμε, όμως, έστω και τώρα να ακούσουμε τις απόψεις τόσο της Κυβέρνησης όσο και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Δεν είναι μαύρο κουτί η Ο.Ν.Ε για τη χώρα μας. Πρέπει να το ανοίξουμε, πρέπει να δούμε μήπως μπορούμε να παρέμβουμε, ούτως ώστε να διατυπώσουμε ευνοϊκότερες συνθήκες και για την εσωτερική μας πολιτική.

Στον πυρήνα της δικής μας πολιτικής είναι η διεύρυνση και η αναβάθμιση του παραγωγικού συστήματος της χώρας, είναι η απασχόληση, είναι οι κοινωνικές υποδομές. Διότι αυτά είναι τα στοιχεία τα οποία συνθέτουν αυτό το οποίο λέμε σχηματικά όλοι, πραγματική σύγκλιση, κοινωνική σύγκλιση.

Το παραγωγικό σύστημα της χώρας -το είπα και πριν και θα γίνω λίγο πιο συγκεκριμένος- συρρικνώνεται, υποβαθμίζεται. Το 1988, πριν από δέκα χρόνια, οι εξαγωγές μας κάλυπταν το 52% των εισαγωγών. Σήμερα καλύπτουν το 42%. Χάσαμε δέκα μονάδες. Το εμπορικό έλλειμμα το 1988 ήταν 10% του εθνικού εισοδήματος και τώρα είναι 16%, δηλαδή αυξήθηκε κατά 6 ποσοστιαίες μονάδες. Βεβαίως, το ισοζύγιο τελικά ισορροπεί, αλλά ισορροπεί με βάση τελικά τις εισροές των κοινοτικών πόρων.

Εδώ, λοιπόν, αναδεικνύεται μία τεράστια εξάρτηση.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δηλαδή; Για να καταλάβουμε! Μας ταίζουν δηλαδή; Πείτε το!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Τους ταίζουμε και μας ταίζουν. Το θέμα είναι ότι αυτά τα οποία παίρνουμε εμείς είναι το στήριγμα για να ισορροπεί το ισοζύγιο πληρωμών.

Θυμίζω εδώ ότι στη χώρα αυτή όλες οι κρίσεις γενικά αντιμετωπίζονται. Οι πιο βάρβαρες κρίσεις που δημιουργούν και πολιτικές και άλλες παρενέργειες είναι οι κρίσεις του ισοζυγίου πληρωμών.

Τα αναφέρω αυτά, διότι δεν τα συζητάμε, τα θεωρούμε λυμένα θέματα. Λέμε ότι δεν είναι στα κριτήρια του Μάαστριχτ, άρα δεν μας

απασχολούν. Θα τα βρούμε μπροστά μας και αυτά και άλλα!

Δεχόμαστε εξ αρχής αυτό το οποίο έχει λεχθεί και από τον Πρωθυπουργό της χώρας μας ότι η ανάπτυξη δεν διατάσσεται. Δεν μπορείς να πεις αύριο το πρωί θέλω 10% ρυθμό αύξησης του εθνικού εισοδήματος. Προσθέτουμε, όμως, ότι η ανάπτυξη δεν έρχεται μόνη της. Και λέμε ότι στη χώρα αυτή πρέπει να επιδιώξουμε το μέγιστο ρυθμό οικονομικής μεγέθυνσης, αύξησης του εθνικού εισοδήματος για δύο λόγους: Ο ένας είναι η απασχόληση και ο δεύτερος είναι το εξωτερικό χρέος.

Από αυτήν την άποψη επομένως εμείς θεωρούμε ότι υπάρχουν δυνατότητες που δεν αξιοποιούνται. Αυτές αναφέρονται πρώτον στο τι γίνεται με τα πακέτα Ντελόρ και Σαντέρ κλπ., στο τι γίνεται με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, στο τι κάνουμε με τις δημόσιες επιχειρήσεις και στο κατά πόσο η εισοδηματική και φορολογική πολιτική, η πολιτική για τους μικρομεσαίους συμβάλλουν ή δεν συμβάλλουν στην ανάπτυξη.

Είναι πέντε ζητήματα τα οποία είναι ευαίσθητα σε πολιτικές αποφάσεις. Δεν αναφέρομαι σε άλλα, διότι μπορεί κανείς να πει ότι αυτά είναι θέματα αγορών κλπ. Μιλώ για θέματα που οι αποφάσεις της Κυβέρνησης, ο τρόπος που λειτουργεί η πολιτική, μπορεί να επηρεάσουν σε θετική κατεύθυνση και να έχουμε μια μεγιστοποίηση επομένως της αναπτυξιακής δυναμικής.

Σε ό,τι αφορά τα διάφορα πακέτα δεν θα επεκταθώ. Έχουν ακουστεί πολλά σε αυτήν την Αίθουσα. Θέλω όμως να παρατηρήσω ότι η Κυβέρνηση δεν αντλεί διδάγματα ούτε από την κατασπατάληση του πρώτου πακέτου Ντελόρ ούτε από την κακοδιαχείριση του δεύτερου πακέτου Ντελόρ, με αποτέλεσμα να προχωρούμε τώρα στο τρίτο πακέτο, το λεγόμενο πακέτο Σαντέρ, να προχωρεί η Κυβέρνηση εν κρυπτώ χωρίς συνολικό αναπτυξιακό σχεδιασμό, με αμφίβολη στρατηγική με μοναδική εμπλοκή των φορέων στο να υποβάλουν προτάσεις, οι οποίες ξέρουμε τι γίνονται μετά. Αθροίζονται στο ΥΠΕΘΟ διάφορες προτάσεις διαφόρων φορέων. Γίνεται μία απαρίθμηση έργων, κατά κανόνα ασύνδετων μεταξύ τους, που ο συνολικός τους προϋπολογισμός υπερβαίνει κατά πολύ τους διαθέσιμους πόρους. Στη συνέχεια, γίνονται οι τελικές επιλογές κάτω από πιέσεις εξωθεσμικών κέντρων, διαπλεκόμενων συμφερόντων, ομάδων πιέσεων, ενδοκομματικών συσχετισμών, τοπικιστικών συμφερόντων κ.ο.κ.

Εμείς λέμε απλά ότι αυτός ο τρόπος "σχεδιασμού" έχει αποδειχθεί ότι οδηγεί σε αποσπασματικές παρεμβάσεις, ημιτελή έργα, υπερβάσεις χρόνων, υπερβάσεις προϋπολογισμών, σε σπατάλη με άλλα λόγια, της αναπτυξιακής δυναμικής.

Η περίπτωση του πακέτου Σαντέρ, σε συνδυασμό με τα έργα των Ολυμπιακών αγώνων, θα μπορούσε να αποτελέσει την αφετηρία μιας άλλης προσέγγισης, όπου θα ξεκινούσαν με ένα ολοκληρωμένο χωροταξικό και οικονομικό σχέδιο, για να έχουμε έναν ορίζοντα μπροστά μας για την Ελλάδα του 2010, να υπάρξει μία αποτίμηση των συγκριτικών πλεονεκτημάτων και επομένως να υπάρξει μια κατανομή των πόρων τέτοια, που να αξιοποιεί τα πλεονεκτήματα αυτά και να διασφαλίζει τη μεγιστοποίηση του οφέλους.

Σε ό,τι αφορά τις δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς ο Προϋπολογισμός δεν περιλαμβάνει κανέναν απολογισμό, ως προς τις περσινές αποφάσεις για τη διάλυση τη συγχώνευση τη μεταφορά χιλίων επτακοσίων πενήντα επιχειρήσεων. Εάν είχαμε ένα τέτοιο απολογισμό θα κάναμε ορισμένες διαπιστώσεις ότι η Κυβέρνηση από τη μια διαλύει χρήσιμους οργανισμούς όπως το ΕΛΚΕΠΑ - ακόμα περιφέρονται οι υπάλληλοι του ΕΛΚΕΠΑ σε διάφορα Υπουργεία χωρίς αντικείμενο- και από την άλλη δημιουργεί άλλους οργανισμούς. Θα διαπιστώναμε ότι οι φορείς που από χρόνια λέμε ότι θέλουν παρέμβαση, εκσυγχρονισμό, όπως το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, είναι σε τέλμα. Θα διαπιστώναμε ότι μεγάλοι οργανισμοί, όπως ο ΟΤΕ, έχουν γίνει αρένα, όπου συνωστίζονται, διαγκωνίζονται και ανταγωνίζονται διάφορα απίθανα συμφέροντα και θα βλέπαμε ακόμη ότι τα δειλά βήματα εκσυγχρονισμού, που προέβλεπε ο νόμος 2414/1996, αντί να υλοποιούνται, ακυρώνονται, υπονομεύονται. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν πιέσεις από τους νέους παράγοντες τους διάφορους επενδυτές, χρηματιστη-

ριακούς παράγοντες κλπ., οι οποίοι θέλουν ακόμη και την κατάργηση αυτού του νόμου, διότι, κατά τη γνώμη τους, ενοχλεί.

Όπως είπα και στην αρχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην αναλυτική μας έκθεση έχουμε συγκεκριμένες προτάσεις και για τη φορολογική μεταρρύθμιση και για την απασχόληση και για άλλα θέματα. Θα ήθελα όμως να μην εξαντλήσω το χρόνο μου, γι αυτό θα περιορισθώ σε ορισμένες αναφορές στα θέματα της απασχόλησης, για να σας περιγράψω κάτι το οποίο διαπιστώνω ότι δεν είναι αρκετά γνωστό.

Όπως γνωρίζουμε, από τη Σύνοδο του Λουξεμβούργου, κάτι που βγήκε μετά από όλη αυτή την ιστορία των αγώνων, των ευρωπορειών, που έγιναν ήταν υποχρέωση των Κυβερνήσεων να υποβάλουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση ένα εθνικό σχέδιο απασχόλησης. Έτσι, λοιπόν, και η δική μας Κυβέρνηση υπέβαλε ένα τέτοιο σχέδιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά αυτό που πρέπει να γίνει γνωστό είναι ότι το ελληνικό σχέδιο απασχόλησης ήταν το μόνο που οι υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεώρησαν ότι είναι ανεπαρκές, το απέρριψαν στην ουσία, διότι είναι ένα πρόγραμμα χωρίς στρατηγική, απασχόληση και χωρίς πρόβλεψη εθνικών πόρων.

Το αναφέρω αυτό, για να δείξω ότι ένα πρόβλημα τόσο κρίσιμο, όπως είναι το πρόβλημα της ανεργίας και της απασχόλησης, αντιμετωπίζεται από την Κυβέρνηση με έναν τρόπο περιφρονητικό, θα έλεγε κανείς, με έναν τρόπο πρόχειρο, με έναν τρόπο, εν πάση περιπτώσει, απαράδεκτο. Διότι είναι απαράδεκτο να μη γίνονται τουλάχιστον αυτά τα οποία είναι εφικτό να γίνουν σήμερα. Διότι βεβαίως η αντιμετώπιση της ανεργίας απαιτεί μία ριζικά διαφορετική πολιτική προσανατολισμένη συνολικά στην ανάπτυξη και στην απασχόληση και όχι σ'αυτήν τη μονόπλευρη λογική που είναι σήμερα.

Θα ήθελα, όμως, να ολοκληρώσω με την εξής διαπίστωση. Σηζητάμε για τον Προϋπολογισμό του 1999, ένα χρόνο συμβολικά φορτωμένο, ένα χρόνο με πολλούς συμβολισμούς. Είναι ο τελευταίος χρόνος ενός ολόκληρου αιώνα που φεύγει, αλλά και μιας ολόκληρης χιλιετίας, και βρισκόμαστε μπροστά σ'ένα νέο αιώνα. Και μόνο αυτό το γεγονός ωθεί σε συλλογισμούς, πέρα από τη συγκυρία. Επιβάλλει να δούμε, έστω για μια στιγμή, τα πράγματα πιο μακροσκοπικά και όχι έτσι κοντόθωρα με βραχυπρόθεσμα κριτήρια, όπως συνήθως γίνεται στην πολιτική μας ζωή.

Ένα στοιχείο που μπορούμε να κρατήσουμε είναι ότι δεν μπορούμε να πάμε στον 21ο αιώνα με λογικές του παρελθόντος. Αυτό το θέμα έχει πολλές πτυχές.

Πρώτον, μας περιμένει -το βλέπουμε ήδη- μια νέα ατζέντα προβλημάτων. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990 είχαμε τον πληθωρισμό, είχαμε τα ελλείμματα, είχαμε τη δημοσιονομική ανισορροπία και την ανάγκη σταθεροποίησης.

Σήμερα, ήδη βλέπουμε μια νέα ατζέντα προβλημάτων, στην οποία κυριαρχεί η απασχόληση και η ανεργία, κυριαρχεί το περιβάλλον και η προστασία του, κυριαρχεί η εγκληματικότητα και μάλιστα η αντιμετώπιση του οργανωμένου εγκλήματος, του διεθνοποιημένου οργανωμένου εγκλήματος, θα έλεγα, κυριαρχούν τα προβλήματα διαφθοράς, που δεν είναι μόνο στα Σώματα Ασφαλείας.

Επομένως, μιλάμε για μία νέα ατζέντα προβλημάτων και μιλάμε και για την ανάγκη νέων προτεραιοτήτων. Δεν αρκεί να λέμε ότι η ανεργία είναι σημαντικό πρόβλημα. Πρέπει να γίνουν επιλογές. Και επομένως πρέπει στις επιλογές αυτές η αντιμετώπιση της ανεργίας να αποτελέσει πολιτική δέσμευση. Και δεν υπάρχει πολιτική δέσμευση, αν δεν πούμε ότι εδώ συζητάμε για μια πολιτική που στόχο έχει, όπως έγινε με τον πληθωρισμό, σε τέσσερα-πέντε χρόνια να μειώσει την ανεργία κατά συγκεκριμένο ποσοστό. Και υπάρχουν μελέτες, οι οποίες πείθουν ότι μπορεί να μειωθεί. Μπορεί η χώρα αυτή να έχει ένα πρόγραμμα αναπτυξιακό, το οποίο να οδηγήσει την ανεργία στο όριο, ενδεχομένως, και κάτω του 6% στο ορατό μέλλον. Ενδεχομένως για πολλούς το ποσοστό να φαίνεται υψηλό, αλλά αν δεν γίνει αυτό, η ανεργία θα παραμείνει σε διψήφιο ποσοστό για άγνωστο αριθμό ετών.

Το δεύτερο που έχουμε είναι νέα πολιτικά δεδομένα. Εδώ ζήσαμε μια δεκαετία με μονόδρομο. Το πρωτοείπε ο κ. Μητσοτάκης τότε,

λέγοντας ότι σε όλον τον κόσμο υπάρχει ένα νεοφιλελεύθερο μοντέλο, το επανέλαβε ο κ. Σημίτης με άλλο τρόπο. Αυτός ο μονόδρομος έχει τελειώσει. Δομικά στοιχεία αυτής της λογικής έχουν εξαντληθεί, έχουν φθάσει στα όρια τους. Είμαστε σε άλλο στάδιο σήμερα διεθνώς.

Η άποψη ότι με τις ελεύθερες αγορές αυτόματα θα λύνονται τα προβλήματα, έχει καταρρεύσει μαζί με τα χρηματιστήρια της Ασίας. Και όλη η αναζήτηση είναι σε τρόπους ρύθμισης του διεθνούς συστήματος.

Η άποψη ότι τα χρηματιστήρια κλπ. είναι η νέα φλέβα ανάπτυξης, είναι ανεδαφική. Στα χρηματιστήρια αντανακλώνται προσδοκίες της πραγματικής οικονομίας. Και εδώ ως κοινωνία έχουμε μπει σε ένα χρηματιστηριακό νεοπλουτισμό. Η προσπάθεια πρέπει να είναι στην πραγματική οικονομία και όχι στην αντανάκλαση της πραγματικής οικονομίας.

Επομένως μιλάμε για ένα νέο στάδιο. Μπορούμε ενδεχομένως να μπούμε στην ΟΝΕ, αλλά δεν μπορούμε να επιβιώσουμε στην ΟΝΕ με αυτές τις πολιτικές ως κοινωνία. Μιλάμε για μία νέα ατζέντα προβλημάτων, μιλάμε για νέες πολιτικές και μιλάμε και για μία νέα κοινωνική και πολιτική πλειοψηφία, η οποία θα πρέπει να τις εφαρμόσει.

Το θέμα για μας δεν είναι να συμμετάσχουμε σε ένα πολιτικό παιχνίδι όπως παίζεται. Το θέμα -όχι για μας, αλλά για τον τόπο αυτό- είναι να αλλάξουν οι όροι του πολιτικού παιχνιδιού, να αλλάξουν τα δεδομένα, διότι μόνο έτσι μπορούν να βγουν στην επιφάνεια νέα, δυναμικά, κοινωνικά στρώματα, οι πραγματικές ζωντανές δυνάμεις της κοινωνίας, οι οποίες βεβαίως δεν βολεύονται πια ούτε με νοοτροπίες αυτοδυναμιών, ούτε με νοοτροπίες μονοκομματικών κυβερνήσεων ούτε με νοοτροπίες δικομματικών αλλαγών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριοι συνάδελφοι, ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., κ. Δημήτριος Τσοβόλας, ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, το Βουλευτή κ. Γεώργιο Ρόκο.

Ο γενικός εισηγητής του ΔΗ.Κ.ΚΙ. κ. Αναστάσιος Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα καταγγέλλει την απρόκλητη, απαράδεκτη και εναντίον κάθε κανόνα διεθνούς δικαίου και της διεθνούς έννομης τάξης την επέμβαση των ΗΠΑ και της Μεγάλης Βρετανίας εναντίον του Ιράκ και ιδιαίτερα εναντίον των αμάχων, του ιρακινού λαού.

Πιστεύουμε ότι η ελληνική Κυβέρνηση, πέρα από την προσήλωσή της στο διεθνές δίκαιο, που έπρεπε να καταγγείλει αυτήν την επέμβαση και ένας άλλος ακόμη λόγος το επέβαλε σ'εμάς τους Έλληνες, διότι τηρουμένων των αναλογιών, υπάρχει επέμβαση εις βάρος της Κύπρου από μια μεσαία περιφερειακή δύναμη όπως είναι η Τουρκία, εδώ και είκοσι τέσσερα ολόκληρα χρόνια.

Έτσι, λοιπόν, πρέπει να ταχθεί μαζί με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως είναι η Γαλλία και η Ιταλία και να συγκροτηθεί ένα μέτωπο για να γίνει κυρίαρχη άποψη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, να καταγγείλει αυτήν την πολιτική. Έτσι ταυτοχρόνως, αποκτούμε και εν δυνάμει συμμάχους έναντι της τουρκικής κατοχής στην Κύπρο, διότι δεν θα μπορεί μετά ο κ. Σιράκ και ο κάθε Σιράκ, άλλα να λέει για το Ιράκ και άλλα για την Κύπρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός του 1999 είναι όμοιος με εκείνους των ετών 1996, 1997 και 1998. Αναφέρομαι σ'αυτά τα έτη, γιατί είναι προϋπολογισμοί της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη. Ο Προϋπολογισμός αυτός, είναι προϋπολογισμός μονόπλευρης λιτότητας, μειώνει τα εισοδήματα, τους μισθούς, τις συντάξεις μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των επαγγελματιοβιοτεχνών, των μικρεμπόρων και των ελευθέρων επαγγελματιών επιστημόνων.

Είναι Προϋπολογισμός συνέχειας και συνέπειας στην εφαρ-

μογή νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής και συνεπώς, ο συζητούμενος Προϋπολογισμός υλοποιεί αντιλαϊκή, αντεργατική πολιτική.

Ο Προϋπολογισμός του 1999, επιφέρει η Κυβέρνηση ότι δεν επιβάλλει νέες φορολογίες, όμως προβλέπει αυξήσεις φορολογικών εσόδων περίπου πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Αυτό δεν σημαίνει και φόρους.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Αυτό σημαίνει και φόρους και θα το αποδείξουμε πάραυτα. Διότι όταν προβλέπεται αύξηση του ΑΕΠ κατά 3,5% επί του οποίου το 2% -να μην πω το 3%- αναφέρεται σε εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τότε η αύξηση του 1% του ΑΕΠ δεν δικαιολογεί φορολογικά έσοδα πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών.

Θα αποδείξω όμως από πού προέρχονται αυτά τα πεντακόσια δισεκατομμύρια (500.000.000.000). Πρώτον, προέρχονται από τη μη τιμαριθμοποίηση των φορολογικών κλιμακίων και συντελεστών, από τη μη αύξηση του αφορολογητή, από την ονομαστική αύξηση των εισοδημάτων του 2%, της εισοδηματικής πολιτικής τις αυξημένες ονομαστικά συναλλαγές.

Έτσι δημιουργούνται ψευδή, ανύπαρκτα στην ουσία πραγματικά εισοδήματα και έχουμε αύξηση εσόδων από τη φορολογία. Όσοι γνωρίζουν ελάχιστα οικονομικά, καταλαβαίνουν αυτό που λέω. Και θα αναφέρω λεπτομέρειες παρακάτω.

Ο προϋπολογισμός του 1999, όπως το λέει και η εισηγητική έκθεσή του, είναι προϋπολογισμός ενταξιακός. Μοναδικό σκοπό έχει την επίτευξη των ονομαστικών κριτηρίων της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Αποβλέπει δηλαδή στην ονομαστική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσες έχουν ενταχθεί στην ΟΝΕ και στη ζώνη του ΕΥΡΩ και όσες βεβαίως δεν έχουν ενταχθεί καίτοι πληρούν αυτούς τους όρους. Όμως, δεν θα υπάρχει πραγματική σύγκλιση της ελληνικής οικονομίας με εκείνες των ευρωπαϊκών χωρών.

Το ερώτημα που τίθεται, είναι -έστω και στην ονομαστική σύγκλιση- ποιος πληρώνει το κόστος, διότι είναι γνωστό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι είμαστε πολιτικό σώμα και πρέπει να γνωρίζουμε πως οποιαδήποτε πολιτική εφαρμόζει κανείς, έχει ένα κόστος. Και αυτό το κόστος κάποιος καλείται να το πληρώσει.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., σταθερά προσκολλημένη στη νεοφιλελεύθερη πολιτική της εδώ και τέσσερα χρόνια, έχει επιλέξει αυτό το κόστος να το καταβάλει ο λαός, τα εισοδηματικά χαμηλά κοινωνικά στρώματα.

Προτού όμως αποδείξω ποιος πληρώνει το κόστος, θα ήθελα να κάνω μερικές φευγαλέες αναφορές στη βεβαιότητα που έχει η Κυβέρνηση, όπως εκφράζεται στην έκθεση του Προϋπολογισμού ότι δήθεν έχει ήδη επιτύχει τη δημοσιονομική εξυγίανση, δηλαδή τους στόχους της μείωσης του δημοσίου ελλείμματος και του δημοσίου χρέους, οι οποίοι έχουν επιτευχθεί.

Και ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και εγώ πολλές φορές, αλλά και από τα στοιχεία που θα αναφέρω αμέσως, αποδεικνύεται ότι αυτοί οι στόχοι δεν έχουν επιτευχθεί. Θα αναφέρω μια μικρή περικοπή.

Όπως προκύπτει από την έκθεση της Διεύθυνσης Μακροοικονομικών Αναλύσεων του ΥΠ.ΕΘ.Ο., πίνακας 6, το πρωτογενές πλεόνασμα που θα βοηθήσει αποφασιστικά στη δραστηρική μείωση του ελλείμματος του Προϋπολογισμού, παρουσιάζει αστάθεια από χρόνο σε χρόνο. Ήταν 4,5% του ΑΕΠ το 1996, 5,7% το 1997, 6,7% το 1998, 7% το 1999 και 6,8% το 2000.

Αυτό και μόνο δείχνει ότι δεν είναι αυξητική η τάση του πρωτογενούς πλεονάσματος του τακτικού Προϋπολογισμού, που επ'αυτού βασίζεται ο συλλογισμός ότι θα έχουμε μείωση του δημοσίου χρέους. Αυτό είναι το ένα θέμα.

Και δεύτερον, η Κυβέρνηση προσβλέπει στη σταθερή αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, στη μεγέθυνση έτσι της οικονομίας.

Από τα στοιχεία όμως τόσο της έκθεσης του ΥΠΕΘΟ, της Διεύθυνσης Μακροοικονομικών Αναλύσεων όσο και από το επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης -το τελευταίο, όχι αυτό του

Μαΐου που είχε υποβάλει η Κυβέρνηση, αυτό του Σεπτεμβρίου- αλλά και από τον Προϋπολογισμό, έχουμε διαφορετικές εκτιμήσεις ως προς την αύξηση του ΑΕΠ από το 1998 και το 1999. Οι αποκλίσεις -γιατί δεν θέλω απευθυνόμενος σε ένα πολυμελές Σώμα να αναφέρω αριθμούς- κυμαίνονται ως και μια μονάδα, από 3,5% έως 4,5%.

Είναι ένα δεύτερο στοιχείο που δεν επιβεβαιώνει τις προβλέψεις της Κυβέρνησης, εκτός αν η Κυβέρνηση είναι ανειλικρινής και άλλα στοιχεία δίνει με την έκθεση του Προϋπολογισμού στην Εθνική Αντιπροσωπεία, άλλα δίνει στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην Κομισιόν και άλλα εκτιμά η υφιστάμενη υπηρεσία της, η Διεύθυνση Μακροοικονομικών Αναλύσεων ΥΠΕΘΟ.

Αλλά υπάρχει και κάτι άλλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Οι εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Ήδη έχουν κάνει αναθεώρηση αύξησης του παγκόσμιου εισοδήματος από 3,5% σε 2%. Αυτή η ύφεση που παρατηρείται παγκοσμίως προφανώς είναι αδύνατον να μην έχει επίδραση και στην ελληνική οικονομία, και άμεσα και έμμεσα. Άλλωστε θα αποτελούσε φωτεινή εξαίρεση να υπάρχει παγκόσμια ύφεση και μια χώρα με στρεβλή δομή της οικονομίας και χωρίς κανένα συγκεκριμένο πρόγραμμα ανάπτυξης και με μια συνεχή επί δέκα χρόνια μονόπλευρη λιτότητα, που περιορίζει τη ζήτηση, αλλά και την απασχόληση και κατ' επέκταση και την παραγωγή και συμβάλλει μόνο στις εισαγωγές, να είχε ανάπτυξη, όπως προβλέπει η Κυβέρνηση.

Τώρα θέλω να πω και δύο λόγια για τον πληθωρισμό. Στον Προϋπολογισμό του 1998 προβλέπεται αύξηση του πληθωρισμού το 1998 κατά 3,7%. Στο επικαιροποιημένο πρόγραμμα σύγκλισης - εννοείται ότι η πρόταση αυτή για το 1998 γίνεται στην έκθεση του Προϋπολογισμού του 1999- προβλέπεται πληθωρισμός 4,5%. Μιλάω πάντοτε για το 1998. Στον Προϋπολογισμό του 1999 προβλέπεται πληθωρισμός 2,5% σε ετήσια μέση βάση. Από τις μέχρι τώρα εξελίξεις του πληθωρισμού το τελευταίο τρίμηνο Σεπτέμβριος-Οκτώβριος-Νοέμβριος ο μέσος όρος του πληθωρισμού είναι γύρω στο 4,5%, διότι το Σεπτέμβριο είχαμε πληθωρισμό 5,2%, τον Οκτώβριο 4,8% και το Νοέμβριο 4,2%, δηλαδή μέσος όρος 4,7%. Για το 1999 είναι πάρα πολύ δύσκολο έως απίθανο ο πληθωρισμός να κατέλθει κάτω από το 3%.

Και αυτό γιατί, όπως είχαμε επισημάνει και πέρσι, κατά τη συζήτηση του Προϋπολογισμού, ήδη ο πληθωρισμός έχει φθάσει στο σκληρό του πυρήνα, η μείωσή του από εδώ και πέρα θα είναι βραδυτάτη και θα μειώνεται κατά δεκαδικές εκατοστιαίες μονάδες.

Ποια στοιχεία συγκροτούν το σκληρό πυρήνα του πληθωρισμού:

Πρώτον, η αμοιβή της εργασίας και βεβαίως και η αμοιβή του κεφαλαίου ανά μονάδα παραγωγμένου προϊόντος.

Δεύτερον, οι έμμεσοι φόροι σε συνάρτηση, σχέσης εμμέσων και αμέσων φόρων.

Τρίτον, και το ισοζύγιο πληρωμών, αλλά κυρίως το εμπορικό ισοζύγιο. Και το μεν ισοζύγιο πληρωμών περίπου ισοσκελίζεται χάριν των εισροών που έρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εξαιτίας της υλοποίησης των Κοινοτικών Πλαισίων Στήριξης πρώτου, δεύτερου, ενδεχομένως και τρίτου, για μια προοπτική μιας πενταετίας ακόμη. Αλλά το εμπορικό ισοζύγιο είναι παθητικό. Και όχι μόνο είναι παθητικό, αλλά οι τάσεις είναι να διευρύνεται το παθητικό σκέλος του εμπορικού ισοζυγίου, που σημαίνει ότι εδώ δεν μπορεί να γίνει καμία παρέμβαση, με την ασκουμένη σήμερα οικονομική πολιτική και ιδίως με την πολιτική της οικονομικής ανάπτυξης από την Κυβέρνηση.

Ως προς την αμοιβή της εργασίας: Έχει τόσο συμπιεσθεί αυτή η αμοιβή, που από εδώ και πέρα, αν γίνει προσπάθεια περαιτέρω συμπίεσής της, προμηνύονται εκρήξεις κοινωνικές. Διότι, όπως γνωρίζουν όλοι και είναι και κανόνας της φυσικής, η συμπίεση έχει όρια. Από ένα σημείο και πέρα γίνεται έκρηξη.

Θα μπορούσε να μειωθεί ο σκληρός πυρήνας του πληθωρισμού, εάν είχαμε ραγδαία αλλαγή σχέσης αμέσων και εμμέσων φόρων, υπέρ των αμέσων, βεβαίως. Αυτό όμως είναι αδύνατο, διότι χρειάζονται διαρθρωτικές αλλαγές και στη δομή

της οικονομίας και στο φορολογικό σύστημα, κάτι που δεν μπορεί να γίνει σε ένα, δύο και τρία χρόνια. Απόδειξη της προσπάθειας που έγινε για την τεχνητή και πρόσκαιρη αυτή μείωση του πληθωρισμού, με όργανο τους εμμέσους φόρους, είναι η μείωση των φόρων του ειδικού τέλους στα αυτοκίνητα, στα καύσιμα και η μείωση του φόρου προστιθεμένης αξίας στην κατανάλωση του ηλεκτρικού ρεύματος. Αυτό όμως είναι οριακό, είναι περιορισμένο και από τους υπολογισμούς που έχω κάνει, η μείωση περιορίζεται γύρω στο 0,3%.

Το τέταρτο στοιχείο είναι οι ελάχιστες έως ανύπαρκτες δυνατότητες ελέγχου των εμπορικών κερδών. Όπως αναφέρεται στην ενδιάμεση έκθεση του Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος, η αναπροσαρμογή των τιμών εξαιτίας της υποτίμησης της δραχμής - επομένως εξαιτών συναλλαγματικών - έγινε έγκαιρα μεν ως προς την υποτίμηση - δηλαδή σε προϊόντα που είχαν εισαχθεί προ της υποτίμησης, άρα εδώ είχαμε κέρδη και 50% - αλλά και όταν άρχισε να ανακάμπτει η δραχμή, να αναλαμβάνει από την υποτίμηση που υπέστη, η αναπροσαρμογή των τιμών έγινε καθυστερημένα, σε πολύ μεγάλο χρόνο.

Έτσι, είχαμε αύξηση του πληθωρισμού από καθαρά κερδοσκοπικούς λόγους, δηλαδή έχουμε πληθωρισμό κέρδους. Και επειδή υπάρχει ανικανότητα, λόγω μη ύπαρξης ελεγκτικών οργάνων και ελεγκτικών μεθόδων, αλλά και υλικοτεχνικής υποδομής για να γίνονται τέτοιοι έλεγχοι και στις τιμές και στην ποιότητα των εισαγομένων προϊόντων που κοστολογούνται άλλα αντ' άλλων, είναι αδύνατο να υπάρξει επέμβαση και συνεπώς, ο σκληρός πυρήνας του πληθωρισμού θα είναι αμετάβλητος.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και οι δημοσιονομικοί δείκτες, έλλειμμα και δημόσιο χρέος, δεν είναι βέβαιο ότι έχουν επιτευχθεί - γρήγορα μπορούν να ανατραπούν και θα πω τους λόγους - ούτε βεβαίως και ο πληθωρισμός από την καθοδική πορεία του οποίου εξαρτάται και το ύψος των επιτοκίων.

Άλλωστε η Κυβέρνηση πρέπει να έχει φρούδες ελπίδες. Επανεπιλημμένως, ενδεχομένως και μετά από μένα, όταν θα πάρει το λόγο ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, θα αναφερθεί στη ραγδαία πτώση των επιτοκίων και την εξ αυτού ωφέλεια της ελληνικής οικονομίας για την εξοικονόμηση πόρων, που αντί να πηγαίνουν στη μείωση του δημοσίου χρέους, θα ριχθούν σε κοινωνικές δαπάνες.

Όλα αυτά όμως διαψεύδονται, διότι όπως ανέφερε στην έκθεσή του ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος, αλλά όπως μας είπε και πάλι προφορικά στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής, η πτώση των επιτοκίων θα είναι βραδυτάτη και μακροτάτη. Μετά το δεύτερο εξάμηνο του 2000 θα αρχίσει η πτώση των επιτοκίων, αφού βεβαίως προηγηθεί η πτώση του πληθωρισμού και αυτό γιατί η ελληνική οικονομία έχει μεγάλη ρευστότητα και υπάρχει κίνδυνος από αυτή τη ρευστότητα και την πτώση των επιτοκίων - που θα φέρει μεγαλύτερη ρευστότητα - να παρατηρηθεί απότομη αύξηση της ζήτησης την οποία δεν μπορεί να ικανοποιήσει η εγχώρια παραγωγή και θα στραφούμε στις εισαγωγές και έτσι θα έχουμε ανατροπή και του πληθωρισμού και των επιτοκίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέχρι τώρα απασχόλησα το Σώμα, εν σχέσει με τους στόχους που επιτίθεται η Κυβέρνηση ότι έχει επιτύχει για να εισέλθει στην ΟΝΕ και στη ζώνη EURO.

Εμείς έχουμε πολλές αμφιβολίες και πιστεύουμε ότι δεν θα επιτευχθούν. Αλλά και αν επιτευχθούν, το μεγάλο ερώτημα που τίθεται είναι, τι θα γίνει μετά την ένταξη στην ΟΝΕ; Τι θα απολαύσει ο Έλληνας πολίτης, τι θα απολαύσει ο ελληνικός λαός, η Ελλάδα, η χώρα μας;

Με την οικονομική πολιτική που ασκείται μέχρι τώρα και αυτήν που θα ασκηθεί υποχρεωτικά σύμφωνα με το σύμφωνο σταθερότητας άλλως επαπειλούνται οικονομικές ποινές, δηλαδή μια έμμεση φορολογία από εξωελλαδικούς κύκλους, δηλαδή από ευρωπαϊκά όργανα - θα βρεθεί η ελληνική οικονομία σε ένα τρομερό αδιέξοδο, το οποίο προοιωνίζει και μείωση του βιοτικού επιπέδου, αλλά προπαντός αύξηση της ανεργίας.

Θα πω ένα παράδειγμα. Πράγματι η Ισπανία είναι μία από τις έντεκα χώρες που εισήλθε στην Ο.Ν.Ε. και στη ζώνη του EURO. Όμως όπως γνωρίζετε όλοι σας, αυτό είναι γνωστό εδώ και δύο χρόνια, η ανεργία έχει φθάσει το 19% με 20% και είναι εκεί σταθερά. Και μιλάμε για μία οικονομία σαν της Ισπανίας, που έχει και βαριά βιομηχανία και αυτοκινητοβιομηχανία και πολύ εξελιγμένο τουρισμό και το εμπορικό της ισοζύγιο δεν βρίσκεται στα χάλια που βρίσκεται το δικό μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πω, ποιος θα πληρώσει το κόστος της πολιτικής που χαρακτηρίζεται μονόδρομος, δηλαδή η είσοδος της Ελλάδας στην Ο.Ν.Ε. και στη ζώνη EURO; Και εάν δεχθούμε - που εμείς στο ΔΗ.Κ.ΚΙ. δεν δεχόμαστε - ότι είναι ανάγκη να εισέλθουμε στην Ο.Ν.Ε. και στη ζώνη EURO, θα πρέπει να προηγηθεί στην Ενωμένη Ευρώπη, μία πολιτική πρώτα ένωση, που θα έχει μία αμυντική και εξωτερική πολιτική, θα έχει οικονομική ένωση, διότι όταν μιλάμε για Ο.Ν.Ε. μόνο το δεύτερο σκέλος μέχρι τώρα εφαρμόζεται δηλαδή η νομισματική για τις χώρες που έχουν εισέλθει. Και εμείς επιδιώκουμε, μόνο στη νομισματική ένωση. Η οικονομική ένωση δεν έχει γίνει, ούτε γίνεται προσπάθεια να γίνει, έχουν παραμείνει μόνο στην Κοινή Αγροτική Πολιτική που ισχύει από ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, τένος ΕΟΚ και ένα μέρος της οικονομικής ένωσης, που είναι η ΚΑΠ διασπάται.

Όπως γνωρίζετε όλοι σας στο τελευταίο Συμβούλιο Κορυφής, που έγινε στη Βιέννη, η Γερμανία έθεσε όρους. Ότι στο 75% θα χρηματοδοτείται η ΚΑΠ από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το υπόλοιπο 25% έκανε πρόταση να χρηματοδοτείται από εθνικούς πόρους. Και αυτή είναι η αρχή. Δεδομένου επιπλέον ότι το 80% των κονδυλίων που δαπανώνται για την κοινή αγροτική πολιτική, αναφέρονται σε προϊόντα της βόρειας Ευρώπης.

Πράγματι το ερώτημα είναι το ποιος πληρώνει το κόστος. Το κόστος το πληρώνει ο εργαζόμενος είτε είναι μισθωτός είτε είναι συνταξιούχος, είτε είναι αγρότης είτε επαγγελματία ετιστημένων ή μικρέμπορος, είτε ελεύθερος επαγγελματίας ετιστημένων.

Θα κάνω ορισμένες αναφορές για να αποδείξω του λόγου το αληθές. Το πρώτο είναι με την ασκούμενη εισοδηματική πολιτική μέχρι τώρα, αλλά και με στοιχεία που υπάρχουν από έρευνες που έχει κάνει και το Ινστιτούτο Εργασίας, αλλά και το ΚΕΠΕ, έχει αποδειχθεί ότι στο εισόδημα των μισθωτών από το 1982 έως το 1997 με αυξομειώσεις, η τελική μείωση ανέρχεται στο 16% περίπου.

Το δεύτερο είναι ότι ο Προϋπολογισμός τον αναδιανεμητικό του ρόλο τον παίζει υπέρ των εχόντων και κατεχόντων, υπέρ των πλουσίων, γι' αυτό έχουμε και αύξηση του ποσοστού εκείνων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, που φθάνουν κατά προσέγγιση στα δύο εκατομμύρια, δηλαδή αυτοί που έχουν το ελάχιστο κατώτατο όριο μισθού ή ημερομισθίου. Η αύξηση του δημοσίου χρέους και η πληρωμή του γίνεται από τη μεγάλη μάζα των εργαζομένων γενικώς.

Απεναντίας από αυτό το δημόσιο χρέος έχει δημιουργηθεί μια ομάδα εισοδηματιών, οι οποίοι δανείζουν στο κράτος με υψηλά επιτόκια. Έτσι όχι μόνο δεν συμβάλλουν στην αποπληρωμή του δημοσίου χρέους, αλλά ίσα-ίσα γίνεται αυτό το δημόσιο υψηλό χρέος πηγή εισοδήματος και μεγάλων εισοδημάτων και αφορολογήτων. Αναφέρομαι και στα έντοκα γραμμάτια και στα REPOS. Αναφέρομαι στα εισοδήματα των μικρομεσαίων των οποίων το φορολογικό βάρος έστω και αν λάβουμε ως υπόθεση, που έτσι θα είναι ότι τα εισοδήματά τους είναι σταθερά, θα έχουμε τεχνική αύξηση ονομαστική των εισοδημάτων τους με την αναπροσαρμογή και του συντελεστή μίσθωσης των ακινήτων στα οποία είναι εγκατεστημένοι και στην αναπροσαρμογή, προς τα πάνω πάντοτε βεβαίως, της εμπορικής αμοιβής των εμποροβιοτεχνών και ελευθέρων επαγγελματιών ετιστημένων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού αναφερθήκαμε στην πολιτική της ένταξης στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση και στη ζώνη EURO προτού περάσω σε άλλο θέμα, θα ήθελα να κάνω ορισμένες παρατηρήσεις.

Η πρώτη παρατήρηση είναι ότι παγκοσμίως για πρώτη φορά γίνεται το πείραμα να υπάρξει νόμισμα χωρίς να υποστηρίζεται από κάποιες μορφές, συγκροτημένης όμως, πολιτικής εξουσίας. Εδώ προς το παρόν η Ευρωπαϊκή Ένωση από πλευράς δομής εξουσίας θα λέγαμε ότι είναι μια διακυβερνητική ένωση. Δεν υπάρχει μόρφωμα πολιτικό, είτε ως συνομοσπονδία, είτε ως ομοσπονδία, είτε ως ενιαίο κράτος. Εμφανίζεται για πρώτη φορά στην παγκόσμια ιστορία η κυκλοφορία νομίσματος χωρίς να προϋπάρχει συγκροτημένη πολιτική εξουσία που θα το στηρίζει. Και αυτό είναι το αβέβαιο του μέλλοντος του EURO με τα σημερινά δεδομένα.

Δεν θέλω να αναφερθώ, ακόμα και με αυτά τα δεδομένα, ποιο θα είναι το μέλλον του EURO. Το έχει πει πολλές φορές εδώ μέσα ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ., όπως και εκτός Ελλάδος λέγοντας ότι η Μεγάλη Βρετανία η Δανία, η Σουηδία, καίτοι πληρούν τους όρους της Συνθήκης του Μάαστριχτ δεν εισέρχονται ούτε στην ΟΝΕ και κατ'επέκταση ούτε στη ζώνη EURO. Το ερώτημα είναι γιατί.

Από την άλλη, η Γερμανία και η Γαλλία θέλουν να στήσουν το νόμισμα EURO, αλλά ακόμα δεν έχουν καταλήξει απολύτως ποια πολιτική εξουσία θα το στηρίξει. Απόδειξη ότι με την αλλαγή της κυβέρνησης στη Γερμανία και με την άνοδο των σοσιαλδημοκρατών και των πρασίνων η πρώτη μεγάλη σύγκρουση -εδώ πλέον είναι σύγκρουση και πολιτικοideολογική- έγινε μεταξύ του Υπουργού Οικονομικών του κ. Λαφοντέν με τον πρόεδρο της κεντρικής γερμανικής τράπεζας του κ. Τίλικανιερ, αλλά και με το διοικητή της ευρωπαϊκής κεντρικής τράπεζας. Δηλαδή η ανεξαρτησία των κεντρικών τραπεζών, μέχρις ότου αρχίσει να λειτουργεί η ευρωπαϊκή κεντρική τράπεζα ή και των εθνικών κεντρικών κρατικών τραπεζών, αυτή η ανεξαρτησία μέχρι πού φθάνει;

Διότι, εάν δεχθούμε τη νομισματική σταθερότητα στα όρια που έχουν καθοριστεί, 3% έλλειμμα, 3% πληθωρισμό κλπ., αυτά τα ποσοστά είναι τυχαία. Δεν καθορίζονται από κάπου. Είναι τυχαία. Μπορούσε να είναι 4% ή 5% ή ακόμη και 2%.

Το ερώτημα που τίθεται είναι τι γίνεται όταν υπάρχουν διλήμματα. Και τα διλήμματα τα θέτει πάντοτε η πολιτική εξουσία, ανάλογα με τι σκοπούς επιδιώκει να θεραπεύσει. Ελεγχόμενο πληθωρισμό και οικονομική ανάπτυξη για μείωση της ανεργίας ή νομισματική σταθερότητα, οικονομική στασιμότητα και αύξηση της ανεργίας; Διότι η πολιτική δεν μπορεί να είναι δογματική. Όποτε η πολιτική ασκήθηκε δογματικά απέτυχε παταγωδώς, διότι η πολιτική έχει ένα και μόνο σκοπό. Να λύνει κοινωνικά προβλήματα. Και αυτό το πρόβλημα μέρα με την ημέρα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης τίθεται εντονότερα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα μπορούσα να κατηγορήσω την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και τις επαγγελίες της Νέας Δημοκρατίας στο ότι ενώ βλέπουμε να αλληλοκατηγορούνται, -η μεν εφαρμόζει η δε επαγγέλλεται αλλά και εφήρμοσε στην τετραετία 1990-1993- την ίδια νεοφιλελεύθερη πολιτική. Ήταν οι στόχοι του Μάαστριχτ, δηλαδή νοεφιλελεύθερη πολιτική, χωρίς πρόγραμμα. Το μόνο πρόγραμμα που θα μπορούσε να πει κανείς ότι εφαρμόζει είναι η επίτευξη αυτών των μακροοικονομικών στόχων που θέτει η Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αλλά και αν επιτευχθούν αυτοί οι στόχοι η οικονομική ανάπτυξη που θα προέλθει θα είναι τυχαία, θα καθορίζεται από τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Το είπα και στην Επιτροπή Οικονομικών, το επαναλαμβάνω και τώρα ότι θα έχουμε άνιση οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη μέσα στη χώρα μας, όπως ήδη παρατηρείται. Συγκρίνατε το μέσο οικονομικό επίπεδο ζωής των κατοίκων του λεκανοπεδίου, του συγκροτήματος της Θεσσαλονίκης, της Λαρίσης, των Πατρών, του Ηρακλείου και συγκρίνατε το μέσο οικονομικό επίπεδο των κατοίκων του Νομού Γρεβενών, Ευρυτανίας, Αρκαδίας, της Σαμοθράκης και άλλων άγονων νησιών. Γιατί; Γιατί δεν υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης που να επιδιώκει ορισμένους συγκεκριμένους στόχους, αλλά η ανάπτυξη γίνεται εικη και ως

έτυχε, ενώ θα έπρεπε για να μπορέσει να σταθεί η Ελλάδα εάν εισέλθει ή όποτε εισέλθει, στην ΟΝΕ και στη ζώνη Ευρώ, να έχει μία ισόρροπη οικονομική ανάπτυξη, διότι αλλιώς η Ελλάδα ως σύνολο θα αποτελεί τα Γρεβενά, την Ευρυτανία, την Αρκαδία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μη μου πει κανείς από οποιαδήποτε πτέρυγα της Βουλής είτε και από τα έδρανα της Κυβέρνησης ότι αυτό δεν θα γίνει. Η Ελλάδα και αν ακόμα ενταχθεί στην ΟΝΕ θα είναι κάποια υποβαθμισμένη, υποανάπτυκτη οικονομικά, κοινωνικά και πολιτιστικά περιφέρεια της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα αναφερθώ τώρα σε ειδικότερους τομείς της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Προκαταβολικά τονίζω ότι στην προσεχή δεκαετία το μεγάλο οικονομικό και κοινωνικό πρόβλημα στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες θα είναι το αγροτικό. Η εξέλιξη της τεχνολογίας είναι τέτοια που εκατοντάδες χιλιάδες αγροτικά χέρια τα θέτει εκτός αγροτικής παραγωγής.

Και ταυτόχρονα δημιουργεί στρατιές ανέργων, οι οποίοι είναι αγρότες άνεργοι και έχουμε εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση, αλλά και όπου πάνε στα μεγάλα αστικά κέντρα δεν υπάρχει περίπτωση απασχόλησης διότι ήδη υπάρχει και αποβιομηχανοποίηση στην Ελλάδα, αλλά και η εξέλιξη της τεχνολογίας και στη βιομηχανία και εκεί που γίνονται επενδύσεις, αντί να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, μειώνει τις θέσεις εργασίας περιορίζει τις θέσεις εργασίας η εξέλιξη της τεχνολογίας, καίτοι γίνονται επενδύσεις. Και έτσι το αγροτικό πρόβλημα θα είναι το μεγάλο πρόβλημα στην παγκόσμια οικονομία, στην Ελλάδα θα είναι εκρηκτικό και διότι ο κλήρος είναι μικρός και άρα η καλλιέργεια θα είναι οικονομικά ασύμφορος, δεν θα εξασφαλίζει ούτε τα ελάχιστα επιβίωσης στον αγρότη και διότι δεν έχουν γίνει επενδύσεις. Και δεν υπάρχει συγκεκριμένο πρόγραμμα αγροτικής οικονομίας τέτοιο που να κάνει αναδιάρθρωση των καλλιεργειών, να επιλέξει ποιες καλλιέργειες, σε ποιες περιοχές της χώρας, ποιες θα επιδοτηθούν που να εκμεταλλευτούμε τα συγκριτικά πλεονεκτήματα κλίματος, έκτασης κλπ., για να μπορέσουν όσοι μείνουν στη γεωργία, να παράγουν ανταγωνιστικά και σε κόστος και σε ποιότητα προϊόντα τέτοια, που να μπορούν να σταθούν στην ευρωπαϊκή τουλάχιστον αγορά και σε άλλες, κάτι που δεν έχει γίνει.

Απεναντίας, όχι μόνο δεν γίνανε επενδύσεις στην αγροτική οικονομία, αλλά και αυτό το ελάχιστο ο αναδασμός της καλλιεργημένης γης -έχει σταματήσει και έτσι παραμένει κατακερματισμένος ο αγροτικός κλήρος.

Θα πω δύο λόγια για τη μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση. Στην Ελλάδα, όπως γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μεγάλη βιομηχανία δεν είναι ελληνική. Δηλαδή τα κεφάλαια τα επενδεδυμένα στη μεγάλη βιομηχανία δεν είναι ελληνικά, είναι πολυεθνικά. Ο τομέας εκείνος της δευτερογενούς παραγωγής, που είναι καθαρά ελληνικός, έχει καθαρά ελληνικά κεφάλαια, είναι η μικρομεσαία επιχείρηση. Τι γίνεται, όμως, με τη μικρομεσαία επιχείρηση; Τίποτα το συγκεκριμένο. Ούτε ποιους τομείς δευτερογενούς παραγωγής έχουμε επιλέξει, ούτε πού θα εγκατασταθούν, ούτε έχουμε δημιουργήσει τέτοιους θεσμούς έμμεσης στήριξης της μικρομεσαίας επιχείρησης, όταν είναι δεδομένο και αποδεδειγμένο ότι η παραγωγική επιχείρηση που προσήκει, που αρμόζει στα ελληνικά δεδομένα, είναι η μικρή και η μεσαία επιχείρηση. Διότι και δεν χρειάζεται μεγάλα κεφάλαια και απασχολεί περισσότερο εργατικό προσωπικό εν σχέσει με τη μεγάλη βιομηχανία και ανάλογα με το μέγεθος του κεφαλαίου που απασχολεί. Δηλαδή εάν π.χ. -το παράδειγμα είναι τυχαίο- μια επένδυση πέντε εκατομμυρίων (5.000.000) στη βιοτεχνία δημιουργούνται πέντε θέσεις εργασίας, πέντε εκατομμύρια (5.000.000) στη βιομηχανία, μπορεί να δημιουργηθεί μια ή και, ουδεμία δηλαδή θέση εργασίας.

Επομένως και για πολλούς άλλους λόγους και δη κοινωνικούς και οικονομικούς, δηλαδή απασχόλησης, έπρεπε να δοθεί βάρος στη μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση.

Απεναντίας τι γίνεται; Βάλλεται η ελληνική μικρομεσαία επιχείρηση.

Για παράδειγμα, ο τρόπος φορολόγησής της, ο τρόπος φορολόγησης των προσωπικών εταιρειών, που είναι αυτός που φορολογείται και η προσωπική επιχείρηση, κάτι που είχε επιβάλλει η Νέα Δημοκρατία. Το Π.Α.Σ.Ο.Κ., όταν τη θεσμοθέτησε η Νέα Δημοκρατία, την κατήγγειλε και είχε υποσχεθεί ότι θα καταργήσει αυτό τον τρόπο φορολόγησης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων προσωπικής εταιρικής μορφής. Τώρα η Νέα Δημοκρατία που είναι στην Αντιπολίτευση λέει "θα το καταργήσω" και το Π.Α.Σ.Ο.Κ. που θα την καταργούσε, τη διατηρεί.

Τι σημαίνει αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ότι τα δύο μεγάλα κόμματα εφαρμόζουν και ασκούν την ίδια ακριβώς οικονομική πολιτική. Απλώς λεκτικά διαφέρουν από το εάν βρίσκονται στα κυβερνητικά έδρανα ή σε εκείνα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ λίγο στις δημόσιες επενδύσεις. Εάν παρατηρήσετε οι δημόσιες επενδύσεις μειώνονται. Στον προϋπολογισμό του 1998 όταν είδαν ότι αυξάνεται το έλλειμμα, μείωσαν τις επενδύσεις και έτσι οι δημόσιες επενδύσεις από εγχώριους πόρους το 1998 έχουν μειωθεί κατά εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμές εάν δεν με απατάει η μνήμη.

Αυτές, όμως, οι επενδύσεις που γίνονται προς τα πού αποβλέπουν; Στο τίποτα. Πολλές φορές είναι χαμένα χρήματα ή μάλλον γίνονται στο λεκανοπέδιο της Αττικής που καθίστανται αντιπαραγωγικές, δεν λύνουν κανένα πρόβλημα, απλούστατα δημιουργούν ένα φαύλο κύκλο προβλημάτων. Παραδείγματος χάρι, η λεωφόρος Ελευσίνας-Σπάτων, εβδομήντα χιλιόμετρα, κοστίζει γύρω στα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) και όλο αυτό το ποσό έχει εξευρεθεί εδώ και δύο χρόνια και εκτελείται το έργο.

Για την Εγνατία οδός που ενώνει την Αδριατική από την Πρέβεζα μέχρι τα σύνορα στον Έβρο που πλησιάζει προς τον Εύξεινο Πόντο, επτακόσια περίπου χιλιόμετρα, έχουν εξευρεθεί μέχρι τώρα γύρω στα τετρακόσια ογδόντα (480.000.000.000) δισεκατομμύρια. Τα υπόλοιπα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) περίπου αναζητούνται είτε στην ιδιωτική συγχρηματοδότηση είτε στα έσοδα που θα προέλθουν από τα διόδια της ΠΑΘΕ, της λεωφόρου Πατρών-Αθηνών-Θεσσαλονίκης-Ευζώνων.

Το μέγα ερώτημα που τίθεται είναι εάν εθνική προτεραιότητα αποτελεί η ένωση Ελευσίνας με τα Σπάτα ή η ζεύξη Αδριατικής και Εύξεινου Πόντου. Ρωτώ την Εθνική Αντιπροσωπεία για να δείτε τις επιλογές προς τα που απευθύνονται οι επενδύσεις. Η πρώτη είναι επιλογή που λύνει πρόσκαιρα ένα πρόβλημα κυκλοφοριακό και στην Αττική. Η δεύτερη επιλογή γεωστρατηγική και γεωοικονομική εθνική επιλογή. Πιστεύω ότι δεν είναι επιλογή της Κυβέρνησης. Έχει επιβληθεί από την εργολάβο εταιρεία, τη γερμανική HOECHTIF, που ανέλαβε να κατασκευάσει το αεροδρόμιο των Σπάτων. Εάν δεν υπήρχε στη σύμβαση αυτός ο όρος για το αεροδρόμιο των Σπάτων, δεν θα γινόταν ο δρόμος αυτός.

Σε εθνικές, όμως, επιλογές ύψιστης σημασίας, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν επηρεάζεται ο κίνδυνος δημιουργίας της λεγόμενης από εμάς τους Έλληνες παραεγνατίας, από τους βόρειους γείτονές μας Βουλγάρους, Σκοπιανούς και Αλβανούς της πραγματικής Εγνατίας, που θα ενώνει Δυρράχιο, Τίρανα, Σκόπια, Σόφια, Εύξεινο Πόντο, ζητείται η χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Τουρκία συνηγορεί και εμείς αντί να είχαμε ήδη αποτελειώσει τουλάχιστον την οδική Εγνατία για να μη μιλήσω -που έπρεπε να μιλάμε όλοι για σιδηροδρομική Εγνατία, για πληροφοριακή, τηλεπικοινωνιακή Εγνατία, για ενεργειακή Εγνατία, μιλάμε μόνο -τα άλλα ούτε και τα υποψιάζομαστε- για την οδική Εγνατία, η οποία προβλέπεται να αποπερατωθεί κατά το ΥΠΕΧΩΔΕ γύρω στο 2002. Εγώ πιστεύω, όμως, ότι ούτε το 2008, με τα σημερινά δεδομένα, θα αποπερατωθεί.

Για τι άλλο να μιλήσω; Για το αεροδρόμιο της Αλεξανδρούπολης ή της Καβάλας, που είναι αεροδρόμια επαρχιακών πόλεων; Με τα νέα δεδομένα θα έπρεπε να γίνει η ζεύξη άσπρης θάλασσας -Αιγαίου- και Μαύρης Θάλασσας -Ευξείνου Πόντου- με τον αγωγό Πύργου Βουλγαρίας, Αλεξανδρούπολης, που είναι η πρώτη προσπάθεια παράκαμψης των στενών Βοσπόρου-Ελλησπόνδου -έτσι η Τουρκία μπαίνει στο περιθώριο από πλευράς ελέγχου ροής του πετρελαίου-

ζεύξη που μπορεί να γίνει οδική, σιδηροδρομική, αλλά και θαλάσσια, με το δημιουργηθούν αμοιβαίες ζώνες ελεύθερου εμπορίου, στη Αλεξανδρούπολη για τη Βουλγαρία και στον Πύργο για την Ελλάδα. Τέτοιες μεγάλες επιλογές στρατηγικής σημασίας ούτε καν τίθενται σε σκέψη από την Κυβέρνηση.

Και αυτά τότε; Στο λυκόφως του εικοστού πρώτου αιώνα, όταν και οι γεωπολιτικές και οι γεωοικονομικές συνθήκες ευρύτερη περιοχή της Ελλάδας έχουν αλλάξει...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Στο λυκαυγές του εικοστού πρώτου αιώνα και στο λυκόφως του εικοστού αιώνα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Ναι, στο λυκαυγές του εικοστού πρώτου αιώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Είμαστε στο λυκόφως του εικοστού αιώνα και στο λυκαυγές του εικοστού πρώτου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις σκέψεις το Δ.Η.Κ.ΚΙ. θέτει ενώπιον της Εθνικής Αντιπροσωπείας και κατηγορεί την Κυβέρνηση ότι δεν κάνει τίποτα, γιατί δεν έχει συγκεκριμένο πρόγραμμα, χαλαρό, ενδεικτικό, όπως λέμε, οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Βαδίζει στα τυφλά. Έχει αφήσει τα πάντα στους κανόνες της ελεύθερης αγοράς, ό,τι κάνει και η Νέα Δημοκρατία.

Άλλωστε, η Νέα Δημοκρατία, ούσα γνήσιο νεοφιλελεύθερο κόμμα, δεν γνωρίζει τι θα πει πρόγραμμα οικονομικής ανάπτυξης. Αλλά το ΠΑΣΟΚ που φέρεται ότι είναι σοσιαλιστικό έπρεπε να έχει τουλάχιστον προγράμματα χαλαρά, προγράμματα ενδεικτικά, πάντως να έχει ένα πλαίσιο προγράμματος και όχι στην τύχη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει παρέλθει ο χρόνος. Θα σταματήσω εδώ και θα κάνω μία τελευταία παρατήρηση. Καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό στο σύνολό του με μία εξαίρεση τις δαπάνες για την εθνική άμυνα. Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα βαθιά πατριωτικό, βαθιά φιλολαϊκό και κοινωνικό έχει την εξής αρχή. Για να ασκήσει κανείς οποιαδήποτε πολιτική καπιταλιστική, σοσιαλιστική, κομμουνιστική πρέπει να υπάρχει πατρίδα. Εάν δεν έχεις πατρίδα, δεν μπορείς να ασκήσεις ούτε κομμουνιστική πολιτική, ούτε σοσιαλιστική πολιτική, ούτε νεοφιλελεύθερη πολιτική.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Οι δαπάνες είναι για το ΝΑΤΟ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Γι' αυτό, παρά τις πολλές ενστάσεις που έχουμε ως προς τον τρόπο διαχείρισης των κονδυλίων που αναφέρονται στην εθνική άμυνα, αλλά προπαντός ως προς τον τρόπο προμηθειών των εξοπλισμών που γίνονται από το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, ψηφίζουμε τις δαπάνες για την εθνική άμυνα, διότι λάθη στην οικονομική και κοινωνική πολιτική αν γίνουν, διορθώνονται, αλλά λάθη εθνικά και δη απώλεια εθνικού εδάφους, αν ποτέ συμβεί, δεν διορθώνεται.

Το Δ.Η.Κ.ΚΙ. δεν θέλει να κλάψει και άλλες αξέχαστες πατρίδες.

(Χειροκροτήματα από τον πτέρυγα του Δ.Η.Κ.ΚΙ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα συνεχίσουμε με τους ειδικούς εισηγητές.

Πρώτος θα πάρει το λόγο ο κ. Δημήτριος Σαρρής. Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το κύριο χαρακτηριστικό του νέου κρατικού Προϋπολογισμού το 1999 είναι ότι στο τέλος της χρονιάς χρήσης του θα κριθεί από το συγκεκριμένο του αποτέλεσμα. Είναι ο προϋπολογισμός της γνώσης του καλού ή του κακού του αποτελέσματος. Είναι δηλαδή προϋπολογισμός της αλήθειας. Ο απολογισμός του για πρώτη φορά δεν θα είναι τυπικός λογιστικός έλεγχος. Ο νέος κρατικός Προϋπολογισμός σαν ο τελευταίος σκυταλοδρόμος πριν τον θερματισμό μιας σκυταλοδρομίας πρέπει να τρέξει γρηγορότερα το 1999 ώστε να καλύψει πιθανές αργοπορίες άλλων σκυταλοδρόμων προϋπολογισμών. Έτσι λοιπόν είτε θα επιτύχει το έπαθλο της ένταξης

της χώρας μας στο ενιαίο νόμισμα EURO στην ONE, επιτυγχάνοντας την ποθητή ένταξη της πατρίδας μας στην οικονομική και νομισματική ένταξη και στη ζώνη του EURO είτε θα απορριφθεί από αυτή. Μέσος όρος δεν υπάρχει.

Είναι λοιπόν Προϋπολογισμός κύρια ένταξης στην ONE, φιλοδοξεί δε να εκδόσει το τελευταίο εισιτήριο για τον τελευταίο σταθμό προορισμού που είναι το ενιαίο νόμισμα. Ο ελληνικός λαός έχει πραγματικά δοκιμασθεί από μία μακρά περίοδο σταθεροποίησης της οικονομίας και έχει φθάσει -είναι αλήθεια αυτό- στα όρια της αντοχής του. Όμως η δύσκολη περίοδος αναλώθηκε κατά το μεγαλύτερο μέρος της, σήμερα δε βρισκόμαστε στο κατώφλι της πύλης της ONE.

Για να μην πάνε χαμένες τόσες και τόσες προσπάθειες, ακόμη για να απολαύσουμε τα ωφέλη από την ένταξή μας στην ONE αξίζει να κάνουμε μία ακόμη υπερπροσπάθεια στην τελική ευθεία.

Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ από το 1994 μέχρι σήμερα, από την εποχή του αείμνηστου διδύμου Παπανδρέου-Γεννηματά μέχρι και σήμερα του διδύμου Σημίτη - Παπανωνίου, στηρίχθηκε σε τρεις κύριους άξονες: Σταθεροποίηση - ανάπτυξη - κοινωνική δικαιοσύνη. Αποτέλεσμα αυτής της οικονομικής πολιτικής είναι οι ιδιαίτερα θετικές εξελίξεις για την ελληνική οικονομία που σημειώνονται αυτήν την περίοδο της κατάθεσης και συζήτησης του κρατικού Προϋπολογισμού. Η ένταξή μας στην ONE αποδεικνύεται ότι είναι επιτακτικότερη παρά ποτέ, ιδιαίτερα μετά την οδυνηρή δοκιμασία της πρόσφατης Νομισματικής κρίσης. Αν η σοφή επιλογή της ένταξής μας στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών την περασμένη Άνοιξη ήταν πραγματικά αναγκαία και απέτρεψε μία νομισματική μας καταβάρθρωση από την επίθεση των κερδοσκόπων ενάντια στο εθνικό μας νόμισμα, η ένταξή μας στη ζώνη του EURO ενός ισχυρότατου νομίσματος με παγκόσμιο κύρος, αποτελεί μοναδικό μέσο προστασίας των εισοδημάτων του εργαζόμενου λαού αλλά παράλληλα διασφαλίζει τις κατάλληλες εκείνες συνθήκες σταθερότητας που αποτελούν τον αναγκαίο βιότοπο για την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας.

Η αξιόπιστη και άκρως ικανοποιητική εκτέλεση του κρατικού Προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους, αποδεικνύει την εμπέδωση κλίματος δημοσιονομικής πειθαρχίας και εξυγίανσης της εθνικής μας οικονομίας. Το 1998 πραγματοποιήθηκε εντυπωσιακή σύγκλιση της οικονομίας μας με την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έγινε αποκλιμάκωση του πληθωρισμού και των μακροχρόνιων επιτοκίων, παρά την υποτίμηση της δραχμής που απέτελεσε, όπως είναι γνωστό, το τίμημα της εισόδου μας στο σύστημα συναλλαγματικών ισοτιμιών, λόγω της υπερτίμησης που είχε, έπρεπε να ενταχθεί με την πραγματική της τότε αξία.

Οι δύο βασικοί στόχοι, η μείωση του ελλείμματος και η αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους είχαν ως αποτέλεσμα πολύ καλύτερο από τις αρχικές προβλέψεις του προγράμματος σύγκλισης.

Το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα φθάσει μόλις το 2,2% του ΑΕΠ, ενώ το δημόσιο χρέος μειώθηκε δραστικά ως ποσοστό του ΑΕΠ κατά τέσσερις εκατοστιαίες μονάδες, από 109,5% σε 105,5% του ΑΕΠ, ελαφρύνοντας αρκετά τις δανειακές ανάγκες του κράτους και αναστρέφοντας την ανοδική πορεία του χρέους προς τα κάτω, για πρώτη φορά μετά από πάρα πολλά χρόνια.

Η μείωση δε του ελλείμματος επιτεύχθηκε με τη μείωση των καταναλωτικών δαπανών του δημοσίου ως ποσοστού του ΑΕΠ και με τη διεύρυνση της φορολογικής βάσης.

Ο πληθωρισμός, η Λερναία Ύδρα που απομυζά τα εισοδήματα των λαϊκών στρωμάτων, μειώθηκε στο 4,7% τον Οκτώβριο με προοπτική παραπέρα μείωσής του στο 4,2% στο τέλος του χρόνου. Η ελληνική οικονομία, δε έφθασε σε ρυθμό ανάπτυξης 3,5%, που ξεπερνά κατά μία εκατοστιαία μονάδα το μέσο ρυθμό ανάπτυξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που προωθεί την πραγματική σύγκλιση του ελληνικού βιοτικού επιπέδου προς το μέσο ευρωπαϊκό.

Ο νέος Προϋπολογισμός του 1999 και ο ενταξιακός του χαρακτήρας

στοχεύει στην επίτευξη στο τέλος του έτους των κριτηρίων ένταξης της χώρας μας στην ONE, κάνοντας τις αναγκαίες διορθωτικές παρεμβάσεις, ανασκευάζοντας τις μέχρι σήμερα αστοχίες και λάθη. Είναι, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός που έρχεται να διορθώσει τα λάθη του προγραμματισμού, αλλά και της εφαρμογής όλων των προηγούμενων προϋπολογισμών.

Προβλέπει, λοιπόν, μείωση του ελλείμματος της κεντρικής κυβέρνησης στο 4% του ΑΕΠ από το 4,2% το 1998 και 6,1% το 1997. Αν λάβει κανείς υπόψη του αυτήν τη μείωση και συνυπολογίσει τα πλεονάσματα των δημοσίων οργανισμών, τότε το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης θα μειωθεί στο 1,9% του ΑΕΠ, πολύ μικρότερο του 3% που είναι το σχετικό κριτήριο του Μάαστριχτ και του 2,1% που αποτελεί τον αντίστοιχο στόχο του προγράμματος σύγκλισης.

Προβλέπει μεταφορά στις παραγωγικές επενδύσεις πόρων από την κατανάλωση και μείωση των δανειακών αναγκών του δημοσίου για στήριξη του τακτικού Προϋπολογισμού από το 3,2% του ΑΕΠ το 1998 στο 2,7% το 1999, ενώ αυξάνονται οι δανειακές ανάγκες για ενίσχυση του Προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων από το 2,7% του ΑΕΠ το 1998 στο 3% το 1999. Αισιοδοξεί, επίσης, να καθηλώσει τον πληθωρισμό -άλλωστε είναι το μοναδικό απρόσιτο μέχρι τώρα κριτήριο του Μάαστριχτ- στο τέλος του 1999 στο 2% μόλις.

Αν ο Προϋπολογισμός είναι μια αμαξοστοιχία με πολλά βαγόνια δαπανών, τότε ολόκληρο το συρμό έλκει ασθμαίνοντας μία ατμομηχανή, τα έσοδα. Η ασφαλής δε και η ταχεία πορεία της αμαξοστοιχίας εξαρτάται από την ισχύ της ατμομηχανής, δηλαδή από το ύψος των εσόδων και βέβαια από τη δεξιτεχνία του μηχανοδηγού. Από τον περιορισμό της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου, από τη φυσιολογική αύξηση των εισοδημάτων λόγω αύξησης του ΑΕΠ χωρίς να επιβληθούν νέοι φόροι, από την εντατικοποίηση των ελέγχων και από την αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, προβλέπεται η ενίσχυση των κρατικών ταμείων με αυξημένα έσοδα κατά 489,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Ειδικότερα, το σύνολο των φορολογικών εσόδων προβλέπεται να αυξηθεί κατά 5,8% και να έλθει στα 9,088 τρισεκατομμύρια δραχμές από 8,5 περίπου τρισεκατομμύρια δραχμές το 1998. Το σύνολο των εσόδων του τακτικού Προϋπολογισμού, όπου περιλαμβάνονται και τα μη φορολογικά έσοδα, προβλέπεται να αυξηθεί κατά 6,1% ή κατά 580 δισεκατομμύρια δραχμές και να φθάσει περίπου τα 10 τρισεκατομμύρια δραχμές από 9,4 τρισεκατομμύρια δραχμές φέτος.

Προβλέπεται αύξηση εσόδων από αμέσους φόρους κατά 6,6% ή κατά 214,5 δισεκατομμύρια δραχμές, που θα ανέλθουν συνολικά σε 3,4 τρισεκατομμύρια δραχμές από 3,2 τρισεκατομμύρια δραχμές φέτος. Αυτή η αύξηση θα προέλθει από την αύξηση εσόδων φόρου εισοδημάτων φυσικών προσώπων κατά 4,3%, τα οποία εκτιμάται ότι θα ανέλθουν στα 1,44 τρισεκατομμύρια από 1,38 τρισεκατομμύρια φέτος. Τα έσοδα από τους φόρους ακίνητης περιουσίας προβλέπεται να μείνουν παγωμένα στα ίδια επίπεδα με τα φετινά, δηλαδή να παραμείνουν στα 130,5 δισεκατομμύρια δραχμές.

Ένας μεγάλος τομέας των εσόδων είναι οι έμμεσοι φόροι, που είναι πραγματικά άδικοι, γιατί επιβάλλονται ισόποσα επί εχόντων και μη εχόντων και βαρύνουν ιδιαίτερα τις χαμηλές εισοδηματικές τάξεις.

Υπάρχει βέβαια -και αυτό θα το καταθέσω και σαν πίνακα στην Εθνική Αντιπροσωπεία- μία διαχρονική αλλαγή τα τελευταία χρόνια στη σύνθεση των φορολογικών εσόδων.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Σαρρής καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Οι έμμεσοι φόροι σε ποσοστό συμμετοχής τους στο σύνολο των φορολογικών εσόδων μειώθηκαν κατά οκτώ εκατοστιαίες μονάδες το διάστημα 1993-98. Απόδειξη είναι ότι το φορολογικό μας σύστημα γίνεται όλο και πιο δίκαιο, δικαιότερο όμως μπορούμε να πούμε καλύτερα -είναι πιο σωστός όρος- γιατί υπάρχει πολύς δρόμος ακόμα, για να γίνει πραγματικά δίκαιο.

Ο φετινός Προϋπολογισμός προβλέπει μεν αισθητή μείωση κάποιων έμμεσων φόρων, δεν μπορούμε όμως να μιλήσουμε για ριζική αναμόρφωση του φορολογικού μας συστήματος. Η χρονική στιγμή της πορείας μας στην τελική ευθεία προς την Ο.Ν.Ε., που δημιουργεί ασφυκτικά πλαίσια, δεν αφήνει περιθώρια για τέτοιες σημαντικές κινήσεις.

Τέτοιου είδους μεγάλες πολιτικές και κοινωνικές πρωτοβουλίες, που θα κρίνουν το ευρωπαϊκό μέλλον της χώρας, θα εκδηλωθούν ταυτόχρονα μέσα στο επόμενο έτος. Κοντά στην πολυπόθητη ένταξη στην Ο.Ν.Ε., που θα κριθεί από τους τελικούς δείκτες του 1999, θα γίνει διάλογος και θα ληφθούν αποφάσεις για δύο μεγάλες ακόμα μεταρρυθμίσεις. Πρόκειται για τη μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος, καθώς και του ασφαλιστικού συστήματος.

Όμως, παρά τα μικρά περιθώρια που υπάρχουν, σήμερα ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει τη μείωση των έμμεσων φόρων κατά εκατόν εβδομήντα δισεκατομμύρια (170.000.000.000) δραχμές, που ανακουφίζουν τα χαμηλά λαϊκά στρώματα. Η μείωση της τιμής της βενζίνης, η μείωση της τιμής του πετρελαίου θέρμανσης, οκτώ (8) δραχμές στο λίτρο για τη βενζίνη και τριάντα χιλιάδες (30.000) δραχμές μείωση στον τόνο για το πετρέλαιο θέρμανσης -από εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές έγινε εβδομήντα χιλιάδες (70.000) δραχμές- είναι αισθητές μειώσεις, που ευνοούν τα μικρά εισοδήματα. Επίσης, οι μειώσεις στις τιμές των αυτοκινήτων και ιδιαίτερα εκείνων του χαμηλού και μεσαίου κυβισμού αφορούν ένα ευρύ φάσμα πολιτών.

Αξίζει να τονίσουμε ότι ο νέος Προϋπολογισμός δεν προβλέπει, πράγματι, τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Η επιλογή της Κυβέρνησης να προχωρήσει στη μείωση φορολογίας στη βενζίνη, στο πετρέλαιο θέρμανσης και στο ηλεκτρικό ρεύμα, έχει θετικότερα αποτελέσματα για τους πολίτες των χαμηλών εισοδηματικών στρωμάτων από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας. Γιατί η φορολογική ελάφρυνση από την τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας θα οδηγούσε σε φορολογική ελάφρυνση μόνο κατά πέντε χιλιάδες (5.000) δραχμές τα χαμηλά εισοδήματα και περίπου ογδόντα χιλιάδες (80.000) δραχμές τα υψηλά εισοδήματα. Άρα, η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας ωφελεί περισσότερο τα υψηλά εισοδήματα, ενώ δεν το έχουν ανάγκη, ενώ τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα ωφελούνται πολύ περισσότερο από τη μείωση της φορολογίας των πετρελαιοειδών και του τιμολογίου της Δ.Ε.Η.

Τονίσαμε ήδη ότι η έμμεση φορολογία είναι η πιο άδικη φορολογία. Βέβαια για τη βενζίνη την ίδια τιμή πληρώνει ο φτωχός, για να κινήσει το μικρού κυβισμού αυτοκίνητό του και ο πλούσιος για να κινήσει την πολυτελή λιμουζίνα του. Η μείωση της τιμής όμως της βενζίνης, όσο μικρή και αν είναι, ανακουφίζει κάπως το μικροεισοδηματία και αφήνει αδιάφορο τον πλούσιο.

Οι επιπτώσεις, λοιπόν, από την όποια μείωση των έμμεσων φόρων σε βασικά καταναλωτικά αγαθά είναι διαφορετικές σε σχέση με την κοινωνική δικαιοσύνη. Είναι αλήθεια ότι αρκετά έχουν προσφέρει οι εργαζόμενοι, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, που δικαιολογημένα χαρακτηρίζονται σαν τα υποζύγια του Προϋπολογισμού. Τώρα είναι η σειρά των εχόντων επιχειρηματιών. Τώρα θα κληθούν οι επιχειρηματίες, με τις αποφάσεις τους να αποδείξουν ότι ενδιαφέρονται για το μέλλον αυτού του τόπου. Το πάγωμα των τιμών των προϊόντων τους, ο περιορισμός των αυξήσεων, ο περιορισμός των κερδών τους, αποτελούν ικανές και αναγκαίες συνθήκες για τη μείωση στο τέλος του 1999 του πληθωρισμού στα όρια του κριτηρίου ένταξης, δηλαδή στο 2%. Συνολικά προβλέπεται αύξηση από τους έμμεσους φόρους κατά 5,3% ή κατά διακόσια ογδόντα τέσσερα δισεκατομμύρια (284.000.000.000) δραχμές, τα οποία θα ανέλθουν σε 5,16 τρισεκατομμύρια δραχμές από 5,33 τρισεκατομμύρια δραχμές το 1998.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόσθετοι φόροι εσόδων είναι τα μη φορολογικά έσοδα, που υπολογίζεται ότι θα ανέλθουν στα οκτακόσια ογδόντα δύο δισεκατομμύρια (882.000.000.000) δραχμές από οκτακόσια είκοσι τρία δισεκατομμύρια (823.000.000.000) δραχμές φέτος, χωρίς να συνυπολογισθούν τα έσοδα από την

Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν και φόροι υπέρ τρίτων, που βεβαίως δεν αποτελούν έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, μια που διατίθενται στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Η Κυβέρνηση προβλέπει να εφαρμόσει τον παρόντα Προϋπολογισμό, τον Προϋπολογισμό του 1999, με αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών και με φορολογικούς ελέγχους.

Η ολοκλήρωση του προγράμματος TAXIS, οι νέοι μηχανισμοί ελέγχου, Εθνικό Ελεγκτικό Κέντρο, περιφερειακά ελεγκτικά κέντρα, το σύστημα ηλεκτρονικής παρακολούθησης των δηλώσεων του φόρου μεγάλης ακίνητης περιουσίας, η ηλεκτρονική υποβολή του ΦΠΑ, είναι μερικά από τα μέτρα εκσυγχρονισμού των αρμοδίων υπηρεσιών.

Επίσης, πρέπει να τονίσουμε ότι τα τιμολόγια των ΔΕΚΟ θα παραμείνουν παγωμένα μέσα στο '99, όπως προκύπτει από τον Προϋπολογισμό. Φως, νερό, εισιτήρια, ακόμη και τηλέφωνο, πιθανώς, δεν θα έχουν αυξήσεις το επόμενο έτος. Η αναμενόμενη αύξηση της παραγωγικότητας θα περιορίσει τις πιέσεις του κόστους εργασίας στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ. Το πάγωμα δε των τιμολογίων έγινε, για να συμβάλει στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού στο 2% στο τέλος του '99, που είναι, όπως τόνισα προηγούμενα, το πλέον μέχρι σήμερα, απρόσιτο κριτήριο για την ένταξή μας στην ΟΝΕ.

Στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων κύριο στοιχείο της οικονομικής πολιτικής είναι η ιδιωτικοποίηση των ΔΕΚΟ, που στόχο έχουν την ανταγωνιστικότητά τους στο νέο διεθνές περιβάλλον, την εξυγίανσή τους, τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών, καθώς και την άντληση κεφαλαίων από τη διεθνή κεφαλαιαγορά.

Την περασμένη άνοιξη τέθηκε από την Κυβέρνηση, ορίζοντας είκοσι μήνες για τις διαρθρωτικές αλλαγές. Το πρώτο μόλις οκτάμηνο βρισκόμαστε στη διαδικασία υλοποίησης δεκατεσσάρων διαρθρωτικών αλλαγών, που αποτελούν το 80% του συνολικού όγκου των μετοχοποιήσεων. Μέχρι το τέλος του χρόνου προβλέπεται η μετοχοποίηση του Χρηματιστηρίου Αθηνών, της "OLYMPIC CATERING" και της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης. Από το σύνολο των μετοχοποιήσεων που έγιναν φέτος, η Κυβέρνηση υπολογίζει έσοδα 1,022 τρισεκατομμύρια δραχμές.

Το 1999 θα συνεχιστεί το πρόγραμμα μετοχοποιήσεων και ιδιωτικοποιήσεων που περιλαμβάνει την Ιονική Τράπεζα, τη Διύρυγα της Κορίνθου, την ΕΥΔΑΠ, την Εταιρεία Ύδρευσης Αποχέτευσης Θεσσαλονίκης, τον ΟΔΥΕ, τον ΟΛΠ κλπ. Βέβαια, είναι γνωστό ότι τα έσοδα από τις μετοχοποιήσεις δεν θεωρούνται έσοδα του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά πηγάζουν στη μείωση του δημοσίου χρέους.

Έσοδα ακόμη ύψους 86,7 δισεκατομμυρίων δραχμών προβλέπεται να εισπράξει ο κρατικός Προϋπολογισμός από τα οιοπνευματώδη ποτά. Επίσης, έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης προβλέπεται να εισπραχθούν μέσα στο '99, περίπου εκατόν πέντε δισεκατομμύρια (105.000.000.000) δραχμές, που επιβάλλεται αυτός ο ειδικός φόρος στα οχήματα Ι.Χ., περίπου 53,3 τρισεκατομμύρια δραχμές λιγότερα από τα αντίστοιχα έσοδα του 1998. Η μείωση αυτή προκύπτει από τη μείωση του ειδικού φόρου κατανάλωσης στα επιβατικά αυτοκίνητα και τις μοτοσυκλέτες. Από τα τέλη κυκλοφορίας των οχημάτων υπολογίζεται να εισπραχθούν το ερχόμενο έτος, όπως τόνισα, εκατόν πέντε δισεκατομμύρια (105.000.000.000) δραχμές, πέντε δισεκατομμύρια (5.000.000.000) δραχμές περισσότερα από το 1998.

Από άλλες διάφορες φορολογικές επιβαρύνσεις των οχημάτων ο νέος Προϋπολογισμός προβλέπει έσοδα ύψους 99,1 δισεκατομμυρίων, οκτώ περίπου, δηλαδή, δισεκατομμύρια δραχμές περισσότερα από το '98.

Υπάρχουν ακόμα έσοδα όμως και από τη φορολόγηση τίτλων του δημοσίου, έσοδα τετρακόσια πέντε δισεκατομμύρια (405.000.000.000) δραχμές από φόρους στους τόκους καταθέσεων, ρέπος, εντόκων ομολόγων, τριάντα πέντε δισεκατομμύρια (35.000.000.000) περισσότερα από το '98 θα

πληρώσουν οι καταθέτες και οι κάτοχοι αυτών των τίτλων. Η αύξηση αυτή δεν προέρχεται από αύξηση κάποιου φορολογικού συντελεστή, αλλά προέρχεται από την πρόβλεψη ότι ενόψει της ένταξής μας στην ΟΝΕ, η χρηματιστηριακή και όχι μόνο αγορά θα έχει αύξηση του τζίρου της το '99, του όγκου των συναλλαγών της. 'Αρα, θα υπάρξει και αύξηση των κρατικών εσόδων χωρίς καμία αύξηση -τονίζω- των φορολογικών συντελεστών.

Ακόμη, έσοδα εξακοσίων πενήντα εννιά δισεκατομμυρίων (659.000.000.000) δραχμών προβλέπεται να πληρώσουν οι καπνιστές, στο δημόσιο, μέσα στο '99. Τόσα είναι τα έσοδα του νέου κρατικού Προϋπολογισμού από το Φόρο Προστιθέμενης Αξίας και τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα προϊόντα καπνού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγεται συχνά και γράφεται συχνότερα ότι οι τελευταίοι προϋπολογισμοί σύγκλισης δίνουν έμφαση στην ονομαστική σύγκλιση, ελλείμματα, πληθωρισμό, επιτόκια και όχι στην πραγματική σύγκλιση, δηλαδή στην ανάπτυξη και στην απασχόληση. Πολλοί δε, ομιλούν για ευημερία των αριθμών και δυστυχία των ανθρώπων. Μια ψύχραιμη, όμως, θεώρηση των πραγμάτων αποδεικνύει ότι παράλληλα με το κυνήγι των κριτηρίων σύγκλισης, η Ελλάδα αναπτύσσεται με ρυθμούς ταχύτερους από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αυτό σημαίνει ότι κλείνει προοδευτικά η ψαλίδα ανάμεσα στο βιοτικό επίπεδο του Βορειοευρωπαίου και του Έλληνα πολίτη.

Το 1998 η Ελλάδα αναπτύχθηκε με ρυθμό ανάπτυξης 3,9% έναντι 2,7% της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ το 1999 προβλέπεται ρυθμός ανάπτυξης για την Ελλάδα 3,7%, έναντι 3% των άλλων ευρωπαϊκών χωρών.

Το 1998 δημιουργήθηκαν τριάντα οκτώ χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας. Το ίδιο νούμερο προβλέπεται και για το 1999.

Η πραγματική, λοιπόν, σύγκλιση συμβαδίζει μαζί με την ονομαστική. Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι λύθηκε το πρόβλημα της ανεργίας στους νέους, που είναι ιδιαίτερα οξύ και αποτελεί νάρκη στα θεμέλια της κοινωνικής συνοχής. Είναι αλήθεια ότι προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισης της ανεργίας των νέων πρέπει να καταβληθούν μεγάλες προσπάθειες. Αποτελούν το μέλλον του τόπου. Είναι γεγονός ότι η ανεργία τους αποτελεί μια νάρκη στα θεμέλια του οικοδομήματος της κοινωνίας.

Η κοινωνική διάσταση του νέου Προϋπολογισμού αποδεικνύεται και από την αναδιάρθρωση των κρατικών δαπανών, υπέρ των δαπανών για κοινωνικούς και αμυντικούς σκοπούς σε βάρος των καταναλωτικών δαπανών.

Η επίτευξη των στόχων του νέου Προϋπολογισμού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι εφικτή. Η προβλεπόμενη αύξηση των φορολογικών εσόδων το 1999 είναι 5,8%, δηλαδή αισθητά χαμηλότερη από τη φυσιολογική εξέλιξη, λόγω της αύξησης του ΑΕΠ κατά 6,7%. Ο στόχος θεωρείται απόλυτα ρεαλιστικός και λόγω της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης, τη μείωση της φοροδιαφυγής και τις οργανωτικές βελτιώσεις του ελεγκτικού και εισπρακτικού μηχανισμού του Υπουργείου Οικονομικών, μπορεί κάλλιστα ο στόχος να επιτευχθεί.

Παρά την κρισιμότητά του, λοιπόν, ο νέος Προϋπολογισμός -και αυτό είναι ίσως παράδοξο- περιέχει λιγότερο απαιτητικούς στόχους από τους προηγούμενους.

Είναι γεγονός ότι η πορεία προς την ΟΝΕ είναι μονόδρομος. Η πορεία προς την ένταξή μας, όμως, δεν καταργεί τις ιδεολογίες. Ο Φουτζιγιάμα, ο Ιάπων διανοητής, μίλησε για την κατάρνηση των ιδεολογιών. Όμως εδώ μπορούμε να πούμε ότι η πορεία προς την ΟΝΕ δεν καταργεί τις ιδεολογίες και τα κόμματα, αλλά αντίθετα τα δοκιμάζει, γιατί οι δημοσιονομικοί στόχοι μπορεί θεωρητικά να επιτευχθούν με πάρα πολλούς τρόπους. Και έγκειται στην ιδεολογία της κάθε κυβέρνησης, που ασκεί τη διοίκηση, να καθορίσει την πορεία εκείνη και το μίγμα εσόδων και δαπανών και ιδιαίτερα το ποιος πληρώνει το κόστος, ώστε να είναι συνεπής προς την ιδεολογία της. Γιατί το ερώτημα πάντα είναι ποιες κοινωνικές τάξεις και στρώματα πληρώνουν το κόστος της ένταξης.

Κάποιοι προτείνουν περισσότερες δαπάνες, με παράλληλη υπερβολική φορολογική επιβάρυνση. Ακουσθηκε στην Οικονομική Επιτροπή. Άλλοι προτείνουν τη δραστική μείωση των δαπανών και την παράλληλη μείωση της φορολόγησης των κερδών και των εισοδημάτων.

Ο νέος Προϋπολογισμός αποτελεί ένα ρεαλιστικό κράμα ώστε να επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα. Μεριμνά για μια αισθητή μεν ελάφρυνση των φορολογικών βαρών και ενισχύει τις δαπάνες κοινωνικού, αμυντικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα. Με τον τρόπο αυτόν εξυπηρετείται ικανοποιητικά ο εθνικός στόχος της ένταξης της χώρας μας στη ζώνη του Ευρώ, ενδυναμώνεται η δική μας οικονομία, για να ανταπεξέλθει στις άκρες ανταγωνιστικές συνθήκες της διεθνούς οικονομίας, χωρίς όμως να μπει σε κίνδυνο η κοινωνική συνοχή της χώρας μας. Και αυτό είναι το σημαντικότερο απ' όλα. Γιατί με περισσή σοφία ο μηχανοδηγός, που ανέφερα προηγούμενα, του τρένου προς την ΟΝΕ κοιτάζει μεν το ρολόι του για την έγκυρη άφιξη στο σταθμό προορισμού, επιδεικνύει όμως και το απαιτούμενο ενδιαφέρον, τόσο για την εύλογη ταχύτητα του συρμού, ανάλογα με τις στροφές για την ασφαλή πορεία μέχρι τέλους, να μην έχουμε εκτροχιασμό, καθώς και για την καλύτερη δυνατή, έστω στοιχειώδη, άνεση των επιβατών ενός μακρινού και επίπονου ταξιδιού μέσα σε ένα τούνελ, ώστε να μη φθάσουν οι επιβάτες στο τέλος εξαντλημένοι ή να στασιάζουν πριν τον τελικό σταθμό.

Είναι άραγε η ΟΝΕ παράδεισος, που αξίζει τόσον κόπο και τέτοιες θυσίες του ελληνικού λαού; Ποια θα είναι τα οφέλη που θα απολαύσει άραγε ο λαός μας από την περίφημη ένταξή μας στη ζώνη του Ευρώ; Αξίζει άραγε τον κόπο; Είναι αυτονόητο ότι η παραμονή μας στα ανώτατα κέντρα των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης με την είσοδό μας στην ΟΝΕ θα κατοχυρώσει τη δική μας ασφάλεια και την εξωτερική μας πολιτική.

Στην απευκαία περίπτωση της απόρριψης του αιτήματος αυτού της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα υπάρξει περιθωριοποίηση της Ελλάδας και υπαγωγή της στην ομάδα των υπό ανάπτυξη εκείνων χωρών της πρώην Ανατολικής Ευρώπης, που συνωνούνται σήμερα στην ούρα για μία θέση κάτω από την ομπρέλα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η ένταξή μας δε, πλέον θα γίνει άπιαστο όνειρο και η Ελλάδα αδύναμη θα γίνει ευκολότερος στόχος κάθε επίβουλου γείτονα. Μία τέτοια λοιπόν εξέλιξη είναι ισοβαρής με μία μεγάλη εθνική καταστροφή.

Στην προηγή όμως περίπτωση της αποδοχής του επίμαχου αιτήματος αυτού της χώρας μας, τα πλεονεκτήματα θα είναι χειροπιαστά.

Το πρώτο πλεονέκτημα είναι ότι οι Έλληνες θα έχουμε στην τσέπη μας ένα σκληρό νόμισμα, το ένα από τα δύο ισχυρότερα νομίσματα, γιατί το δολάριο και το Ευρώ θα κυριαρχήσουν στην οικονομία του 21ου αιώνα, που σημαίνει σταθερότητα και απόλυτη ασφάλεια στα εισοδήματά μας. Σε οποιαδήποτε διεθνή κρίση ή νομισματική αναταραχή, ντόπια και ξένη, τα εισοδήματά, οι καταθέσεις, οι περιουσίες μας δεν θα κινδυνεύουν.

Το δεύτερο κύριο πλεονέκτημα είναι τα επιτόκια χορηγήσεων, τα οποία μέχρι σήμερα κατατρώνουν το εισόδημα του μικρομεσαίου επιχειρηματία και θα μειωθούν στο μισό και πλέον από τα σημερινά. Για ένα ελληνικό ζευγάρι, που σήμερα δανείζεται για να στεγασθεί με επιτόκιο 14% ή και 17%, στο τέλος του 2000 τα επιτόκια αυτά θα κατέβουν στο 7%. 'Αρα το κόστος δανεισμού για ένα μικρομεσαίο επιχειρηματία με οικογένεια θα μειωθεί στο μισό.

Η διακύμανση δε των επιτοκίων του Ευρώ θα είναι σ' αυτά τα χαμηλά επίπεδα, γιατί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, που είναι η ανώτατη νομισματική αρχή, εγγυάται τη διακύμανση των επιτοκίων από τη Στοκχόλμη μέχρι την Αθήνα στα ίδια ενιαία επίπεδα.

Το τρίτο κύριο πλεονέκτημα είναι ότι με τη μείωση των επιτοκίων των τίτλων του δημοσίου, των εντόκων γραμματίων και των ομολόγων κατά μία μονάδα, θα σημάνει ενίσχυση του

κρατικού Προϋπολογισμού κατά εκατόν τριάντα δισεκατομμύρια (130.000.000.000) δραχμές περίπου. Η πτώση, ως γνωστόν, των επιτοκίων χορήγησης συμπαρασύρει και τα επιτόκια των κρατικών τίτλων. Παραδείγματος χάρη, τα έντοκα γραμμάτια και τα ομόλογα θα πωλούνται με 5,5%, από 11% που πωλούνται σήμερα.

Η ευοίωνη λοιπόν προοπτική των επόμενων δύο-τριών χρόνων της πτώσης των επιτοκίων κατά έξι περίπου μονάδες δίνει τη σιγουριά ότι ο κρατικός Προϋπολογισμός θα έχει πλεόνασμα τότε περί τα επτακόσια δισεκατομμύρια (700.000.000.000) δραχμές. Ένα τέτοιο πλεόνασμα θα ενισχύσει το κοινωνικό κράτος. Μπορεί να διατεθεί στον τομέα της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής προστασίας, στα προγράμματα αντιμετώπισης της ανεργίας, στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, στην αύξηση των επιδομάτων κοινωνικής αλληλεγγύης και των συντάξεων.

Ήρα η Ελλάδα, που σήμερα έχει υψηλά επιτόκια, θα έχει και πιο εντυπωσιακά κέρδη από την ένταξη της στην ΟΝΕ, σε σχέση με τη Γερμανία που έχει και απολαμβάνει ούτως ή άλλως σήμερα χαμηλά επιτόκια.

Η προοπτική, λοιπόν, της πανηγυρικής ένταξης της χώρας μας στην ΟΝΕ θα έχει τέτοιες ευμενείς επιπτώσεις, που ίσως πιστεύουμε ότι θα ξεχαστούν οι όποιες θυσίες του λαού μας. Η έξοδος από το τούνελ βρίσκεται επιτέλους κοντά και το φυσικό φως της εξόδου, πράγματι, αχνοφέγγει.

Οι υπερβολικά, λοιπόν, κριτικά ιστάμενοι από την Αντιπολίτευση έναντι της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, πρέπει πράγματι να δείξουν αυτοσυγκράτηση, γιατί για πρώτη φορά η κριτική τους και οι μονότονες αιτιάσεις τους κινδυνεύουν να τους οδηγήσουν στο τέλος του 1999, με τη δικαίωση των οικονομικών επιλογών της Κυβέρνησης, σε πολύ δύσκολη θέση, να απολογούνται ότι υστέρησαν με τη γκρίνια και την καταστροφολογία τους, σαν σύγχρονοι Λακεδαιμόνιοι, σ' αυτήν τη μεγάλη εθνική υπερπροσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο νέος Προϋπολογισμός, λοιπόν, είναι προϋπολογισμός που θα χορηγήσει το τελικό εισιτήριο της ένταξης της πατρίδας μας στην ΟΝΕ. Παράλληλα θα κριθεί στο τέλος του 1999, σε ένα χρόνο, από το αν κατακτήσει το έπαθλο της ένταξης στη ζώνη του Ευρώ η χώρα μας με το δεύτερο κύμα, το 2001. Η ένταξη της Ελλάδας στη ζώνη του Ευρώ θα γίνει με το σπαθί μας.

Όσοι μιλάνε για ένταξη με πολιτικούς όρους, είναι εκτός πραγματικότητας. Δεν θέλουμε και δεν έχουμε ανάγκη την ένταξη μας με πολιτικούς όρους, γιατί σε μία τέτοια περίπτωση θα είχαμε υποθήκευση των εθνικών μας θεμάτων από υπερδυνάμεις.

Οι προοπτικές είναι, λοιπόν, ευοίωνες. Υπάρχουν όμως δύο πιθανοί κίνδυνοι:

Πρώτον, το φάσμα μιας νέας διεθνούς οικονομικής κρίσης μέσα στο 1999, (χρηματιστήρια Κίνας, Χονγκ Κονγκ, Ιαπωνίας) που δύσκολα θα ελεγχθεί όσα μέτρα και αν ληφθούν. Βέβαια, ο Προϋπολογισμός διαθέτει τα απαιτούμενα κρυφά αποθεματικά, για να αντιμετωπίσει με επιτυχία ένα νέο κλυδωνισμό. Όμως, όλα θα εξαρτηθούν από το μέγεθος της πιθανής κρίσης.

Και, δεύτερον, υπάρχει κίνδυνος από ένα κλίμα υπερασισιοδοξίας, ότι είμαστε ήδη μέσα στην ΟΝΕ που, αν μας καταλάβει σαν λαό, θα υπονομεύσουμε άθελά μας την ενταξιακή πορεία της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην πάνε χαμένοι οι κόποι και οι πολύχρονες θυσίες του ελληνικού λαού, αλλά και για να απολαύσουμε τα οφέλη από την ένταξη της χώρας μας στην ΟΝΕ, πρέπει να συμμετάσχουμε όλοι στην ύστατη υπερπροσπάθεια επίτευξης του μέγιστου αυτού εθνικού στόχου.

Γι' αυτό καλώ όλους τους κυρίους συναδέλφους να υπερψηφίσουμε τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 1999.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Σαρρή.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Θα ήθελα να καταγγείλω ότι με την πάγια πρακτική που έχει η "NET", για άλλη μια φορά τα κανόνισε, ώστε

την ώρα που ο γενικός εισηγητής του ΚΚΕ, ο Νίκος ο Γκατζής, έκανε την εισήγησή του, η "NET" διέκοψε μετά το δεύτερο ή τρίτο λεπτό της εισήγησης και ξαναέδειξε δύο ή τρία λεπτά μετά. Είναι μία πάγια τακτική. Ο ελληνικός λαός δεν μπόρεσε να ενημερωθεί για τις θέσεις του κόμματός μας. Ας το έχει υπόψη του. Η "NET" είναι κρατικό κανάλι. Είναι με ευθύνη της Κυβέρνησης που γίνονται όλα αυτά και φοβόμαστε πολύ ότι και για τον ειδικό μας εισηγητή, τον κ. Τασούλα, θα έχουμε το ίδιο φαινόμενο.

Παρακαλώ, λοιπόν, το Προεδρείο να το λάβει υπόψη και να κάνει αυτό που πρέπει, ώστε η γενική εισήγηση του ΚΚΕ να μεταδοθεί κάποια άλλη στιγμή. Θεωρούμε απαραίδεκτη αυτήν την πρακτική και τη μεθόδευση.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είναι ακριβή τα όσα λέει ο κ. Κόρακας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γικόνου, σας παρακαλώ, δεν έχετε το λόγο.

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Η "NET" διέκοψε τη Βουλή για να μεταδώσει, όπως τα άλλα κανάλια, έκτακτο δελτίο ειδήσεων, που αφορούσε την επιδρομή των Άγγλων στο Ιράκ, με βομβαρδισμούς που έγιναν από αέρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Γικόνου, επ' αυτού δεν έχετε το λόγο. Δεν είστε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κόρακα και κύριε Γικόνου, σας παρακαλώ. Δεν τιμούν τέτοια φαινόμενα την Αίθουσα μας, μια και όπως καταλαβαίνετε, μας βλέπουν αυτήν τη στιγμή όλα τα ελληνικά νοικοκυριά.

Κύριε Κόρακα, θα φροντίσω να ενημερωθώ για το θέμα αυτό. Πιστεύω ότι θα διέκοψε μόνο για το χρονικό διάστημα των ειδήσεων και θα φροντίσουμε, ώστε να μην ξανασυμβεί.

Ο κ. Νάκος έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, να πω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ.

Ορίστε, κύριε Νάκο, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, υπάρχει δυνατότητα να επανορθωθεί...

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΙΡΚΟΣ:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά, από αυτά τα οποία διαμείβονται ανάμεσα στον κ. Κίρκο και στον κ. Κόρακα.

ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ: Δεν υπάρχει καμία διαφωνία. Συμφωνούμε με τον κ. Κίρκο. Τον κ. Γικόνου δεν μπορώ να καταλάβω ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Νάκο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, την ικανοποίησή του για την επιτυχή εκτέλεση του Προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους και τη θριαμβολογία του για τη δυνατότητα σύνταξης του υπό συζήτηση Προϋπολογισμού, ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας την αποδίδει στην ουσιαστική διεύρυνση της φορολογικής βάσης, στη συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών και στην επίσπευση των διαρθρωτικών προσαρμογών. Ισχυρίζεται, μάλιστα, ότι έτσι τέθηκαν οι βάσεις για τη συστηματική και οριστική εξυγίανση των οικονομικών του κράτους.

Εάν δεν ήξερε κανείς με ποιους έχει να κάνει, ακούγοντάς τον θα πίστευε ότι όλες αυτές οι φωνές διαμαρτυρίας ανήκουν ή σε προβοκάτορες ή σε παρανοϊκούς. Δηλαδή, οι από το κυβερνών κόμμα ελεγχόμενες, Γενική Συνομοσπονδία Εργα-

τών Ελλάδος, η ΑΔΕΔΥ, το ΙΟΒΕ, ο ΣΕΒ, όλες οι οργανώσεις των εμπόρων, των επαγγελματιοβιοτεχνών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των αποστράτων, όλες οι τάξεις και οι κοινωνικές ομάδες δηλαδή.

Εύλογο, συνεπώς, είναι το ερώτημα, πώς είναι δυνατόν να θριαμβολογεί κανείς εν μέσω τόσων διαμαρτυριών; Το δικαιούται;

Ας πάρουμε, όμως, τα πράγματα με τη σειρά. Διεύρυνση της φορολογικής βάσεως ονομάζεται από την Κυβέρνηση Σημίτη η νέα φορολογική επιδρομή.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Η φορολογική επιδρομή των ετών 1996 και 1997, που προσέθεσε με τους νόμους 2459 και 2515 πενήντα νέους φόρους και η οποία συνεχίστηκε το 1998 με είκοσι έξι συνολικά νέες φορολογικές επιβαρύνσεις που επιβλήθηκαν με τους νόμους 2579 και 2648, συνεχίζεται και φέτος.

Σ' αυτό το σαστισμένο και εξουθενωμένο φορολογικά σώμα, η Κυβέρνηση ισχυριζόμενη ψευδέστατα ότι ουδέν νέο νόμο επιβάλλει, έρχεται και επιρρίπτει νέους φόρους ύψους πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών. Λες και τον πολίτη τον ενδιαφέρει εάν είναι παλιά ή νέα η ονομασία του φόρου και όχι το πόσο καλείται να πληρώσει.

Οι ασθενέστερες οικονομικά τάξεις, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι απόστρατοι, οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι επαγγελματίες, οι αγρότες, καλούνται και πάλι να σηκώσουν τα νέα υπέρρογκα φορολογικά βάρη. Την ίδια στιγμή ο κύριος Υπουργός διερωτάται έκπληκτος, πώς είναι δυνατόν να μην είναι ευχαριστημένοι οι φορολογούμενοι, όταν κανένας νέος φόρος δεν επιβάλλεται.

Το γεγονός ότι οι επιπλέον φόροι είναι ως κτυπήματα σε πυγμάχο που έχει πέσει νοκ-άουτ στο καναβάτσο, αποδεικνύεται από τη φορολογία, η οποία από το 1993 μέχρι σήμερα έχει διπλασιαστεί. Από τεσσεράμισι τρισεκατομμύρια (4.500.000.000.000) το 1993, το 1999 το ποσό ανέρχεται σε εννέα τρισεκατομμύρια (9.000.000.000.000) δραχμές.

Ας δούμε, όμως, αναλυτικά ποιοι θα πληρώσουν τους νέους φόρους. Πρώτα απ' όλα οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, οι οποίοι καλούνται να πληρώσουν εβδομήντα δισεκατομμύρια (70.000.000.000) δραχμές περισσότερα απ' όσα πλήρωναν. Θα πληρώσουν, δηλαδή, οι μισθωτοί φόρους ηξημένους έως και 27% σε σχέση με πέρσι.

Αυτό αποδεικνύεται από τον πίνακα, τον οποίο θα καταθέσω και ο οποίος έχει συνταχθεί με τον εξής απλό τρόπο:

Για τέσσερις κατηγορίες μισθωτών υπολογίστηκε το εισόδημα του 1997 και ο φόρος του 1997, το ηξημένο εισόδημα κατά την εισοδηματική πολιτική του 1998 και ο φόρος του 1998 και προκύπτει η νέα πραγματική φορολογική επιβάρυνση, η οποία είναι 27% περισσότερο απ' ό,τι πέρσι.

Εξάλλου, δεν χρειάζονται άλλες αποδείξεις, γιατί κυκλοφόρησε η εγκύκλιος του Υπουργείου Οικονομικών. Είναι η εγκύκλιος που αφορά την παρακράτηση του φόρου, είναι δε, ιδιαιτέρως αποκαλυπτική. Η εφαρμογή της αποκαλύπτει ότι η συντριπτική πλειοψηφία των μισθωτών και συνταξιούχων, η θεωρητική μηνιαία αύξηση των αποδοχών τους θα μεταφραστεί σε αναγκαστική μείωση. Αυτό, γιατί η εφορία θα παρακρατήσει περισσότερα απ' όσα οι εργαζόμενοι θα εισπράξουν ως αύξηση του μισθού τους.

Αυτή η φορολογική επιβάρυνση οφείλεται στη μεγάλη ληστεία της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακος, ή έστω της αύξησης του αφορολογήτου ορίου, ή έστω της διεύρυνσης της φορολογικής βάσεως. Είναι μεγάλη ληστεία, που διαπράττεται κατ' εξακολούθηση.

Έχω συντάξει εδώ έναν πίνακα από τις φορολογικές δηλώσεις -από τα βιβλιαράκια εκείνα- όπου δείχνει ότι τα τελευταία έξι χρόνια μόνο μια αναπροσαρμογή έγινε στη φορολογική κλίμακα κατά 5,5%. Παραμένει, δηλαδή, αναλλοίωτη η φορολογική κλίμακα για έξι συνεχείς χρονιές. Και το αντάλλαγμα που δίνει η Κυβέρνηση στους μισθωτούς και συνταξιούχους, είναι το 1% συν 1%, χωρίς

διορθωτικό ποσό, δηλαδή στην πραγματικότητα λιγότερο από 2%.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Νάκος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Στενογραφίας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ιδιαίτερα σημαντικό, όμως, είναι να σταθούμε στην αντιμετώπιση που έχει η Κυβέρνηση προς τους πολύπαθους συνταξιούχους, στα περίφημα "περήφανα γηρατεία". Το 1993 οι συνταξιούχοι, που πλήρωναν φόρο, ήταν το 18,2% των φορολογουμένων. Το 1999 οι συνταξιούχοι, που θα πληρώσουν φόρο, θα είναι ενάμισι εκατομμύριο συμπολίτες μας, δηλαδή το 25% των φορολογουμένων.

Αλήθεια, αυτήν τη διεύρυνση της φορολογικής βάσεως εννοείτε, κύριε Υπουργέ; Αυτοί οι τετρακόσιοι πενήντα χιλιάδες επιπλέον συνταξιούχοι είναι που διευρύνουν τη φορολογική βάση;

Σαν να μην έφθανε αυτό, η Κυβέρνηση επιβάλλει και ένα νέο φόρο, τον οποίο ονομάζει "περικοπή", αυτόν που ψηφίστηκε σήμερα το πρωί. Σύμφωνα μ' αυτόν, όσοι συνταξιούχοι παίρνουν πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές το μήνα και θέλουν να δουλέψουν, θα πληρώνουν πρόσθετο φόρο 70% για το μήνα της σύνταξης, που υπερβαίνει τις διακόσιες χιλιάδες (200.000) δραχμές. Επίσης, όποιος συνταξιούχος είναι μέχρι πενήντα πέντε ετών και δεν του φτάνει η σύνταξη και θέλει να δουλέψει, χάνει ολοσχερώς τη σύνταξη, γιατί αυτή θα φορολογηθεί κατά 100%.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί να αιτιολογήσει το νέο φόρο ως μέτρο για τη μείωση της ανεργίας, δυστυχώς όμως η πραγματικότητα τη διαψεύδει, γιατί κατά κανόνα οι πιθανές απασχολήσεις των νέων είναι σε δουλειές που δεν μπορούν να καλύψουν οι συνταξιούχοι.

Νέες λέξεις, λοιπόν, ανακαλύπτονται, για να αποκρύψουν την ανάληψη και αγωνιώδη προσπάθεια της Κυβέρνησης να εισπράξει από αυτούς που έχουν την περισσότερη ανάγκη και τη μικρότερη δυνατότητα αντίστασης.

Ούτε λέξη για την κακοδιαχείριση των ασφαλιστικών ταμείων, όπου εξαιτίας της απουσίας ελέγχων κάνουν φτερά διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) το χρόνο για δαπάνες υγείας.

Οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και οι επαγγελματίες καλούνται επίσης να καλύψουν σημαντικό τμήμα των πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών.

Η τραγική θέση, στην οποία έχει περιέλθει ο εμπορικός κόσμος και γενικότερα οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, αποτυπώνεται σε δύο οικονομικούς δείκτες. Στον όγκο λιανικών πωλήσεων και στους δείκτες ασφυξίας της αγοράς.

Ο όγκος λιανικών πωλήσεων για τους πρώτους μήνες του 1998, για τους οποίους υπάρχουν επεξεργασμένα στοιχεία, παρουσιάζει συνεχή πτώση από 0,1% έως 5,7%. Η ίδια κατάσταση συνεχίζεται και σήμερα και δυστυχώς δεν αναμένεται σημαντική τόνωση της οικονομικής δραστηριότητας, ούτε από την πλευρά της εσωτερικής ζήτησης, αλλά ούτε και από την εξωτερική ζήτηση, γιατί οι εξελίξεις του ισοζυγίου πληρωμών αναμένεται να είναι αρνητικές.

Έτσι, η αγορά αναδεικνύει σχεδόν αποκλειστικά ως χρήμα των εμπορικών καταστημάτων και επιχειρήσεων την επιταγή, τη μόνη διέξοδο στην οικονομική ασφυξία, διέξοδο όμως ανύπαρκτη, μια που κατά το φετινό δεκάμηνο οι ακάλυπτες επιταγές ξεπέρασαν τα τριακόσια δισεκατομμύρια (300.000.000.000) δραχμές.

Σύμφωνα μάλιστα με στοιχεία της Ένωσης Ελληνικών Τραπεζών, το φετινό Οκτώβριο οι ακάλυπτες επιταγές αυξήθηκαν κατά 9,41% σε σχέση με πέρσι. Αυτοί, λοιπόν, που βιώνουν την ύφεση στην αγορά, που με κόπο κρατούν τις δουλειές τους, που ζουν σε κλίμα έντονης ανασφάλειας, καλούνται να επωμιστούν νέα φορολογικά βάρη.

Ένα εκατομμύριο έμποροι, βιοτέχνες, ελεύθεροι επαγγελματίες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που φορολογούνται με τα αντικειμενικά κριτήρια, θα κληθούν να πληρώσουν το 1999 από 10% έως 30% περισσότερους φόρους.

Η αύξηση αυτή οφείλεται, πρώτον στην αύξηση της εμπορικής, επαγγελματικής αμοιβής που αυξάνεται κατ' ελά-

χιστον κατά εκατό χιλιάδες (100.000) δραχμές.

Δεύτερον, οφείλεται στην αύξηση του συντελεστή μισθωτικής αξίας από 7,25% σε 8,25%.

Τρίτον, οφείλεται, βέβαια, στην ισχύουσα για όλους επιβάρυνση, λόγω της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας.

Η υπόθεση όμως έχει και τρικ. Το πρώτο είναι ότι ενώ οι αυξήσεις στην εμπορική, επαγγελματική αμοιβή είναι της τάξης του 4,5%, δηλαδή σχετικά μικρές, η αύξηση του συντελεστή μισθωτικής αξίας είναι 13,8%.

Το δεύτερο και σημαντικότερο είναι ότι ενώ προκαλείται αύξηση στο φορολογητέο εισόδημα από 6% έως 8%, ο φόρος αυξάνει από 15% έως 28%.

Ενδεικτικά θα αναφέρω ένα παράδειγμα του τυχαίου μικρομεσαίου επαγγελματία. Έμπορος με κατάστημα 60 τ.μ. και τιμή ζώνης εκατόν σαράντα χιλιάδων (140.000) δραχμών ανά τετραγωνικό μέτρο για εισοδήματα του 1997, με εμπορική αμοιβή δύο εκατομμύρια τετρακόσιες χιλιάδες (2.400.000) και συντελεστή μισθωτικής αξίας 7,25, δήλωνε ελάχιστο εισόδημα πέντε εκατομμύρια τετρακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες (5.476.000). Τώρα θα δηλώσει δύομισι εκατομμύρια (2.500.000) για εμπορική αμοιβή και με το 8,25% αύξηση του συντελεστή μισθωτικής αξίας θα δηλώσει πέντε εκατομμύρια οκτακόσιες έντεκα χιλιάδες (5.811.000). Έτσι θα δηλώσει αύξηση εισοδήματος 6,1%, αλλά θα πληρώσει φόρο 14,5% περισσότερο.

Το σημαντικό και ενδεικτικό της νοοτροπίας που επικρατεί είναι ότι περίπου εμφανίζεται ως χάρη προς τους υπηκόους η μη χρησιμοποίηση των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων του 1993. Χρησιμοποιούνται, δηλαδή, οι τιμές του 1993 και δεν χρησιμοποιούνται οι τιμές του 1998. Αυτό όμως ξέρουμε πάρα πολύ καλά ότι θα οδηγούσε σε αύξηση του φόρου κατά 100%. Δεν είναι λοιπόν χάρη, είναι ανάγκη, για να μην υπερδιπλασιαστεί ο φόρος μέσα σε μία χρονιά.

Έκανε και ένα άλλο απόπημα η Κυβέρνηση. Έδειξε δύο παραδείγματα, το παράδειγμα του γιατρού και του λογιστή.

Εμφάνισε έναν πίνακα, όπου και οι δύο και το 1997 και το 1998 έχουν τα ίδια χρόνια άσκησης επαγγέλματος και με αυτόν τον πίνακα προσδιόρισε για το γιατρό αύξηση φόρου 8,4% και για το λογιστή 13,3%. Εάν, όμως, στον ίδιο πίνακα -γιατί δεν είναι δυνατό να έχει τα ίδια χρόνια άσκησης επαγγέλματος, κύριε Υπουργέ, και το 1997 και το 1998- βάλουμε δεκαπέντε χρόνια, που είναι η διαφορά του χρόνου, τότε για το γιατρό η αύξηση είναι 17,1% και για το λογιστή 24,7%.

Επίσης σημαντικό, που ολοκληρώνει την εικόνα, είναι ότι οι κάθε μορφής επαγγελματίες αδυνατούν να αισθανθούν τα οποιαδήποτε ευνοϊκά αποτελέσματα από τη μείωση του πληθωρισμού, γιατί γι' αυτούς το χρήμα εξακολουθεί να είναι πανάκριβο.

Ισχυρίστηκε ο κ. Παπαντωνίου στη Διαρκή Επιτροπή ότι το επιτόκιο δανεισμού είναι 13% και απέδειξε έτσι πόσο αποκομμένος είναι από την πραγματικότητα. Γιατί στην καλύτερη περίπτωση, κύριε Υπουργέ, σήμερα μετά τη νέα μείωση των επιτοκίων το prime rate είναι 15%. Το περιθώριο της τράπεζας είναι 2% έως 4%, δηλαδή 17,5% έως 19% και αν προσθέσουμε την εισφορά του δημοσίου και τον ΕΦΤΕ, το ελάχιστο επιτόκιο δανεισμού για τους εμπόρους και τους επαγγελματίες είναι 19% έως 21%. Αυτό το επιτόκιο είναι γι' αυτούς που είναι συνεπείς, που είναι άμεπτοι. Γι' αυτούς που δεν τα κατάφεραν, έστω και μία φορά προσωρινά, ο μόνος δρόμος που τους απομένει είναι ο δρόμος της τοκογλυφίας, που οδηγεί όμως με μαθηματική ακρίβεια στο επώδυνο τέλος.

Επίσης οι ιδιοκτήτες των ακινήτων, πάσης μορφής και μεγέθους, καλούνται να πληρώσουν επιπλέον φόρους. Από την 1η Ιανουαρίου ισχύουν οι νέες αντικειμενικές αρχές, με αύξηση της τιμής ζώνης κατά 60%, πράγμα που σημαίνει αύξηση του φόρου μεταβιβάσεων για γονικές παροχές, δωρεές κλπ. Καλούνται, όμως, να πληρώσουν την αύξηση του τεκμαρτού εισοδήματος από ιδιοκατοίκηση, η οποία υπολογίζεται στο 3,5% της αξίας του ακινήτου και το οποίο θεωρητικό βεβαίως εισόδημα προστίθεται στα λοιπά εισοδήματα. Σε

συνδυασμό με τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας οδηγεί σε αυξήσεις φόρου από ιδιοκατοίκηση έως 52%.

Επιπλέον, το εισόδημα αυτό προστιθέμενο στα άλλα εισοδήματα που δηλώνει ο φορολογούμενος, από άλλες πηγές μεταθέτει το συνολικό φορολογητέο εισόδημα σε κλίμακα εισοδήματος με υψηλότερους συντελεστές φόρου και έχουμε έτσι πρόσθετη φορολογική επιβάρυνση.

Οι αγρότες στην πλειοψηφία τους καλούνται και πάλι να ταλαιπωρηθούν, γιατί οι περισσότεροι, πέραν του υπάρχοντος φορολογικού καθεστώτος, είναι αναγκασμένοι να συντάσσουν δηλώσεις, να τηρούν βιβλία, να επωμίζονται δηλαδή υποχρεώσεις με κόστος σε χρόνο και χρήμα. Μια διαδικασία με μηδενική ωφέλεια, όπως είπε ο Σύλλογος των Εφοριακών, με σημαντική όμως επιβάρυνση για τον πολύπαθο Έλληνα αγρότη.

Τη νέα φορολογική επιβάρυνση που επιτίπτει επί των εξουθενωμένων φορολογουμένων, προσπάθησε η Κυβέρνηση διά του Υφυπουργού κ. Δρυ να καλύψει με άτεχνο και παραπλανητικό τρόπο, παρουσιάζοντας πίνακες που εμφανίζουν τη μετατόπιση των εισοδημάτων και φόρων των φυσικών προσώπων προς υψηλότερα κλιμάκια, ισχυριζόμενος ότι αυτή η μετατόπιση εξηγείται ως φορολογική ελάφρυνση. Αποσιωπά βεβαίως ότι αυτή η μετατόπιση δεν οφείλεται σε πραγματικά εισοδήματα, αλλά στη συνεχή αύξηση των αντικειμενικών κριτηρίων, καθώς και στην ονομαστική, προς κάλυψη του τμήματος του πληθωρισμού, αύξηση των μισθών και συντάξεων. Η προσπάθεια εξαπάτησης, δηλαδή, είναι συνεχής, στηριζόμενη αφ' ενός στην αδυναμία άμεσης αξιολόγησης των ψευδών στοιχείων και αφ' ετέρου, στη δημιουργία εντυπώσεων. Αυτή δυστυχώς είναι η τακτική, η οποία ακολουθείται από την Κυβέρνηση Σημίτη.

Η Νέα Δημοκρατία αρνείται αυτήν τη λογική, γι' αυτό έχει από καιρό καταθέσει τις προτάσεις της για την απαραίτητη φορολογική μεταρρύθμιση. Η τυποποίηση και η υλοποίηση της φορολογικής νομοθεσίας, η απλούστευση κανόνων και διαδικασιών, η ολοκλήρωση της εφαρμογής του προγράμματος μηχανοργάνωσης, η κατάργηση της φορολόγησης των κερδών των προσωπικών εταιρειών, δηλαδή του 35 %, η κατάργηση του φόρου ακίνητης περιουσίας, η κατάργηση των αντικειμενικών κριτηρίων, η μείωση των φορολογικών συντελεστών, η αλλαγή της φορολογικής κλίμακας με παράλληλο αποπληθωρισμό και ο καθορισμός δύο επιπλέον κλιμακίων μετά του αφορολόγητου των δύο εκατομμυρίων (2.000.000), καθώς και η καθιέρωση τριετούς ισχύος των φορολογικών νόμων, αποτελούν ενδεικτικά τμήμα της ολοκληρωμένης δέσμευσης που έχουμε κατ' επανάληψη καταθέσει.

Κύριοι συνάδελφοι, το πόσο αδυνατεί το υπάρχον απαρχαιωμένο φορολογικό σύστημα να ακολουθήσει τις εξελίξεις και το πόσο απαραίτητος είναι ο εκσυγχρονισμός του, φαίνεται από το εξής χαρακτηριστικό παράδειγμα. Είμαστε η μόνη χώρα στην οποία δεν προβλέπεται αφορολόγητη μεταβίβαση μετοχών προς τους εργαζόμενους. Δεν υπάρχει, δηλαδή, το πλαίσιο για να γίνει αυτό που χρησιμοποιείται κατά κόρον στις άλλες χώρες, προκειμένου να αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων διά της συμμετοχής των εργαζομένων. Τι είδους κίνητρο είναι η απόκτηση μετοχών από τους εργαζόμενους, όταν αυτή, αν γίνει, θεωρείται ως εισόδημα και φορολογείται στα υψηλά κλιμάκια φόρου;

Τις επιτυχίες του ο κύριος Υπουργός, πέραν της διεύρυνσης της φορολογικής βάσεως, τις αποδίδει στη συγκράτηση των καταναλωτικών δαπανών του κράτους και στην επίσπευση των διαρθρωτικών προσαρμογών. Όμως ο ρυθμός αύξησης των πρωτογενών δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού διαμορφώθηκε στο εννεάμηνο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου σε 8,2% και η αισιοδοξία της Κυβέρνησης συνίσταται στο ότι θα συγκρατηθεί στο 6,6%.

Κατά συνέπεια οι πρωτογενείς δαπάνες παρουσιάζουν απόκλιση κατά 6,6% και για το 1999 5,5%. Αναδεικνύεται έτσι, όμως, η βασική αδυναμία της δημοσιονομικής πολιτικής, που είναι η δυσκαμψία των πρωτογενών δαπανών της κεντρικής κυβέρνησης και η παραίτηση από τη συγκράτηση των κατά-

ναλωτικών δαπανών.

Σε ό,τι αφορά την επίστρωση των διαρθρωτικών προσαρμογών, αλήθεια, σε ποιες αναπροσαρμογές αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός στα υποκατάστατα των ιδιωτικοποιήσεων, όπως τα Ελληνικά Πετρέλαια, όπου παραμένουν οι κομματικές διοικήσεις, όπου γέμισαν τα γραφεία με διευθυντές και κομματικούς, όπου πύκνωσαν οι καταγγελίες για κακή διαχείριση των χρημάτων; Πιστεύει σ' αλήθεια ότι είναι ιδιωτικοποίηση, όταν τη διαχείριση της εταιρείας διατηρούν οι κομματικοί κομισάριοι, με ό,τι ολέθριο και να σημαίνει αυτό; Μήπως το φυσικό αέριο, που κινδυνεύει να μετατραπεί από αναπτυξιακό εργαλείο στο μεγαλύτερο πρόβλημα;

Είμαστε η μόνη χώρα, στην οποία άρχισε να αμφισβητείται η ανταγωνιστικότητα του φυσικού αερίου. Τι σηματοδοτεί η αδυναμία πώλησης της Ιονικής; Τι το φάσκο των ΚΑΕ; Τι φανερώνει η αμαρτωλή ιστορία του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων; Σύμφωνα με το σχέδιο νόμου, ο εκκαθαριστής τίθεται υπό εκκαθάριση, με ταυτόχρονη όμως αμνήστευση των προσώπων που διοικούσαν τις προβληματικές και διαγραφή εξακοσίων εξήντα πέντε δισεκατομμυρίων (665.000.000.000) δραχμών. Διαγράφονται, δηλαδή, δέκα φορές περισσότερα από τον επιπλέον φόρο, που θα πληρώσουν όλοι οι μισθωτοί και συνταξιούχοι για το 1998.

Αλήθεια, όταν ο κύριος Υπουργός μιλάει για διαρθρωτικές αλλαγές, αναφέρεται στην καλύτερη Δημόσια Διοίκηση, στις υπηρεσίες προς τον πολίτη, στην ασφάλειά του, στην παιδεία; Σε τι αναφέρεται; Το τεράστιο ερώτημα, κύριοι συνάδελφοι, είναι, όλος αυτός ο πακτωλός των χρημάτων των συνεχών φορολογικών επιδρομών πού πηγαίνει; Στην ανάπτυξη; Στην κοινωνική προστασία; Δυστυχώς, ούτε στην ανάπτυξη ούτε στην κοινωνική προστασία. Γιατί, αν πήγαινε στην ανάπτυξη, δεν θα μειωνόνταν, παραδείγματος χάρι, οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων κατά 10,9%. Δεν θα μειωνόταν, δηλαδή, η επιχορήγηση από τις ιδιωτικές επενδύσεις από εκατόν ογδόντα ένα και μισό δισεκατομμύρια (181.500.000.000) δραχμές το 1998 σε εκατόν εξήντα ένα δισεκατομμύρια (161.000.000.000) για το 1999. Αν αποπληθωρίσουμε τα ποσά, σημαίνει ότι 15% λιγότερα χρήματα δίδονται για την ανάπτυξη των ιδιωτικών επενδύσεων. Αν πήγαιναν τα χρήματα στην ανάπτυξη, δεν θα μειωνόνταν κατά 33,7% τα κονδύλια για τον τουρισμό, την έρευνα και την τεχνολογία. Μήπως πηγαίνει για την κοινωνική προστασία το προϊόν των συνεχών φορολογικών επιδρομών; Δαπανάται στη χώρα μας το 16% του ΑΕΠ για την προστασία των ευρισκομένων σε αδυναμία συμπολιτών μας, όταν στην Ευρωπαϊκή Ένωση το αντίστοιχο ποσοστό είναι 29%.

Για την υγεία και πρόνοια έχουμε συνεχή μείωση των δαπανών την τελευταία πενταετία. Μειώθηκαν οι δαπάνες για την υγεία και πρόνοια κατά 27%. Μήπως, όμως, πάει για την προστασία του Έλληνα αγρότη; Το κονδύλι για τον ΟΓΑ και τις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ μειώνεται από τετρακόσια εβδομήντα έξι δισεκατομμύρια (476.000.000.000) δραχμές σε τετρακόσια πενήντα έξι δισεκατομμύρια (456.000.000.000) δραχμές. Δηλαδή μειώνεται σε σταθερές τιμές κατά 9%.

Επομένως αυτή η υπερφορολόγηση πού πηγαίνει, όταν δεν χρησιμοποιείται ούτε στην ανάπτυξη ούτε στην κοινωνική προστασία;

Πρώτα απ' όλα πηγαίνει στην απόκτηση αυτών των εσόδων. Για να εισπραχθούν αυτά τα 7,3 τρισεκατομμύρια δραχμές, ξοδεύονται ενενήντα δισεκατομμύρια, δηλαδή ποσοστό 1,61%, το οποίο είναι δύο φορές περισσότερο απ' αυτό που ξοδεύουν οι άλλες χώρες, προκειμένου να εισπράξουν τα φορολογικά έσοδα.

Επίσης, πηγαίνει στη διατήρηση βέβαια και αύξηση του κράτους, προκειμένου η κομματική ολιγαρχία να εξακολουθήσει να νέμεται τον ιδρώτα του ελληνικού λαού. Παρά τα περί αντιθέτου επαναλαμβανόμενα, το κράτος μεγαλώνει, μεγαλώνει ως συμμετοχή του δημόσιου τομέα στη διαμόρφωση του ΑΕΠ, μεγαλώνει ως αριθμός υπαλλήλων, μεγαλώνει ως σπατάλη.

Κύριος συντηρητής του κομματικού κράτους και της κομματικής πελατείας είναι οι ΔΕΚΟ. Η Ολυμπιακή Αεροπορία ξοδεύει το 47% για μισθούς και μόνο το 3% για επενδύσεις. Ο ΟΣΕ καταναλώνει το 65% των δαπανών για μισθούς. Ο ΟΑΣΑ καταναλώνει το 67,5% των δαπανών για μισθούς. Δηλαδή, πάνω από ένα τρισεκατομμύριο στις πλάτες των Ελλήνων φορολογουμένων.

Όμως αυτές οι ΔΕΚΟ είναι που δημιουργούν το περίφημο αφανές χρέος. Αυτό επιτυγχάνεται με το εξής τέχνασμα, που εφαρμόζει η Κυβέρνηση. Προκειμένου να μην αυξηθεί το δημόσιο χρέος, η Κυβέρνηση εξαναγκάζει τις ΔΕΚΟ σε δανεισμό. Αυτά τα δάνεια δεν αναγράφονται τώρα στον Προϋπολογισμό. Θα αναγραφούν μετά από τέσσερα ή πέντε χρόνια, όταν θα κληθεί το κράτος να πληρώσει των αμαρτωλών ΔΕΚΟ το δανεισμό.

Αυτός ο ετεροχρονισμός είναι τόσο απλός και τόσο επώδυνος, που διογκώνει το αφανές χρέος. Έτσι όμως καμιά επιχείρηση μετά το 1999 δεν θα είναι ανταγωνιστική. Απορούν όμως μερικοί, γιατί η Κυβέρνηση παρά τις διαπιστώσεις δεν προχωρά στην ενδεδειγμένη πολιτική της συγκράτησης των δαπανών και της μείωσης του σπάταλου και αδηφάγου κράτους; Απορούν όμως αυτοί, που δεν ξέρουν με ποιους έχουν να κάνουν.

Γνωρίζουν άραγε αυτοί που διερώνονται, ότι το 97% των μελών της κεντρικής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ τρέφεται από το δημόσιο τομέα και μάλιστα από καίριες θέσεις του και ότι μόνο το 3% απασχολείται στον ιδιωτικό τομέα;

Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, οι σπιζόμενοι από το υπερτροφικό κράτος να στραφούν εναντίον του; Μπορούν να στραφούν εναντίον του εαυτού τους; Είναι δυνατόν, όπως το παράδειγμα του Χότζα, να κόψουν το κλαδί στο οποίο κάθονται;

Επειδή όμως κάθε αφύσικη κατάσταση φέρνει οδυνηρές συνέπειες, έτσι και εδώ τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι οδυνηρά. Πρώτα απ' όλα είναι η εκρηκτική άνοδος της ανεργίας.

Η επίσημη καταγεγραμμένη ανεργία αυξήθηκε στο 10,3% του εργατικού δυναμικού. Για πρώτη φορά είναι μεγαλύτερη του μέσου όρου των χωρών της Ευρώπης. Αυτή όμως είναι μόνο η καταγεγραμμένη ανεργία. Αν σ' αυτήν προσθέσουμε και τη μη καταγεγραμμένη, ή εκείνους που απασχολούνται και εκείνους που λόγω ανάγκης αμείβονται με μικρότερους μισθούς απ' αυτούς που προβλέπουν οι συλλογικές συμβάσεις, καθώς και εκείνους που επίσης λόγω ανάγκης δέχονται να εργαστούν χωρίς ασφαλιστική κάλυψη, τότε η πραγματική ανεργία ανέρχεται σε εφιαλτικά ύψη.

Πώς είναι, αλήθεια, δυνατόν να θεωρηθεί εργαζόμενος αυτός που δεν εισπράττει τον ελάχιστο μισθό, όταν το εισόδημά του είναι κάτω από το ανεκτό όριο διαβίωσης και στερείται τη στοιχειώδη αυτασφάλιση που προσφέρουν τα ελληνικά ασφαλιστικά ταμεία;

Αυτή τη διάσταση, που αποτυπώνει τη σκληρή πραγματικότητα, η Κυβέρνηση επιμελώς αποκρύπτει.

Έπρεπε να δουν το φως της δημοσιότητας οι έρευνες της EUROSTAT, για να υπάρξουν αποδεικτικά στοιχεία της σημερινής πραγματικότητας, έρευνες που κατέδειξε ότι η ανεργία πλήττει κυρίως τους νέους και υπάρχουν περιοχές στις οποίες η ανεργία των νέων ανέρχεται μέχρι και 50%.

Ένα άλλο σύμπτωμα είναι η φτώχεια. Σύμφωνα με στοιχεία πάλι της EUROSTAT οι Έλληνες είναι οι φτωχότεροι και με τους χαμηλότερους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπολίτες μας στη συντριπτική πλειοψηφία δεν ασχολούνται με το τι συζητείται σ' αυτήν την Αίθουσα, παρά το πόσο σημαντικά είναι αυτά. Δεν ασχολούνται, γιατί δεν θέλουν να ασχοληθούν.

Αρνούνται να μπουν στη λογική των αριθμών, γιατί ξέρουν ότι οι αριθμοί μαγειρεύονται, γιατί δεν εμπιστεύονται τις υποσχέσεις και διαβεβαιώσεις που αφειδώς δίδονται, γιατί έχουν δικό τους πρακτικό και πραγματικό σύστημα εκτίμησης του προϋπολογισμού. Έχουν την τσέπη τους. Την κοντινή τσέπη, που είναι ο οικογενειακός προϋπολογισμός και τη μακρινή τσέπη, που είναι οι υπηρεσίες που τους παρέχονται

από το δικό τους υστέρημα. Ενδιαφέρονται δηλαδή για το πόσα παίρνουν, πόσους φόρους πληρώνουν, τι εισόδημα τους απομένει και τι μπορούν να περιμένουν από το κράτος. Για να είναι σε θέση η Κυβέρνηση να θριαμβολογεί, θα έπρεπε οι τρεις παράγοντες αυτής της εξίσωσης να βελτιώνονται. Δυστυχώς, όμως, όπως γνωρίζουμε όλοι, χειροτερεύουν χρόνο με το χρόνο. Γι' αυτό δεν χρειάζονται θριαμβολογίες. Δεν δικαούσθε, κύριοι της Κυβέρνησης, να θριαμβολογείτε. Η χώρα μας έχει ανάγκη από μία άλλη πολιτική, πολιτική που θα κινείται στο πλαίσιο που επιβάλλει η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το οποίο όμως πλαίσιο είναι δεσμευτικό μόνο ως προς τα αποτελέσματα και όχι ως προς τις πολιτικές που πρέπει να ακολουθήσει κάθε κυβέρνηση. Ο μύθος της δήθεν επιβαλλόμενης μονοσήμαντης πολιτικής από την Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί άλλοθι ανικανότητας και όχι αιτία για την κυβερνητική αποτυχία. Αυτήν την επιβαλλόμενη εκ των περιστάσεων πολιτική η κυβέρνηση δεν είναι δυνατόν να την ακολουθήσει, γιατί ούτε θέλει ούτε μπορεί. Μόνο μία κυβέρνηση χωρίς εξαρτήσεις, με συνειδητοποιημένες τις αρχές της σύγχρονης διακυβέρνησης, είναι δυνατόν να επιτελέσει αυτό το έργο. Και αυτή η κυβέρνηση ευτυχώς για τη χώρα μας σε λίγο έρχεται. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζήτησα το λόγο επί του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Ζαφειρόπουλε, πράγματι ζητήσατε το λόγο επί του Κανονισμού. Θα ήθελα να ακούσω σε τι συνίσταται η παραβίαση του Κανονισμού.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η παραβίαση του Κανονισμού συνίσταται, κύριε Πρόεδρε, στο ότι όταν αναφερόμαστε -συγγνώμη, κύριε Τασούλα, που σας καθυστερώ- στον Κανονισμό, δεν αναφερόμαστε μόνο στην παραβίαση των γραπτών διατάξεων του Κανονισμού, αλλά και του πνεύματος, που προκύπτει από το συνδυασμό των διατάξεών του. Και θα μου επιτρέψετε να εξηγήσω σαφέστερα τι εννοώ.

Το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής προδιαγράφει με σαφήνεια τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η συζήτηση και η ψήφιση του Προϋπολογισμού, του Απολογισμού και του Γενικού Ισολογισμού του Κράτους. Κακώς, κατά την άποψή μου, γίνεται παγίως εφαρμογή των άρθρων 64, 65 και 107 του Κανονισμού της Βουλής, γιατί εάν ο κανονιστικός νομοθέτης, δηλαδή εμείς, ο συντάκτης του Κανονισμού της Βουλής, ηθέλαμε να υπαγάγουμε τη συζήτηση του Προϋπολογισμού στις γενικές διατάξεις του Κανονισμού, δεν θα προέβλεπε ο συντάκτης την ειδική διάταξη του άρθρου 123, με βάση την οποία πρέπει να διεξάγεται η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού. Παρ' όλα αυτά δέχομαι ότι μπορεί να οργανωθεί η συζήτηση κατά τον τρόπο με τον οποίον αποφάσισε η Βουλή κατά την αρχή της συνεδρίασης. Όμως, ο Πρόεδρος της Βουλής ζήτησε την εγγραφή με το ηλεκτρονικό σύστημα των Βουλευτών. Με βάση τον Κανονισμό της Βουλής η εγγραφή γίνεται μέχρι της ολοκλήρωσης των γενικών εισηγήσεων. Άρα, περί τις 20.30' περατώθηκαν οι εισηγήσεις των γενικών εισηγητών. Βρισκόμαστε στις 00.30' και αρνούνται οι υπηρεσίες της Βουλής να δώσουν στους Βουλευτές, που ζήτησαν να μιλήσουν, κατάλογο, στον οποίο να φαίνεται ο χρόνος της σειράς κατά την οποία θα ομιλήσουν, για να υπολογίσουν το χρόνο κατά τον οποίο θα μιλήσουν.

Διαμαρτύρομαι εντονότατα για τον περιφρονητικό τρόπο, που με την ανοχή του Προεδρείου λειτουργούν οι υπηρεσίες της Βουλής και μέχρι τώρα δεν έχει συνταχθεί ο κατάλογος των ομιλητών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριε Τασούλα, θα με συγχωρέσετε και μένα, διότι πρέπει να δώσω μία απάντηση στον κ. Ζαφειρόπουλο.

Κύριε Ζαφειρόπουλε, θεωρώ ότι οι κουβέντες αυτές δεν ταιριάζουν ούτε στη διαδικασία, αν θέλετε, ούτε στην ομόφωνη απόφαση, η οποία πάρθηκε από το Σώμα -ήσασαν και εσείς παρών και δεν διαμαρτυρηθήκατε- όπου ανέφερε ο Πρόεδρος της Βουλής συγκεκριμένα ότι θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών, ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, αναλογικά με τη δύναμη των κομμάτων, όπως υπάρχουν στους καταλόγους που θα δοθούν από τα κόμματα και εκείνων που θα

προκύψει η σειρά τους από το ηλεκτρονικό σύστημα εγγραφής.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν διαφωνώ. Ζητώ τον κατάλογο πέντε ώρες μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Συγγνώμη, κύριε Ζαφειρόπουλε. Σας ακούσαμε ευλαβικά και είναι και περασμένη η ώρα. Εγώ θα έλεγα ότι είναι άριστη η συμπεριφορά των συναδέλφων συνεργατών εδώ της Γραμματείας. Αυτή ήταν η εντολή του Προέδρου, διότι δεν είχε υπάρξει αυτή η εναλλαγή στον κατάλογο και αν θα παίρνατε έναν κατάλογο από αυτόν, όπως έχει καταγραφεί αυτήν τη στιγμή ηλεκτρονικά, ενδεχόμενα να υπήρχαν παρεξηγήσεις, μήπως σας πήραν τη σειρά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό ακριβώς ζητώ κατάλογο της ηλεκτρονικής εγγραφής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Ζαφειρόπουλε. Παλαιός Βουλευτής τώρα εσείς, δημιουργείτε πρόβλημα διαδικαστικό, εκεί που δεν υπάρχει;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Για να ελέγξω τον τρόπο με τον οποίο θα γίνει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι σωστός.

Σας παρακαλώ, κύριε Ζαφειρόπουλε, δεν έχετε το λόγο.

Παρακαλώ, να μη γράφεται στα Πρακτικά καμία διακοπή του κ. Ζαφειρόπουλου.

Καμία, διότι αυθαιρετείτε, κύριε Ζαφειρόπουλε, με αυτόν τον τρόπο.

Ορίστε, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Δικαίωμά σας, κύριε Ζαφειρόπουλε, αλλά παραβιάζετε και τον Κανονισμό κατά τρόπο που δεν ταιριάζει.

Ορίστε, κύριε Τασούλα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Με καλείτε, κύριε Πρόεδρε, να μπω ανάμεσα, να σας χωρίσω, να μη σκοτωθείτε! Περιμένω δέκα λεπτά για να μιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Μη φοβόσαστε, κύριε Τασούλα. Δεν ξέρετε ότι στη δημοκρατία η αντιπαράθεση είναι πηγή ζωής;

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: Για όσους πιστεύουν στη δημοκρατία, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ασφαλώς. Όσοι είμαστε εδώ, πιστεύουμε στη δημοκρατία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Φαντάζομαι και η "NET" να το ξέρει αυτό, να έδωσε σημασία στο επείσodio. Και να έλθουμε στο προκείμενο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σημείωσα δύο στοιχεία από τον Προϋπολογισμό του 1999. Το ένα είναι αυτό που λέει η Κυβέρνηση ότι θα έχει αυξημένα έσοδα κατά πεντακάσια ογδόντα δισεκατομμύρια (580.000.000.000). Να την πιστέψουμε. Το άλλο είναι ότι οι δαπάνες υπολείπονται των εσόδων. Και όπως θα δούμε παρακάτω, δεν υπολείπονται όλες οι δαπάνες, αλλά είναι οι κοινωνικές δαπάνες αυτές οι οποίες υπολείπονται, για να βγει ένα πλεόνασμα, το οποίο θα το διαθέσετε, όπως και οι ίδιοι ομολογείτε, για να καλύψετε τα κριτήρια, για να μπειτε στην ΟΝΕ, στο Ευρώ, να ενταχθείτε οργανικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρώτον, από πού θα τα πάρετε τα έσοδα; Θα τα πάρετε από τους εργαζόμενους. Θα τα πάρετε από τους μικρομεσαίους, από την πλουτοκρατία δεν θα πάρετε. Οι ίδιοι εσείς έχετε πει, έχετε βεβαιώσει τον ελληνικό λαό ότι έχετε εντοπίσει, έχετε ελέγξει, σας χρωστάνε 1,5 τρισεκατομμύρια και δεν τα εισπράτετε. Η πλουτοκρατία το προστάζει. Επομένως τα έσοδα αυτά κατά κύριο λόγο θα τα πάρετε από τον εργαζόμενο, από το συνταξιούχο, από το φτωχό κόσμο.

Θέλω να σημειώσω και κάτι άλλο. Στην προσπάθειά του ο Υφυπουργός κ. Δρυς να μας πείσει στην επιτροπή ότι τα καταφέρνει καλά στην άντληση των φορολογικών εσόδων μέσω της ΔΟΥ, μας έδωσε έναν πίνακα, όπου έδειχνε ότι η τελευταία περιφέρεια της χώρας μας και της Ευρώπης, η πατρίδα μου, η Ήπειρος, είναι τρίτη σε ποσοστό υψηλής

άντλησης εσόδων. Πού τα βρήκε εκεί σε αυτήν την περιοχή;

Πάντως από βιομήχανους δεν τα πήρε. Από εφοπλιστές δεν τα πήρε. Εκεί τα πήρε από τους μικρομεσαίους μέσω των αντικειμενικών κριτηρίων και των εκβιασμών των διάφορων φορολογικών μηχανισμών. Είτε με άμεσους είτε με έμμεσους φόρους ο ελληνικός λαός των χαμηλών στρωμάτων πληρώνει τελικά τη νύφη.

Θα μπορούσε, σύμφωνα με αυτήν τη λογική, ο Προϋπολογισμός να έχει περισσότερα έσοδα, εάν έπαιρνε από εκεί που έπρεπε να πάρει. Άλλωστε δεν πρέπει να μείνει ασχολίαστο και το γεγονός ότι το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν θα είναι και αυτό αυξημένο κατά ένα τρισεκατομμύρια διακόσια δισεκατομμύρια και παραπάνω. Πού θα πάει αυτό το προϊόν; Μέσω της εισοδηματικής πολιτικής δεν πάει ούτε στον ιδιωτικό τομέα ούτε πουθενά.

Αυτά τα λέμε, κύριοι Βουλευτές, για να δείξουμε όχι μόνο πόσο αντιλαϊκός είναι αυτός ο Προϋπολογισμός, αλλά και πόσο ταξικός είναι.

Τα εισοδήματα των εργαζομένων δεν θα αυξηθούν. Θα μειωθούν. Οι κοινωνικές δαπάνες δεν θα αυξηθούν. Σε μερικές περιπτώσεις θα μείνουν στάσιμες και σε μερικές θα μειωθούν και ονομαστικά ακόμη. Υπάρχουν, όμως, δαπάνες, οι οποίες θα αυξηθούν. Θα διατεθούν 1,8 τρισεκατομμύρια στις καθ' αυτού αντιπαραγωγικές δαπάνες, στις στρατιωτικές δαπάνες. Και οι στρατιωτικές δαπάνες υποτάσσονται στα σχέδια και στις επιδιώξεις του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών, για να υπερασπιστούν, για να χτίσουν, για να δουλέψουν τη νέα τάξη πραγμάτων, για να μπορούν να επεμβαίνουν καλύτερα στα Βαλκάνια και για να βομβαρδίζουν το Ιράκ όποτε θέλουν και να έρχεται και η "NET" να διακόπτει τον ομιλητή, τον εισηγητή του Κ.Κ.Ε., υποτίθεται για να δείξει αυτές τις ειδήσεις, όπως μας είπε εδώ ο κ. Γικονόγλου.

Γιατί, κύριοι Βουλευτές, φέρνει τέτοιο Προϋπολογισμό η Κυβέρνηση; Η ίδια ομολογεί, λέει και διατυμπανίζει, ότι θέλει να εντάξει τη χώρα στο Ευρώ, στην ΟΝΕ και, όπως είπαμε, οργανικά να τη δέσει με τα συμφέροντα του πολυεθνικού κεφαλαίου της Ευρώπης.

Επομένως ο καθένας καταλαβαίνει ότι επιδίωξη της Κυβέρνησης δεν είναι πώς καλύτερα ο ελληνικός λαός θα ζήσει, αλλά πώς θα διασφαλίσει την εξουσία και τα συμφέροντα της πλουτοκρατίας και του μεγάλου κεφαλαίου.

Το πρόβλημα του ελληνικού λαού δεν είναι πόσο βαριά είναι τα χρήματα που έχει στην τσέπη, αν θα είναι το Ευρώ γερό ή αδύνατο για να κυκλοφορεί σε όλες τις χώρες του κόσμου, όπως κυκλοφορούν οι Ισπανοί και οι Γάλλοι, όπως είπε ο εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ κλπ. Το πρόβλημα του κόσμου είναι ότι δεν έχει χρήματα. Το πρόβλημα του κόσμου είναι ότι δεν έχει μεροκάματο, ότι δεν έχει δουλειές και δύσκολα τα βγάζει πέρα. Δεν του λείπει το Ευρώ.

Επομένως αυτή η πολιτική, κύριοι Βουλευτές, σε καμία περίπτωση δεν συμφέρει τώρα ούτε τον ελληνικό λαό, στην προσπάθειά της Κυβέρνησης να εντάξει τη χώρα μας στη ΟΝΕ, ούτε και μετά όταν θα ενταχθεί και θα βασανίζετε πάλι τον ελληνικό λαό, θα του επιβάλλετε τη λιτότητα, για να κρατήσετε τη χώρα στην ΟΝΕ, μην τυχόν και συμβεί τίποτα και χαθεί το κελεπούρι!

Ας δούμε πώς μεταφράζεται ο Προϋπολογισμός στους διάφορους τομείς. Ενδιαφέρεται ο ελληνικός λαός για την παιδεία και για την εκπαίδευση στη χώρα μας. Αυτόν τον καιρό οι μαθητές είναι κατά χιλιάδες στους δρόμους, στα σχολεία, στις καταλήψεις έξω από τα σχολεία, στους δρόμους, μαζί με τους εργάτες, μαζί με τους πατέραδες τους, μαζί με τους εργαζόμενους γενικά και παλεύουν. Αντιπαλεύουν την πολιτική που θέλετε να εφαρμόσετε στο χώρο της εκπαίδευσης, κύριε Υπουργέ, και την οποία λέτε μεταρρύθμιση. Εμείς τη λέμε αντικειμενική μεταρρύθμιση. Και την αντιπαλεύει, γιατί κατάλαβε η νεολαία μας ότι πρόκειται για μία πολιτική, η οποία διαχωρίζει τη νέα γενιά με ταξικά κριτήρια. Αφαιρεί ένα κομμάτι από τη ζωή τους. Δεν της δίνει προοπτική και μέλλον. Πληρώνουν ό,τι έχουν και δεν έχουν στα φροντιστήρια. Τους καλείτε να τρέχουν στο σχολείο, στο φροντιστήριο και στο διάβασμα δεκαοκτώ, δεκαέξι, δεν ξέρω και μήπως είκοσι ώρες. Και αυτό το λέτε πρόοδο. Από πού και

ως πού αυτό είναι πρόδος; Είναι τιμωρία, είναι βασανιστήριο της νεολαίας. Το κατάλαβε η νεολαία αυτό και γι' αυτό βγαίνει μαζικά στους δρόμους.

Φροντίζετε μέσα από τις εξετάσεις στο λύκειο, αυτό το λύκειο που το κάνετε Ιερά Εξέταση, να τα παρατήρει ένα τμήμα της νεολαίας, να πάει στα ΤΕΕ ή και πουθενά.

Ένα άλλο τμήμα, αφού το εξουθενώσατε, υποτίθεται ότι θα φθάσει στα πανεπιστήμια, πάλι μέσα από κλίμακα βαθμολογίας. Και να τα αφήσετε αυτά περί ελεύθερης πρόσβασης. Αλλά και αυτό το τμήμα της νεολαίας τελικά θα πάρει ένα χαρτί και θα του πείτε "είναι άχρηστο το χαρτί σας". Και θα βρίσκετε τρόπους να τους λέτε ότι για να μπορέσει να σταθεί σε αυτόν τον κόσμο, που εσείς τον θαυμάζετε, θα πρέπει να κάνει άλλη μια δεκαριά χρόνια σπουδές, για να φθάσει στα σαράντα και στα σαράντα πέντε και μετά να του πείτε και πάλι "δεν έχει δουλειά, γιατί κάθε χρόνο πρέπει να αλλάζετε επάγγελμα". Ο Υπουργός Παιδείας τα είπε αυτά τα πράγματα σ' αυτήν την Αίθουσα. Γι' αυτό σας αντιπαλεύουμε.

Φυσικά, έρχεσθε και λέτε ότι αυτές τις κινητοποιήσεις τις υποκινεί το Κ.Κ.Ε. Εμείς πολεμάμε με όλα τα μέσα την πολιτική σας. Αν η νεολαία εμπνέεται από αυτά που λέμε εμείς, αισθανόμαστε ευτυχείς. Και αισθανόμαστε ότι κάνουμε το χρέος μας απέναντι στη νεολαία. Πάντως, το δρόμο του αγώνα θα τον περπατήσει η ίδια η νεολαία και εμείς θα είμαστε εκεί μαζί της.

Όλα τα άλλα που έχουν σχέση με τον Προϋπολογισμό, τα βιβλία, οι επετηρίδες, τα προγράμματα σπουδών επιλογής, η κατάρτιση, η κατάρτιση μιας χρήσης με ημερομηνίες λήξης, είναι δευτερεύοντα ζητήματα, τα οποία υποτάσσονται στη βασική ταξική σας πολιτική απέναντι στη νεολαία.

Θα με ρωτήσετε, γιατί αντιδρά ολόκληρη η νεολαία; Αυτό δεν μπορείτε να το κρίνετε. Για δύο λόγους. Γιατί η νεολαία, κατ' αρχήν, είναι αγνή. Δεν έχει περάσει μέσα της ο ταξικός διαχωρισμός ακόμα. Και κάτι ακόμα. Κοντά στα ξερά καίγονται και τα χλωρά. Εκεί που θέλετε να βασανίζετε και να αποκόψετε από τη μόρφωση τα παιδιά των εργαζομένων, παίρνει η μπάλα και τα υπόλοιπα παιδιά, που πιθανόν να έχουν οι γονείς τους πέντε δεκάρες. Με ποιον τρόπο; Με αυτόν που σας είπα. Τα βάζετε να διαβάζουν δεκάξι, δεκαοκτώ και είκοσι ώρες. Αυτή είναι τιμωρία της νεολαίας και γι' αυτό ολόκληρη η νεολαία αντιδρά στα σχέδιά σας και σας λέει ότι δεν θα περάσει ο νόμος σας και θα τον καταργήσει.

Προηγουμένως κάποιος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από κάτω είπε στον εισηγητή μας ότι δεν έχουμε προτάσεις. Έχουμε χιλιάδες προτάσεις και θα σας πω μερικές, αλλά όχι για σας. Αυτές τις προτάσεις εμείς τις κάνουμε προς τον ελληνικό λαό και προς τη νεολαία, γιατί ξέρουμε πού το πάτε και ξέρουμε τι λέτε. Εμείς ζητάμε 15% για την παιδεία, για να σπουδάσουν όλα τα παιδιά σε δημόσια σχολεία δωρεάν μέχρι τα δεκαοκτώ τους χρόνια σ' ένα σχολείο, δωδεκάχρονο, ενιαίο, υποχρεωτικά. Μετά να μπορούν να ακολουθήσουν το δρόμο προς τα πανεπιστήμια ή προς την επαγγελματική εκπαίδευση, μια επαγγελματική και τεχνική εκπαίδευση δημόσια και όχι στα ΙΕΚ ή σ' αυτές τις καρικατούρες τα ΤΕΕ, που φτιάξατε στα οποία σπρώχνετε τη νεολαία, χωρίς να μπορούν να πάρουν χαρτί που να έχει κάποιο αντίκρισμα. Θέλουμε βιβλία, θέλουμε καθηγητές, θέλουμε δεκαπέντε παιδιά σε κάθε τμήμα, με ανώτατο όριο τα είκοσι. Θέλουμε πολλές αίθουσες, για να μην υπάρχουν απογευματινά σχολεία.

Τα κάνει όλα αυτά ο Προϋπολογισμός σας; Όχι. Δεν φαντάζομαι να θέλετε να τον ψηφίσουμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΠΟΥΤΑΣ: Σε μας τα λες αυτά Αποστόλη;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Σάμπως είναι και κανένας άλλος, σύντροφε Μπούτα, για να τα ακούσει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Γίνεται εσωτερική διαφώτιση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Εμείς προτείνουμε να αυξηθούν οι δαπάνες, για να γίνουν μαζικοί διορισμοί. Και όταν λέμε μαζικοί διορισμοί, δεν σας αφήνουμε το περιθώριο να λέτε ότι

δεν κάνατε μαζικούς, αλλά διορισμούς κάνατε. Το 1998 έχετε λιγότερους διορισμούς, απ' όσους είχατε το 1997, κατά τρεις χιλιάδες. Αυτό το πετυχαίνετε εμφανίζοντας αυτούς που διορίζετε, αλλά χωρίς να εμφανίζετε αυτούς που βγαίνουν από την υπηρεσία.

Θα μπορούσε κανείς να πει πολλά για την παιδεία. Θα κλείσω όμως αυτόν τον τομέα με το εξής: Λέτε ότι η νεολαία είναι απληροφόρητη και ότι χρειάζεται διάλογος. Ο διάλογος γίνεται και δεν είναι το θέμα αν κάθεται ο ένας απ' τη μια πλευρά του τραπεζιού και ο άλλος απ' την άλλη με καφέ ή χωρίς. Ό,τι είχατε να πείτε, το είπατε με τους νόμους σας και με την πρακτική εφαρμογή της πολιτικής σας. Ό,τι έχουμε εμείς να πούμε, το λέμε στη νεολαία και όσο και να προσπαθούν οι μηχανισμοί σας και τα μέσα ενημέρωσης ή άλλοι παράγοντες, να κρύψουν αυτά που εμείς λέμε στον κόσμο, ο κόσμος θα τα μάθει, θα τα εκτιμήσει και είναι δικαίωμά του να τα εκτιμήσει, όπως εκείνος θέλει. Πάντως ελπίζουμε ότι θα τα εκτιμήσει σωστά.

Ένας άλλος σημαντικός τομέας είναι ο τομέας της υγείας, ο οποίος μαζί με την παιδεία, την πρόνοια, είναι αδικημένοι από τον Προϋπολογισμό. Διαθέτετε το 19,3% του ΑΕΠ. Είναι ένα ποσοστό συνεχώς μειούμενο και μικρό. Η πολιτική σας προκαλεί θύματα, γιατί είναι μια πολιτική λιτότητας. Αυξάνει τον πληθυσμό, ο οποίος έχει ανάγκη ειδικής φροντίδας, δηλαδή πρόνοιας, αλλά όχι μόνο πρόνοιας. Έχει ανάγκη επιδομάτων κλπ.

Αυξάνει το βάθος της αθλιότητας, όχι μόνο τον αριθμό. Τους φτωχούς τους κάνει φτωχότερους, τους ανήμπορους τους κάνει πιο ανήμπορους να ζήσουν. Επομένως οι δαπάνες, που εγγράφετε για την υγεία και για την πρόνοια δεν επαρκούν.

Πρέπει να σας πω ότι για την υγεία εγγράφετε λιγότερες δαπάνες από ό,τι είχατε το 1998. Τότε είχατε εννιακόσια ογδόντα δισεκατομμύρια (980.000.000.000) δραχμές και τώρα έχετε εννιακόσια πενήντα ένα δισεκατομμύρια (951.000.000.000) δραχμές. Κάνετε όμως μία αλχημεία, για να εμφανίσετε ότι έχετε αύξηση. Δεν μετράτε ίδια ποσά προϋπολογισθέντα τότε και τώρα, αλλά μετράτε αυτά που διαθέσατε αυτά που δαπανήσατε το 1998. Είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Αυτά θα τα μετρήσουμε με αυτά που θα δαπανήσατε το 1999 και τότε θα δούμε αν έχετε αύξηση ή δεν έχετε!

Πάντως παίζετε με αυτό το παιχνίδι. Και η πραγματικότητα είναι ότι σε ίδια ποσά, σε ίδια μεγέθη, είναι μειωμένα αυτά που διαθέτετε φέτος στην υγεία και στην πρόνοια.

Γιατί θέλουμε αυξημένες δαπάνες για την υγεία; Γιατί οι ανάγκες είναι πάρα πολύ μεγάλες. Χρειάζομαστε νοσοκομεία στις δυτικές συνοικίες της Αθήνας, στις δυτικές συνοικίες της Θεσσαλονίκης, στην Αιτωλοακαρνανία. Εσείς απαντήσατε ότι δεν μπορείτε να κάνετε.

Νοσοκομεία που ήδη είναι κτισμένα, παραδείγματος χάρι, στη Λάρισα, στην Αλεξανδρούπολη, στην Άρτα, στη Λειβαδιά, στην Ελευσίνα, δεν τα λειτουργείτε. Όλα τα υπόλοιπα νοσοκομεία έχουν προβλήματα, όσον αφορά τα μμήματα τους. Νέα μμήματα δεν αναπτύσσονται, μονάδες εντατικής θεραπείας, παιδιατρικές μονάδες εντατικής θεραπείας, τεχνητοί νεφροί, δεν επαρκούν.

Άρα, για να γίνουν αυτά τα πράγματα, θα έπρεπε στον Προϋπολογισμό σας να είχατε εγγράψει μεγαλύτερα κονδύλια, αλλά δεν το κάνατε!

Εκτός όμως από τα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας, κυρίως αστικού τύπου -που δεν έχετε κάνει κανένα, ο κόσμος της πόλης δεν ξέρει πού να πάει όταν αρρωστήσει και χρειάζεται πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας- είναι και η λειτουργία των ήδη υπαρχόντων μονάδων. Έχετε στα νοσοκομεία δυόμισι χιλιάδες κενές θέσεις γιατρών, είκοσι πέντε χιλιάδες κενές θέσεις νοσηλευτών.

Επομένως για ποιον Προϋπολογισμό μας μιλάτε; Με τι θα τα κάνετε αυτά; Δεν θα τα κάνετε. Εμάς όμως δεν μας ενδιαφέρουν οι αριθμοί, αλλά μας ενδιαφέρει πώς ζει και πώς πορεύεται ο ελληνικός λαός.

Στην υγεία επίσης έχουμε κινητοποιήσεις. Περικόψατε τις δαπάνες για τις εφημερίες. Ένα χρόνο, μια λέτε ότι τις περικόψατε, και μια ότι δεν τις περικόψατε, κλπ. Σήμερα είναι καθαρό και τις

περικόψατε και ζητάτε πίσω χρήματα από τους γιατρούς, απ' αυτά που δούλεψαν.

Βλέπετε, λοιπόν, ότι έχουμε πάρα πολλές προτάσεις, γιατί αυτά που σας επισημαίνουμε είναι προτάσεις. Το ότι χρειάζονται νοσοκομεία, κέντρα υγείας, προσωπικό, άλλες αμοιβές και το ότι χρειάζονται άλλη λειτουργία οι μονάδες, είναι προτάσεις που φυσικά εσείς ούτε μπορείτε ούτε θέλετε να κάνετε. Αλλού έχετε το νου σας.

Όσον αφορά τώρα την πρόνοια, ενώ έχετε τόσο μεγάλες ανάγκες, ενώ έχετε περισσότερους ανέργους, ενώ έχουμε περισσότερη φτώχεια, οι δαπάνες που προβλέπει ο Προϋπολογισμός για την πρόνοια είναι μειωμένες κατά 19%.

Πώς θα αντιμετωπισθούν οι άνεργοι; Πώς θα αντιμετωπισθούν τα άτομα με ειδικές ανάγκες; Πώς θα αντιμετωπισθούν οι πολύτεκνοι, οι μητέρες; Πώς θα αντιμετωπισθούν, πώς θα βοηγηθούν οι αλλοδαποί, οι μειονοτικοί, οι ηλικιωμένοι, οι άρρωστοι, οι ημιπληγικοί; Με ποια επιδόματα, με ποιες συντάξεις; Δεν μπορείτε να λύσετε εσείς τέτοια προβλήματα!

Το προνοιακό σύστημα ποτέ δεν ήταν καλό σε τούτη τη χώρα. Από άποψη ιδρυμάτων, σκόρπια ιδρύματα σε κακή κατάσταση με κάποια προσφορά, λίγα, ασυντόνιστα. Ούτε καν μια υπηρεσία δεν υπάρχει, για να πει τι συμβαίνει. Δεν υπάρχει υπηρεσία να πει ότι τα παιδιά του ελληνικού λαού έχουν εμβολιασθεί ή δεν έχουν εμβολιασθεί. Έχουμε εντοπίσει μόνο σε ένα νομό πάνω από το 10% των παιδιών να μην εμβολιάζονται. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό και τι θα σημαίνει σε λίγα χρόνια; Έξαρση των επιδημιών. Αλλά έχετε θεοποιήσει την ιδιωτική πρωτοβουλία και νομίζετε ότι μέσα από εκεί θα λύνονται τέτοια προβλήματα. Δεν μπορούν να τα λύσουν.

Πήγατε το προσωπικό, το πήγατε στους δήμους και στις κοινότητες, του Ε.Ο.Π., του Εθνικού Οργανισμού Πρόνοιας, των παιδικών σταθμών κλπ. Αλλά οι δήμοι δεν έχουν αυτήν τη δυνατότητα, δεν έχουν πόρους. Αυτό σημαίνει ότι ή δεν θα υπάρχει αυτή η υπηρεσία σε καλό βαθμό για τα Ελληνόπουλα, ή σε μερικές περιπτώσεις όσοι έχουν, θα πληρώνουν για να έχουν τέτοιες υπηρεσίες. Αυτοί που έχουν όμως, δεν είναι το πρόβλημα σ' αυτήν τη χώρα, είναι αυτοί που δεν έχουν, είναι αυτοί που τους τα παίρνουν και δεν έχουν.

Άτομα με ειδικές ανάγκες. Εκατόν ογδόντα χιλιάδες παιδιά, χιλιάδες παιδιά με προβλήματα όρασης, ακοής, χωρίς ιδρύματα, πάρα πολλά ατυχήματα, κινητικά προβλήματα χωρίς μονάδες αποκατάστασης, πανάκριβες όταν υπάρχουν, να χρειάζεται να πάνε στο εξωτερικό. Τι θα φτιάξετε με αυτόν τον Προϋπολογισμό; Και επειδή εμφανίζεται στο σκέλος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στον τομέα της πρόνοιας κάποια αύξηση, πρέπει να σας πω ότι αυτός ο τομέας ποτέ δεν υλοποιήθηκε. Τα τέσσερα προηγούμενα χρόνια μέχρι και 52% είχε απόκλιση. Το βάζετε εκεί, για να το βάζετε, περιμένετε ότι θα τα πάρετε και από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τελικά δεν παίρνετε τίποτα, απλά δεν τα υλοποιείτε.

Στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης σήμερα ψηφίστηκε το νομοσχέδιο "κατεδάφιση". Τα ταμεία τα ξεζουμίζετε, τους παίρνετε τις περιουσίες, τους παίρνετε τα αποθεματικά, τους στερείτε εισφορές, όπως κάνατε με την τροπολογία που φέρατε και ψηφίσατε για τις οικοδομές.

Πάντως, πρέπει να περιμένετε έκρηξη με αυτήν την πολιτική που εφαρμόζετε. Τώρα ποιον θα πάρει ο χάρος από αυτήν την έκρηξη, θα δούμε.

Στην Τοπική Αυτοδιοίκηση λέτε ότι δώσατε αρμοδιότητες, ότι φτιάξατε δήμους. Θα τους χαλάσετε πάλι αυτούς τους δήμους, λέει ο κ. Παπαδόπουλος, απο εννιακόσιους θα τους κάνει εξακόσιους. Τι τα θέλετε όλα αυτά; Όποιος σας παρακολουθεί από κοντά, ξέρει τι τα θέλετε. Θέλετε να μεταβιβάσετε ένα μέρος της πολιτικής σας στους δήμους και στις νομαρχίες. Και όταν λέμε να μεταβιβάσετε, να τις κάνετε "μακρύ χέρι". Θέλετε να φορολογούν, θέλετε να επιβάλλουν τέλη, θέλετε να επιβάλλουν ανταποδοτικά τέλη, θέλετε όμως

να φτιάχνουν ανώνυμες εταιρείες, να μη φαίνεται αυτό και στο δημόσιο έλλειμμα και σας πούνε ότι δεν πιάνετε τα κριτήρια. Στις νομαρχίες 0,53% δίνετε έσοδα από τον κρατικό προϋπολογισμό. Ενενήντα δισεκατομμύρια (90.000.000.000) δραχμές δίνετε για φέτος σε διάφορες δαπάνες, ενώ είχατε πει εκατόν εννέα δισεκατομμύρια (109.000.000.000) δραχμές ότι θα δίνετε. Δίνετε στους δήμους 2,33%. Τους παρακρατάτε ένα τρισεκατομμύριο διακόσια δισεκατομμύρια (1.200.000.000.000) δραχμές με διάφορες ερμηνείες. Έχετε το μαχαίρι, έχετε και το πεπόνι, όπως θέλετε κόβετε τις φέτες από τους λεγόμενους ΚΑΠ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Πήρανε εκατόν είκοσι δισεκατομμύρια (120.000.000.000) δραχμές.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Το περιβάλλον. Όπου και να το πιάσεις το περιβάλλον, έχει πρόβλημα. Τι δίνετε για το νέφος; Τι δίνετε για να ανακουφίσετε το κυκλοφοριακό χάος στις μεγάλες πόλεις; Τι δίνετε για τη διαχείριση των απορριμμάτων; Τι δίνετε για να εξασφαλίσετε πράσινο; Αλλά πού να το βρείτε αυτό; Τα πουλάτε. Όπου υπάρχει δημόσιος κοινωφελής χώρος, πάτε και τον πουλάτε. Παντού πουλάτε. Τι δίνετε για την ανάπτυξη των οικισμών, των σχεδίων πόλης; Όλοι αρπάζουν. Οι ΒΕΠΕ, να αρπάζουν. Στις παραλίες, ιδιώτες στα λιμάνια. Ποιο περιβάλλον εσείς, εν πάση περιπτώσει, βοηθάτε, ποιο προστατεύετε και ποιο υποστηρίζετε; Το καλοκαίρι ο κόσμος υποφέρει από την ξηρασία, το χειμώνα από τις πλημμύρες και ξανά το καλοκαίρι από τις πυρκαγιές. Και την ευθύνη για όλα αυτά την έχει η πολιτική σας. Αλλά πέρα από αυτό, στον Προϋπολογισμό σας δεν φαίνεται τι σκέπτεσθε να κάνετε.

Δύο λόγια για τον αθλητισμό. Ένα στοιχείο θα δώσω. Δίνετε εκατόν πενήντα οκτώ (158) δραχμές το χρόνο, δηλαδή μισή δραχμή την ημέρα για κάθε παιδί για το σχολικό αθλητισμό. Αυτό τα λέει όλα και δεν χρειάζεται παραπέρα κουβέντα. Για τον πολιτισμό; Το 0,38%.

Μέσα σε αυτό το κλίμα είναι φυσικό να θεωρούν οι θεωρίες για τα ναρκωτικά, για τα σκληρά, για τα μαλακά, αλλά θα βρείτε τον μπελά σας, ή, αν θέλετε, θα αντιμετωπίσετε πρόβλημα από τη νεολαία, όταν βγαίνει και φωνάζει ότι ο νόμος σας δεν θα περάσει. Εκεί συνειδητοποιεί η νεολαία ότι υπάρχει και άλλος δρόμος. Όχι πως δεν θέλουμε να υπάρχουν οι μονάδες αποτοξίνωσης και αποκατάστασης κλπ. Τις θέλουμε και δεν δίνετε χρήματα και τα

δίνετε και στον ΟΚΑΝΑ, για να προωθεί προγράμματα συντήρησης με μεθαδόνη. Αλλά εμείς ελπίζουμε ότι η νεολαία μας θα σωθεί μόνο με τον δικό της αγώνα.

Κλείνοντας, εσείς αυτά πράττετε. Εξυπηρετείτε το κεφάλαιο, τις πολυεθνικές, τα μονοπώλια με όλα τα μέσα. Ό,τι έχει να κάνει με τα δικαιώματα, την περιουσία, τον πλούτο, τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, όλα τα σφάζετε, όλα τα μαχαιρώνετε. Το ΚΚΕ σας αντιπαλεύει. Το ξέρετε, σας το λέμε, ιστορία ολόκληρη ογδόντα χρόνων. Τα άλλα κόμματα στηρίζουν λίγο-πολύ, και η Νέα Δημοκρατία και τα υπόλοιπα, με τις διαφοροποιήσεις στην πολιτική τους, μόνο που δεν θέλουν να φαίνεται αυτό καθαρά στα μάτια του κόσμου. Τι θα γίνει τελικά; Το κλειδί το κρατάει ο ελληνικός λαός, κύριοι Βουλευτές. Εμείς πιστεύουμε ότι θα βρει το δρόμο, θα ακούσει, θα φτιάξει εκείνο το μέτωπο, για να κάνει τον πόλο συσπείρωσης, το αντιιμπεριαλιστικό, αντιμονοπωλιακό δημοκρατικό μέτωπο, το οποίο θα ανατρέψει την πολιτική σας.

Τώρα, για τον Προϋπολογισμό σας προσπαθείτε να κάνετε ό,τι μπορείτε σε βάρος του λαού, αρκεί να μη σας πάρει και τόσο χαμπάρι. Εμείς δεν ψηφίζουμε αυτόν τον Προϋπολογισμό, ούτε και ο ελληνικός λαός, γι' αυτό είναι και στους δρόμους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 01.00', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Παρασκευή 18 Δεκεμβρίου 1998 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος νομοθετική εργασία:

Συνέχιση της συζήτησης επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1999.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1997.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ